

ZAHAJOVACÍ ZASEDÁNÍ

PONDĚLÍ 13. ÚNORA 1950 V 18.30 HODIN

1. Předehra na varhany: Niels W. Gade: Slavnostní preludium na chorál „Chvaliž Hospodina, slávy vždy mocného krále“ (Lydie Šebestová)
2. Vstupní slovo
3. Společný zpěv žalmu 100 „Pánu všichni prozpěvujte“
4. Modlitba
5. Čtení Pisma
6. Společný zpěv písně „Otče náš, milý Pane“
7. Kázání náměstka synodního seniora ThDr V. Hájka
8. Společný zpěv písně „V sjetí tomto pravme sobě“
9. Zpráva synodního kurátora Dr Antonína Boháče
 Uvítání hostí
 Vzpomínka na zesnulé členy církve
 Zpráva o stavu církve
10. Projev oddanosti prezidentu republiky
11. Projev náměstka ministra pro věci církevní Ing Jos. Plíhala
12. Společný zpěv žalmu 23 „Hospodin ráčí sám pastýř můj býti“
13. Zakončení modlitbou a prosbou o požehnání
14. Společný zpěv písně „Hrad přepevný je Pán Bůh náš“
15. Postludium: Dietrich Buxtehude: Toccata F-dur (Lydie Šebestová)

Pánu všichni prozpěvujte, - kdežkoli kteří bydlíte, - vstupte před něj s důvěrou, - služte mu stále s radostí.

Znejte, že on jest sám Bůh náš, - ne my sebe, on stvořil nás, - a že jím jsme zvoleného - ovce pastvy lidu jeho.

Protož to rozvažující, - do bran jeho vcházejíce, - oslavujte v síních jeho - jej k sobě tak laskavého.

Chválu s srdečnou vděčností - vzdejte jeho velebnosti, - jeho jméno vyvyšujte, - chvalte, ctěte, vyznávejte.

Nebo dobroty jest plný, - od věků v ní neproměnný, - jest i věčná pravda jeho, - nikdy nemýlí žádného.

Otče náš, milý Pane, - dejž nám Ducha svatého, - prosíme, ať se stane - pro Krista, Syna tvého, - ať nás učí Božského - pravdu zákona znáti, - proroctví falešného - pilně se vystříhati.

Kriste, jenž jsi věrným svým - seslal Ducha svatého, - před věky vyvoleným - od Otce nebeského; - račiž nám této chvíle - téhož Ducha seslati, - abychom tebe mile - mohli v slovech poznati.

Ó milý Duchu svatý, - račiž naším hostem býti, - jenž jsi v darech bohatý, - nemeškej k nám přijíti. - Spravuj jazyk k mluvení, - dej dobré naučení, - nachyl uši k slyšení, - zapal srdce k věření.

V sjítí tomto pravme sobě, - jaká radost v Páně domě, - jaká hojnost utěšení, - nedostatků žádných není.

Radost má druh z druhu svého, - jako by vše bylo jeho, - co kdy na kom slávy vidí, - přeje mu a nezávidí.

Vyšší k nižším má se tiše, - kdo jest níž, nežádá výše, - každý z nich má na svém dosti, - nasycen jsa blažeností.

Nikdy z lásky nevypadnou, - v milování nevychladnou; - i když v světě různě žijí, - stejně jim vždy srdce bijí.

Pospěšme tam, bratří milí, - dokudž máme k tomu chvíli, - do té svatých společnosti, - kde je vždy a všeho dosti.

Pomoz nám všem, milý Pane, - ať i z nás tam každý stane, - v oné slávě nevaďnoucí, - kde vše slavné jest a skvoucí.

Hospodin ráčí sám pastýř můj býti, - nebudu v ničem nedostatku míti: - On na pastvinách mne pase rozkošných, - uvodí časně k pramenům vod živých, - pro jméno své mou duši občerstvuje, - po stezkách přímých šťastně provozuje.

Byť se mi jednou dostalo i jíti - údolím stínu hrůzyplné smrti, - tys, Pane, se mnou, nebojím se zlého, - z berly těším se též i z prutu tvého, - ty mne sytiš sám hojně při svém stole, - když na to hledí moji nepřátelé.

Ty olejem mé hlavy pomazuješ, - i kalich můj sám štědře naplňuješ, - a tak pokudž stává mého života, - tvá zprovodí mne milost i dobrota, - i budu v Páně domu přebývati, - po všecken svůj věk jej oslavovati.

Hrad přepevný jest Pán Bůh náš, zbroj výborná i síla; - onť nás chrání, když satanáš své proti nám vysílá. - Ten starý nepřítel zkazil by nás chtěl, - moc a mnohá lest hrozná zbraň jeho jest, - v světě nemá rovného.

Nástroj lidský jest v tom špatný, - snadnit jsme my k zmožení. - Však hájí nás rek udatný, - ježž Bůh nám dal k spasení. - Kdo by ten byl, nevíš? - Jest Kristus Ježíš, - Bůh a Pán všeho, - a není jiného; - pole jistě obdrží.

Byť svět i plný ďáblů byl, - chtějících nás zhltni, - však žádný by z nás neubyl, - musejít ustoupiti. - Kníže světa toho, - ač bouří mnoho, - co chce, nespraví, - soud Boží ho dáví, - slovíčko jej porazí.

Ďábel, svět musejí jistě - ustoupit slovu jeho, - neb s námi jest v každém místě - Pán s dary Ducha svého. - Přijde-li na zmatek - čest, hrdlo, statek, - nechť sobě mají, - nic tím nezískají, - nebes nám však nechají.

VSTUPENKA č.140

KE VŠEM ZASEDÁNÍM X. SYNODU
ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
V PRAZE V ÚNORU 1950

Jméno člena synodu

Touto vstupenkou se prokážete při vstupu do zasedací místnosti synodu.

Zpráva synodního kurátora o stavu církve.

I.

Vděčná úcta k těm, kdo věnovali své nejlepší síly práci pro církev, kdo se účastnili minulých zasedání synodních, ale nejsou již mezi námi, nám velí, abychom svoji zprávu zahájili nejprve vzpomínkou na toho muže, o němž jsme předpokládali, že povede jednání tohoto synodu. Dr Josefa Křenka, třetího synodního seniora církve, povolal v prosinci r.1938 synod do synodní rady, zvoliv jej hned náměstkem synodního seniora pro jeho vynikající schopnosti kazatelské, pro jeho mimořádné kvality osobní a pro úspěšnou činnost duchovenskou v nej-přednějším sboru církve, v pražském sboru klimentském. Po roce pak, po náhlém odchodu druhého synodního seniora K. Nagye, postavil jej synod většinou více než dvoutřetinovou v čelo církve. Na toto nej-zodpovědnější místo dostal se dr Křenek v prvních měsících druhé světové války a v tomto nejpohnutějším období našeho národního a církevního života zastával je tak věrně, že 6. prosince 1945 volil jej synod manifestační většinou opět synodním seniorem. Po moudrém, opatrném a prozíravém vedení církve dr J. Součkem vytvořil dr Křenek nový typ synodního seniora, který bude vzorem jeho nástupcům ; tím se nesmazatelně vepsal do dějin českého protestantismu. Vycházeje z principů presbyterního zřízení, kterému byl oddán celou duší, usiloval o nejužší styk s celou církví ; byl muž z lidu a proto mu šlo o to, aby církev, jíž slouží, byla vpravdě církví lidovou. Je málo sborů, které by byl nenavštívil, málo staršovstev, která by byl nesvolal, aby se s nimi radil. Jeho zápalná slova, nesená žárem osobní víry, burcovala církev k novému životu, neboť nacházela všude cestu k srdci tak četných posluchačů. Odešel nenadále uprostřed své práce a uprostřed hlubokých proměn v životě národním - církev zachová mu trvalou pamět.

Ze středu synodní rady odešel také nenadále jeden z jejích laických členů, bratr Amos Pokorný. Zvolen byl za jejího člena r.1945, když prokázal církvi velkou službu svou spoluprací na novelisaci církevního zřízení. Byl to muž tichý, osobně velmi milý a své církvi upřímně oddaný.

Uctívající v duchu památku těchto dvou mužů, vzpomínáme zároveň všech těch pracovníků církve, duchovních i starších, kteří opustili naše řady v minulých třech letech. Jsme jim vděční za práci, kterou mnozí z nich konali s největším vypětím svých sil

II.

Tři léta, která uplynula od minulého zasedání synodního, zasáhla do vývoje církve mnohem pronikavěji než kterékoli z období předcházejících. Jest povinností i úkolem synodu, aby si jasně uvědomil, jakými proměnami církev prochází a v jaké situaci se nachází. Nadějeme se, že ze správného rozpoznání odvodí správné závěry a že učiní usnesení, jimiž bude zaručen klidný rozvoj církve.

Nová situace byla také pro církev vytvořena známými událostmi z února 1948, kterými se ujala vedení státu strana komunistická jako nejsilnější a rozhodující činitel Národní fronty. Události tehdejší vyvrcholily pak odstoupením druhého presidenta a volbou vůdce komunistické strany Kl. Gottwalda třetím presidentem čsl republiky. Nově zvoleného presidenta pozdravil druhého dne po volbě synodní senior dr Křenek jménem všech nekatolických církví ; tento pozdrav dal mu pak příležitost, aby v proslovu vyjádřil stanovisko naší církve k historickým událostem a k osobě i k úřadu nového presidenta. Byl to jeden z nejúčinnějších projevů dr Křenka a učinil hluboký dojem na všechny přítomné. Zhuštuje ve zkratce ideový i sociální vývoj národa, vyslovil naději i vřelé přání, aby úsilí o přestavbu společenských řádů bylo vnitřně spjaté s českým reformačním úsilím o nápravu a obnovu života, aby v jeho duchu pokračovalo dále a aby se nový prezident jako politický představitel národa zařadil mezi ty velké postavy českých dějin, ve kterých se ztělesnilo náboženské i sociální a politické obrodné hnutí reformační, od Husa až po Masaryka.

Jest však toto přání založeno na reálném poznání skutečnosti ? Může se politický směr, který se v době, kdy byl v oposici proti stávajícímu společenskému řádu a neměl tak ještě odpovědnost za vedení státu a národa, netajil svou nechutí ne-li nepřátelstvím k církvi a náboženství, uváděti v souvislost s reformačním křesťanstvím a tím s Novým Zákonem ? Církev si musí býti vědoma závažnosti této otázky. Nebude scházeti na jedné i na druhé straně těch, kdo na ni odpovědi bez rozmýšlení záporně. Bude se poukazovati na to, že mezi křesťanstvím a ideovým základem dnešního komunismu jest zásadní protiklad, že není možno usmiřovat a vyrovnávat theismus s atheismem, duchovní princip s hmotným. Bude se tvrditi, že mezi nimi jest možný jen zásadní boj, což se může s křesťanské strany odůvodnovati i slovy samého Ježíše : "Což se domníváte, že bych přišel pokoj uvésti na zemi ? Nikoli, pravím vám, ale rozdělení."

Nemyslím, že by se z těchto slov směla odvozovati zásadní útočnost a bojovnost křesťanství. Odporují tomu evangelijní výzvy ku pokoji a zejména Pavlovo neustálé zdůrazňování, že Bůh je Bůh pokoje, a království Boží pokojem, spravedlností a radostí v Duchu svatém. Již s tohoto zásadního hlediska musíme si klásti otázku, je-li mezi křesťanskou církví a státem, který nevychází z křesťanství, možné takové vyrovnání a dorozumění, aby církev mohla svobodně pracovati a rozvíjeti se na podkladě zvěsti biblické, aniž by se stavěla v cestu cílům, které si postavil stát, a aby také stát, vycházející z jiných principů, dal v zájmu národa a v zájmu budování stále lepších a dokonalejších společenských řádů plnou svobodu církvi. Jest to možné ?

Abychom mohli s hlediska církve dáti odpověď na tuto naši základní otázku, jest třeba uvědomiti si tyto čtyři skutečnosti :

1. Idea křesťanského státu, s níž se často na křesťanské straně operuje, jest teprve pozdějším výtvozem vývoje křesťanské církve. Odmítání státu z toho důvodu, že není křesťanský, neodpovídá proto pojetí novozákonnímu. Ježíš sám odmítl ztotožniti se s židovským nacionálním hnutím, popírajícím zásadně římský stát, a apoštol Pavel našel slova uznání pro pohanský stát zaručující svými řády bezpečnost svého občanstva a pokojnou organizaci prvních křesťanských sborů.

2. Popírání ~~zákonnosti~~ a odpor k němu nejsou spojeny s komunistickým hnutím bytostně, nýbrž toliko náhodně. Protináboženské zaměření prvotního komunismu vyplynulo ze zvláštních poměrů doby jeho vzniku. Boj za lidské svobody, který byl před revolucí z r. 1848 veden proti absolutistickému státu, obrátil se proti církvi také proto, že se spojila příliš úzce s tehdejším státem. Nesmí se přehlížeti, že v počátcích komunistického hnutí ozvaly se stejně silné struny křesťanské, ano komunismus se často přímo ztotožňoval s křesťanstvím, ba jeden z prvních vůdců tohoto hnutí mezi německým dělnictvem považoval se dokonce za druhého Mesiáše, který přišel dokonati dílo Ježíše Krista.

3. Marxismus, který dal novému politickému hnutí ideovou náplň, vyšel z jiného pojetí křesťanského náboženství, než jak je chápe naše církev. Vyšel z toho, že v náboženství se viděla především útěcha pro člověka stísněného jak vnějšími poměry, nedostatkem hmotným a bídou, tak vnitřním vědomím vlastního provinění a hříchu. S tohoto hlediska bylo náboženství prohlášeno za výtvar sevřeného lidství a za jakési opium lidu, který ho nebude potřebovati, jakmile bude zbaven pout jej svírajících. Křesťanství není však jenom lékem tisícím bolesti, není

jenom institucí, která slavnostně uvádí člověka na svět a slavnostně jej s ním vyprovází. Biblické křesťanství jest duchovní silou, která formuje člověka, vedouc jej z nížin přírodnosti pod vysoké měřítko nejvyšších hodnot duchovních a mravních, jejichž zdroj vidí věřící křesťan v živém Bohu, duchovním principu všeho světa, jež se mu otvírají v biblických knihách Starého i Nového Zákona.

4. Opouštění tohoto vlastního poslání živého křesťanství, ochabování jeho tvůrčích sil, které nastalo brzy po mocném jejich vzplanutí za reformace, jest tou pravou příčinou krise dnešního světa. Z křesťanství vyšly dvě mocné ideje přetvářející a často rozbíjející ustálené společenské řády : idea svobody člověka jako bytosti duchovní a idea rovnosti všech lidí, žádající, aby životní zabezpečení dostalo se každému člověku rovně. Tyto dvě ideje převzalo osvícenství 18.stol. ale bez jejich křesťanské base ; věřilo, že člověk od přirozenosti jest dobrý a že lidský rozum stačí na to, aby zaručil plné uskutečnění jak svobody tak rovnosti. Devatenácté a zejména dvacáté s toletí ukázalo jasně, že nelze se spoléhati ani na lidskou dobrotu ani na schopnosti rozumové. Už v začátcích industrialismu stvořila svoboda podnikání tak zlé poměry sociální, že hříchy tehdy spáchané se mstí na lidstvu doby přítomné, neboť navštěvování nepravosti otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení náleží také k Božím řádům. A na druhé straně přirozená lidská neochota dávatí společnosti aspoň tolik, kolik chce od ní požadovati, ohrožuje každé úsilí o uskutečnění jak svobody tak rovnosti v samých jeho začátcích. Jen tam, kde svoboda je založena na vědomí zodpovědnosti jak vůči Bohu, tak vůči bližnímu a společnosti a kde nároky na společnost jsou podmíněny prací a obětmi pro společnost, jest připravena půda pro nápravu lidských věcí a usmíření světa.

Na základě těchto skutečností soudím, že principiálně vyrovnání mezi živým křesťanstvím a dnešním komunismem možné jest. Toto vědomí může však stvořiti pouze ovzduší pro naše synodní jednání. Úkol synodu není řešiti tyto principiální otázky. Také se od něho nežádá, aby vydával pro stát počet z naší víry a aby skládal pro něj konfese, jako to činili naši reformační předkové v 16. a 17. stol. Synod stojí před konkrétními úkoly, které jsou také dány tím, že vláda sama se své strany začala řešiti problém vztahu mezi církví a státem, a to dvěma zákony, přijatými Národním shromážděním 14. října 1949 : zákonem, kterým se zřizuje Státní úřad pro věci církevní, a zákonem o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.

Nemíním v této zprávě líčiti historii jednání o těchto zákonech, jak se vedlo s církvemi na půdě náboženské a církevní komise ÚAVNF za předsednictví p. min. dr. Čepičky, ani o postupných změnách zákonných osnov, než byly předloženy k projednání a ke schválení parlamentu. Historii jsem vylíčil stručně ve zvláštní zprávě, která bude moci býti dodána členům synodu dodatečně. Chci vyzdvihnouti jen nejdůležitější věci, které z obou zákonů pro církev vyplývají :

1) Vláda opustila názor, zastávaný dříve marxismem, že náboženství jest soukromou věcí každého jednotlivého občana a že stát sám nemá zájmu na tom, jak si svoji náboženskou otázku vyřeší. Vláda naopak uznala náboženství za důležitého činitele společenského, o nějž musí míti stát zájem, s nímž se musí vyrovnati a jemuž jest také povinen věnovati péči. To byl vždycky také názor naší církve.

2) Státní úřad pro věci církevní má dbáti o to, aby se církevní a náboženský život vyvíjel v souladu s ústavou a zásadami stávajícího zřízení a má zajistiti pro každého ústavou zaručené právo svobody vyznání. Tuto funkci bude moci plniti tento úřad zajisté nejlépe, bude-li mezi ním a orgány církevní správy soulad a důvěra. Naše církev si zajisté přeje, aby kooperace synodní rady a státního úřadu pro věci církevní byla harmonická a aby byla založena na oboustranné důvěře.

3) Volba členů synodní rady vyžaduje předchozího souhlasu státu, t.j. synod může voliti jen ty kandidáty, jejichž kandidování schválily příslušné státní orgány, a to sama vláda u synodního seniora a státní úřad pro věci církevní u ostatních členů synodní rady. Stáli jsme tedy před problémem, kdo má nominovati kandidáty, aby státní orgány mohly k jejich kandidatuře dáti svůj souhlas. Měl-li synod provéstí volbu, nezbývalo nic jiného, než aby nominaci provedl některý z církevních orgánů. Úkol ten vzala na sebe pro tyto první volby synodní rada spolu s konferencí seniorů a seniorátních kurátorů. Jest to sbor dostatečně veliký, neboť představuje plnou třetinu členů synodu. Jsme přesvědčeni, že osoby, které vyjdou z volby, budou požívatí plné důvěry jak církve, tak vlády.

4) Pro příště si musí synod určití sám, jakým způsobem se má prováděti nominace kandidátů na členství synodní rady. Přijaté zákony nutí nás proto k doplnění a revisi církev.zřízení. Nepřipravili jsme návrhy pro tuto revisi, poněvadž jsme se domnívali, že jest třeba vyčkati, jak se vyvine úřadování se strany církevního úřadu. Teprve na základě zkušeností takto nabytých chceme dáti příslušnému odboru vypracovati návrhy revise. Při ní nepůjde však jen o provedení

důsledků plynoucích z nových zákonů, nýbrž bude třeba řešiti vůbec otázku organisace na poněkud jiném základě, než jest nynější.

5) Před usnášením o zásadní revisi církevního zřízení jest však třeba přizpůsobiti církevní organizaci nynějším poměrům. Nepůjde tu o to, aby církev přebudovala svoji organizaci na základě nynějšího zřízení, jak bylo s některé strany nadhazováno. Stát při reorganisaci své správy nemohl dbáti organisace jednotlivých církví a církev nemůže přetvořiti svoji správu tak, aby se obvody sborů a seniorátů kryly s administrativním rozdělením státu. Jest však naléhavě nutno provéstí revisi hranic sborů a seniorátů, aby práce mezi nimi byla mnohem rovnoměrnější rozdělena než jest tomu dosud, a aby zejména slabší sbory byly posíleny ve své existenci; účelnějším rozdělením seniorátů jest pak nutno ulehčiti seniorátům přetíženým, a to co nejrychleji.

6) Zákonem o hospodářském zabezpečení církve převzal stát na sebe povinnost podporovati církev tak, že platí osobní poplatky duchovních a hradí církvím řádné věcné náklady spojené s výkonem bohoslužeb a jiných náboženských úkonů i s církevní administrativou, pokud na jejich hrazení nestačí církev svými příjmy. Pomoc církvím jest vyměřena státem štědře a jeho příspěvky církvím se zněkolikanásobily. Stalo se tak především z ohledu na církev římsko-katolickou která svým členům žádných příspěvků neukládala a spolehla se úplně na své velké jmění, na pomoc státní a na závazky veřejného i soukromého patronátu. Církev naše stála naproti tomu na stanovisku, že se církev má zásadně vydržovati sama obětavostí svých členů. Reklamovala ovšem státní podporu z důvodu rovnoprávnosti, ale jen v tom poměru, jak ji stát poskytoval církvím jiným. Bylo by zlým znamením životnosti církve, kdyby na zvýšení státní podpory odpověděla nyní snížením své vlastní obětavosti. Pro její účinnost zůstává otevřeno ještě velké pole působnosti. Po stránce věcné jest opatřena církev ~~sho~~ nedostatečně. Její rozvoj předběhl daleko její finanční možnosti. Její pracovní pole, omezující se převážně jen na ty nevelké kraje, kde se uchovaly ostrovy evangelického lidu až do tolerance, se rozšířilo na celé území českých zemí. Máme řadu sborů bez jakýchkoli budov vůbec, potřebujeme přestavět množství starých tolerančních far, aby odpovídaly požadavkům, které se dnes kladou na bydlení, většina sborů nemá místností pro drobnou sborovou práci a pro shromažďování v zimě, potřebujeme dát rozptýleným a dia-

sporním sborům prostředky, aby mohly zvládnouti své rozsáhlé pracovní pole, potřebujeme doplniti odpočivné staropensistů a vdov, aby nemusili trávití své stáří v nouzi atd. - To vše pak může splniti jen církev celá spojenými silami všech sborů. Podali jsme návrh synodu, aby dosavadní náš způsob ústředního hospodářství byl změněn v ústřední pokladnu pro věcné náklady a aby byl podržen systém repartic, který se nám tak osvědčil při řešení otázky duchovenských platů za minulé války. S tím bude potřebí uvéstí v soulad práci Jeronymovy Jednoty.

7) Při dosavadním způsobu církevní práce hledělo se k tomu, aby církevní orgány omezovaly se spíše jen na úkoly administrativní a aby práce jiná než úzce církevně náboženská byla přenášena na samostatné útvary církvi nepodléhající, založené většinou na basi s polkové. Tak tomu bylo s naší prací sociální, s prací vydavatelskou, s podnikáním hospodářským a s prací kulturně náboženskou a vzdělavatelskou. To neodpovídá dnešnímu systému vládnímu, který přináší odpovědnost za práci náboženskou výlučně na církve samy. Jedině církev bude mítí tedy právo vydávati náboženskou literaturu, všechny naše spolky a společnosti konající práci sociální (spolek pro dobročinnost křesťanskou, ústavy sobotínské a myslibořické, českou diakonii atd.) bude třeba přenéstí na půdu výslovně církevní a podříditi ji našemu ústředí sociální péče, bude třeba vybudovati vlastní církevní tisk atd. To předpokládá nejen vybudování sítě odborů pro jednotlivé úseky církevní práce, nýbrž podstatné rozšíření agendy zejména seniorátních výborů, které budou museti převzítí v daleko vyšší míře řízení veškeré náboženské a církevní práce ve svém obvodu.

8) Vzhledem k významu, který živé křesťanství má pro národ a pro lidskou společnost, čeká nás podstatné prohloubení naší náboženské činnosti. O jednotlivých jejích úsecích bude jednati synod při zprávách našich odborů, proto omezím se jen na několik málo poznámek.

a) Bude třeba věnovati zvláštní péči výchově našich bohoslovců pro praktickou práci duchovenskou. Vybudování bohoslovecké domoviny v Jirchářích bude třeba korunovati nyní povoláním spirituála z řad našich činných duchovních ; žádáme, aby synod dal k tomu souhlas.

b) Jest třeba vnéstí odborné vzdělání theologické do širokých vrstev našeho členstva. Neobyčejný úspěch universitní extense pražské, ke které dal podnět seniorátní výbor pražský spolu s Evangelickým Dílem, ukázal, jaký jest hlad po hlubším náboženském vzdělání. c) V posledních dvou letech vybuďovali jsme ústředí pro práci mezi ženami za předsednictví choti zesnulého synodního seniora, těžce onemocnělé,

které v její těžké chorobě s účastí zde vzpomínáme. Bude třeba, aby-
chom dosavadní tajemníci tohoto ústředí povolali za řádnou sekretář-
ku. d) S velkým zdarem konal svou práci odbor architektů, zejména
zásluhou bratra ing Bareše, takže stavby církevní všude se již pro-
vádějí na základě je ho odborných rad. Práce již jest a ještě více
bude v blízké budoucnosti tolik, že by církev dnes dostatečně zaměst-
nala svého vlastního architekta. e) Církev potřebuje naléhavě vybu-
dovati ústav pro umístění starých lidí, kteří nemohou nikde nalézt
útulku. Žádáme, aby synod věnoval pozornost přebudování krabčického
ústavu pro tyto účely. f) Touž bolest má církev se svými vlastními
zaměstnanci, s duchovními, kteří, když vstupují na odpočinek a opou-
štějí své úřední byty, nemají, kam by se uchýlili.

Po tomto stručném a zdaleka neúplném výčtu toho, co v nové situ-
aci církev čeká, chci se dotknouti ještě jen dvou věcí, které býva-
ly předmětem jednání snad na každém synodu. Jest to náš poměr k cír-
kvím tuzemským a zahraničním. Nezměněně přátelským zůstal náš poměr
k oběma evangelickým církvím slovenským : augsburské a reformované ;
slovenská církev reformovaná vychovává svůj bohoslovecký dorost vět-
šinou na Husově fakultě a jejím studentům poskytujeme přístřeší v
naší bohoslovecké domovině. Jednání o spojení s augsb. církví ve
vých Slezsku nevedlo k cíli, nikoli naší vinou. Naše vztahy k malým
církvím evangelickým se rovněž nezměnily. Poměry v českém evangeli-
ckém světě se zjednodušily potud, že pominul rozdíl mezi církvemi
státem uznanými a neuznanými, takže všechny jsou ve stejném poměru
ke státu. Řešení otázky sjednocení všech českých evangelických cír-
kví se nedostalo kupředu ; nejsou k němu ještě psychologické před-
poklady. Naše styky s církví československou a pravoslavnou jsou
nezměněně přátelské; konstatuji, že se podařilo zejména dospěti s
církví československou k přátelské dohodě ve věci majetku německé
evangelické církve.

Mezinárodní situace ztěžuje velmi naše styky se zahraničními
církvemi evangelickými. Kladli jsme vždy důraz na přátelský poměr
k církvím presbyterním, s nimiž jsme spojení v Presbyterní Alianci;
účastnili jsme se posledního jejího zasedání r.1948. Její význam
byl po druhé světové válce zastíněn Světovou radou církví, v níž
jsou sdruženy téměř všechny církve protestantské (mezi něž počítá-
me i anglikánskou) a některé církve pravoslavné. Nemíním se šířiti
o konferenci amsterodamské, která vzbudila obecnou pozornost a o
níž jsou členové synodu zajisté dostatečně informováni. Chci se zmí-

nit jen o tom, že v radě církví pracuje jako jeden z jejích sekretářů náš farář Miřejovský a to s velkým úspěchem. Jsme tomu velmi rádi, že při své návštěvě zde před vánocemi mohl podati podrobné informace o své práci i o Radě církví Státnímu úřadu pro věci církevní, že u něho našel plné pochopení, takže se mu dostalo svolení, aby svůj pobyt v Ženevě ještě dále prodloužil.

Omezený styk s evangelickými církvemi na evrop. západě a v zemích severských bude třeba nahraditi zintenzivněním styků s evangel. církvemi ve střední a východní Evropě. Tu přicházejí především v úvahu evangelické církve v Maďarsku (reformovaná a lutherská). Slavnosti v Šar. Potoku na pamět třístého výročí příchodu Komenského dávají naší církvi a oběma evangel. církvím slovenským příležitost prohloubiti styky s maďarským protestantismem. Jest žádoucí pěstování styků s evangelíky v Pdsku, odkud zejména naléhavě volá po těchto stycích církev reformovaná, která jest původu českého (vznikla z polské větve Jednoty) a která sdružovala v sobě naše evangelické sbory exulantské a emigrantské. Doufáme, že brzká návštěva prof. Bromádky ve Varšavě přispěje k navázání a prohloubení vztahů mezi českými a polskými evange líky. Nadšení pracovníci mezi naším bohosloveckým dorostem by rádi viděli, abychom obrátili svůj zřetel k dalekému východu, a v misijním odboru, který vytvořili, se připravují na tuto práci. Až budou zaplněny velké mezery v řadách našeho duchovenstva, bude možno obrátiti misijní úsilí směrem do jihovýchodní Asie, jak o to usiluje misijní odbor. Bylo by však již nyní pracovati k tomu, aby Husova fakulta stala se střediskem bohosloveckého studia pro nové církve na evropském východě.

Ke konci své zprávy bych chtěl dodati ještě toto :
Zodpovědným činitelem vládním bylo vysloveno mínění, že tento synod bude synodem historickým a že jeho význam přesáhne hranice nejen naší církve, ale našeho státu. Bylo to míněno vážně. Synod stane se historickým, neboť poprvé od událostí únorových v nové situaci politické zasedá sněm církve a tento sněm má jasně prokázati veřejnosti necírkevní, domácí i cizí, že církev i v nových poměrech jedná o svých záležitostech svobodně. Proto také má úkol, abych zahájil jednání tohoto synodu zprávou o situaci církve, jsem ji vypracoval a přednesl stejným způsobem jako při synodech předcházejících. Chtěl jsem svojí zprávou prokázati, že církev, která jest si vědoma svého vlastního poslání, smí a může mluvit svobodně za všech okolností. A chtěl jsem posílit i přesvědčení, že svo-

18

bodná církev jest pro stát cennější než církev státní, ovšem za to-
ho předpokladu, že svobodě rozumí křesťansky jako odpovědnosti vůči
Bohu i vůči společnosti a ne liberálně jako svobodě volného projevu
okamžitého nápadu bez zřetele na jeho následky.

Vlastní historičnost 10. synodu by však měla záležeti v tom,
že zahajuje nové období života církve. Nad vchodem do tohoto nového
období mělo by býti napsáno slovo metanoia, metanocite, proměňte své
mysli, činite pokání, litujte toho, že se sbory církve staly namnoze
solí zmařenou, která si nic jiného nezaslouží, než aby byla ven vy-
vržena a od lidí pošlapána, že církev neplní tu společenskou funkci,
která jí přísluší. A která jest to společenská funkce? Dobře je vy-
jádřena v jedné starokřesťanské visi. Její autor vidí v duchu stavbu.
Stavba rychle pokračuje, pokud stavitelé mají k dispozici žulové
kvádry dobře vytesané, a stojí, jakmile nemají po ruce jiný materi-
ál než hrubé kamení sebrané po zemi. Autor myslí tu na stavbu křes-
ťanské společnosti, při níž stavebním materiálem jsou lidé. Dobře
vytesané kvádry jsou mu dílem církve. V tomto starokřesťanském pojetí
není církev povolána k tomu, aby stavěla sama lidskou společnost, dě-
lala společenské řády, soudila je a kritisovala. Církev se neobrací
ke společnosti, obrací se na jednotlivé lidi a pracuje na nich tím,
že je vede do školy Písma svatého. Kdo vyjdou z této školy, neženou
se za vlastním ziskem a prospěchem, jakoby na světě nic jiného neby-
lo než hmotné statky, nevidí jen sebe, vidí stejně bližního a blaho
společenského celku, k němu náleží, leží jim stejně na srdci jako je-
jich vlastní. Jim se vtisknou nesmazatelně do duše slova: "Blahosla-
venější jest dáti nežli bráti". "Darmo jste vzali, darmo dejte," -
a jednají podle toho: usilují o to dáti společnosti víc, než od ní
berou, pečují o společenství lidské ja ko o své vlastní a raději
ještě víc než o vlastní. Přivede-li synod církev k lítosti nad tím,
že otcové naši byli lepší synů, a že synové mrhají dědictví otců, a
dovedou-li přivoditi obrát, tak aby každé následující pokolení stálo
svou náboženskou, mravní a sociální úrovní nad předcházejícím, při-
spěje-li k tomu, aby církev se stala církví živou, stane se vpravdě
synodem historickým.

14

Zpráva odboru pro revizi církevního zřízení.

Devatý synod naší církve se usnesl, aby byla provedena revise církevního zřízení a zvolil k tomu cíli komisi, sestávající z bratří: Dr. Frant. Bednář, Dr. Antonín Boháč, Bohuslav Burian, Dr. Gust Hrejsa, Dr. Lubomír Jelen, Bedřich Jerie, Dr. Josef Král, Dr. Josef Křenek, Rudolf Medek, Gustav Adolf Molnár, Amos Pokorný, Dr. J. B. Souček, Karel Vilím, Bohumil Valeš.

Tato komise po provedení generální debaty svěřila celou další práci z technických důvodů subkomisi, skládající se z bratří Dr. L. Jeleny, Dr. J. Krále a A. Pokorného. Subkomise v dlouhé řadě schůzí probrala podrobně celé zřízení, prodebatovala zevrubně jednotlivé paragrafy, nově je formulovala, vypustila ustanovení dnes již zastaralá a upravila i systematické zařazení jednotlivých paragrafů; při tom vždy přihlížela k směrnicím, daným jí devátým synodem.

Vypracovaný elaborát byl ve smyslu ustanovení § 94, č. 1. církevního zřízení rozeslán všem sborům a seniorátním výborům k projednání a zaslání připomínek.

Připomínky zaslala část sborů, ostatní dosud neodpověděly. Mezi tím vývoj veřejných poměrů a jmenovitě zákon ze dne 18. října 1948 č. 218 Sb. zák. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem ukázal nutnost vypracovaný elaborát podrobiti nové revizi a uvést jej v soulad s platnými nyní zákony.

Této nové revizi, při níž bude přihlédnuto také k připomínkám sborů, jakož i k námětům, jež s různých stran nově docházejí, podjala se opět subkomise, v níž po úmrtí A. Pokorného zůstali bratři Dr. Lubomír Jelen a Dr. Josef Král.

Jakmile revise bude provedena, bude celý elaborát znovu rozeslán všem sborům a seniorátním výborům, načež s jejich konečnými vyjádřeními bude předložen příštímu synodu k ustavnímu projednání.

V Praze dne 15. února 1950.

Dr. Josef Král,
předseda.

45
Evang.Lukášovo 9.,6b/:"..chodili
po městečkách vůkol,zvěstující e-
vangelium".

Zpráva o činnosti synodního evangelisačního
odboru Českobratrské církve evangelické za rok 1947 - 1949.

Synodní evangelisační odbor byl citelně postižen úmrtím br.far.Jar.Řepy,br.syn.seniora Dr.J.Křenka,který byl vždy rádcem i praktickým pomocníkem a br.far.J.M.Štrupla,jehož ztráty nedovedeme ještě plně ani doceniti.

SOE má být rozšířen o zástupce z jednotlivých seniorátních evangelisačních odborů,se kterými by se scházel aspoň jednou do roka.,vždyť práce odboru je opřena o seniorátní evangel.odbory ve všech seniorátech,kdy nejčilejší jsou senioráty moravskoslezský,pražský a brněnský a kde,nejen v plzeňském,ale i jinde se rozbíhají seniorátní kursy evangelisační,které mají vyškolit evangelisační pracovníky,k nimž připravuje SOE temata i řečníky.

Uvědoměním si velké odpovědnosti evangelisační v církvi i národě byl I.evangel.sjezd v Ústí nad Orlicí ve dnech 30./10. až 1./XI.1948 za účasti 280 delegátů s heslem:"Evangelium mocí ku svobodě",kde mimo br.syn.seniora Dr.J.Křenka a syn.kanatora br.Dr.A. Boháče mluvili 2 senioři,12 farářů a 6 laiků a kdy v divadle ústecském bylo na 1200 lidí a na přednáškách v sále UTEXU průměrně 350. II.evangelisační kurs byl zaměřen svým heslem"Odpovědnost dnešku" k praktickým evangelickým otázkám dneška a pořádal se ve dnech 1.-5.července 1949 v Brně-Židenicích se zájezdem na neděli 3.července zvláštním vlakem do Kralic,jehož všechny přednášky byly vydány.Mimo vzácné hosty se Slovenska,z nichž promluvil br.prof.Dr.Đurovič,referovali 3 senioři,profesor Husovy fakulty br.Dr.Dobiáš,12 farářů a 6 laiků.Účast byla na 420 delegátů.Z tohoto zájezdu do Kralic vyrostla akce dáti Kralickou bibli do každé rodiny v Kralicích,což se uskutečnilo 25./9.1949 při slavnosti u Kralického pomníku,kdy promluvil Dr.Vinc. Sameš a br.prof.Dr.J.Stejskal z Brna.Na stavbu našeho kostela v Kralicích sebralo se za dva roky 27.619.90 Kčs a zdá se,že se

podají nám tu vybudovat kostelík pro naši práci.

SEO postavil se za žádost o umožnění ordinace presbyterů, jichž potřeba nyní vzrůstá a je nutná v zájmu práce církve.

SEO svým podáním Synodní radě 9./1.1948 žádal, aby se neztrácel smysl ordinace duchovních v hromadných ordinacích a aby ordinace se konala ve sborech, kde ordinovaný vyrostl.

Evangelisační měsíčník "Nový rozvoj", který vycházel nákladem 21.000 výtisků měsíčně/dvanáct čísel ročně/, byl zastaven k 1./1.1949. Pro práci evangelisační je to citelná ztráta, poněvadž, ač byl prodáván po 1 Kčs, byl soběstačný a pomáhal evangelisační práci v církvi i mimo církve.

Jinak nejdůležitější věcí bylo vydání notovaného zpěvníku o 720 stranách v plátěné vazbě za 1.25 Kčs, který v subskribci stál 80 a 90 Kčs. S tiskem se započalo po mnohých překážkách 16./2.1948. a zpěvník na jemném biblovém papíře byl dotištěn 1./10.1948. Mnohé písně jsou upraveny a sníženy, na čemž pracoval br. Břet. Novotný, absolvent konservatoře a br. Vlad. Novotný, profesor na Vsetíně a br. far. J. Novotný z Jimramova. Byla vynechána píseň 87. Zpěvník je rozebrán.

Jinak bylo vydáno: "Cesta k pravdě"/Úvod do bible/ od br. far. Mir. Rodra, "Večeře Páně" od náměstka syn. seniora br. Dr. V. Hájka/vyšlo již v druhém vydání/, "Hus a církev" od br. K. Kolmana, "Evangelický pohřeb a hudba při něm" od br. far. J. Dusa, IV. vydání Smetánkovy "Českobratrská církev evangelická, II. vydání Smetánkova "Poutníka", "CO s biblí" od br. A. Svárovského, 4 letáky od br. far. J. Syptáka, pozvánky k bohoslužbám ve formě korespondenčních lístků po 15 haléřích.

Mnohé bylo připraveno, ale nebylo možno vydati. Tak bylo vydáno jen jedno číslo Evangelisačních zpráv místo Nového rozvoje a nemožnost tisku byla nahražována rozmnoženými přípisy, jako bylo vydání od br. St. Čapka: "Něco o evangelisaci", anebo oběžníky: "Máme se co říci".

P l á n y p r o b u d o u c n o s t .

- 1./Má-li se práce rozšířiti, a věříme, že je nutno evangelisačně v církvi pracovati, je n u t n o povolati samostatného pracovníka pro evangelisační práci při Synodní radě/tajemníka/, který by navštěvoval sbory, řídil ediční práci synodního evangelisačního odboru, vedl evangelisační časopis a mohl se této práci, která doposud byla dělána jen nádavkem při farářském plném zaměstnání na sboru, plně věnovati.
- 2./Je nutno provéstí školení pracovníků pro evangelisační práci v nynější době, jak v seniorátech, tak celkově v pracovních konferencích a debatních kroužcích, jak se již někde začalo, a k čemuž má být zaměřen i letošní III. evangelisační kurs, který bude 1. - 5. července 1950. v Čáslavě.
- 3./Církev potřebuje levný evangelisační časopis/měsíčník jako byl N o v ý r o z v o j /, který by měl přílohu pro pastorační v nemocnicích.
- 4./Je připraveno na 12 letáků pro dospělé i mládež, potřebujeme jen dostati povolení k vydávání. Synodní evangelisační odbor by měl míti zástupce v komisi, která při Synodní radě bude vydávati povolení k tisku brožur, knih, letáků a jiných tiskopisů.
- 5./Volá se po výkladech biblických knih, které by byly l e v n é a s r o z u m i t e l n é pro nejširší naše vrstvy lidové. Pro nejbližší dobu navrhujeme vydati zkráceně a upraveně přídavek k jubilejní bibli Štuttgartské mimo tam tištěné konkordance, jako "Úvod do Písma, Popis svaté země, Dějiny Izraele, Život lidu a. t. d." Dále rádi bychom vydali přesně Kralické výklady ke Starému a Novému zákonu.
- 6./Přesný ediční program pro rok 1950 byl poslán Synodní radě.

Handwritten signature: K. H. Janík, předseda

V Brně-Židenicích, dne 10. prosince 1949.

Misijní odbor při synodní radě Českobratrské církve evangelické.

Návrhy desátému synodu.

1. Synod zplnomocňuje předsedu misijního odboru (t.r. prof.Dr.J.L.Hromádku) jednati jménem církve s vořejnými činiteli, aby misionářům byl umožněn odjezd a práce na přikázaném misijním pracovišti. Synod žádá synodní radu, aby toto jednání podporovala. (Pozn.: prof.Dr.Hromádka, který je současně předsedou Evangelické misijní rady, byl již pověřen zástupci ostatních spolupracujících církví jednati s úřady jménem Evangelické misijní rady.)
 2. Bratr misionář Mirko Mikolášok budiž veden v seznamu duchovních naší církve.
 3. Synod dává souhlas k zřízení systemisovaného místa misijního faráře při synodní radě.
Misijnímu faráři buďtež přiřčeny tyto úkoly:
 - a. Misijní farář je tajemníkem misijního odboru.
 - b. V této své funkci pečuje o vybudování domácí základny misijního díla zřízením studijních a modlitebních misijních kruhů ve sboroch, v se-niorátech a mezi studenty, zvláště mezi bohoslovci.
 - c. Spolu s misijním odborem počuje o odbornou přípravu budoucích misijních pracovníků a o jejich vypravování na přikázaná pracoviště. Stará se o jejich živé spojení s mateřskou církví, která je k misijní a vydržuje (dopisy, zprávy pro tisk atd.).
 - d. Misijní farář spolupracuje co nejužší s ostatními odbory při synodní radě.
 - e. Pracuje k uskutečnění plného zvěstovatelského obecnství všech jednot spolupracujících v Misijní radě.
- Poznámka: Misijní odbor navrhuje, aby prvním misijním farářem byl jmenován vik.Jaromír Šečkař, který byl l.II.t.r. jmenován tajemníkem Evangelické misijní rady.
4. Synod dává souhlas k vysílání dalších misijních pracovníků do Kamerunu, do Indonésie anebo jinam. Obnovuje usnesení dovéstého synodu, "aby synodní rada pokračovala v jednání s Pařížskou misijní společností a provzala případně péči o jednu misijní stanici v Kamerunu." Potřebný náklad se uhradí z všocírkovníchrámové sbírky a z prostředků shromážděných misijním odborem.

ÚSTŘEDÍ SOCIÁLNÍ PÉČE ČESKOBRAŠKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

V ý r o č n í z p r á v a z a r o k 1 9 4 8.

Předstupueme skromně a klidně před výroční schůzí. Neučinili jsme mnoho, nemohli jsme učiniti mnoho. Ale přece za daných zevních i církevních poměrů bylo připraveno něco z mnohých našich potřeb, co by bez ustanovení, řízení, podniků a práce Ústředí sociální péče v církvi vykonáno býti nemohlo a bylo nutné.

Ú s t ř e d í sociální péče Českobrášské církve evangelické dle pověření, které bylo uděleno, konalo práci organizování, pokud jde o sociální práci v církvi, obstarávalo spojení s úřady, s veřejnými a j. soc. institucemi. Učinilo řadu zásadních usnesení.

Na výroční schůzi byly vypracovány směrnice pro sborovou a zotavnou péči a předloženy ve formě resoluce synodní radě. Ústředí si všímalo pozorně všech sociálních ústavů církve. Byly navrženy účelné směrnice pro budování a rozčlenění ústavů z hlediska celkové církevní potřeby a s ohledem na reorganizaci ústavní péče veřejné.

P ř o s e d n í e t v o, jmenované synodní radou, projednávalo podrobně záležitosti sociální práce v sedmi schůzích. Učinilo zásadní rozhodnutí pokud jde o zapojení sociální péče církevní do nové u z á k o n ě n é péče sociálně zřizovací a péče o mládež. Na příslušná ministerstva byla podána hlášení. Ve zvláštní schůzi s Ústředím žen bylo jednáno o poměru sociálních odborů a kruhů žen. Předsednictvo si vyžádalo informaci a jednalo o akci s lužickými děmi. Při této příležitosti požádalo předsednictvo synodní radu, aby pro příště jakékoliv akce, spadající do sociální práce církve, byly konány po poradě a s vědomím Ústředí sociální péče. Má-li nést Ústředí před církevní veřejností i před úřady odpovědnost za církevní sociální práci, má být o všech akcích, které hodlají podniknout jednotlivci, sbory, senioráty či církevní sociální instituce v rámci církve, předem informováno.

V předsednictvu se projednává důležitý návrh na zřízení církevní ošetřovatelské služby v rodinách. Znamenalo by to zřízení ošetřovatelských stanic a vyškolení ošetřovatelek pro tuto práci v 6 měsíčních kurzech. Podmínky a možnosti pro tento nový pracovní úsek jsou právě dále prozkoumávány a řešeny.

Spolupráce se seniorátními sociálními odbory: Ústředí se snaží navázati spolupráci se seniorátními odbory sociální péče, pokud jsou ustaveny, byť se i vyskytují některé obtíže zatím. Viz zprávu o sborové práci.

K a n c e l á ř ústředí, hodně zatížená přípravou a celým orga-
nisováním našich dětských letních kolonií,
obstarávala styk s úřady a se sociálními insti-
tucemi. Vyplácení subvencí, o které žádalo ústředí tak jako jiné
roky, se letos značně zdrželo novými předpisy o vyúčtování. Na
rozdíl od minulých let, kdy byly peníze napřed vyplaceny a určena
lhůta na předložení účtů, musely být tentokrát předloženy zapla-
cené účty předem, doložené podrobnou zprávou o ústavách, potvrzo-
nou okresním národním výborem.

V rámci spolupráce se sociálními institucemi byly obesi-
lány schůze sociální komise při UNV v Praze, schůze
Spojených národů na pomoc dětem" schůze Národního Ústředí,
Sociální pomoci, porady a kursy ministerstva zdravotnictví. Pří-
ležitostně byly navštíveny schůze pražského seniorátního odboru
sociální péče.

Bylo pokračováno ve švýcarské kmotrovské akci a poděleno
90 dětí. Z americké akce "Foster - Parents plan" bylo poděleno
již několik dětí přímo z Ameriky. Kancelář vyřídila řadu dopisů,
vypracovala mnohá podání na úřady, zápisy schůzí a různé zprávy.
Uvádíme několik dat z administrativní agendy:

Úřady a mimocírkevní instituce	157 dopisů
Ústavy a sociální instituce církve	129 dopisů
Jednotlivci	1203 dopisů
Sociálním odborům a farním úřadům	856 dopisů
Pozvánok se zápisy o schůzích	158 dopisů
Cyklost. zpráv o prázdn. koloniích v r. 1948	70 dopisů
Výroční zpráva za rok 1947 /cyklostylováno/	333

Zápisy o schůzích Ústředí a zprávy byly podávány synodní
radě.

Šatstvo a obuv, dary to z Rekonstrukčního výboru světové
rady církví, byly dle usnesení předsednictva Ústředí rozoslány na
senioráty nebo přímo na sbory, jak a pokud je senioráty do lhůty
určené ústředím označily. Seznam rozeslaných zásilek přikládáme.
Práce ústředí se značně rozrostla a bylo proto třeba přenést po-
drobné propracování námětů a programů některých úseků činnosti
na zvláštní pracovní skupiny.

Tak pod vedením bratra faráře E. Zeleného se sešla čtyři-
krát pracovní skupina pro s b o r o v o u práci. Pracovní
skupina pro p é č i z o t a v n o u se sešla pod vedením
Dr. B. Hrejsy dovětkrát. Zprávy obou těchto pracovních skupin
přikládáme zvlášť.

Práce sborová :

Z výroční schůze ústředí byla předložena synodní radě tato resoluce pracovní skupiny pro sborovou sociální práci:

I. Komise navrhuje, aby bylo usilováno o zedbornění sborové sociální péče. Pokud jde o větší sbory, aby v čelo této práce stála samostatná odborná síla, sborová sestra, jejíž existenci podmínky by byly stejné jako u veřejných sociálních pracovníků. Taková síla budiž všem zaměstnávána u každého seniorátního odboru sociální péče. Budtož hledány cesty, aby byl získán již mezi mládeží zájem o sborovou sociální péči. Budiž nabádána k odbornému studiu a při studiu podporována i hmotně.

II. Komise doporučuje co nejúžší spolupráci s veřejnou sociální péčí.

III. Při seniorátních odborech sociální péče v Praze budiž ustavena sociální služba nemocniční. Tato bude napomáhat jak při umisťování nemocných, tak i v péči o ně po dobu jejich ustavní péče. Této službě budiž včas sdělován příchod venkovských nemocných do městských ústavů.

IV. Budiž započato co nejdříve s přednáškami z oboru sociální a pastorační péče, bude-li možno tedy i ve formě kursu.

Ve smyslu uvedených směrnic byly sociální odbory a sborové sociální pracovníci a pracovníci informováni o tom, jak by se měla sborová sociální práce prohloubit a zorganizovat. Tajemnice ústředí hovořila o sociální práci v několika sborech /na jejich pozvání/ na schůzi žen pražského seniorátu a na konferenci okrsku podřipského. Na podnět žen z pražského seniorátu byl společně s ústředím žen uspořádán kurs pro sesterské kruhy pražského seniorátu, na kterém byly referáty o sociální práci sborové:

- "Zdůvodnění sociální péče ve sboru" - farář E. Zelony
- "Zkušenosti ze sborové sociální práce" - M. Hošková
- "Zotavná péče" - Dr B. Hrejša
- "Sociální ustavy církve" - V. Chamrád
- "Návštěvy v nemocnicích" - J. Molnárová.

Při všech příležitostech a také oběžníky byly sociální odbory vyzývány ke spolupráci s místními sociálními komisemi při NV a se Sociální pomocí.

Propracování programu pro návštěvní službu v nemocnicích a přidělení jednotlivých nemocnic sborům v Praze si vzal za úkol pražský seniorátní odbor sociální péče pod vedením ses. J. Molnárové. Na základě zkušeností mají být pak sestaveny zásadní směrnice a rady pro tuto práci v jiných sborech.

Ú s t a v y :

Předsodnictvo ústředí věnovalo ústavům církve mnoho času ze svého jednání. Bylo si vědomo toho, že při stoupajících nákladech osobních i provozních bude třeba práci soustředit, hlavně pokud jde o dětské domovy. Proto doporučilo vybudování dětského domova v Sobotíně, a to v budově, oddělené od ostatních sociálních ústavů v Sobotíně; zde by se mohl během doby vzhledem k dostatečnému prostoru postupně vybudovat vzorný domov. Souhlasilo dále s plánováním moderního dětského domova v Mladé Boleslavi, který byl zařazen do dvouletky v rámci obnovy.

Protože se na základě zpráv došlých ze sborů jevila velká potřeba domovů odpočinku pro staré lidi, doporučilo předsodnictvo synodní radě po zevrubných úvahách a po shlednutí míst, lékařů a stavebních odborníků, aby se s urychlením prováděla uprava domů odpočinku v Sobotíně, v Myslibořicích a v Doběticích a doporučilo, aby také v budově bývalé školy pro ženská povolání v Krabčicích byl vybudován domov odpočinku.

Tento návrh hájilo předsodnictvo i na společné schůzi se synodní radou a se zástupci odboru mládeže, když se proti návrhu ústředí vyskytla snaha vytvořit ze Sobotína středisko výchovné a rekreační pro mládež. Od koupě zánku v Loučeni, o jehož získání pro sociální účely církve bylo uvažováno, bylo upuštěno pro velký rozpočet adaptační.

/Předsodnictvo si vyžádalo ode všech ústavů výkazy platů zaměstnanců, aby je mohlo porovnat s platnými předpisy./

Výroční výkaz z ústavů za rok 1948

Ústav	Příjem	Vydání	Stav ohovanců zdarma-plná-částočná	Za úhradu
Dětské domovy:				
Krabčice	290.035,90	299.159,--	15dětí --	7 8
Habřina	557.501,10	514.809,40	22 " 3	-- 14
Tábor	171.972,70	181.472,70	16 " --	-- 16
Čáslav	125.321,70	129.268,50	14 " --	-- 14
Sociální ústavy				
Sobotín a Myslibořice:				
Dětský domov a			17 " 2	2 13
Domov odpočinku	1.828.679,--	2.083.341,80	60dosp. 2	5 53
Domov odpočinku v Myslibořicích	1.073.618,40	1.085.493,50	38 " 4	7 27
Česká Diakonie:				
Domov odpočinku v Doběticích	911.146,--	1.096.140,90	23 " --	8 15
Internát pro dívký	97.000,--	160.661,10	19dor. 19	-- --
Domov pro dorost v Táboře	784.805,15	794.366,70	63dor. --	32 31
	5.840.079,95	6.344.713,60	34dětí 10	9 65
			12ldosp. 6	20 95
			82 dor. 19	32 31

Z o t a v n á p é č e p r o d ě t i :

Resoluce, předložená pracovní skupinou pro zotavnou péči na výroční schůzi ústředí.

Členové uvedené skupiny se rozhodli doporučiti synodní radě, aby bylo pokračováno v započaté práci při zřizování prázdninových osad pro děti evangelických rodičů. Proto navrhuji:

1. Zajištění stálých objektů pro prázdninovou rekreaci, kterých by bylo možno použít i během roku pro sjezdy církevních slo-
žek. Doporučujeme, aby pro tuto práci rekreační bylo počítáno nej-
méně se dvěma budovami v Čechách a se dvěma budovami na Moravě.
2. Náložité vybavení těchto středisek a opatření inventáře pro
přechodné prázdninové kolonie. Podpořit zásobování dary cír-
kevními i z ciziny. Žádáme, aby synodní rada doporučila všem so-
niorátům a sborům podpořiti tuto práci mravně i hmotně a aby sy-
nodní rada použila svého přátelství se zahraničními církvemi a
požádala je o pomoc, pokud jde o zásobování.
3. Doporučujeme, aby zřizování, plánování i kontrolování rekreace
bylo soustředěno v ústředí, které budiž vydržovatelem všech
prázdninových osad, nikoliv jednotlivé sbory či senioráty.
4. Nové úkoly rekreační mezi našimi dětmi zasluhují a přímo vyža-
dují, aby pro ně byla ustavena zvláštní síla, která by se po
celý rok věnovala výlučně těmto úkolům.
5. Žádáme, aby všechny tyto rekreační akce byly církví v našem
tisku doporučovány tak, aby celá veřejnost evangelická byla
pro tuto práci získána.

K bodu 1. Pokud jde o zajištění stálých objektů pro rekreaci je
jednáno o budovu v Hostlikovicích /Krkonosé - výška 700m/
dále o objekt ve Volkých Losinách na Mor. /objekt seniorátu mor.
slozs./, ve Vraně a v Karlovicích. Bylo usneseno, aby v sociálních
ustavech v Sobotíně a v Myslibořicích bylo pamatováno na možnost
umístění dětí po dobu dvou prázdninových měsíců. Jinak se budují
zatím kolonie v najatých většinou školních budovách.

K bodu 2. S opatřováním inventáře byla značná potíž. Není až dosud
dostatek prádla /prostěradla, utěrky/, příkrývek ani
kuchyňského a stolního nádobí. Pomoc, kterou čekalo ústředí v tom-
to směru z ciziny, zklamala, ačkoliv byly odeslány dopisy se zprá-
vami a fotografiemi. V zásobování pomohly dary z ciziny, získané
v poslední chvíli laskavou intervencí jednotlivých bratří, když
jsme před tím marně očekávali předpokládanou pomoc na podané žá-
dosti.

K bodu 3. Pokud jde o doporučení, aby kolonie organizovalo ústře-
dí, byly na podnět synodní rady požádány senioráty o
úsudek v tomto směru a o sdělení, které větší sbory v seniorátě

by byly ochotny a schopny převzít organizaci rekreace. Devět seniorátů bylo pro ústřední organizaci. Svůj názor odůvodňovaly tím, že ústředí má stálým aparátem větší možnost odborného vedení po stránce organizační administrativní, zdravotní i výchovné než senioráty, kde práce závisí na pomoci dobrovolných jednotlivců. Zdůrazňovaly dále kladný smysl toho, sejdou-li se děti z různých sborů. Po stránce zdravotní je při ústředním rozdělování lepší možnost umísťování dětí podle zdravotního stavu do příslušné krajinné polohy. Dva senioráty byly pro dělbu práce v tom smyslu, aby organizaci prováděly senioráty a ústředí obstarávalo přiděly a mělo poradní funkci. Jeden seniorát je ochoten vybudovat v budoucnu tábor, ve kterém by mimo výchovnou práci mohla být i rekreace pro děti. Jeden seniorát uvádí, že vzhledem k venkovskému charakteru seniorátu není v něm o rekreaci zájem.

K bodu 5. O průběhu kolonií v r. 1948 byly podrobnou zprávou informovány senioráty, sbory a jednotlivci, kteří se rekreační práce zúčastnili. V Kostnických Jiskrách a v Českém bratru byly uveřejněny zprávy a články.

Prázdninová rekreace 1948 :

Prázdninová zotavná péče byla prováděna jednak některými sbory, jednak ústředím. Mimo to prošlo mnoho dětí Letním táborem Komenského v Bělči, který je spravován kurátorem a veden br. prof. Dr. Ad. Novotným.

Ze sborů pořádaly samostatné osady:

Brno v Myslibořicích pro	45 dětí	
Dvůr Králové v Souvratech 2 běhy	86 dětí	
Praha Žižkov I. v Bílém Potoci	61 dětí	192 dětí

V Letním táboře Komenského v Bělči

bylo umístěno po oba měsíce	288 dětí	
v sociálních ústavech v Sobotině	60 dětí	348 dětí

Ústředí pořádalo 9 běhů v 6 osadách:

v Březnici ve škole 15.7. - 12.8.	52 dětí	
v Herlíkovicích ve škole 1.7. - 29.8.	57 dětí	
v Jestřebi, Sluný dvůr 1.7. - 29.8.	89 dětí	
v Krabčicích v býv. dívčím ústavě 1.7. - 29.8.	136 dětí	
v Myslibořicích v soc. ústavě		
2. - 30. 8.	37 dětí	
v Rusavě ve škole 2. - 30. 7.	59 dětí	430 dětí
C o l k o m		970 dětí

Prázdninové osady ústředí

Z jednotlivých seniorátů se účastnilo prázdninových osad ústředí:

I. pražský	seniorát: 67	chlapců 68	dívek--celkem 135
II. plzeňský	" 3	" 9	" " 12
III. podřipský	" 3	" 3	" " 6
IV. poděbralský	" 6	" 17	" " 23
V. královéhradecký	" 58	" 48	" " 106
VI. čáslavský	" 12	" 17	" " 29
VII. chrudimský	" 14	" 11	" " 25
VIII. poličský	" 1	" -	" " 1
IX. táborský	" -	" 2	" " 2
X. novoměstský	" -	" -	" " -
XI. brněnský	" 17	" 13	" " 30
XII. vsetínský	" -	" -	" " -
XIII. moravskoslezský	" 22	" 39	" " 61
C e l k o m		203 chlapců 227 dívek celkem	430

Až na 5 dětí nad 14 let a 6 pod 6 let, pohyboval se věk dětí v těchto hranicích. Nejvíce dětí bylo ve věku 9 let /78/, potom 10 let /67/, 8 let /59/, 11 let /49/ a 7 let /48/. Po 44 dětech bylo ve věku 12 a 13 let, nejméně ve věku 6 a 14 let /po 15/.

V o d o n í k o l o n i i zaměstnalo celkem 106 sester a bratří za řízení ředitelů /byli to: v Březnici s. Nanková z Přelouče, v Herlíkovicích bratři J. Svatoň a dr. Vlad. Tvrz z Prahy, v Jestřebí s. L. Dobášková z Hradce Králové a s. B. Pokorná z Přerova, v Krabčicích s. M. Šenková z Hrubé Vody, v Myslibořicích s. Najbrtová z Kolína a v Rusavě s. P. Pokorná z Přerova/ a hlavních pedagogických vedoucích / Březnice: J. Punr z Přelouče, Herlíkovice: s. H. Svatonová a br. J. Šoltész z Prahy, Jestřebí: V. Taich z Přelouče a s. řed. B. Pokorná z Přerova, Krabčice: s. M. Čejková z Ml. Boleslavi a s. F. Donátová z Prahy, Myslibořice: br. J. Staněk z Brna, Rusava s. J. Svozilová z Prostějova/.

D e n n í p r o g r a m byl rámcově vypracován rekreačním odborem ústředí jednotně pro všechny osady a rodičům dětí oznámen předem. Zahajován a ukončován byl každodenní ranní a večerní pobožností, vedenou zpravidla hlavním pedagogickým vedoucím, někdo střídavě vedoucími skupin - theology, při nichž byly děti seznamovány s biblí. Na duchovní výchovu však bylo pamatováno po celý den, i při hrách, výletech a jiném zaměstnání dětí tak, aby děti byly vedeny ke křesťanskému společenství ve vzájemném styku. Rekreační po skupinách vedli zkušení vedoucí s praxí ze Sokola a Junáka.

V každém běhu podniknut aspoň 1 celodenní a několik polodenních výletů.

Z d r a v o t n í p é ě o byla v osadách svěřena zdravotníkům - medikům, kteří dbali také na čistotu dětí i okolí. Dětem pobyt v osadě po stránce zdravotní vesměs prospěl. Průměrný přírůstek na váze činil 1,81 kg, v několika případech až 4,50 kg. Ze 430 dětí jen dvě utrpěly vážnější úraz: spáleninu a zlomení ruky. 1 dítě bylo v nemocnici operováno /slopé střevo/. - Na požádání ústředí provedli lékařskou revizi a prohlídku dětí v koloniích bratři primáři Dr O Tardy z Litomyšle, Dr R. Šimok ze Sumporka a Dr J. Elis z Prahy, který také ochotně provedl roztrídění přihlášených dětí podle lékařských nálezů do jednotlivých kolonií.

H o s p o d á ř s k é a a d m i n i s t r a t i v n í vedení muselo zejména na počátku osad zdolávat vesměs mnohé obtíže: byly to zejména obtíže zásobovací, vzniklé z nové upravy zásobování zotavoven a z nedostatečného zásobování některých okresů, hlavně zeleniny a ovocem. V několika případech musela pomoci z Prahy kancelář ústředí; velmi platně vyponohly také svými dary některé sbory.

Úřady, t.j. MNV, ONV a jeho zásobovací oddělení, OPM vycházely správám kolonií ochotně vstříc. S neobyčejnou ochotou a porozuměním se setkala také ústředí u Zemského národního výboru, oddělení pro rekreaci, u ministerstva sociální péče a Svazu zahradičsko-vinařského. Zvláštní dík patří Mezinárodnímu dětskému fondu, který vydatně zlepšil zásobování našich srpnových běhů darem sušeného mléka, ryb a tuhu.

D a r y na zotavnou péči přišly také od zahraničních evangelických církví, jak bylo podrobně uvedeno ve zprávě o koloniích na podzim 1948. Také jim i bratřím a sestrám, kteří se o jejich zaslání zasloužili, na tomto místě znovu děkujeme. Rozdělili jsme je do osad, ústředí, sborů a do LTK.

Velikou pomocí byly věcné i peněžité dary sborů i jednotlivců, zasílané do osad a na výzvu bratra synodního seniora Dra Křenka do ústředí.

Sbory zaslaly do osad věcných darů za Kčs 5.939,20 /Jihlava, Kolín - soc.odbor, Kyjov-Bzenec, Litomyšl - soc.odbor, Korandův sbor Plzeň, Prusinovice, Přerov, Rusava/; na penězích Kčs 7.664,--. Prostějov 3.022,--, Přerov 3.442,--, Uherské Hradiště Kčs 1.200,--/.

Peněžité dary sborů i jednotlivců zaslané ústředí jsou uvedeny v příloze.

Za účinnost a porozumění pro tuto naši práci jim všem upřímně děkujeme.

Všechny osady byly navštíveny a revidovány ústředím. Po skončení osad byla v ústředí zrovidována všechna vyučování.

Další plánování práce.

zkušenosti z prázdninových osad byly podrobně projednány v rekreačním odboru, který na jejich zpracování a přípravu zotavné péče v r.1949 ustavil dílčí komise: výchovnou, administrativní, hospodářskou a zdravotní. Všechny komise se shodly na neobyčejném významu kolonií po stránce evangelizační; rekreační odbor a předsednictvo pak synodní radě předložily rozpočet prázdninové péče s návrhem, aby duchovní vedení bylo svěřeno v každé osadě duchovnímu vedoucímu z řad farářů nebo zkušených učitelů nedělních škol a aby osady byly pořádány v každém případě.

V posledním čtvrtletí hledali jsme proto nové objekty pro osady v r.1949; odpadl totiž Sluný dvůr v Jestřebí, který přešel ze správy církve do správy ONV a, nevyhovují zcela Krabčice svou polohou, i když budova dívčího ústavu se velmi dobře osvědčila. Ostatní místa v Čechách schválena a doporučena také pro rok 1949. Jednali jsme o školu v Bílém Potoci pod Smrkem v Jizerských horách a v Horní Čermné s kladným výsledkem; neuspěli jsme v Nojku, Jáchymově, Černošicích a Rovnicích. Moravskoslezský senát spolupracuje při zřizování další prázdninové kolonie na Moravě ve Vrbě a Karlovicích.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

peněžité dary zaslané ústředí.

D a r y s b o r ů	Převod	4 .625.-
Práha I. 500,--	Česká Třebová 150,--	
Praha II.-Kliment5000,--	Hořm.Městec 100,--	
Kobylisy 1000,--	Kyšperk 100,--	
Zižkov II 4000,--	Lanškroun 50,--	
Vinohrady 12000,--	Litomyšl-soc.odb.500,--	
Spořilov-soc.odb. 360,--	Pardubice 5.000,--	
Nusle 1000,--	V.Mýto soc.odb. 100,--	
Střešovice 1000,--	seniorát VII. 6.000,--	
Uhřetěves 400,--		
seniorát I. 25.260,--	Krouna 50,--	
Černošín 100,--	Lozice 298,70	
Chob 100,--	seniorát VIII. 348,70	
Mar.Lázně 100,--	Opátov 180,--	
Plzeň-východ 2.140,--	Soběslav soc.o. 100,--	
seniorát II. 2.440,--	seniorát IX. 280,--	
Bonešov n.Pl. 520,--	Revočné 100,--	
Čes.Kamenice 630,--	seniorát X. 100,--	
Kadan 200,--	Brno 100,--	
Litoměřice 50,--	"-Husovice 558,--	
Sokolov 100,--	Břeclav 100,--	
Trmice 200,--	Dambořice 100,--	
Zatec 100,--	Heršpice 500,--	
seniorát III. 1.800,--	Hodonín 1.000,--	
Mladá Boleslav 560,--	Jihlava 4.000,--	
Nymburk 300,--	Znojmo 100,--	
Poděbrady 4.660,--	seniorát XI. 6.458,--	
Seniorát IV. 5.520,--	Liptál 500,--	
Hradec Králové 2.200,--	Pozděchov 500,--	
Liberec 1.300,--	Vanovice 200,--	
Libštát 140,--	Vsetín 500,--	
Třebochovice p.Or. 500,--	Zádvořice 100,--	
- " - konfirm. 500,--	seniorát XII. 1.800,--	
Vrchlabí 300,--	Bruntál 200,--	
seniorát V. 4.940,--	Frýdek 100,--	
St.Kolín 165,--	Hranice 200,--	
Libonice 350,--	Jeseník 200,--	
Předhradí 100,--	Opava 300,--	
Zruč n.Sáz. 50,--	Olomouc 1.000,--	
seniorát VI. 665,--	Prostějov 500,--	
	Přerov 1.990,--	
	Šenov 420,--	
	Stranbark 350,--	
	seniorát XIII. 5.260,--	
	celkem ze sborů 60.871,70	
	z jednotlivců 5.256,50	
	celkem na dary 66.128,20	

Rozpočet na šestiměsíční školení.
 ---.---.---.---.---.---.---.---.---.---.---.---.---.---.---.---

Přednášky	45.000.--	/70 předmětů z ošetrovatelství po Kčs 100.--, 188 lékařských a 200.--:
Stravné	125.000.--	
Plat vedoucí sestry plus dávky	80.000.--	
1 pomocnice	15.000.--	
1 kuchařka dávky	25.000.--	
Stejnokroje	50.000.--	
Nájemné, otop, světlo, voda	55.000.--	
Administrativa	10.000.--	
Učební pomůcky a pod.	10.000.--	
Čistící prostředky	5.000.--	
Cestovné pro sestry	20.000.--	

Celkem Kčs	590.000.--	

Rozpočet na jednu stanici na 1 rok.

Plat sestry: zákl. plat	1.650.--		

přídavek dle		ročně asi	45.000.--
§ 58/45	500.--	oblek	5.000.--
dle § 159/45	250.--	nájemné	10.000.--
7% z brutto platu asi	160.--	různé	20.000.--
infekč. příplatek	300.--	1 stanice celkem	80.000.--
příplatek na byt	200.--		-----
cestovné a diety	2.000.--	20 stanic v r. 1950 by vyžadovalo	
	3.060.--	náklad Kčs 1,600.000.--.	

Osnova pro školení.

Anatomie	15	hodin
Fysiologie	12	„
Bakteriologie, epidemiologie, desinfekce	5	„
Hygiena všeob., denního života/venkova/	8	„
Nauka o potravinách a dietetika	12	„
Pathologie	8	„
Analyse moče s prakt. cvičením	3	„
Ošetření a nauka o chorobách vnitřních	10	„
Ošetření při chor. chirurgických a první pomoc	10	„
Péče o kojence a jeho výživa, dětská kuchyně,		
ošetřování při chorobách dětských	20	„
Ošetřování při chorobách ženských a porodnictví	10	„
Ošetřování při chorobách kožních a pohlavních	3	„
Eugenika	6	„
Ošetřování při chor. ušních, nosních a krčních	3	„
Ošetřování při chorobách očních	3	„
Nauka o vedení domácnosti	6	„
Fysikální terapie, masáž a nápravní tělocvik, ortho-		
pedie	10	„
Ošetřování při chorobách infekčních a TBC	10	„
Základ. ošetřovatel. technika/improvisace v domác./	50	„
Farmalogie a toxilogie	8	„
Ošetřovatel. a zdravot. služba v rodinách/výchova/	10	„
Zdravotní zákony a veřejná služba a organizace,		
veřejná a dobrovolná zdravotní služba soc. péče	10	„
Zdravotní služba včetně nemocnic, příjem do veřej-		
ných nemocnic a ústavů	2	„
Občanská nauka a polit. výchova	6	„
Ošetřování při chorobách nervových, psychiatrie a		
ošetřování duševně chorých, mentální hygiena a péče		
o duševní zdraví	8	„
Etika a dějiny ošetřovatelství	4	„
	celkem 252	

P r a k s e.

Na oddělení: interním	3	týdny
chirurgickém	2	„
Na ambulanci chirurgické	1	„
Na oddělení: urologickém	1	„
gynekologickém	1	„
porodnickém	1	„
dětském	3	„
Na dětské kuchyni	1	„
Dietní kuchyně při nemocnici	1	„
Na OZSR stanici a v rodině	3	„
Na fysikální terapii, včetně masáží	1	„
Na odděl. nosním, krčním, ušním a očním	1	„
Na odděl. kožním, venerickém, laboratorní služba	1	„
TBC v Dubí - dr Veverka	1	„

Exkurze v jeslích, poradnách národ. zdraví, školách, závodech, závod. kuchyních vždy v sobotu/jednou týdně/.

Theorie celkem 252 hodin, pravidelná praxe 20 týdnů denně od ranních hodin obvyklého nástupu v nemocnici

25

Rozpočet Ústředí sociální péče československé církve evang. rok 1950.

Potřeba:

Kancelář ústředí:

a) příspěvek ústř. církevní budově

na údržbu domu	25.000.-	
správní vydání	25.000.-	

b) nákladní osobní:

služné sociální pracovníce	80.000.-	
vedoucí zotavné péče	80.000.-	
pomocná kancel. síla	60.000.-	
pomocná práce, pojistné	30.000.-	250.000.-
		300.000.-

Podpora práce v ústavech:

z chrámové sbírky	100.000.-	
subvence ministerstva PSP	800.000.-	900.000.-

Mimořádné jednorázové podpory		30.000.-
---	--	----------

Organisace soc. práce (ústavy, odbory, ošetř. služba v rodinách)		170.000.-
--	--	-----------

Ošetřovatelská služba v rodinách:

přípravky	600.000.-	
12 stanic	960.000.-	1,560.000.-

Zotavná péče:

Provozní náklady na 1.000 dětí		
v 8 osadách a 14 frekvencích	1,800.000.-	1,800.000.-

S o u č e t		4,760.000.-
-------------	--	-------------

Investice v zotavné péči	Kčs	412.400.-
------------------------------------	-----	-----------

Investice při zařizování stanic OZSR	"	240.000.-
--	---	-----------

S o u č e t	Kčs	652.400.-
-------------	-----	-----------

Ú h r a d a :

Chrámová sbírka	100.000.-	
Dary na sociální práci	10.000.-	110.000.-

Subvence:

Min. zdrav. na OZSR	1,500.000.-	
Min. soc. péče na soc. ústavy	800.000.-	
Min. soc. péče na zotavovny	610.730.-	2,910.730.-

Podíl z hřbitovní sbírky z Červeného kříže		500.000.-
--	--	-----------

Zotavná péče:

od rodičů	630.000.-	
srážky nemoc. pojištění	36.100.-	666.100.-

Ú h r n p ř í j m ů		4,186.830.-
---------------------	--	-------------

Ú h r n v y d á n í		4,760.000.-
---------------------	--	-------------

neuhrazený schodek		573.170.-
--------------------	--	-----------

Investice ve výši		652.400.-
-----------------------------	--	-----------

S c h o d e k celkem činí		1,225.570.-
---------------------------	--	-------------

=====

B i l a n c e z a r. 1948.

P ř í j e m :

Dary církvě:

Chrámová sbírka	70.000.-	
Dary na sociální práci	4.864.50	
Dary jednotlivců na zotavnou péči	5.256.50	140.992.70

Subvence:

Sociální pomoc	2 0.000.-	
Ministerstvo soc.péče na Dobětice	300.000.-	
Zemská prázdninová péče	138.500.-	630.500.-

Příspěvky rodičů na zotavnou péči	344.214.-	
Nomocenské pojišťovny " "	22.100.-	366.364.-

Různé:		2.233.50

	c o l k o m	1,148.090.20
	=====	

V y d á n í :

Kancelář ústředí:

Nájem a otop kanceláře	7.040.40	
Správní vydání,poštovné,administrativa	10.232.50	
Služné,odměny za pomoc.práce,pojistné	90.416.40	
Odměny za zařizovací a likvid.práce		
zotavovon	30.046.80	137.736.10

Organisace sociální práce:

Doprava darů z ciziny, cesty do ústavů		
a sborů, příspěvky institucím	4.509.-	
Záloha na nezaplacené účty	6.212.20	10.721.20

Podpora práce v ústavech:

Dobětice /domov odpočinku/	300.000.-	
Dopravné za věcné zásilky	640.-	300.640.-

Zotavná péče:

Na provoz v ozdravovnách	564.285.60	
Inventář	91.805.20	
Doprava věcí do zotavovon	31.889.20	
Costy a revise	9.930.50	
Tiskopisy	1.082.40	698.992.90

	c o l k o m	1,148.090.20
	=====	

Celkový náklad na sociální práci českobratrské církve evang.

Ústředí	1,148.090.30		převod	235.000.-
Sociální ústavy	6,344.713.60	na domov odp.Dobětice	300.000.-	
Sociální odbory	1,478.797.50	" "	"Sobotín	730.000.-
	-----	" "	"Myslibořice	530.000.-
celkem	8,971.601.40			

Na subvencích vyplaceno:

od Sociální pomoci	200.000.-	od ministerstva	
od Minist.soc.péče:		zdravotnictví:	
učen. domovu v Dobětici	35.000.-	na Českou diakonii	769.746.-
	-----		-----
převodeno	235.000.-	c o l k o m	2,564.746.-
			=====

V ý k a z s o c i á l n í p r á c e s b o r ů v r. 1948.

Seniorát	Sbory a knaztolské stanice celkový soc. odbor nepočítají pocoř. jo. noni výkaz				Na sociální práci vydáno		Navštíveno rodin		Podpořeno jednotlivců a rodin ponězi věcně	
I. pražský	29	12	7	10	339.915.70	1.002	270	609		
II. plzeňský	20	5	13	2	80.401.--	287	78	93		
III. podřipský	37	7	16	14	112.620.40	236	111	144		
IV. poděbradský	16	6	6	4	83.889.90	71	63	56		
V. královéhradecký	26	8	10	8	165.724.50	653	53	245		
VI. čáslavský	17	5	7	5	86.422.30	45	59	31		
VII. chrudimský	21	12	7	2	103.746.80	349	102	263		
VIII. poličský	14	2	11	1	27.618.80	71	31	169		
IX. táborový	16	5	8	3	49.571.30	48	89	423		
X. novoměstský	11	4	3	4	94.816.--	56	26	236		
XI. brněnský	30	10	10	10	178.123.70	102	98	89		
XII. veselínský	15	3	6	6	65.502.--	112	84	80		
XIII. moravskoslezský	33	3	13	12	85.445.10	157	89	92		
	295	37	117	81	1,473.797.50	3.141	1.064	2.107		

22

Dary z Rekostrukčního výboru Světové rady církví.

Ú s t a v ů m :

	Šatstvo: /pytlů/	Boty: /pytlů-beden/	Šatstvo balíků
Sobotín	2	1	-
Myslibořice / 1 omylem místo do Dobětic/	2	1	-
Dobětice	-	1	-
Krabčice	1	1	-
Tábor	-	-	-
Čáslav	1	1	-

S e n i o r á t ů m a s b o r ů m :

Pražským sborům bylo rozesláno přímo z nádraží	12	24	-
---	----	----	---

S o n i o r á t ů m dle usnesení
předsednictva:

Soniorátu pražskému pro sbory			
mimopražské	1	6	1
Žižkov II.	1	1	-
Kladno	1	1	-
plzeňský	3	6	1
podřipský	5	11	1
poděbradský: Nymburk	1	2	1
Poděbrady	1	1	-
Rumburk.	1	2	-
Ml. Bolešlav	1	2	-
královéhradecký: Liboroc	2	4	-
Černilov	2	3	1
čáslavský	2	4	1
chrudimský	2	5	1
poličský	4	4	1
táborský: Jindř. Hradec	3	4	1
Tábor	1	1	-
novoměstský: Rovočné	1	2	-
Nové Město na Mor.	1	2	1
brněnský: Brno	3	3	-
N. sislav.	2	5	1
vsotínský	4	6	1
moravsko-slezský	5	9	1

celkem 65 113 13

Zpráva Evangelického Díla.

Před deseti léty, na mimořádném synodu, dne 8.XII.1939 bylo zřízeno Evangelické DÍlo, jako odbor synodu. I když začátky pomocné služby E.Díla v naší církvi padly do těžkých dob okupace a války, kdy všechna činnost E.D., která se tak nadějně začala rozvíjet byla bržděna, přece mohlo být i tak vykonáno kus dobrého díla. Synod, konaný dne 13.ledna 1947, s povděkem béře službu E.Díla na vědomí a počítá s ní i do budoucnosti. Neboť úkolů na něž volení funkcionáři církve nemohou dobře stačiti jest víc než dost. Jako v živém sboru musí farář počítat se spoluprací laiků, tak ži-
vá církev počítá se spoluprací celého
ho společenství laických pracovní-
ků. A tyto laické pracovníky shromažďovat, vyhledávat, vzdělávat, povzbuzovat a vést, to jest především úkolem Evangelického Díla. K tomu směřovala také všechna jeho činnost od posledního synodu. Činnost vzdělávání církevních pracovníků i všechno ostatní dílo, děje se několikerým způsobem:

1. Výroční konference Evangelického Díla, jsou dnes nesporně nejdůležitější a nejvýznamnější činností E.Díla. Jejich význam daleko přesahuje, zvláště u konferencí poválečných, hranice naší církve. K první konferenci v Hradci Králové konané v r.1949 pod heslem K o m u n i s m u s a k ř e s t a n s t v í, na níž byl křesťansky a statečně řešen tento nejpalčivější problém, křesťanství a naší církve, jehož řešení se církev držela a podnes drží v nejtěžších svých rozhodováních, řadí se konference druhá. Také v Hradci Králové konaná a to v roce 1947. Heslo této konference vyjadřuje odpovědnost českých evangelíků za život našeho národa po válce, znělo: N á b o ž e n s t v í a b u d o v á n í s t á t u. Nejen, že náboženství v tomto novém našem životě má své místo, ale křesťané mají svou odpovědnost na svých místech velmi naléhavě cítit. V roce 1948 konali jsme výroční konferenci v Čáslavi, pod heslem S v o b o d n á c í r k e v v e s v o b o d ě m s t á t ě a dobře jsme se poučili o tom co jest to vlastně svobodná církev. Přednáška této konference "Reformační církve v proudech dneška" byla u výtahu otištěna v mnohých protestantských listech světových církví a v nejbližších dnech si ji celý protestantský svět přečte v doslovném znění v přední theologické revui "Theology Today", vydávané v Princetonu v U.S.A. V roce 1949 konala se výroční konference na Vsetíně, pod heslem Ž i v é k ř e s t a n s t v í d n e š k u. Výsledky jednání této poslední konference byly shrnuty ve s m ě r n í c e, které se staly v rozhodujících chvílích našeho jednání se státem pomocí velikému počtu delegátů z většiny sborů naší církve a pomohly v řešení poměru církve naší a státu vůbec. Vždyť to bylo poprvé na této konferenci E.Díla, kdy se odpovědný činitel státu účastnil církevního shromáždění, ~~xx~~ oslovil je, zdůraznil články naší ústavy, zaručující svobodu svědomí, kultu a náboženského projevu v naší republice a připomněl upřímnou snahu státu, aby křesťanství i oficiální dnešní učení žily u nás vedle sebe a nikoli proti sobě. Také výsledky této konference, s jmenovanými směrnicemi byly rozšířeny ženevským "Ecumenical press service" ~~rozšířeny~~ do celého ~~protestantského~~ světa. Konference Evangelického Díla se staly událostí celé církve. Vyjadřují heslem, přednáškami, diskusemi nejpalčivější otázky křesťanství, především pak českého protestantismu, a snaží se o to, aby čeští evangelíci zaujímali ke všem těmto otázkám správné, to jest křesťanské, evangelické stanovisko.

30

2. Činnost přednášková, která se i poslední léta soustřeďovala hlavně na Prahu, kde se v Husově domě konaly po všechna poslední léta pravi delné nedělní Besedy Evangelické ho Díla. Jsou to cykly přednášek a jednotlivé přednášky pražských i mimopražských řečníků, dotýkající se theologických, náboženských, církevních, kulturních i veřejných našich poměrů. Letošní cyklus přednášek v Besedách E.D. má název Klíč k Bibli. *Byla v interpretaci reformace významné osoby a projevů nábož. života*
b/. Od roku 1947 byla vykonána celá řada přednášek členů V ý b o r u E.D. na různých místech. Vzpomenouti sluší zvláště dvou přednášek Prof. J. L. Hromádky pořádané E. Dilem.
3. XI. ve Slovanském domě na thema: "Jednota národa v pravdě", a 16. VI. 1948, v rámci oslav Palackého v Husově domě, na thema: "Palackého odkaz národu". Při této příležitosti oslovil shromáždění biskup a. v. církve v Poslku Szeruda.
c/. V ě d e c k ý o d b o r pořádal diskusní večery v Praze, které měly podat kritický obraz církve českobratrské v myšlení i životě za 30 let jejího trvání a měly být přípravou na úkoly církve v budoucnosti.
24. I. 1949. Kritické zhodnocení spojení evang. církve a. v. a h. v. před 30 léty: Prof. Dr. J. B. Souček: Několik poznámek bohosloveckých. Prof. Dr. A. Novotný: O budování církve. 31. I. Prof. Dr. J. L. Hromádka: Odpovědnost a poslání církve /kritika a výhledy/. 28. II. Prof. Bartoš: O podstatě křesťanství a dědictví Jednoty bratrské. 14. III. Prof. Dr. F. Linhart: Filosofie komunismu a theologie. 28. III. ThDr M. Bohátec: Mrtvá kniha /Principy přístupu ke Starému Zákonu/. 16. V. ThDr V. G. Eiderna: Náboženský význam dnešní doby.

3/. Z á j e z d y d o s b o r ů . Ačkoliv E.D. vidí svůj vlastní úkol ve vzdělávání a vedení pracovníků přednáškami a konferencemi, snažilo se pomáhat i ve vnitromisijské činnosti církve a vykonalo několik zájezdů do sborů.
a/. Uspořádali jsme v H o d s l a v i c í c h církevní oslavy Palackého, při nichž vykonal kázání a přednášku "Význam Palackého pro evangelíky" nám. syn. sen. Dr. V. Hájek. /13. VI. 1948/.
b/. 28. XI. 1948 do K š e l , kde jsme svděčností vzpomínali konference evang. duchovních v r. 1948, jež byla počátkem sjednocovacích snah obou reformačních církví v historických zemích, jež vyvrcholily v r. 1918 sloučením v církev českobratr. evangelickou. Kázal Dr. Hájek, přednášeli bratři faráři St. Čapek, Lub. Balcar.
c/ v Č e s k é m B r o d ě přednášel Prof. R. Říčan "O významu roku 1848 pro české evangelíky". *Sta. Zájezdy vedl Dr. Lukl.*
d/. 23. X. zájezd do K l a d n a /programem tohoto zájezdu byly přednášky vsetínské konference /Říčan, Dobiáš/, kázal Prof. Novotný.
d/. Ke konferenci na Vsetíně byla připojena Š k o l a Č e s k ý c h b r a t ř í . Šesti velikými autobusy jsme vyvezli účastníky konference na H r u b o u L h o t u , kde o Karafiátovi přednášel Dr. Říčan, do H o d s l a v i c , kde o Palackém přednášel Dr. Eiderna a p o s b o r e c h v a l a š s k ý c h , kde jsme měli možnost mluvit s tamnějšími bratřími a zamyslet se s nimi nad naléhavými potřebami dnešní naší práce v církvi.

4/. Jiné působení mělo ráz podnětů, návrhů a porad:
a/. Čáslavská konference /Prof. Novotný/ přinesla podnět, pořádat pro laické pracovníky církve universitní extenze. Výbor E.D. vypracoval plán extensí, vyjednal jejich realizování s Husovou fakultou. První semestr extensí Husovy fakulty se blíží k svému skončení a těší se velikému zájmu pracovníků z pražských i venkovských sborů. Jejich vnější uspořádání převzal lask. pražský seniorát a E.D. se stará, jak podobné extenze uspořádati i v jiných střediscích církve.

54
b/. Všem sborům a seniorátním úřadům jsme předložili a poskytli program k dvanácti hodinovému kursu pro starší sboru, který může být probrán ve dvanácti schůzích staršovsta sboru a může být velmi cenným vodítkem při vzdělávání našich starších. A ke čtyřem konferencím presbyteriálním v jednotlivém seniorátě, nebo v několika seniorátech. Na mnohých místech této naší služby vděčně přijali.

c/. Zvláštní dopisovou akcí jsme se snažili soustředit naši evangelické hudebníky, literáty a výtvarníky. Požádali jsme je, aby jednali své schopnosti také k dobru své církve /církevní architektura, hudba, zpěvník, literatura/ a slíbili jsme je zase naopak podporovati v jejich snahách.

Jiná akce měla za úkol zjistit naše evangelické studenty filosofie a probudit u nich zájem o badatelskou práci v historii Husitství a Jednoty bratrské.

d/. Evangelické Dílo se ujalo porad se zástupci evangelických církví a jednot v ČSR, aby v nové situaci církví, po přijetí zákona o církvích, dalo podnět k novým společným rozhovorům, jež by vedly k nejúžší spolupráci evangelických církví, k společnému postupu ve věcech církví se týkajících a snad i k vyroužené jednotě. Takové porady se konaly již dvě. 16.XI. ~~1948~~ a 8.XII.1949.

5/. Výtvarný odbor Evang. Díla. Činnost VED se vžila a znamená odpovědnější plánování a provádění staveb, oprav a úprav církevních budov. Zásada napřed musíme mít peníze a pak můžeme dělat plány a stavět se opouští a vždy se snažíme vidět to, co sbor potřebuje ke svému růstu. Odbor pracuje za předsednictví Ing. Dr. B. Kozáka a jednatele arch. B. Bareše, jako výkonný orgán synodní rady.

6/. Činnost vydavatelská. E.D. založilo knižnici o nápravu věcí lidských, v níž vyšlo několik knížek, vesměs přednášek, proslovených na konferencích E.D. Prof. Dr. J. L. Hromádka: Komunismus a křesťanství /II. vydání/. Prof. Dr. Bouček: "Rodina jako základ společnosti lidské. Hromádka: Jednota národa v pravdě. Od téhož autora: "Reformační církev v prouděch dneška". K tisku je připravena publikace: "Živé křesťanství dneška" /kázání a přednášky konference na Vsetíně/ ^{znovu} a spisy: O Bratrích soudcích - /Dr. Říčan - prof. Vojtěchovský/; Řád Jednoty Bratrské - /Dr. Říčan - prof. Vojtěchovský/.

7/. Program: Pokračovati na všech dosavadních úsecích činnosti, zvláště pak učinit všechno, co se učiniti dá k vzdělání starších, zástupitelů, pracovníků a dospělých členů církve. /Jan. 9, 4/.

8/ De své budoucí práci chce se .D. řídit směrnicemi, jež byly přijaty na konferenci na setině.

- 1/ Doba j st a dlouho bude velice vážná. Musíme učinit vše, aby vědomí toho, co jest církev Kristova a jaké jest její poslání, rostlo ve všech údech našich sborů. K tomu jest třeba, by všichni údové, staršovstva, zastupitelstva, vedoucí mládeže, pracovníci v nedělních školách, učitelé náboženství, pracovníci sesterských kroužků i pracovníci na ostatních úsecích vinice Páně prošli intenzivní a soustavnou biblickou, věroučnou a organizační přípravou. Neumdlévejme ve zvaní laických pracovníků a dávejme jim vše možnou příležitost k práci i vzdělání.
- 2/ Urdomujeme si, že u nás už nežijeme v ovzduší liberální doby a že celá země prochází nejen hlubokou přeměnou sociální a hospodářskou, nýbrž i myšlenkovou a mravní - školením v duchu marxisticko-leninské ideologie. Znalost toho, v čem záleží podstata změn i smysl dnešní oficiální ideologie, jest potřebna k tomu, aby církev jako celek i údové sborů jako jednotlivci věděli, jak promítnout do nového společenského řádu velké duchovní statky křesťanské církve vůbec a naší reformace zvlášť.
- 3/ Negace pro negaci je neplodná. Pouze určité, jasné a smělé vyznání víry v Ježíše Krista, pouze opravdová služba lásky a milosrdenství uprostřed napjatého veřejného života, učiní z naší země a národa místo nescoucí odlesk královských práv Kristových. Nebezpečí církve není jen ve světě, nýbrž ve vlastní neprobuzenosti, ledabylosti a zejména v sebeství jejích údů.
- 4/ Střezně se ztotožňovati své postavení s mocenským postavením i nynějším zápasem katolické církve. Nesmíme zneužívati dnešní situace proti římsko-katolické církvi, ale nesmíme ani zapomínati, že dnešní zápas Vatikánu proti komunismu a Sovětskému svazu je zápasem politickým. Není to zápas o čistotu církve Kristovy a o ryzost apoštolského svědectví. Je naším úkolem modlit se a bdít, abychom věděli, kdy jest třeba pozdvihnout hlasu a podrobit svět soudu slova Božího a kdy jest potřeba nést dnešnímu nemocnému člověku slovo pomoci, útěchy a duchovního léku.
- 5/ Prosímeť pak vás, bratři, naponínejte z řádu vstoupujících, potěšujte choulativých, snášejte mdlé, trpělivě se mějte ke všechněm. Vizte, aby někdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte i k sobě vespolek, i ke všechněm. Vždycky se radujte, bez přestání se modlete, ze všeho díky činite, nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši při vás. Ducha neuhášujte, proroctvím nepohrdejte, všeho zkuste, což dobrého jest, toho se držte. Od všeliké zlé tvárnosti se varujte. Sám pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez uhony ve příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. 1. Thes. 5, 14-23.

DR. JAN A. PELLAR, jednatel E.D.

ÚSTŘEDÍ ČESKOBRATRSKÝCH EVANGELICKÝCH ŽEN

odbor synodní rady

Praha 11. Jungmannova 9, tel. 39809

Zpráva o činnosti Ústředí čsbrt.ev.žen,
odboru synodní rady v l.1948-1949.

Vznik ÚČEŽ.

Práce sester byla v četných sborech organisována již dlouhá léta, ale když v r.1947 ústředí ev.žen při Kostnické jednotě konalo anketu o potřebách ženské práce v církvi, projevila řada sesterských kroužků z církve českobratrské přání, aby bylo vytvořeno ústředí, které by spojovalo existující skupiny a jim pomáhalo. V té době navštívil také CSR sekretář Světové rady církví dr.Bush se svou chotí, která doporučovala všem našim ženám, s nimiž se ve sborech sešla, aby vytvořily celocírkevní ústředí na podporu práce žen a dr.Bush slíbil, že by rekonstrukční fond mohl poskytnouti úhradu na plat tajemnice.

Ustavil se pak přípravný výbor z žen činných v církvi za předsednictví pí.Křenkové a vypracoval plán činnosti, který předložil synodní radě se žádostí, aby schválila ustavení Ústředí čsbr.ev.žen jako odboru synodní rady. Rozhodnutím synodní rady ze dne 10.II.1948 bylo zřízení ÚČEŽ povoleno. Ústředí povolalo pak v lednu jako tajemnici Th.B.Julii Matouškovou.

Rozvoj práce.

Základ práce tvořily skupiny sester v 50ti sborech, organisované buď jako Marta, Tabitha nebo sociální odbory. S těmi vstoupilo ÚČEŽ ve styk korespondencí, pravidelnými měsíčními oběžníky a návštěvami tajemnice a členek výboru. Během dvou let vzrostl počet organisovaných skupin žen na 110.

Pravidelné schůze žen v těchto sborech se zabývaly jednak potřebami svého vlastního sboru, jednak probíraly themata, která jim navrhovalo ÚČEŽ.

První podnět, který se setkal s velkou odezvou byla účast na světovém modlitebním dnu žen v době velikonoční. I další modlitební večery byly pak pořádány v mnoha sborech, jichž se účastnilo celkem několik tisíc žen a které znamenaly oživení a prohloubení modlitebního i sborového života.

Sestry jevily také čilý zájem o otázky výchovy a rodiny, o církevní život doma i v misi, o křesťanské osobnosti, které vynikly službou. Ústředí se snažilo pomoci s přípravou pobožností při schůzích a podněcovalo zájem o rozšíření všeobecného vzdělání. Také stránka organizační potřebovala pomoci a celkem rozeslalo ÚČEŽ 35 programových pomůcek a oběžníků.

Vedle toho bylo možno získati přednášející pro přednášky v sesterských sborech jak z členek výborů ÚČEŽ, tak z jiných církevních pracovníků na př. pí.Žilkovou, dr.Císařovou a jiné. /V tomto směru jsme učinily povzbuzující zkušenost, že stále nám přibývá spolupracovníků, které jsou schopny a ochotny posloužiti sestrám v jiných sborech.

Návštěv vykonala tajemnice 84, členky výboru 35.

Vzájemná služba se také osvědčila při seniorátních podnicích žen. V minulých 2 letech se konalo 12 seniorátních schůzí sester v 6ti senio-

rátech. Tyto schůze sloužily vzájemnému seznámení a výměně zkušeností o práci odborů žen i výcviku pracovnic. Ve třech seniorátech pak byly ustaveny seniorátní výbory pro práci žen.

Největší účast sester byla při sjezdu pracovnic seterských kroužků, který byl svolán do Hradce Králové v červnu 1949. Účastnilo se jej 350 delegátek z 90ti sborů a to i těch, kde ještě nebyla organisována práce žen.

Na sjezdu bylo zdůrazněno, jak je potřeba prohloubit uvědomnění evangelických žen pro práci v církvi a jakou odpovědnost mají evangelické ženy jako vychovatelky.

Spolupráce mezidenominačníse velmi pěkně dařila v mnoha sborech u příležitosti modlitebních večerů a přednášek hostů jako byly zástupkyně amerických presbyterních žen, Mrs. Irvine a Mrs. Moser v září 1947 a v říjnu pak Mrs. Sibley, předsedkyně církevních svazů žen v USA, a v r. 1949 návštěva spisovatelky Marie Rafajové.

Dále sprostředkovalo ÚČEŽ hmotnou pomoc šatstva a dětských výbaviček od amerických presbyterních žen všem organisovaným skupinám sester.

Program pro nejbližší období.

Nejpřednějším úkolem bude pomoci organisovati odbory žen, kde dosud nejsou organisovány, t. j. v 120ti sborech. Chceme především brát zřetel na sbory venkovské a na sbory v pohraničí.

Zároveň bude nutno vybudovati seniorátní organisace sester ve všech seniorátech, které by pak napomáhaly organisovati nové odbory.

Chceme pomáhati v pořádání kursů pro výcvik pracovnic ve všech seniorátech a zvláště připravovati kursy biblické, které byly doporučeny sjezdem v Hradci Králové a od nichž očekáváme aspoň částečnou přípravu sester pro úkoly evangelisační a pastorační.

Pro posílení modlitebního života zamýšlíme vydati sbírku pobožností pro rodiny.

Poselství našeho sjezdu bude nám programem i pro příští období, aby veškerá činnost ÚČEŽ směřovala k obohacení a prohloubení práce sester ve sborech a k posílení jejich víry.

Rad. Pellorová,

Julie Matoušková

Vážení bratří synodálové, ~~bratři a sestry~~. Velice si vážím toho, že mi byla dána možnost, abych jménem Ústředí evangelických žen směla pozdravit X. synod českobratrské církve evangelické. Je to myslím poprvé v dějinách naší církve, kdy ženy předstupují před nejvyšší a nejodpovědnější toto shromáždění naší církve, synod, jako organisované a cílevědomě vedené pracovní společenství. Na synodu zasedají muži a církev vedou muži, ačkoliv při všech našich bohoslužebných shromážděních je daleko více žen, než mužů a ženy se již v mnohé církevní práci dobře osvědčily. Ale nám českobratrským evangelickým ženám dnes jde o něco důležitějšího, než o nějaké domáhání se rovnoprávného zastoupení na řízení naší církve, anebo o dobývání si nějakých práv pro nás samotné. Předstupujeme dnes před Vás v době vážné. V době převratů a změn. V době velkého budování a přebudování naší zeme i celého světa, jehož se všude i ženy velmi činně a platně účastní. Mají právě ~~evangelické ženy zůstat stranou tohoto velikého úsilí o nový, lepší svět a nového člověka v něm?~~

Náš pozdrav a náš hlas, uprostřed jednání X. Synodu, nemá být ničím jiným, než svědectvím toho, že i my evangelické ženy vidíme, jak uprostřed budování nového světa jest potřebí obnovy mravní, kterou může přinést především živé křesťanství. Proto se také, my, evangelické ženy, daleko vážněji zamýšlíme nad svým vlastním posláním - v rodině, v církvi i v národě - a hlásíme se, vážnou a pravidelnou spoluprací, o svůj podíl odpovědnosti za život a dílo naší církve a skrze naší církve i našeho národa.

36

To, že evangelická žena cítila svou odpovědnost za svůj úkol v rodině, ve sboru a v církvi, i v národě, to ovšem není ničím novým. Ode dávna byly tu uvědomnělé jednotlivé evangelické ženy, které konaly po boku svých mužů, anebo samostatně velmi požehnanou práci a jejich příkladu je s láskou podnes vzpomínáno. A nejen to. Ode dávna žila v naší církvi touha, aby se naše evangelické ženy organisovaly po sborích a konaly práci, která by byla zaměřena k jejich vlastn^mu vzdělání, duchovnímu prohloubení a k vzdělání sborů vůbec. Tak již po několik desetiletí pracovaly kroužky sester v některých našich sborech a byla to práce velmi požehnaná, kterou vykonaly.

Ale bylo tomu tak jen v některých sborech. Nadto tato ojedinelá práce byla namnoze závislá jen na zájmu faráře a ojedinelých pracovníků v církvi. Každým rokem rostla touha po Ústředí, které by tuto, po našich sborech rozšířenou činnost evangelických žen soustředilo a řídilo, naplňovalo programem a dalo jí i organizační pevnost, celistvost a řád. Tato touha a potřeba došla svého splnění v roce 1947. Na podzim toho roku navštívil Československo sekretář světové Rady církví Dr. Bush a paní Bushová, která v několika sborech přednášela našim ženám o významu celocírkevního ústředí žen a doporučovala, abychom i u nás toto ústředí vytvořili. Dr. Bush a později i Dr. Leber slíbili, že by rekonstrukční fond mohl poskytnout úhradu na udržování tajemnice tohoto ústředí. Synodní rada se věci chopila a jmenovala přípravný výbor z žen činných v církvi, za předsednictví paní Křenskové. Tento přípravný výbor vypracoval plán činnosti a předložil jej Synodní radě se žádostí, aby schválila ustavení se Ústředí českobratrských evangelických žen, jako odboru synodní rady.

Rozhodnutím synodní rady ze dne 10. února 1948 bylo zříze-
n í Ú s t ř e d í č e s k o b r a t r s k ý c h e v a n g .
ž e n p o v o l e n o . Ú s t ř e d í h n e d n a t o p o v o l a l o j a k o t a -
j e m n ě c i T h B . J u l i i M a t o u š k o v o u a z a p o č a l o p r a v i d e l n o u č i n n o s t .

Založení Ústředí evangelických žen jest vážný a úspěšný
krok ve vývoji činnosti evangelických žen i celé naší církve.
Toto Ústředí pak má již dnes za sebou d v a r o k y p i l -
n é p r á c e . Podle dohody se synodní radou dal se tento náš
odbor do práce na hlavním a vlastním svém úkolu p ř i v á d ě -
t i v š e c h n y s e s t r y n a š í c í r k v e k j a s -
n é m u a v á Ź n é m u u v ě d o m n ě n í s i j e j í c h
p o v i n n o s t í v c í r k v i a p o v z b u z o v a t i j e k p r á c i
a s l u Ź b ě p r o c í r k e v a k r o z š í ř e n í j e j í h o v l i v u v n á r o d ě . P ř e s
v š e c h n y s p o l e č e n s k é z m ě n y , p ř e s v š e c h n y v ý h o d y , k t e r é s e d n e s , z a
d n e š n í h o s p o l e č e n s k é h o ř á d u ž e n ě d o s t á v a j í , p ř e s v š e c h n u ž e n i n u
a k t i v n í ú č a s t n a v ý s t a v b ě d n e š n í h o ř á d u , m y e v a n g e l i c k é ž e n y c í -
t í m e a z d ů r a Ź n ů j e m e , Ź e ž e n a z ů s t á v á h l a v n í m
p i l í ř e m n a š í r o d i n y , i r o d i n y n á r o -
d a . T o j e s t j e j í v l a s t n í p o s l á n í . Ž e n a , m a n Ź e l k a , m a t k a , p ř e d á v a j í -
c í v l i v e m a v ý c h o v o u n e j c e n n ě j š í k ř e š ť a n s k é h o d n o t y p o k o l e n í m
d a l š í m a v y t v á ř e j í c í k ř e š ť a n s k o u , e v a n g e l i c -
k o u r o d i n u . V p ř e s v ě d č e n í , Ź e j a k é b u d o u n a š e r o d i n y , t a -
k o v á b u d e n a š e c í r k e v , r o z h o d l y j s m e s e š í ř i t h l u b š í
p o z n á n í t o h o t o z á k l a d n í h o n a š e h o
ú k o l u , a p ř í p r a v o v a t s e k o d p o v ě d n ě j š í m u j e h o p l n ě n í v š u -
d e p o v š e c h s b o ř í c h n a š í c í r k v e { K d o s a Ź e n í t o h o t o c í l e p r a c u j e
Ú s t ř e d í p o d l e t o h o t o p r o g r a m u :

1/. Spojuje všechny existující sesterské kroužky, sociální od-
bory a jednotnou organizaci při synodní radě a pomáhá organizovati
sesterské kroužky tam, kde dosud organizovány nejsou.

- 38
- 2/. Opatřuje pomůcky pro program sesterských schůzek, který by dbal stránky duchovní a vzdělávací.
 - 3/. Navštěvuje kroužky na jejich přání.
 - 4/. Pořádá kursy a školy pro výcvik sester, které mají zájem o práci v církvi.
 - 5/. Podává synodní radě zprávy o své činnosti a o stavu práce mezi ženami.
 - 6/. Udržuje sesterské styky s ženami jiných evangelických církví a těch náboženských organizací v ČSR i za hranicemi, jejichž program není v rozporu s vyznáním církve evangelické.
 - 7/. Zastupuje evangelické ženy na venek.

J a k j s m e t e n t o p r o g r a m z a d v a r o k y p l n i l y ? Základ práce tvořily skupiny sester v 50 sborech, organizované buď jako Marty, Tabitha nebo sociální odbory. S těmi vstoupilo ÚČEŽ ve styk korespondencí, pravidelnými měsíčními oběžníky a návštěvami tajemnice a členek výboru. Během dvou let v z r o s t l p o č e t organizovaných skupin žen na 110.

Pravidelné schůze žen v těchto sborech se zabývaly jednak potřebami svého vlastního sboru, jednak probíraly témata, která jim navrhovalo ÚČEŽ. První podnět, který se setkal s velkou odezvou byla účast na světovém modlitebním dnu žen v době velikonoční. I další m o d l i t e b n í v e č e r y byly pak pořádány v mnoha sborech, jichž se účastnilo celkem několik tisíc žen a které znamenaly oživení a prohloubení modlitebního i sborového života.

Sestry jevily také čilý zájem o o t á z k y v ý c h o v y a r o d i n y , o c í r k e v n í ž i v o t d o m a i v missii, o křesťanské osobnosti, které vynikly službou. Ústředí se

9

snažilo pomoci s přípravou pobožnosti při schůzích a ppdněcovalo zájem o rozšíření všeobecného vzdělání. Také stránka organizací potřebovala pomoci a celkem rozeslalo ÚČEŽ 35 programových pomůcek a oběžníků. Vedle toho bylo možno zaslati přednášející pro přednášky v sesterských odborech jak členek výboru ÚČEŽ, tak z jiných církevních pracovníků na př. pí. Žikovou, dr. Gísařovou a jiné. V tomto směru jsme učinily povzbuzující zkušenost, že stále nám přibývá spolupracovník, které jsou schopny a ochotny sloužiti sestrám v jiných sborech. Navštěvu vykonal a tajemnice 84, členky výboru 35.

Vzájemná služba se také osvědčila při seniorátních podnicích žen. V minulých 2 letech se konalo 12 seniorátních schůzí sester v šesti seniorátech. Tyto schůze sloužily vzájemnému seznámení a výměně zkušenosti o práci odborů žen i výcviku pracovníků. Ve třech seniorátech pak byly ustaveny seniorátní výbory pro práci žen.

Událostí mimořádného významu byl sjezd pracovníků sesterských kroužků, který byl svolán do Hradce Králové v červnu 1949. Účastnilo se jej 350 delegátek z 90 sborů a to i těch, kde ještě nebyla organizována práce žen. Tento první sjezd evangelických žen se stal jakýmsi mezníkem v naší práci, kdy se ~~žáde~~ se otázka organizované a cílevědomě vedené práce mezi našimi sestrami stává záležitostí celé církve a účastnice tohoto sjezdu přijímají do budoucí své činnosti směr - n i c e , vydané Ústředím, v nichž si vytkly všechny hlavní a vlastní úkoly práce ženy evangelické v rodině a v církvi, jak nám je ukazuje žena novozákonní, žena první církve, žena naší reformace.

Velmi pěkně se dařila také spolupráce mezi denominační, kterou v mnoha sborech začali u příležitosti modlitebních večerů.

40

Ústředí sprostředkovalo i hmotnou pomoc šatstva a dětských výbaviček od amerických presbyteriálních žen všem organizovaným skupinám sester.

Program pro nejbližší období. Nej-
přednějším úkolem bude pomoci organizovati od-
bory žen, kde dosud nejsou organizovány, to jest ve 120
sborech. Chceme především bráti zřetel na sbory venkovské a na
sbory v pohraničí.

Zároveň bude nutno vybudovati seniorát ní ~~kanceláře~~
organizace sester ve všech seniorátech, které by pak
napomáhaly organizovati nové odbory. Chceme pomáhati v po-
řádání kursů pro výcvik pracovníků ve všech seniorá-
tech a zvláště připravovati kursy biblické, které
byly doporučeny sjezdem v Hradci Králové a od nichž očekáváme
aspoň částečnou přípravu sester pro úkoly evangelizační a pas-
torační. Pro posílení modlitebního života zamýšlíme vyda-
ti sbírku pobožností pro rodiny. V další prá-
ci budeme se řídit programem, přijatým na sjezdu v Hradci Krá-
lové a směřujícím k obohacení a prohloubení práce sester ve sbor-
ech a k posílení jejich víry.

Zvláštní zmínky zasluhuje poměr našeho Ústře-
dí československých evangelických žen a Ústředí
sociální péče. Ústředí sociální péče existovalo
mnohem dříve než naše Ústředí a podle pověření má konati práci
organizační pokud jde o sociální práci v církvi, obstarává spo-
jení s úřady, s veřejnými a jinými institucemi. Stará se o na-
še sociální ústavy a letní zotavovny. Pro všechnu tuto práci je
potřebí zvláštní kanceláře a zvláštního předsednictva složeného

44
z odborníků. Program Ústředí evangelických žen je jiný jak jsem již dříve naznačila. Ovšem v našich sborech sociální práce se ujímaly většinou ženy, takže jsou to ve sborech tytéž ženy, které pracují v sociální péči, stejně jako i v jiné sborové práci žen. Ve sborech jde tedy o s t e j n ý kruh sester, který se pravidelně schází, nábožensky vzdělává a zároveň koná sborovou sociální péči. Nejlépe se otázka tato vyřeší tak, a b y k a ž d ý kruh sester si u t v o ř i l j e š t ě z v l á š t n í s o c i á l n í o d b o r .

Svou zprávu bych ráda ukončila poděkováním a prosbou. Ráda bych na tomto místě p o d ě k o v a l a s y n o d n í r a d ě , v čele se zvěčnělým synodním seniorem Dr Křenkem, za porozumění, které pro naši práci měla, i za veškeru pomoc, kterou nám až dosud hojně poskytovala.

A nyní se obracím k Vám, vážení a milí bratří synodálové, s upřímnou p r o s b o u . Slyšeli jste o práci, kterou ústředí českých bratrských evangelických žen vykonalo, a chce vykonat pro církev. Víte, že jest to práce dobrá a potřebná. Vy, kde ve vašem sboru Kruh sester práci dobře koná, Jste poznali, jakou jest jeho činnost pomocí ve sborové práci, jak usnadňuje faráři jeho osobní duchovenskou péči, jak je nepostradatelná při náboženské výchově a nedocenitelná při vytváření teplého, rodinného sborového prostředí. Uvažte nyní laskavě, že podle usnesení synodní rady náš odbor byl zřízen jen na dobu jednoho roku a teprve s y n o d má p o s o u d i t n a š i p r á c i a r o z h o d n o u t i o d a l š í m t r v á n í Ú s t ř e d í evangelických žen. Synod má dnes rozhodnouti, zda církev má vzít do celocírkvního r o z p o č t u v ý l o h y s p o j e n é s t í m - t o o d b o r e m , protože pomoc finanční, kterou nám poskytla Světová rada církví, do našich prvních začátků, a z níž jsme hra-

42

dili plat tajemnice, nyní přestává a naše dosavadní vlastní příjmy, které získáváme příspěvky svých členů, kruhů sester organizovaných v Ústředí, sotva stačí krýti běžná vydání Ústředí.

Věřím, že Vám nebude za těžko vyslyšeti tuto naši prosbu, jestliže uvážíte, že nám jde skutečně o tuto velmi důležitou spolupráci evangelické ženy, o níž mluví Kniha Přísloví: "M o u d r á ž e n a v z d ě l á v á d ů m s v ů j" /Přísł. 14, 1/. A myslíme při tom na dům naší evangelické rodiny; ale myslíme při tom ve vší pokoře a v ochotě služby na dům drahé naší českobratrské církve evangelické.

Handwritten signature: Hanke

Budova získána k užívání z majetku bývalého německého evangelického sboru v Praze II, č.p. 153, V Jirchářích 13. Byla v ní umístěna německá církevní obecná škola, farní úřad, byty pro dva faráře a domovníka. Po dlouhém a často velmi svízelném jednání bylo dosaženo tichého souhlasu státních úřadů k tomu, že budovu můžeme užívat sami. Jiní uchazeči o budovu, zejména církev pravoslavná, upustili nyní od usilování získat budovu pro sebe. Právní stav je takový jako u všech ostatních budov bývalé německé evangelické církve: Státní úřady dosud nerozhodly o definitivním přidělení nemovitého majetku. Správu jeho vedou dosavadní uživatelé.

Synodní rada převzala tuto budovu spolu s ~~matričními kněžskými~~ kostelem a t.zv. starou farou v únoru 1946. Od revoluce do té doby se v ní vystřídali tři správci, z nichž však žádný se o ~~budovu nemohl~~ budovu starati nemohl, protože do té doby byla obsazena revolučními ~~útvary~~ útvary. Když synodní rada budovu převzala, našla ~~na~~ z jejího zařízení jen trosky. Patrně v revolučních dnech utrpělo zařízení největší škody. Mezi ztracenými věcmi jsou mimo jiné nejnovější ročníky matrik, účetní zápisy (nebylo možno zjistiti stav majetku), chrámové nádobí a ~~pod.~~

Po prohlédnutí budovy architektem bylo zřejmé, že bude nutno ~~bu-~~ dovu od základu přestavěti, aby mohla na dalších padesát let sloužiti svému úkolu. To se konečně podařilo s pomocí arch. Ing. Dr. Bohumíra Kozáka a stavební firmy Ing. Fr. Troníček. Investovaný náklad do budovy i se zařízením dosáhl výše 7 a 1/4 mil. korun. Studenti ~~se~~ nastěhovali do nové budovy na počátku ~~III~~ dubna 1948.

Zařízení budovy je takové, že většina pokojů je po dvou lůžkách, 4 pokoje po 3 - 4 lůžkách a 2 pokoje po jednom lůžku. Každý student má v pokoji psací stůl, židli, postel s matrací, prostěradlem a 3 příkrývkami, ~~MM~~ noční stolek, velkou skříň na šaty a poličku na knihy. Ze společných místností je hovorňa pro návštěvy a knihovna k pobožnostem a studiu a rodící se knihovna. V ústavě je též moderně zařízená kuchyně a velká jídelna. Hygienická zařízení, umyvadla a sprchy jsou v každém poschodí. V budově bylo zavedeno ústřední topení.

V budově je nyní 70 lůžek, která byla na počátku školního roku obsazena. V případě potřeby dá se zřídit 80 lůžek. Z oněch 70 míst bylo na počátku tohoto školního roku obsazeno 53 bohoslovců z česko-bratrské církve evangelické, 12 bohoslovců z reformované církve na Slovensku (z toho 8 Slováků a 4 Maďaři), jeden z Jednoty bratrské, jeden metodista a 3 Maďaři z Maďarska. Během školního roku se počet obyvatel semináře mění podle toho, jak studenti dokončují svou bohosloveckou přípravu. Na jejich místo jsou postupně přijímáni noví uchazeči.

(53) ~~Naše církev~~ Naše církev ~~naše církev~~ v únoru 1950 celkem 53 bohoslovce studující na Husově fakultě v Praze jako řádní posluchači, 6 studuje na Husově fakultě, ale není dosud zapsáno v církevním seznamu bohoslovců ~~(poznámka: v to slovenského)~~ a 3 studují dosud v cizině. Budou-li bohoslovci postupovatí řádně ve studiu, dá se očekávat, že každého roku ~~MM~~ vyjde 10 nových vikářů. Žel, že dva ze studentů se léčí z tuberkulózy a tím se jejich příprava zdržá. Vedle toho studuje ~~na Husově fakultě~~ bohoslovci na Husově fakultě ... dále.

Studenti bydlící v semináři se spravují řádem, který si z velké části sami navrhli. V něm se praví, že studentům se v semináři poskytuje "příležitost ke společným modlitbám, rozhovorům, výkladům Písma a vůbec ke vzdělání ve věcech, které patří k životu duchovnímu" a jinde ~~kněžská~~ s praví, že seminář byl zřízen "k oslavě Božího jména k prospěchu církve i těch, kteří mají v církvi zvěstovati slovo Boží". Můžeme si jen přát, aby na bohosloví přicházeli mladí muži, kteří v tom vidí cíl svého bohosloveckého studia.

staré tradice a postaví je nad politické strany".

Svolá konferenci všech stran, aby se dospělo ke konečné úpravě ústavy a právomoci horní sněmovny a to na takovém podkladě, při němž se zruší právo, zasedat v horní sněmovně jenom právem dědičnosti. Obnoví zastoupení universit v dolní sněmovně, přezkoumá působnost místních úřadů, aby se obnovila důvěra v samosprávu a její odpovědnost.

Skotsko obdrží zvláštní ministerské zastoupení a budou zřízeny skotské úřady pro znárodněný průmysl. Jeden kabinetní ministr bude pověřen zvláštní odpovědností za Wales.

PŘÍPRAVY MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU V EDINBURGHU.

V těchto dnech byly oznámeny některé podrobnosti^D čtvrtém mezinárodním festivalu hudby a dramatu v Edinburghu od 20. srpna do 9. září.

Jako dříve i nyní se klade zvláštní důraz na hudbu, ale na programu jsou arci i jiné umělecké obory. V rámci festivalu bude uspořádána Rembrandtova výstava, pohostinské vystoupení amerického divadelního souboru, občanského divadla v Glasgowu a loutkového divadla profesora Skutty.

Baletní umění bude zastoupeno baletním souborem z Monte Carla a pozván byl také baletní soubor Sadler's Wells.

V Královském divadle vystoupí pohostinsky opera z Glyndebourne a předvede Strassovu operu "Ariadna na Naxu" a Mozartovu "Figarovu svatbu".

Královský filharmonický orchestr bude řídit sir Thomas Beecham.

Francouzský národní rozhlasový orchestr uspořádá koncerty, na jejichž programu bude především francouzská hudba. Pohostinsky vystoupí některé britské orchestry, a také skotský orchestr BBC.

Obvyklým již rysem bude filmový festival, který organizuje Edinburghská filmová společnost. Dále bude na programu skotská dudácká hudba a skotské národní tance.

POZNÁMKY K SEZNAMU BOHOSLOVCŮ :

- a/ Odečteme-li B. Černíka, který je vikářem v Horšpolicích, a přičteme-li 5, kteří jsou na Husově fakultě mimo seznam a nebo v cizině, dojdeme k číslu 63 bohoslovců. Z nich **studentů**
- ve šk.roce 1949-50 mají dokončit studium Altynski, Batla, Brěhaň, Čapek, Honzal, Karas, Kolman, Kučera, Lejdar, Mačh, Soušek, Vejnar, Veber, tj. 13 bohoslovců, jejichž počet se může zvětšiti o ty, kteří se vrátí z ciziny a zase naopak se může zmenšit o nemocného Brěhaně,
- ve šk.roce 1950-51 mají skončiti Fiala, Hána, Hanák, Jašek, Melmuk, Potměšil, Pumr, Šimek, Tomoš, Tytl, Zojfart a Žilka, celkem 12 bohoslovců
- ve šk.roce 1951-52 mají skončit studium Bareš, Brož, Cejp, Frydrych, Holub, Jankovský, Lukáš, Matějka, /neskončili studium dříve z rodinných důvodů/, Mrázek, Taich, Tůn, Vencovský a Vodička, celkem 13 bohoslovců,
- ve šk.roce 1952-53 dokončí studium Balabán, Běťák, Doležal, Firbas, Holeček, Chvála, Joschke, Kalus, Němec, Rozbořil, Šimáně, Šplíchal, celkem 12 bohoslovců a.
- ve šk.roce 1953-54 /již v pátém roce studia/ bohoslovci Horák, Klobása, Libal, Molnár, Moravec, Slabý, Strádal, Vlček, Voda, po př. mimořádný posluchač Otta, tedy 10 bohoslovců,
- b/ Dohromady 60 bohoslovců v Praze a 3 v cizině.
- c/ Z počtu 63 bohoslovců bydlí v HBS 51 bohoslovců, 9 bydlí u rodičů nebo jinde, 3 jsou v cizině.
- d/ Do tohoto počtu bohoslovců nejsou počítáni Kolář a Šimsa; jejich postup ve studiu, ani jejich plány neznáme.
- V Husově bohosloveckém semináři bydlí 51 našich bohoslovců a vikář Černík, tedy 52 českobratrských evangeliků, dále 12 reformovaných ze Slovenska a jeden student z Jednoty bratrské. Celkem to je 65 studentů. Tři místa vyhražujeme pro reformované Maďary, kteří mají přijetí ke studiu v Praze. Konečně se o místo v semináři uchází jeden metodista. Nepočítáme už s příjezdem maďarských luteránů.
- K tomuto programu je přiložen seznam žadatelů o studijní podporu z prostředků synodní rady. Je sestaven na základě žádostí předložených studenty a výše podpor je navržena studentskou sociální komisí. Celkem měsíční výplata činí Kčs 30.390,--.
- f/ Zvláštní případ jest student Otta. Je mimořádným posluchačem HF, protože nemá dosud maturitní zkoušku. Má ji složit v lednu 1950. Žádá o podporu ke studiu od synodní rady. Studentská komise navrhuje pro něho podporu 800 Kčs měsíčně vzhledem k jeho rodinným poměrům.
- g/ Žádost JUDr Karla Jaroše z evangelické církve metodistické o přijetí do semináře Dr. Barták doporučuje. O všech věcech může referovati J.O. Sochor,

I. SEZNAM BOHOSLOVCŮ

zapsaných v seznamu bohoslovců u synodní rady podle stavu v říjnu 1949.

Jméno	Datum narození	Počátek studia	Semestr	Postup ve studiu	Poznámka
1/ ALTYSKI Jiří	24.3.1920	1941	?	téměř dokončil	nebydlí v HBS
2/ BALABÁN Milan	3.9.1929	1948	3	průpr.zkouška 10 hod.kol.	
3/ BAREŠ Zdeněk	27.12.1919	1947	5	část I.st.zk.	
4/ BATLA Jaroslav	3.1.1920	1940	?	dokončuje II. st.zk.	za války v Německu
5/ BĚTÁK Miloslav	23.6.1927	1948	3	část průpr.zk. kol. 10 hod.	
6/ BRCHAŇ Pravd.	14.11.1925	1945	9	I. st.zk.	Nemocný
7/ BROŽ Miroslav	26.3.1928	1947	5	část I.st.zk.	
8/ CEJP Jaroslav	7.5.1922	1945	5	?	bydlí u matky
9/ ČAPEK Dušan	24.1.1926	1946	9	část II.st.zk.	
10/ ČERNÍK Bohuslav	3.11.1902	1921		průpr.zkouška	vikář v Heršpi- cích
11/ DOLEŽAL Jiří	17.4.1929	1948	3	část průpr.zk. kol. 10 hod.	
12/ FIALA Vladimír	25.2.1927	1946	7	?	t.č. Rýmařov
13/ FIRBAS Richard	19.3.1929	1948	3	?	nebydlí v HBS
14/ FRYDRYCH Mir.	8.5.1928	1947	5	část I.st.zk.	
15/ HÁNA Lubomír	16.9.1922	1947	6	část I.st.zk.	
16/ HANÁK Frant.	23.4.1923	1946	7	I.st.zk.	
17/ HOLEČEK Tomáš	30.1.1929	1948	3	část průpr.zk. kol. 10 hod.	
18/ HOLUB Lubomír	28.1.1928	1947	5	část I.st.zk.	
19/ HONZAL Zbyněk	17.2.1925	1944	?	část II.st.zk.	nemocný v min. roce
20/ HORÁK Cyril	30.6.1930	1949	1		
21/ CHVÁLA Jan	11.4.1928	1948	3	průpr.zk. kol. 10 hod.	
22/ JANKOVSKÝ Petr	17.8.1927	1947	5	?	nebydlí v HBS
23/ JAŠEK Jaromír	12.11.1926	1946	7	I.st.zk.	
24/ JESCHKE Amos	25.5.1929	1948	3	část průpr.zk. kol.10 hod.	
25/ KALUS Vladimír	15.1.1930	1948	3	část průpr.zk. kol.10 hod.	
26/ KARAS Jan	2.4.1924	1944	9	část II.st.zk.	
27/ KLOBÁSA Ludvík	18.3.1928	1949	1		
28/ KOLMAN Mojmír	28.11.1925	1944	9	část II.st.zk.	

Jméno	Datum narození	Počátek studia	Semestr	Postup ve studiu	Poznámka	III
29/ KUČERA Vladimír	27.12.1922	1945	9	část II.st.zk.		
30/ IEJDAR Jiří	30.5.1926	1945	9	- dokončuje		
31/ LÍBAL Lubomír	16.2.1929	1949	1			
32/ LUKÁŠ Jan	11.9.1929	1947	5	část I.st.zk.		
33/ MACH František	28.11.1921	1945	9	- dokončuje II.st.zk.	Studoval již za války	
34/ MATĚJKA Jarosl.	13.5.1911	1947	5	část I.st.zk.	dříve diakon v Rokycanech	
35/ MELMUK Jiří	24.4.1926	1946	7	I.st.zk.		
36/ MOLNÁR Dalibor	6.5.1928	1949	1			
37/ MORAVEC Pavel	27.7.1929	1949	1			
38/ MRÁZEK Milan	27.4.1924	1943	5	dokončuje I.st.zk.	Byl nemocný	
39/ NĚMEC František	13.1.1929	1948	3	část průpr.zk. kol. 10 hod.		
40/ POTMEŠIL Franti.	4.12.1927	1946	7	I.st.zk.	nebydlí v HBS	
41/ PUMR Jiří	24.3.1927	1946	7	I.st.zk.		
42/ ROZBOŘIL Mirosl.	8.2.1928	1948	3	část průpr.zk. kol. 10 hod.		
43/ SLABÝ Jindřich	10.1.1930	1949	1			
44/ SOUŠEK Zdeněk	23.8.1925	1945	9	část II.st.zk.	bydlí u rodičů	
45/ STRÁDAL Jaromír	8.4.1930	1949	1			
46/ ŠÍMÁNĚ Vladimír	19.4.1929	1948	3		bydlí u rodičů	
47/ ŠIMEK Jan	22.1.1926	1945	9	I.st.zk.	byl nemocný	
48/ ŠPLÍCHAL Josef	4.3.1928	1948	3	průpr.zk.		
49/ TAICH Vladimír	15.5.1927	1947	5	část I.st.zk.		
50/ TOMĚŠ Jiří	25.8.1924	1946	7	začátek II.st.zk.		
51/ TŮN Severin	21.2.1914	1946	5	část I.st.zk.	studoval již za války	
52/ TYTL Jiří	27.3.1927	1946	7	I.st.zk.		
53/ VEJNAR Emanuel	30.5.1924	1945	9	dokončuje, II.st.zk.		
54/ VENCOVSKÝ Jan	2.8.1927	1947	5	část I.st.zk.		
55/ VLČEK Lubomír	5.2.1930	1949	1			
56/ VODA Jaroslav	14.12.1930	1949	1			
57/ VODIČKA Václav	14.3.1928	1947	5	část I.st.zk.		
58/ ZEJFART Ladislav	8.2.1923	1946	7	I.st.zk.		
59/ ŽILKA Jan	2.1.1925	1946	7	část I.st.zk.	mimoř.posl.HF	

II. BOHOSLOVCI STUDUJÍCÍ V CIZINĚ

IV.

1/ BEDNÁŘ Zdeněk	narož. 5.5.1925	t.č. v USA
2/ STOLAR Jar.	narož. 27.11.1922	t.č. v USA
3/ ŠTRUPL Miloš	narož. 23.11.1924	t.č. v USA

III. JINÍ BOHOSLOVCI STUDUJÍCÍ NA HUSOVĚ FAKULTĚ

1/ KOLÁŘ Miloš	narož. 28.4.1924	7.semestr	nebydlí v HBS
2/ OTTA Václav	narož. 29.4.1927	3.semestr	mimoř.posluchač HF
3/ ŠIMSA Jan		3.semestr	bydlí u matky
4/ VEBER Jiří	narož. 11.2.1922	9.semestr	bydlí v Dobříši

IV. BOHOSLOVCI Z JINÝCH CÍRKVÍ BYDLÍCÍ V HBS.

Jméno	Datum narození	Počátek studia	Semestr	Postup ve studiu	Poznámka
-------	-------------------	-------------------	---------	---------------------	----------

a/ Reformovaná církev na Slovensku:

1/ BIHARY Michal	21.10.1926	1948	4	Průpr.zk.	maď.národ.
2/ HALAS Juraj	15.12.1929	1948	3		
3/ HROMANÍK Michal	12.10.1929	1949	1		
4/ HUDÁK Michal	9.7.1927	1947	5	část I.st.zk.	
5/ HUMENSKÝ Juraj	6.11.1925	1948	2		
6/ KIŠŠ Ludvík	7.11.1928	1947	5		maď.národ.
stud.v Budapešti
7/ KNĚŽO Josef	22.2.1928	1949	1		
8/ KOŠTŠÁNSKÝ Daniel	1.2.1929	1949	1		
9/ KUDROČ Juraj	25.10.1927	1947	5	část I.st.zk.	
10/ PÁNDY Bartoloměj	15.5.1926	1949	1		maď.narod.
11/ PAP-MIKLOŠ Juraj	30.1.1926	1946	7	přípr.ke
II.st.zk.	t.č.v Lučkách
12/ TUBA Ludvík	3.7.1926	1948	3	část průpr.
zk.kol.	maď.národ.

b/ Jednota bratrská:

13/ HALAMA Jindřich	14.3.1925	1946	7	část průpr.zk.	

c/ Evangelická církev metodistická :

14/ JUDr JAROŠ Karel	7.3.1925				

Žádá o přijetí
dr Barták doporuč.

Ř á d p r o

H u s ů v b o h o s l o v e c k ý s e m i n á ř .

Vidíte zajisté povolání své, bratři, že nemnozí moudří podle těla, nemnozí mocní, nemnozí urození, ale což bláznivého jest u světa, to vyvolal Bůh, aby zahanbíl moudré, a to, což jest u světa mdlé, vyvolal Bůh, aby zahanbíl silné. A neurozené u světa a za nic položené vyvolal Bůh, anobrž-kteréž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou, zahladil. Proto aby se nechlubilo před obětí jeje jeho žádné tělo. Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení, aby jakož jest napsáno, kdo se chlubil, v Pánu se chlubil.

1 Kor. 1, 26-31.

K kterémuž přistupujete k kamení živému od lidí zajisté zavrženému, ale od Boha vyvolenému a drahému, i vy, jako kamení živé, vzdělávejte se v dár duchovní, kněžstvo svaté, k obětování duchovních obětí, vzácných Bohu skrze Jezukrista.

1 Petr 2, 4 nn.

Slovo Kristovo přebývejž ve Vás bohatě se vši moudrostí, učíte a napomínáte sebe všpolek žalmy, a zpěvy, a písničkami duchovními, s mrtlostí zpíváte v srdci svém Pánu. A všechno, cožkoli činíte v slovu neb skutku, všechno číňte ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho.

Kol. 3., 16-17.

Všecko slušně a podle řádu ať se děje.

1 Kor. 14, 40.

Milým bratřím,

oddávajícím se službě Kristu a jeho církvi, účastníkům obecnosti v Husově bohosloveckém semináři,

Československá církev evangelická zřídila tento seminář k oslavě Božího jména a k prospěchu církve i těch, kteří v církvi mají zvěstovat slovo Boží. Pamatujíc na tento účel stanovila pro Husův bohoslovecký seminář tento řád:

Přijímání studentů .

1./ Studenti jsou přijímáni do Husova bohosloveckého semináře na jeden studijní rok, po pravidle na dobu od počátku měsíce října do konce měsíce června. Žádosti o přijetí do HBS přijímá Kuratorium od 15.Vř. do 31.VIII., případně od 1.ledna do 31.ledna.

Podmínkou přijetí je zapsání v seznamu bohoslovců československé církve evangelické u synodní rady. Žádost se zasílá Kuratoriu přes faráře sboru žadatele a příslušného seniora.

- 2./ Abiturienti středních škol předloží
 - a./ doporučení faráře sboru a vyjádření příslušného seniora v zapečetěné obálce.
 - b./ curriculum vitae
 - c./ vysvědčení dospělosti /v opise/
 - d./ lékařské vysvědčení
 - e./ vysvědčení o majetkových poměrech po př. i jiné doklady, které si vyžádá Kuratorium semináře.

Studenti pokračující ve studiu na Husově fakultě v Praze předloží doklad o úspěšném studiu v minulém školním roce.

Kuratorium posoudí samo, zda předložený doklad jest dostatečný.

Posluchači přicházející z jiných vysokých škol předloží kromě dokladů uvedených výše ještě index nebo jiný doklad o zapsaných přednáškách a průkaz o studiu s dobrým prospěchem t.j. kolokviální vysvědčení nebo vysvědčení o řádném konání státních zkoušek či rigorosech.

Ve zcela výjimečných případech může Kuratorium od některého požadavku upustiti.

3./ Rozhodnutí o žádostech sdělí se žadatelům písemně. Těm, jejichž žádosti nebylo vyhověno, se doklady vrátí s výjimkou těch, které byly určeny jako důvěrné pro synodní radu.

HBS je zásadně určen jen pro studenty svobodné. Ženatý muž patří ke své ženě a proto v semináři bydlet nemůže.

Pobyt v Husově bohosloveckém semináři .

4./ Správce semináře přidělí studentovi pokoj k bydlení, při čemž bude přihlíženo podle možnosti ku přání studenta.

5./ Každý student dostane klíč od pokoje. Student je povinen odevzdat klíč v kanceláři, kdykoliv opustí seminář na dobu delší než jeden den. Případnou ztrátu klíče nahradí student sám.

6./ V pokoji má každý k dispozici psací stůl se židlí, knihovničku, šatník, postel a stolní lampu. Přemísťování nábytku z pokoje do pokoje není dovoleno. Obrazy lze zavěšovat toliko na závěsy připravené ke stěnám ocelovými jehlamy. Za pořádek a vzornou čistotu v pokoji ručí každý osobně.

7./ Případná poškození hradí každý z vlastních prostředků. Škody způsobené ve studovně, v jídelně, na chodbách, v umývárkách a záchodech hradí původce. V případě, že by se někdo nepřiznal, všichni užívatelé. Všechna poškození se hlásí správci semináře.

8./ O možnosti kouření v pokoji se dohodnou spolubydlici. Ve společných místnostech se nekouří. Pro kuřáky bude vyhrazena zvláštní místnost, pokud bude místo v budově.

9./ Onemocní-li někdo, oznámí to jeho spolubydlici správci semináře a ten se postará, aby podle okolností byl nemocný po dobu nemoci oddělen v isolační místnosti a aby bylo o něj pečováno.

10./ Pro návštěvy jest v budově zvláštní přijímací pokoj. Nejblížeším příbuzným bohoslovce jest dovoleno prohlédnutí pokoje studentova se svolením správce. Návštěvy jsou dovoleny teprve do doby, kdy se zavírá dům.

Po předchozím vyjednání se správcem může návštěva případně přenocovat v hostinském pokoji, pokud takový v budově bude zřízen.

11./ Místnosti, chodby, umývárny a záchody uklízí sestry služebné. Každý usnadní uklid tím, že opustí po dobu uklidu pokoj. Sestry služebné mají pravidelné úkoly a jest nepřipustné mimo ně jakékoliv služby od nich vyžadovati. Oboustranná práva a stížnosti přijímá správce.

12./ Není dovoleno v pokojích vařit, žehliti ani užívati jiných elektrických přístrojů. Tomu kdo by jednal proti tomuto zákazu, bude příslušný přístroj odebrán.

13./ Užívání rozhlasového přijímače jest dovoleno pouze se svolením správy ústavu. Majitelé přístrojů jsou povinni dbáti na to, aby nerušili ostatní hlasitou reprodukcí.

14./ K mytí a ke koupání jsou určeny zvláštní místnosti, ke koupání je vymezen předem stanovený čas.

15./ K čištění botů a šatů jsou určeny balkony v I. a II. poschodí budovy, v přízemí dvůr.

16./ Za poplatek stanovený Kuratoriem bude studentům podle možnosti vypráno jejich osobní prádlo.

Kuratorium .

17./ Evangelický bohoslovecký seminář spravuje Kuratorium. Kuratorium má 8 členů: Správce semináře, pět členů jmenovaných synodní radou na dobu stanovenou synodní radou, děkana prefekta a jednoho dalšího zástupce studentů. Oba poslední si volí studenti.

18./ Předsedu Kuratoria určí synodní rada. Kuratorium zvolí ze sebe podle potřeby jednotlivé funkcionáře. Všichni členové Kuratoria mají rovné hlasovací právo. Při rovnosti hlasů rozhoduje předseda.

19./ Kuratorium přijímá žádosti o přijetí do semináře a po předchozí dohodě se Synodní radou o nich rozhoduje. Kuratorium má právo z vážných důvodů žádost o přijetí zamítnouti s konečnou platností. Ve všech případech sdělí písemně své rozhodnutí.

20./ Kuratorium má právo vyloučiti buď podmíněčně nebo nepodmínečně bratra, který po napomenutí soukromém, před bratry a v kuratoriu neprojevuje ochotu se podvoliti řádům.

21./ Kuratorium pečuje prostřednictvím správce, aby životem v semináři byl slaven Kristus. Kuratorium předkládá synodní radě návrhy bohoslovců na změnu řádu v semináři. Kuratorium pečuje o budovu, stanoví výši nájemného, navrhuje synodní radě udělení podpor bohoslovcům, zaměstnává personál, vyplácí mzdy zaměstnancům a pod.

22./ Předseda kuratoria a správce semináře zpravují synodní radu o činnosti kuratoria. Kuratorium se stará o obsazení místa domovníka, sester služebných a sester zaměstnaných v kuchyni. Povolá takové zaměstnance, kteří se rádi účastní společných pobožností a chtějí být příkladem křesťanské služby.

Správce semináře :

23./ Správce semináře povolává a propouští synodní rada. Správce semináře jest členem kuratoria.

24./ Správce semináře pečuje všestranně o bohoslovce; nepanuje nad bratřími, ale jest příkladem pobožného života. Pečuje o společné pobožnosti. Dává podněty k řešení společných theologických úkolů a řídí jejich provádění. Jest rádcem a pomocníkem jednotlivým bratřím v jejich těžkostech. Napomíná z řádu vystupující. Navštěvuje nemocné.

Prefekt a jeho zástupce :

25./ K vykonávání určitých úkolů volí studenti ze sobe prefekta a jeho zástupce. Prefekt jest volen v plénu bratří dvoutřetinovou většinou všech studentů bydlících v semináři na dobu jednoho studijního roku. Neplynul-li nový prefekt zvolen před uplynutím jeho funkčního období, zastává svůj úřad až do volby nového prefekta. Je automaticky členem kuratoria. Spolu s dalším zvoleným zástupcem studentů zastupuje bohoslovce v kuratoriu.

26./ Na začátku každého semestru prefekt připomíná řád a pečuje o jeho dodržování. Svolává plenární schůze a předsedá jim. Na přání nejméně 15 studentů je povinen svolati mimořádnou schůzi studentů. Při ranních pobožnostech ohlašuje jména nemocných a těch kteří se vzdělali ze semináře. I prefekt je rádcem v otázkách studijních a spolu s dalšími pomocníky pečuje z využití všech možností ke společnému vzdělání.

27./ Zástupce prefekta zastupuje prefekta v jeho nepřítomnosti. Je volen stejně jako prefekt. Prefektovi pomáhají v jeho funkcích bratři volení plénem na návrh prefekta.

Denní pořádek :

28./ Všichni bratři vstávají ve všední den o půl 7 hod. ráno na znamení zvonků. Následující půlhodina je věnována ranní toaletě. V 7 hodin je společná snídáně.

V 7,15 hodin se koná společná pobožnost pro všechny studenty. Podle možnosti se jí účastní i rodiny správce semináře, domovníka a osoby v semináři zaměstnané. Způsob pobožnosti určí kuratorium. Po pobožnosti se koná kursorická četba Starého nebo Nového zákona v původních jazycích.

Společný oběd je ve 13,15, společná večeře v 18,30 hodin.

Není dovoleno žádati jídlo mimo stanovenou dobu a jednotlivě.

I večer se skončí pobožností ve 21,45 hod. Po 22 hodině je v budově noční klid a očekává se od studentů, že jej nebudou rušiti.

Minimálně se student vrátí do budovy po 23 hodině, musí důvod oznámiti předem správci semináře. Stane-li se tak mimo očekávání, oznámí důvod dodatečně.

29./ Od studentů se očekává, že budou mimo obvyklé fakultní prázdniny, stále v semináři bydlet a že nebudou odjížděti bez ohlášení.

30./ Studenti, kteří obdrželi od synodní rady svolení ke kázání, mohou vykonati služby Boží ve sboru, do něhž byli farářem a staršovstvem pozváni. Studenti, kteří svolení ke kázání nemají / jsou to zpravidla studenti před složením první státní zkoušky /, služby Boží konati nemohou.

31./ Na závěr tohoto řádu se znovu připomíná účel semináře: aby se bohoslovci připravovali společným životem k duchovenskému povolání. V semináři se tedy neposkytuje pouze příležitost k bydlení a stravě, nýbrž důležitější je příležitost ke společným modlitbám, rozhovorům, výkladům Písma a vůbec ke vzdělání ve věcech, které patří k životu duchovními. Duchovní život pak nutně s sebou přináší vzájemnou lásku, trpělivost a snášelivost.

"Protož, bratři moji milí, stáli buďte a nepohybliví, rozhovnujete se v díle Páně vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v Pánu." 1.Kor.15,58,

38

Zpráva o Radě církví pro křesťanskou výchovu
a o Výchovném odboru - A / pro nekonfirmované/.

Od posledního synodu prodělal Svaz nedělních škol, který současně svými česko-br. evangelickými členy fungoval jako Výchovný odbor pro nekonfirmované při synodní radě, několik důležitých změn. Především se usnesl na novém Řádu, který byl schválen jak sjezdem v Židenicích v roce 1947, tak i jednotlivými církvemi. Tento Řád počítá s tím, že každá církev vytvoří samostatné výchovné odbory pro nekonfirmované, jimiž bude zastoupena v Radě církví pro křesťanskou výchovu. Při tom však zůstává možnost individuálního členství nedělních škol těch církví, jež ještě nemají výchovný odbor pro nekonfirmované.

Druhou důležitou změnou byla resignace dlouholetého předsedy SNS prof. dr. Františka Bednáře, který už na sjezdu v Židenicích prohlásil, že přijímá předsednictví pouze na dobu než bude církvemi schválen nový Řád. Synodní rada jmenovala do výboru tyto členy: dr. A. Novotného, dr. Jarmilu Hrejsovou, faráře B. Jerieho, Lubomíra Balcara, Timotea Pokorného a Václava Kejře. Vedle toho jsou členy výboru synodní senior a sekretář Výchovného odboru pro nekonfirmované. Jednota česko-bratrská má ve výboru 1 člena a 1 náhradníka, slovenská církev a. v. 3 členy, metodistická církev 1, Jednota Bratrská 1, Bratrská Jednota Chelčického 1, reformovaná církev na Slovensku 1. Každá z těchto církví je mimo to zastoupena svým nejvyšším představitelem. Předsedou byl jednomyslně zvolen dr. Václav Kejř. Dru Bednářovi, který byl navržen výborem pro sjezd za čestného předsedu Rady církví pro křesťanskou výchovu, byly vysloveny díky za obezřetné vedení v nejtěžších dobách. Jelikož se i dr. Novotný vzdal sekretářství, které zastával od roku 1920, zvolil výbor za sekretáře br. Ludka Brože, jenž byl před tím zvolen synodní radou za sekretáře Výchovného odboru - A pro nekonfirmované. Dr. Novotný byl požádán, aby obstarával styk se Světovou radou církví pro křesťanskou výchovu, v níž je členem užšího výboru.

Dále byla přijata i změna jména místo nevhodného dosavadního pojmenování SNS: Rada církví pro křesťanskou výchovu v ČSR.

V Radě církví jest zastoupeno všech sedm protestantských církví v naší republice, které dohromady mají asi 720 nedělních škol s 28.000 žáky a 1480 učitelů a učitelek. Přesnou statistiku nebylo dosud možno pořídit, protože se nám nedostalo jasného přehledu od církví reformovaných na Slovensku, odkudž nás došla zpráva, že počet nedělních škol v jejich církvích stále potěšitelně vzrůstá.

Hlavním předmětem diskusí ve schůzích výboru byl program úloh. Byl učiněn pokus s mezinárodním programem, ale shledáno, že se pro naše poměry nehodí. Konečně bylo usneseno, že každého roku bude probírána důkladněji vždy jedna, pro děti vhodná kniha Bible, pokud možno ~~xx~~ v souhlase se světovým programem a pak méně známé úseky ze života biblických osobností, aby dětské bohoslužby nekolidovaly s vyučováním náboženství. Dogmatický sedmiletý program byl opuštěn proto, že užíval biblických vypravování jako ilustrací k osvětlení některé věroučné pravdy. Je ovšem otázka, zda to bylo správné. Znovu se uvažují možnosti čtyř či pětiletého plánu. Stále volání po tom, aby byly uveřejňovány úlohy pro nejmenší, nebylo možno zatím vyhověti pro nedostatek papíru.

Časopis Bible a Kalich jest vydáván v počtu 2500 výtisků a stal se nepostradatelnou pomůckou každého učitele nedělní školy. Podařilo se získat ~~příspěvek křížového papíru pro obálku, která bude použita pro~~
nám na jeho obálce užít

Do kompetence Rady církvi pro křesťanskou výchovu patří také Letní tábor Komenského, v němž po napravení škod, způsobených válkou, se pořádají kursy pro učitele náboženství a pro pracovníky výchovného odboru pro konfirmované.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

Výchovný odbor jest složen takto:

- ~~XXXXXXXXXXXXXXX~~

Tento odbor tedy má především pečovat o práci nedělních škol naší církve. Když se zahledíme na statistiku této práce za posledních 15 let, shledáváme, že průměrný počet žactva českobratr. evang. vyznání na národních a středních školách se pohybuje kolem 40.000. Tyto děti mají být předmětem našeho zájmu a duchovenské péče. Zatím počet dětí, které jsou soustředěny v našich nedělních školách se pohybuje v těchto letech kolem 15.000. Ačkoliv poslední tři leta vykazují potěšitelné přírůstky u porovnání s rokem 1938, kdy naše nedělní školy vykazovaly 9.968 dětí, zůstává stále na 25.000 dětí církve mimo nedělní školy. Stavíme tento synod před tuto skutečnost

aby viděl jak naléhavé úkoly i po té organizační stránce nás čekají. Počet církevních středisek, kde se systematicky pracuje, které jsou jak sbory farní, tak i filiální a kazatelské stanice činí asi 570. Nedělních škol však máme toliko 400. Uvážíme-li, že v některých živých sborech je až 6 či více nedělních škol, v celé dlouhé řadě našich sborů není dostatečně o náboženskou výchovu dětí v nedělních školách postaráno. Bude třeba více pozornosti věnovat diasporám rozsáhlých sborů a tu organizovat střediska nedělních škol, které by případně slučovaly děti z několika obcí zrovna tak jako dbáti toho, aby každá kazatelská stanice nedělní školu měla.

V tomto roce, vedle všech těch úkolů, které nám ukládá Řád, chceme se zvláště intensivně věnovat péči o věroučnou výchovu pracovníků nedělních škol a uspořádat několik kursů pro učitelé nedělních škol a pro učitelé náboženství v LTK. Dále budeme se starat o vydávání náboženské literatury naukové i krásné, jednak prostřednictvím nově organizovaného církevního nakladatelství, jednak vlastními prostředky, pokud půjde o rozmnožované pomůcky. Touto péčí o přípravu a vydávání učebnic a pracovních pomůcek byla pověřena Učebnicová komise, jejíž předsedou byl zvolen br. farář Štěpán Šoltesz. Tuto komisi tvoří tito bratři: B. Jerie, Adolf Novotný, Dr. J. Hrejsová, Tim. Pokorný, Lubomír Balcar a K. P. Lanštjak. Přípravují se a dokončují pro tisk v dohledné době: Prvouka, zpěvník pro potřeby nedělních škol, Malá Bible a církevní dějiny. Některé příručky se pokusíme vydat aspon tak jako tu poslední nazvanou: Jan Amos Komenský křesťanskému vychovateli, výbor to s Komenského pedagogických spisů v uspořádání Dr. Miškovské.

Radujeme se vděčně z toho, že synodní rada laskavě vzhověla naší prosbě a ustanovila po resignaci dr. Adolfa Novotného sekterářem Výchovného odboru - A br. Ludka Brože, který se nyní může k tomuto dílu věnovati vece a má k tomu i žádoucí předpoklady. Dr. Novotný konal tuto práci vedle své mnohostranné činnosti profesorské. Prosíme synod. aby toto rozhodnutí synodní rady s povděkem schválil.

V důsledku toho, že tu nyní jde o zcela samostatnou a to velmi důležitou činnost církve, jakož i pro tu skutečnost, že je povinností Výchovného odboru přijmout velkou část agendy, kterou až dosud pro naši církev konala mezidenominační Rada církví pro křesťanskou výchovu/Svaz nedělních škol/, je nezbytně zapotřebí, aby nyní v církevním rozpočtu bylo pamatováno na práci Výchovného odboru - A pro nekonfirmované větší částkou než dosud. Finanční náklad na práci mezi nekonfirmovanými byl totiž v naší církvi až dosud ve srovnání s jinými reformačními církvemi velmi malý.

Žádáme tudíž uctivě synod. aby do celocírkevního rozpočtu zařadil tutéž částku na práci nedělních škol jako na práci Ustředí mládeže.

Synodní radě, která nám s pochopením v našem reorganizačním úsilí ochotně vycházela vstříc, jakož i všem spolupracovníkům v nedělních školách naší církve, kteří obětavě stáli ve službě na této viničce, kterou vstúpila pravice Hospodinova, patří náš upřímný dík.

Vzhledem k resignaci br. prof. dr. Františka Bednáře na místo předsedy a br. prof. dr. Adolfa Novotného na místo sekteráře, doporučujeme synodu, aby oběma bratřím vyslovil svůj dík za jejich dlouholetou věrnou a s příkladnou trpělivostí konanou práci. Br. dr. Novotný stál v tomto díle celých 30 let. Miloval ji a věřil v ni. A to je výzva a závazek i pro nás, kteří se ujímáme dědictví mnohé věrnosti a lásky.

Václav Kejř - Luděk Brož.

V Ý C H O V A V Í R K V I

Zpráva pro X. synod roku 1950.

Bylo mi uloženo, abych podal souhrnný referát o některých složkách naší výchovy v církvi. Pokusím se to udělat co nejstručněji a budu se držet pouze důležitějších věcí. Jde především o

Vyučování náboženství na školách.

Bylo nově upraveno zákonem z 21. dubna 1948. Paragraf 19. tohoto zákona ukládá škole povinnost starat se o náboženskou výchovu žáků podle jejich náboženského vyznání, vyjímajíc případy, kdy rodiče / zákonní zástupci / odhlásí dítě od této výchovy. Odstavec 2. tohoto paragrafu ponechává náboženskou výchovu a dozor nad ní orgánům církevním, bez újmy práva vrchního dozoru a správy, které přísluší ministerstvu školství věd a umění. Rovněž učební osnovy náboženské výchovy stanoví na návrh církevních orgánů MŠVU po přezkoumání občanské a náboženské snášenlivosti. Učitelé náboženství / církevní orgány a náboženské společnosti / jsou povinni šetřit předpisů, které v mezích zákona vydají školní úřady. Vyučování náboženství musí být v souhlasu s výchovnou činností školy.

Vládní nařízení z 26. července 1948 číslo 196 / 48 S.b. upravilo^{vyuč.} náboženství tak, že povolilo zřízení oddělení při počtu 15 žáků. Při menším počtu je dovoleno slučovat žáky z několika škol a pro případy, kde to není možné, vydaly školské úřady instrukce, aby podle určitých směrnic mohl být vyučován i menší počet žáků.

Náboženství se vyučuje podle osnov schválených VIII. synodem roku 1939. Upravení těchto osnov pro výuku na školách I. a II. stupně provádí nyní komise, určená synodní radou, která připraví osnovy podle pokynů MŠVU a Výzkumného ústavu paedagogického. V dohledné době budou upravené osnovy k dispozici všem vyučujícím.

Vydání zákona čís. 218/49 S.b. a vládního nařízení čís. 221/49 S.b. byla stanovena povinnost - není-li o vyučování postaráno jinak / § 5. zákona čís. 218 / - vyučovat bezplatně 10 hodin náboženství pomocným duchovním a 8 hod. samostatným duchovním správcům.

Na školách III. stupně je vyučování náboženství nepovinné. Učí se na nich celkem 54⁵⁴ hodiny. Tomuto nápadně nízkému počtu hodin, by měli naši duchovní věnovat zvláštní pozornost. Měl by být učiněn pokus o zřizování vyučujících kroužků i pro malý počet žáků

2 a vyučovat v nich i bez honorování ze státních prostředků.

Nedořešenou otázkou je otázka výpomocných učitelů náboženství, z nichž více jak 25 učí plný učitelský týdenní úvazek. Nepodařilo se převést všechny do regulovaného služebního poměru podle zákona č. 64/1948. Bude potřeba, aby sbory /jak už to někde dělají/ nebo Ústředí církve našly prostředky, jak jim zajistit existenční základnu.

Shromažďování mládeže confirmované.

O tom jak shromažďujeme děti mimo školní vyučování při dětských bohoslužbách v době před konfirmací, řekne něco bratr senior Kejř. Přecházím proto přímo ke zprávě o práci mezi mládeží confirmovanou. Tuto práci vede Výchovný odbor při synodní radě. Plánuje ji jednak pro mládež mladší / Dorost/ a starší, a vydává pro sborové výchovné odbory programové příručky a pomůcky. Vedle toho pečuje o vzdělávání pracovníků ústředními školami a kursy. / 1946 - 47 „ Kristus je Pán “ podle plánu ekumenické konference v Oslo, 1947 - 48 „ Za bratrem “ - thema. jež mělo mládeži připomenout odpovědnost za mládež odcizenou, 1948 - 49 „ Vyznání a vyznávání “ - přesné křesťanské vyznání má určité důsledky v životě osobním i sborovém, 1949 - 50 „ Cesta spasení “ ./ -

Výchovný odbor při synodní radě usiluje o to, aby stále samostatněji, svépomocněji a iniciativněji pracovaly seniorátní výchovné odbory. Každý seniorát zná nejlépe nejpalčivější potřeby, kde a kam soustředit výchovné úsilí. Seniorátní ~~Výchovné~~ výchovné odbory začínají vydávat směrnice pro práci, jejich pracovníci konají visitační cesty do sborů přidělených jim na péči a pomáhají radou i pomocí praktickou. Ve všech seniorátech zdomácněly seniorátní školy a kursy, navazující jednak na themata kursů a škol ústředních, jednak probírající věci v seniorátě zvláště naléhavé. Nejradostnější ovoce přinášejí školy déle trávající, v nichž účastníci spolu žijí a probírají názorně podstatné věci vyznání, přístup a úvod do četby Písma a principy života z víry.

3
V posledních letech se probouzí v církvích i mezi jejich mladými příslušníky zájem o ekumenismus. Slibná je spolupráce s církvemi domácími. Se slovenskou církví a.v. máme po léta společný program, mládež se setkává na školách a v kursech, uspořádána i výměna kazatelů / 1947 a 1948 /. Podobně je tomu i v našem poměru k reformované církvi na Slovensku. I na jiných místech kde se stýkají denominace jsou pořádána ekumenická shromáždění. Jde nám o sdílení toho nejlepšího, co Pán církve ze svého nebeského bohatství částkám své církve svěřil.

Vydavatelská činnost je značně omezena. Bratrstvo, vděčně odebírané ve 4,000 výtiscích, přestalo vycházet koncem 1948. Jsme omezeni jen na vydávání pomůcek a příruček pro výchovnou práci ve sborech. - Protože žádná složka sborové práce nemá být izolována od složek jiných, jde nám o těsnou spolupráci s odborem pro výchovu dětí / Nedělní školy /, s odborem sociální péče a nedávno založeným missijním odborem.

Husova bohoslovecká fakulta.

Třebaže na fakultě většinu evangelických posluchačů tvoří čbr.ev. studenti, je tam také řada bohoslovců i z jiných církví: Z církve methodistické, baptistické, Jednoty česko-bratrské, Jednoty bratrské i reformované církve slovenské. Styk mezi bohoslovci různých vyznání protestantských dává možnosti k upřímnějšímu vzájemnému poznávání

a k užitečnému sdílení církevních tradic a vyznání. Ale i přes hranice denominační prochází mezi studenty intenzivní theologické hledání a kvašení, pro které je třeba mítí otevřené porozumění.

Také mezi studenty našimi a církve československé jsou v ^uprodu vážné rozhovory, které lze jen vítat. Je v nich snaha nově si porozumět na theologické základně.

Těšíme se, že máme na fakultě i maďarské studenty. Je to povzbuzením pro naše bohoslovce, aby se také učili maďarsky a mohli jít studovat na některou fakultu v Maďarsku. Předpoklady i možnosti pro to jsou otevřeny. Obdobné je to i s evangelickou fakultou ve Varšavě. Jinak v letošním školním roce nikdo neodjel na studium do zahraničí.

Fakulta je dne s na přechodu a pravomoci Ministerstva školství věd a umění pod Správu státního úřadu pro věci církevní. Původním plánem bylo, aby fakulta byla přivtělena k universitě. V tom smyslu se i vláda usnesla roku 1948. Ale pak bylo rozhodnuto, aby otázka všech bohosloveckých fakult byla pojata do řešení komplexu otázek církevních.

Naš bohoslovecký dorost je součástí vysokoškolského studentstva a má v příslušných výborech své zastoupení. Podléhá proto všem ustanovením jako ostatní studenti. Naši bohoslovci jsou školeni v občanské nauce a společenských vědách. V říjnu 1949 prošli osmí denním kursem, kde byly projednávány i otázky dnešního budování státu a poměru státu a církve. Jako křesťané chtějí mít otevřené oči pro všechno současné dění a vyrovnávají se s jeho směrem a smyslem.

Husův bohoslovecký seminář.

Budova byla získána k užívání z majetku bývalého německého evangelického sboru v Praze II. čp. 153., v Jirchářích 13. Byla v ní umístěna německá církevní obecná škola, farní úřad, byty pro 2 faráře a domovníka. Po dlouhém a často velmi svízelném jednání bylo dosaženo souhlasu státních úřadů k tomu, že budovy můžeme užívat. Jiní uchazeči o budovu zejména církev pravoslavná, upustili nyní od snahy získat budovu pro sebe. Právní stav je takový jako u všech ostatních budov bývalé německé evangelické církve: Státní úřady dosud nerozhodly o definitivním přidělení nemovitého majetku. Správu jeho vedou dosavadní uživatelé.

Synodní rada převzala tuto budovu spolu s kostelem a t.zv. starou farou v únoru 1946. Od revoluce do té doby se v ní vystřídali tři správci, z nichž však žádný se o budovu starati nemohl. Když synodní rada budovu převzala, našla z jejího zařízení jen trosky. Patrně v revolučních dnech utrpělo zařízení největší škody. Mezi ztracenými věcmi

jsou mimo jiné nejnovější ročníky matrik, účetní zápisy / nebylo možno zjistit stav majetku /, chrámové nádoby a podobně.

Po prohlédnutí budovy architektem bylo zřejmé, že bude nutno jí od základu přestavěti, aby mohla aspoň na dalších 50 let sloužiti svému úkolu. To se konečně podařilo s pomocí arch. ing. Dr. Bohumíra Kozáka a stavitelské firmy Ing. Fr. Troníčka. Investovaný náklad do budovy i se zařízením dosáhl výše 7 1/4 mil. korun. Studenti se nastěhovali do nové budovy na počátku dubna 1948.

Zařízení budovy je takové, že většina pokojů je po dvou lůžkách, 4 pokoje po 3 - 4 lůžkách a dva pokoje po 1 lůžku. Každý student má v pokoji psací stůl, židli, postel s matrací, prostěradlem a 3 přikrývkami, noční stolek, velkou skříň na šaty a poličku na knihy. Ze společných místností je hovorna pro návštěvy a místnost k pobožnostem a studiu s rodící se knihovnou. V ústavě je též moderně zařízená kuchyně a velká jídelna. Hygienická zařízení, umývadla a sprchy, jsou v každém poschodí. V budově bylo zavedeno ústřední topení.

V semonáři je nyní 70 lůžek, které byla na počátku školního roku všecka obsazena. V případě potřeby, dá se zřídit 80 lůžek. Z oněch 70 míst bylo na počátku tohoto školního roku obsazeno 53 bohoslovci z českobratrské církve evangelické, 12 bohoslovci z reformované církve na Slovensku / z toho 8 Slováků a 4 Maďari / , pak je tam jeden z Jednoty bratrské, 1 Metodista a 3 Maďari z Maďarska. Během školního roku se počet obyvatel semináře mění podle toho, jak studenti dokončují svou bohosloveckou přípravu. Na jejich místě jsou postupně přijímáni noví uchazeči. Budou-li bohoslovci postupovati řádně ve studiu, dá se očekávat, že každého roku vyjda 10 nových vikářů. Žel, že dva ze studentů se léčí z tuberkulózy a tím se jejich příprava zdrží.

Výchova církevních pracovníků,

potřebuje daleko větší péče, než se jí dosud věnovalo. Pokusů a rozběhů je hodně, ale nemáme dosud soustavnějšího programu. Tento program a rozdělení práce musí být vyplánovaný v ústředí církve, ovšem budou uskutečňovány a konkretisovány seniorátními výbory, ať už jednotlivými, nebo spoluprací několika. Je velký hlad po duchovním vzdělání, touha po znalostech ze všech oborů bohosloví a církevního učení - to ukázaly pražské extense Husovy bohoslovecké fakulty a to dosvědčuje i zájem o menší extense, které mají být uspořádány na dalších místech. Ukazuje se dále potřeba důkladnější přípravy pro sborovou práci v celku i její jednotlivé složky, odbornějšího postudování

naléhavých otázek, praktického cvičení, detailnějšího rozhovoru a dobře připravených seminářů.

A některé odbory při synodní radě / na př. výchovný, Evangelické Dílo, Ústředí žen, Evangelisační atd. / již mnoho vykonali a otázkou různých kursů a cvičení se zabývají ve svých zprávách nebo plánech. Omezím se proto na podtržení jen několika bezprostředních úkolů. Naši duchovní a katecheti stojící v praxi potřebují pokračovacích theologických kursů. Spolek duchovenstva svými dvěma pokusy v Jirchářích ukazuje nové možnosti. - Všichni presbyteři by měli projít soustavným procvičením, v němž by se seznámili s celou bohatou náplní svého vznešeného úkolu. - Nestaráme se dost o pomocné učitele náboženství, kterých je asi 130 a kteří potřebují stále doplňovat své vzdělání bohoslovecké, pedagogické a didaktické. - Musíme podat pomocnou ruku laickým kazatelům. Jsme jim vděční za jejich horlivou a obětavou službu, ale sami cítí své nedostatky, poněvadž jsou často samouky. Pokusy, které učinil seniorát moravskoslezský, zasluhují pozornosti celé církve.

Pro nedostatek ústředního plánování musí naše sbory a senioráty mnohé konat na vlastní pěst. Bude potřeba snést dohromady zkušenosti, stanovit plán, rozdělit práci, požádat o součinnost profesory Husovy fakulty a opatřit studijní pomůcky.

Zpráva o stavu a práci Jeronymovy Jednoty
k X. synodu Českobratrské církve ev. v Praze.

Jeronymova Jednota překročila 30. rok své činnosti a zůstala věrna svému poslání, pomáhati sborům v mimořádných stavech, hlavně stavebních. V těch 30 letech sebrala 19.228.416 K, rozdělila na podporách 17.378.507 K, na režii osobní a propagační, seniorátů, ústředí, sborníků bylo věnováno 1.849.909 K.

V řadě 13 seniorátů největší obrat vykazuje pražský se sbírkami 2.249.180 K a podporami 1.840.320 K. Ponechal nám k dobru 408.859 K. - Seniorát brněnský sebral 2.447.783 K, ale spotřeboval 2.568.807 K. Je tedy v řadě sen. pasivních. - Nejvíce přispěl k účelům Jer. Jednoty seniorát poděbradský, který dal o 835.912 K více než přijal. Na opačném polu stojí seniorát plzeňský, kterému J. Jednota přidala nad jeho sbírky 977.098 K. Slušelo se to, protože v tomto seniorátě se nejvíce budovalo. A jest jen litovati, že jsme nemohli dáti více.

Jeronymova Jednota je zařízení účelné a zdravé, a nalezla v církvi mnoho porozumění. Svědčí o tom pravidelný vzrůst sbírek. Zatím co v prvním desetiletí činil průměr Hlav. daru lásky 20.000 K, činí sbírka r. 1940 již přes 33.900.-, 1941: 87.000.-, 1943: 160.000.- K, a dále prudce stoupá. Úměrně s tím rostou i sbírky podomní. Vyvíjí to z skutečnosti, že do roku 1943 činily 5.795.802 K, do roku 1949 přes 19 mil., rozdíl za 6 let tedy téměř 13 a 1/2 mil. K. Je to doklad pro to, že se J. Jedn. vžila, je oblíbena a církev s ní opravdu počítá.

V roce 1949 bylo sebráno 2.232.269 K, Hlavní dar dosáhl výše 491.105 K, rozděleno bylo 1.360.000 K v Nejdku; Hlav. dar ve výši 450.000 K přidělen Jilemnici. Kolín a Ratiboř obdržely náhradní dary po 100.000 K. Vedle podpor sborům přiděleno na osobních podporách vdovám po církv. pracovnících jako každoročně přes 100.000 K.

Hlavní dar lásky je zařízení užitečné, a až na nějakou výjimku vykonal vždy svoje poslání, poskytnouti jednorázovou velkou pomoc. To uznaly Strašnice r. 1942 /K 87 t./, Myslibořice 1944 /250 t./, Polička 1946 /K 300 t./, Nové Město 1947 /K 200.000/, Bráník ve 2 splátkách 300.000, a loni Jilemnice 450 t. V několika případech podpora selhala, a to r. 1943, kdy dar 160 t. pro Maleč-Klokočov převzala v opatrování synodní rada a Maleč proměškala vhodnou dobu, a r. 1945 byl dar 300 t. pro Rychnov zablokován.

Vedle těchto jednorázových, velkých darů obdržela řada sborů pomoc po splátkách, která jim Hlavní dar ve 2 či 3 letech plně nahradila, a umožnila jejich podnikání. Mohl bych jmenovati sbory plzeňské, Rokycany, Přestice, Č. Budějovice, Libenice, Teplice, Nový Bydžov, Heršpice, Klobouky, Prostějov a mn. j. Jen Hlav. darů přiděleno kolem 30, druhých velkých darů na 60 a v posledních letech průměrně více. Je v tom důkaz, že morálka dávající lásky stoupala a podařilo se soustřediti dary na větší a účinnější. Okolnost, která prospěla Jer. Jednotě i sborům.

V čele Jer. Jednoty jsou nyní: Předseda Frant. Ženatý, farář v Třebíči, jednatel Old. Videman, senior v Borové, pokladník Vlad. Sýkora, vrch. účetní z Nymburka, kromě ostatních členů výboru. Správa J. Jednoty je rozdělena do 13 seniorátů, v nichž příslušné výbory dobře pracují. Naši vděčnosti zaslouží dnes ještě žijící funkcionáři br. J. V. Šebesta, první předseda a zakladatel Jer. Jednoty, a br. Č. Čejka, do r. 1949 vzorný ústřední pokladník.

Zbývá zmíniti se ještě o úkolech, které nás čekají, a odpověděti na otázku, zda je Jer. Jednoty třeba.

Pomineme-li skutečnost, že církev žije dílem lásky, bez níž by ani církev nebylo, nemůžeme si tajiti veliké potřeby, které zatíží sbory, a které nám neuhradí stát. Jsou to především *malý* nové podniky stavební, časem nevyhnutelné. Jmenuji na př. *Komárov* Hlinsko v Čechách, Blansko u Brna, Dejvice v Praze, Litomyšl, Letovice, ~~faru~~ ve Dvoře Králové n. L., Havlíčkův Brod a j. Vedle nezbytně potřebné stavby máme zde úkoly více prestižní a misijní, jako je synodu navrhovaná stavba v Kralovicích, nebo více potřebná a dávno toužená stavba v Ivančicích.

K těmto novostavbám přistupují přestavby dávno ohrožených budov, jako je toleranční chrám v Nikolčicích, jehož zdivo z vepřovic se obrací v prach, celá řada nezdravých, starých far na venkově, či nedokončené stavby, na př. v Prostějově. Volá dále oprava poškozených budov, na př. chrámu v Brně, Pellicova ul., v Břeclavi a j. Každý oklad znamená zde ztrátu a obžalobu církve.

Věnujeme-li pozornost zprávě synodní rady o zadluženosti sborů, povšimneme si, že celá řada jich se nedávno zatížila neúnosným břemenem, poněvadž musila nezbytně opravovat a zachraňovat. I zde je úkol Jer. Jednoty, aby pomohla snížit a odstranit tyto dluhy, a napravila to, co dosud nemohla poskytnouti pro tyto případy rychlou a účinnou pomoc: Jmenuji jen Kolín, Křelobouky, Ratibor, Orlovou, a myslím na mnohé jiné. O úkolech v pohraničí a v době, až bude možno konati bez omezení dílo církve, ani nemluví. Církev misijní *vždy* buduje a připravuje si stánky pro službu Slova.

Církev má dva dobré a účinné prostředky k zdolání těchto úkolů: Je to zápujčkový jubilejní fond a je to Jeronymova Jednota. Přimlouvám se za to, aby obě tyto instituce byly autoritou synodu mocně podepřeny a aby církev ve všech svých složkách jim věnovala všechnu lásku. Hospodin pak kéž se přizná k tomuto dílu!

Frant. Ženatý, farář,
t. č. předseda.

Nečt. p. p. Komárov, Chrást

43

*Zpráva architektů VED při Synodní radě
k X. Synodu.*

84

Zpráva odboru architektů a výtvarných umělců
VED při Synodní radě.

Výtvarný odbor VED se stal již natolik známý v našich sborech, že jeho služeb je stále více vyhledáváno. Můžeme se již také vykázat praktickými výsledky a zdá se, že zřízení, resp. ustavení tohoto odboru bylo stejně potřebné, jako ustavení odborů jiných.

V poslední době, vzhledem k přeměně našeho hospodářského života státního, byla většina členů VED zapojena do veřejných služeb a nastává vážná otázka, jak udržet tuto spolupráci se sbory, tak slibně se rozvíjející a prospěšnou. Soustavná a plánovaná práce ve věci našich církevních budov musí jít ruku v ruce s prací na poli duchovního rozvážení, nebo lépe, sborové budovy musejí vyhovovat všestranné práci ve sborech. Víme dobře, v jakém stavu jsou naše přestárlé stavby, ve většině případech neudržované, nebo udržované nesprávně. V nich se nakonec nejlépe zobrazuje, jak ten který sbor je duchovně živý, či nemocný.

V době před podání zprávy na IX. Synodu vyžádalo si služeb VED celkem 68 sborů a našeho stálého poradce ve věcech stavebních navštívilo na 70. zástupců různých sborů. Naš stavební poradce vykonal celkem 322 návštěv v našich sborech a církevních sociálních institucích. Zjistil, že ve sborech chybí po většině správné kritické shodnocení stávající zařízení, naproti tomu však nikde se neprojevuje zásadní neoch-

ta sborů upravit své budovy tak, aby plně vyhovovaly potřebě sborové práce včetně příbytku pro duchovního.

Porady na sborech byly mnohde spojeny s přednáškami o reformačních církevních stavebách a o jejich ideovém pojetí i o možnosti jejich výzdoby s ohledem na druhé Boží přikázání. Tyto přednášky byly četné a se zájmem navštěvovány a diskuse o nich přinesly mnohé podněty z řad sborového členstva. Ve čtyřech případech vyžádaly si sbory od VED přednášku samostatnou.

Dosud se nám však nedaří zabránit tomu, aby se na sborech neprováděla všelijaká provisorní opatření, jako zřizování chybných příslušenství, nebo úprava sborových shromažďovacích místností neúčelně disponovaných a mnohde budovu znehodnocujících. Nehledě k tomu, jde v těchto případech nakonec o ztracené investice.

Prošíme bratry faráře a bratry presbýtery, aby si vždy vyžadovali odborné posudky a to i tehdy, když jde o zdánlivě nepatrný stavební zásah. Malá úprava, vhodně zaojičená do předpokládané budoucí úpravy celé fary nebo sborového domu stane se úpravou definitivní a neprovisoriem, které se při pokračování úprav musí zrušit. Do blízké budoucnosti nebudeme moci počítat se stavbami nových budov a proto se snažme udržovací a obnovovací práce řídit tak, aby byly hospodárné, dispozičně účelné, a aby výsledek odpovídal dnešním hygienickým a jiným potřebám.

Zvláštní zřetel věnoval VED našim evangelickým sociálním ústavům. Staré, již nevhovující domy budou radikálně přestavěny podle novodobých zdravotně technických směrnic. Jde o evangelické domy odpočinku v Krabčicích, Sobotíně a Myslibořicích. Jak se nám podaří splnit tento úkol stavební a jak bude umět církev naplnit tyto domy radostným prostředím, bude nám ukazatelem, do jaké míry chceme uskutečňovat

22

Kristovo přikázání lásky k bližním, k těm bližním, kteří naší lásky a našeho porozumění nejvíce očekávají a potřebují.

VED mimo činnost stavební zabýval se i návrhy na vnitřní u uspořádání kostelů a jiných bohoslužebných místností a jejich vymalování.

V užší soutěži získal návrh akad. malíře br. Šebka na vzorné tazítko s našim symbolem otevřené bible a kalicha. Tento návrh je sborům k dispozici u Synodní rady.

Ke konci bych chtěl připomenout, že by se naší práci přes všechny obtíže lépe dařilo, kdyby naši duchovní byli již na fakultě alespoň v hrubých rysech seznámeni se stavební praxí, aby se jim zdůraznilo, co je dobrá dispozice stavební, jakými zásadami se řídí a aby se podle toho naučili dívat na předběžné návrhy a plány a na postup, který je nutno před prováděním stavby zachovat. Tento praktický pohled /s kterým se jistě každý duchovní za dobu své sborové práce seznámá/, by jistě zabránil mnohým škodám a chybám tak obvyklým u našich církevních staveb. Stejně tak i otázka výzdoby sborových budov a kostelů s hlediska druhého přikázání a umělecko historického by měla být předmětem, který by byl již na fakultě probírán a diskutován, aby se překonala tradiční nedůvěra k použití uměleckého výrazu v našich chrámech.

Arch. Ing. Bohušíl Bareš.

Zpráva o pensijním fondu.

Podle zákonů o pensijním pojištění zaměstnanců byli duchovní státně uznaných církví vyňati ze všeobecné pojistné povinnosti, měli-li normální pensijní nároky, které jsou ipso iure spojeny s místem jimi zastávaným.

Aby mohla tyto normální pensijní nároky svým duchovním zařučiti, zřídila naše církev pensijní fond jakožto vnitrocírkevní zařízení; do tohoto fondu platili duchovní i sbory pravidelné příspěvky a duchovní a jejich pozůstalí pobírali z něho pense, které doplněly nevelké pense kongruové.

V této věci nastal převrat zákonem ze dne 14. října 1949 č. 218 Sb. zák. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, jenž poskytuje od 1. listopadu 1949 pensijní zabezpečení duchovních a jejich rodinných příslušníků podle obdoby předpisů platných pro státní zaměstnance.

Tím pozbyl náš církevní pensijní fond pro duchovní, kteří vstupují po 31. říjnu 1949 do výslužby, významu.

Proto se zřetelem k tomuto zákonu zastavila synodní rada činnost pensijního fondu potud, že se od 1. listopadu 1949 pensijní příspěvky do fondu již neplatí a noví členové se nepřijímají.

Fond bude však nadále vypláceti pense těm duchovním a jejich pozůstalým, na něž se zákon č. 218/49 Sb. zák. nevztahuje t.j. na ty, kteří před jeho účinností odešli do výslužby.

Jeho další trvání spočívá na ustanovení § 7 zák. č. 99/1948 Sb. zák., jenž pod písm. d) uvádí, že duchovní, kteří mají zaručeny normální t.j. s místem jimi zastávaným spojené pensijní nároky, jsou pojištěni v národním pojištění pouze pro případ nemoci, tedy nikoliv pensijně. Tito duchovní, pokud vstupují do výslužby po 31. říjnu 1949, mají zaručeny normální pense od státu, pokud pak odešli na odpočinek dříve, t.j. před 1. listopadem 1949, mají zaručeny pense pomocí našeho pensijního fondu, který tudíž jest oprávněn vzhledem k nim dále existovati.

Poněvadž fond nepřijímá již žádné příspěvky, má příjmy jen z výnosu jmění. Do jaké míry tento výnos stačí k tomu, aby pense byly vypláceny v dosavadní výši, po případě zlepšeny, nebo bude-li třeba sáhnouti i ke kmenovému jmění, ukáže teprve zkušenost.

V Praze dne 15. února 1950.

Dr. Josef Král.

60
Vážené shromáždění,

ja jsem Státního úřadu pro věci církevní sděvil
Váš synod a přeji mu plného zdaru v jeho sjezdovém jednání. -

Scházíte se dnes po prvé od vydání nových církevních zákonů, které tak významným způsobem upravují církevní a náboženské poměry. V souladu s novou ústavou zaručují všem věřícím možnost svobodného náboženského života, upravují spravedlivě poměr všech církví ke státu a zajišťují po hmotné stránce církev a jejich duchovní tak, aby se mohli plně věnovat svému náboženskému poslání bez hospodářských starostí.

Především však zajišťují faktickou rovnoprávnost občanů všech vyznání a to nejen na papíře, ale ve skutečnosti. Mísí rozdíly mezi církvemi státem uznanými a neuznanými, mezi církvemi kongruovými a dotáčními. Věřící všech denominací mají stejná práva a stejně povinnosti.

Na svých synodních jednáních jistě zhodnotíte význam těchto zákonů též z hlediska své církve. Nepochybujeme, že Vaše hodnocení bude kladné, neboť vztahy mezi českobratrskou církví evangelickou a státem se vyvíjejí dobře. ./.

Rozplynuly se obavy, které snad před vydáním nových církevních zákonů vyslovovali někteří představitelé církve, protože velmi záhy poznali, že při praktickém provádění církevních zákonů projevil Státní úřad pro věci církevní mnoho dobré vůle k těm církvím, které pochopily smysl nových opatření a snažily se o upřímnou spolupráci. Byla to též církev evangelická československá. A proto očekáváme, že i v budoucnosti zavládne trvale přátelský poměr mezi státem a touto církví.

Za jednoho předpokladu ovšem: Že československá evangelická církev zaujme klidný, upřímný a poctivý postoj k lidově-demokratickému řádu a že budou podporovat velké socialistické budování v našem státě. Vývoj událostí do dnešního dne nasvědčuje, že tomu tak bude. Souhlas evangeliků s konečnou redakcí nových církevních zákonů, souhlas s rodinným právem, podepsání zdravotní velkého příteli našeho lidu, generálního Stalínovi, kdy ani jediný československý duchovní neodepřel svůj podpis, důstojné složení alibu věrnosti republice všemi československými duchovními, to vše pokládáme za důkaz dobrého poměru ke státu a za znamení toho, že příslušníci evangelické československé církve i se svými faráři jsou s lidem, z něhož vyšli, s nímž žili a v němž udržovali vždy živou tradici husitskou a československou.

Proto plavě právem nesou dnes biskupové, kteří podlehlí nátlaku Říma, všechny důsledky svých činů, a církevní zákony jsou přes to skutečností, a níž musí počítat i oni. Jejich uzákoněním stal se tak náš stát zemí plně náboženské svobody. Na nikoho nebude vykonáván tlak, aby se zřekl své víry, žádný evangelík také nebude za své náboženské přesvědčení trpět. Jak jinak je tomu v kapitalistických státech! Nemluví ani o Španělsku, Portugalsku, nebo Itálii, tam se ještě nikdy nedomohli protestanté své víry. Pohleďte však na západní Německo, tedy zemi s miliony evangelíků! Známý evangelický farář Niemöller prohlásil minulý měsíc, že "protestantismus v západním Německu od r. 1945 prohrál svou bitvu proti katolicismu". Západoněmecký stát byl počat v Římě a zrozen ve Washingtoně. Linie od Adenauera přes kardinála Fringse k Vatikánu je zřejmá. A nakonec, ve vládě západního Německa, v níž je jediný protestant a ovládané kapitalistickými státy, poroučí dnes vysoká katolická hierarchie, která nedovoluje, aby významná místa ve veřejném hospodářském životě se dostala do rukou nekatolíků.

Rovněž zarážející jsou zprávy, docházející ze Spojených států, tedy země s velkou protestantskou většinou. 30% ní menšina, která jest pod vlivem listivého kardinála Spellmanna, tohoto mluvčího Vatikánu, dobývá jednu významnou politickou a

hospodářskou posicí za druhou a vyvíjí hrubý tlak, na odstranění známých protestantů z důležitých míst. Ve Spojených státech, protestantské zemi, imperialistická vládnoucí třída v úzkém spolku s Vatikánem, s nímž je v trvalém diplomatickém styku, má mírové soužití všech národů a budí tak odpor evangelických církví, protestujících proti výbojnému postoji vysoké vatikánské hierarchie. Mohl bych také poukázat na Velkou Británii, kde anglikánská církev chystá kroky pro sblížení s papežem, ale především pokládám za nutné upozornit Vás na zpátečnický postoj naší evangelické emigrace na západě. Ve svém záštitě proti našemu lidově demokratickému režimu jde tak daleko, že se bratříčkuje a spolčuje s klerikálními utencenci, že zapomíná na svou víru, zřeká se slavných dějin svých předků a šťve proti své zemi i proti těm evangelíkům, kteří u nás přistupují k budování nového řádu " s nejdíštnější ryzostí víry, bez nejmenších postranních úmyslů politických, nenáboženských "

Takový je postup západu vůči avětovému i našemu protestantismu. Porovnáme-li proti tomu poměry u nás vidíme velký rozdíl. Zde není žádného politického, nebo hospodářského tlaku na věřící, aby se zřekli své víry. Na čelných místech v našem veřejném životě v českých krajích i na Slovensku vidíme

povereníků,
celou řadu evangelíků, ministrů, národohospodářů,
kterým nijak není na závaží jejich příslušnost
k církvi.

To vše je známo Vaším odpovědným představitelům,
kteří prohlásili, že si jsou vědomi toho, že vítěz-
ství kapitalistické reakce by znamenalo především
vítězství Vatikánu a novou protireformaci, daleko
krutější, než byla v minulých dobách a uznávají, že
jakýkoli zvrat byl by nejen neštěstím pro národ, ale
i pro náš český protestantismus.

A proto jsme přesvědčeni, že budete stát po našem
boku v boji proti těmto temným silám, za rozkvět
socialismu v naší zemi a spolu se všemi poctivými
lidmi, že budete bojovat za upevnění světového míru.
I za mír nutno bojovat, bojovat ve velkém společen-
ství všech pracujících. A toto mírové úsilí zvítězí,
musí zvítězit, protože v jeho čele stojí náš bratr-
ský přítel - Sovětský svaz a za ním stamiliony děl-
níků, rolníků, a matky všech národů světa!

Očekáváme, že i církev evangelická československá se
aktivně zapojí do tohoto boje a že se nedá zmást řeč-
mi válečných provokatérů!

X. synod v příštích dnech určí vůdčí linii členům
své církve na příští roky. Má zvolit též představi-
le své církve s novým synodním seniorem. Stát očeká-

že v čelo své církve postaví synod muže pokrokové, mající dobrý poměr ke státu, muže, kteří budou zárukou správného vývoje v církvi. To nám také dá jistotu, že z kazatelen věřící uslyší vždy slova upřímná, poctivá a jasná. My si přejeme, aby duchovní kázali slovo Boží, ale čisté slovo Boží, bez jinotajů a temných narážek, které by měly kolísající a vzbuzovali v nich bláhové naděje, jež se nikdy nesplní. Jen tak se vytvoří v církvi ty nejlepší předpoklady dobré spolupráce věřících se státem. A to bude také cesta, po níž mohou kráčet se ctí potomci Českých bratří.

Víme, že vliv evangelíků mezi dělníky a rolníky je významný. Jejich čestnost, seriosnost a opravdové pojetí života může znamenat značný přínos k budování spravedlivého sociálního řádu. Duchovní se osobně sžívají s pracovním prostředím věřících a svým vážným, pokrokovým jednáním tvoří s nimi celek, který má pochopení pro rodící se novou společnost. To vše nás přesvědčuje, že si zasloužíte důvěry státu, že budete hodni této důvěry a že ji proměníte ve společné úsilí na výstavbě lepšího, šťastného života na této zemi.

INSTALACE NOVĚ ZVOLENÉHO SYNODNÍHO SENIORA

A SLOŽENÍ SLIBU NOVĚ ZVOLENÝCH ČLENŮ SYNODNÍ RADY

STŘEDA 15. ÚNORA 1950 V 19.30 HODIN

1. Předehra na varhany : Dietrich Buxtehude,
Magnificat Primi Toni (Lydie Šebestová)
2. Vstupní slovo
3. Společný zpěv písně „Radujme se vždy společně“
4. Modlitba
5. Čtení Písma
6. Společný zpěv žalmu 134 „Ej, nuž Páně služebníci“
7. Instalace synodního seniora
8. Společný zpěv tří veršů písně „Jezu Kriste, štědrý kněže“
9. Slib nově zvolených členů synodní rady
10. Společný zpěv posledních dvou veršů písně „Jezu Kriste,
štědrý kněže“
11. Proslov synodního seniora
12. Společný zpěv písně „Ve jméno Krista doufáme“
13. Zakončení slavnosti i synodu krátkým proslovem, modlitbou
a požehnáním synodního seniora
14. Společný zpěv písně „Král věčný nás požehnej“
15. Postludium J. S. Bach: Fantasie na chorál „Přijď Duchu svatý“
(Lydie Šebestová)

Radujme se vždy společně, - vzdávající chválu vděčně - Bohu
Otcí nebeskému, - Synu i Duchu svatému.

Že již ráčil pohlédnouti, - milostí svou k nám se hnouti - v tyto
časy nebezpečné; - zpívejmež mu žalmy vděčné.

Vzbuzuje nám ku pomoci - vůdce věrné z bludu noci: ó Pane náš
všemohoucí, - veď i dál své dílo skvoucí.

Co jsi počal, Pane milý, - při nás z lásky, doved k cíli; - doufámet
my v tebe, Pane, - že tvé dílo přece stane.

Obnov nám své sliby svaté, - slovem víry v srdci vssáté, - pro
milost to učiň svoji, - ať se lid tvůj v jedno pojí;

Sešli k nám, ó Otče milý, - Ducha milosti a síly, - abychom v té
pravdě stáli, - všemu zlému odolali.

Dejž, ať v lásce trvající - i své bližní milující, - pokoj Boží v srd-
cích máme, - v milosti tvé prospíváme.

Naději se těšíc jistě, - že nás všechny, Pane Kriste, - ruka tvoje
spolu spojí - tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

Ej, nuž, Páně služebníci, - dnem nocí před ním stojící, -
chválu jeho velebnosti - vzdávejte se vši vděčnosti.

K svatyni ruce vznášejte - prosby k němu odsílejte, - a tak, ctíce
Nejvyššího, - říkejte i lidu jeho:

Kdožkoli jste věrni Pánu, - jenž vás přijal v svou ochranu, - ten,
jenž nebe, zemi stvořil, - Sion sobě k bytu zvolil.

Ej, slyšte, coť vám zvěstuje, - sluhy svými ohlašuje: - Budiž mé vždy
požehnání - rozhojněno mezi vámi.

Jezu Kriste, štědrý kněže, - s Otcem, s Duchem jeden Bože, -
štědrost tvá jest naše zboží - z tvé milosti.

Ty jsi v světě bydlil s námi, - tvé tělo trpělo rány - za nás za
hříšné křestany - z tvé milosti.

Ó tvá dobrota důstojná, - ó k nám milosti přehojná! - Dáváš nám
bohatství mnohá - z své milosti.

Budiž chvála Bohu Otcí - i Synu jeho též moci, - Duchu jeho
rovné moci - z též milosti.

Jakož byla od věčnosti, - budiž na věky v radosti - mezi námi bez
žalosti - z té milosti.

Ve jméno Krista doufáme, - nebt v něm své spasení máme, - z toho
nás žádný nesvede, - snáz nebe, země odejde, - než nás kdo z toho vyvede.
Pro něho všechno snášíme, - neb slibům jeho věříme, - že nás v ničem
neopustí, - pravdě své dá přece růsti, - neb ona má vítěziti.

Nedbejmež na strach žádného, - majíc Krista Pána svého, - toho přesil-
ného krále; - nevěrných zlosti namále, - pravda jeho půjde dále.

Amen, Kriste, tě prosíme, - slibům tvým se důvěříme, - že pravdě průchod
způsobíš, - a tudy věrné utěšíš, - nepřátele své zarmoutíš.

Byv uveden v úřad synodního seniora českobratrské církve evangelické uvědomuji si plně velikost odpovědnosti, kterou na sebe беру před Pánem Bohem i před lidmi. Státí v čele církve v této době velikého přerodu lidské společnosti je jistě těžkým úkolem. Vzal-li jsem jej na sebe, učinil jsem to jedině v pevné důvěře v pomoc všemohoucího Boha a v té pevné jistotě, že mne moji bratři v synodní radě a bratři a sestry v celé církvi budou podporovat.

Děkuji Bohu za to, že mi Duchem svým svatým jasně ukázal, že nejsem nic více než hříšným člověkem, který je odkázan jen a jedině na milost Boží v Ježíši Kristu a že bez této odpouštějící milosti jsem nadobro ztracen. Proto necitím se ani jako primus inter pares (první mezi rovnými), jak bratr instalující řekl, nýbrž jen jako par inter pares (rovný mezi rovnými).

Jaký úkol leží před námi? Jsem hluboce přesvědčen o tom, že církev má důvod k existenci ian tehdy, když zůstane věrna svému odvěkému poslání, totiž hlásání evangelia Ježíše Krista, radostné zvěsti o smíření člověka s Bohem, a hlásání té ~~pravdy~~ pravdy, že Kristus ukřižovaný a z mrtvých vstalý je Pánem pánů a Králem králů, který jednou bude souditi svět podle spravedlnosti. S touto zvěstí církev stojí a padá.

Ale ovšem církev nežije ve vzduchoprázdňém prostoru, nýbrž
 na tomto světě, uprostřed určitého národa a v určitých okolnostech.
 Církev se nemůže oddělit od lidu, z něhož vzešla a uprostřed něhož
 žije. Jeho bolesti jsou i jejími bolestmi a jeho radosti jsou je-
 jími radostmi. Českobratrská církev v minulosti dávala svému lidu
 vždy to nejlepší a jména jejích velikých mužů: Husa, Chelčického,
 Blahoslava a Komenského jsou zapísána nerasazatelným písmem do ~~zlaté~~
 dějin našeho národa. I my chceme jítí ve slápnějších táktoch svých
 otců a chceme svým způsobem a podle svých možností sloužití a pomá-
 hatí svému lidu.

Pokud se týká přeměny společenských řádů, kterou se svým lidem prožíváme, rád bych připomenul, že lpění na majetku nepatří ke křesťanským článkům víry ani ke křesťanským otnostem. Naopak, křesťan má stále na paměti slova Písma svatého, že "jestiž zisk veliký pobožnost s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí. Nic jsme zajisté nepřinesli na tento svět, bez pochyby, že také nic odnésti nemůžeme, ale majíce pokrm a oděv, na tom přestaneme. Kterž pak chci zbohatnouti, upadají v pokušení, v osidlo a v žádost mnohé, nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zatracení. Kořen zajisté všeho zlého jestiž milování peněz, kterýchž někteří žádostivi byvše, ~~zabloudili od víry a sami se naplnili bolestmi mnohými.~~ Ale ty, ó člověče Boží, takových věcí utíkej, následuj pak spravedlnosti, pobožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tichosti." (I. Tim. 6, 6-11)

Naše cirkve po celú generáciu vyznávala slovy reformačného katechizmu, že našim jediným potešením v živote i v smrti jest to, že nejsme sami svojí, ale svojho verného Spasiteľa Ježiša Krista. To znamená, že nemáme a nesmíme hľadať své potešenie v pozemských statočích. Právě naše víra nás vedie k tomu, abychom podľa slov Pána Ježiša Krista neskládali sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazi a zloději vykopávají a kradou, ale raději skládali sobě pokladů v nebi. (Mat. 6, 19-20).

- 2 -

Československá církev evangelická má - jak to říkali naši reformační otcové - Písmo svaté za jediné pravidlo víry i života. Písmo svaté je jí zjeveným slovem Božím. Je to ona autorita, které se dovolávala Hus před koncilem kostnickým, žádaje s pláčem, aby jej z Pisma svatého přesvědčili o jeho "bludech". I my se držíme Pisma svatého jako své autority. Písmem svatým jsouce vedeni a vzdělávání, toužíme po tom, abychom mohli v tichosti a pokoře sloužit svému Bohu a pomáhat svému lidu. To je náš program do budoucnosti. Prosíme, Hospodine, zachovávej již, prosíme, Hospodine, dávej již šťastný prospěch.

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

X. SYNODU

československé církve evangelické

Zasedání *trýpku*

v Komenského síni Husova domu, Praha II, Jungmannova 9

dne *14.* února 1950 ve *8.15* hod.

Synodní rada: synodní senior

náměstek synod.seniora:

synodní kurátor:

členové synodní rady:

Pražský seniorát: senior: K.P.Lanštlák

sen.kurátor: Ing.J.Bárta

poslanci: Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr J.Rathay

Dr Fr.Jílek

Plzeňský seniorát: senior: Ebenezer Otter

sen.kurátor: Jar.Tetřev

poslanci: Jar.Klimecký

Dr Miloš Bič

Vilém Bouda

Podřipský seniorát: senior Zdeněk Somolík

sen.kurátor: Lubor Franců

poslanci: Josef Kantorek

Fr.Losa

Vlad.Soukup

Dr Vl.Hönig

Dr. V. Kříž

Ing. J. Bárta

synodní rada

B. Jirák

V. Čížek

Lubor Franců

K. P. Lanštlák

Ing. J. Bárta

Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr. J. Rathay

Dr. Fr. Jílek

Ebenezer Otter

Jar. Tetřev

Jar. Klimecký

Dr. Miloš Bič

Vilém Bouda

Zdeněk Somolík

Lubor Franců

Josef Kantorek

Fr. Losa

Vlad. Soukup

Dr. Vl. Hönig

Poděbradský seniorát: senior: Josef Kostkan

senior.kurátor: J.Peřina

poslanci: Dr J.B.Jeschke

Josef Beneš

Jan Kubiček

Karel Bednář

Královéhradecký seniorát: senior: Št.Pavlinec

senior.kurátor: V.Medek

poslanci: Boh.Šuchman

Dr J.A.Pellar

Ant.Kejzlar

Jiří Havelka

Čáslavský seniorát: senior: G.A.Molnár

senior.kurátor MUDr P.Tardy-

poslanci: Dr Ant.Verner

Jan Dus

Jan Veska

Bohumil Čejka

Chrudimský seniorát: senior: Jan Řezníček

senior.kurátor:MUDr Ot.Tardy

poslanci: Jan Kantorek

J.P.Šebesta

Josef Čeuřik

JUDr Vl.Medek

Poličský seniorát: senior: Oldřich Videman

náhr.zástenior.kurátor: Jos.Mach

poslanci: Otakar Kadlec

Ota Prosek

Jar.Janáček

- Jos.Netolický

Josef Kostkan
J. Peřina
Dr J.B. Jeschke
Josef Beneš
Jan Kubiček
Karel Bednář
Št. Pavlinec
V. Medek
Boh. Šuchman
Dr J.A. Pellar
Ant. Kejzlar
Jiří Havelka
G.A. Molnár
MUDr P. Tardy
Dr Ant. Verner
Jan Dus
Jan Veska
Bohumil Čejka
Jan Řezníček
MUDr Ot. Tardy
Jan Kantorek
J.P. Šebesta
Josef Čeuřik
JUDr Vl. Medek
Oldřich Videman
Jos. Mach
Otakar Kadlec
Ota Prosek
Jar. Janáček
Jos. Netolický

Táborský seniorát: senior: Bohumil Skalák

sen.kurátor: Jan Dolejší

poslanci: Karel Matějka

Rost.Nechuta

Karel Lípa

Frant.Kolman

Novoměstský seniorát: senior: Václav Kejř

senior.kurátor: J.Ondra

poslanci: Jiří Novotný

Boh.Betka

Jan Trojan

Jos.Hudec

Brněnský seniorát:senior: Pavel Nešpor

seniorát.kurátor: Fr.Marek

poslanci: Ant.Venc

Frant.Ženatý

Dr Alois Wagner

Jos.Čech

Vsetínský seniorát:senior: Václ.Matoulek

senior.kurátor: Jos.Frydrych

poslanci: Pavel Škeřík

Miroslav Janeba

JUDr M.Jarošek

Karel Mynář

Moravskoslezský seniorát: senior:M.Šourek

seniorát.kurátor: K.Trusina

poslanci: Tim.Pakorný

Em.Stehlík

Frant.Karlíček

Jar.Adámek

Husova fakulta: Prof.Dr J.L.Hromádka

Odborní poradci: Ferdinand Kavka

Ing.dr Boh.Kozák

JUDr Josef Král

Bedřich Jerie

Josef Holý

Bohumil Skalák
Jan Dolejší
Karel Matějka
Rost. Nechuta
Karel Lípa
Frant. Kolman
Václav Kejř
J. Ondra
Jiří Novotný
Boh. Betka
Jan Trojan
Jos. Hudec
Pavel Nešpor
Fr. Marek
Ant. Venc
Frant. Ženatý
Dr. Alois Wagner
Jos. Čech
Václ. Matoulek
Jos. Frydrych
Pavel Škeřík
Miroslav Janeba
JUDr M. Jarošek
Karel Mynář
M. Šourek
K. Trusina
Tim. Pakorný
Em. Stehlík
Frant. Karlíček
Jar. Adámek
Prof. Dr. J. L. Hromádka
Ferdinand Kavka
Ing. dr. Boh. Kozák
JUDr. Josef Král
Bedřich Jerie
Josef Holý

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

X. SYNODU

českobratrské církve evangelické

Zasedání

v Komenského síni Husova domu, Praha II, Jungmannova 9

dne 14. února 1950 ve 14.-hod.

Synodní rada: synodní senior

náměstek synod.seniora:

synodní kurátor:

členové synodní rady:

Pražský seniorát: senior: K.P.Lanštlák

sen.kurátor: Ing.J.Bárta

poslanci: Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr J.Rathay

Dr Fr.Jilek

Plzeňský seniorát: senior: Ebenezer Otter

sen.kurátor: Jar.Tetřev

poslanci: Jar.Klimecký

Dr Miloš Bič

Vilém Bouda

Podřipský seniorát: senior Zdeněk Somolík

sen.kurátor: Lubor Franců

poslanci: Josef Kantorek

Fr.Losa

Vlad.Soukup

Dr Vl.Hönig

K. P. Lanštlák

J. Bárta

Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr J. Rathay

Dr Fr. Jilek

Ebenezer Otter

Jar. Tetřev

Jar. Klimecký

Dr Miloš Bič

Vilém Bouda

Zdeněk Somolík

Lubor Franců

Josef Kantorek

Fr. Losa

Vlad. Soukup

Dr Vl. Hönig

Poděbradský seniorát: senior: Josef Kostkan

senior.kurátor: J.Peřina

poslanci: Dr J.B.Jeschke

Josef Bemeš

Jan Kubiček

Karel Bednář

Královéhradecký seniorát: senior: Št.Pavlinec

senior.kurátor: V.Medek

poslanci: Boh.Šuchman

Dr J.A.Pellar

Ant.Kejzlar

Jiří Havelka

Čáslavský seniorát: senior: G.A.Molnár

senior.kurátor MUDr P.Tardy-

poslanci: Dr Ant.Verner

Jan Dus

Jan Veska

Bohumil Čejka

Chrudimský seniorát: senior: Jan Řezníček

senior.kurátor:MUDr Ot.Tardy

poslanci: Jan Kantorek

J.P.Šebesta

Josef Čeuřík

JUDr Vl.Medek

Poličský seniorát: senior: Oldřich Videman

náhr.zást.senior.kurátor: Jos.Mach

poslanci: Otakar Kadlec

Ota Prosek

Jar.Janáček

Jos.Netolický

áborský seniorát: senior: Bohumil Skalák -

sen.kurátor: Jan Dolejší -

poslanci: Karel Matějka -

Rost.Nechuta -

Karel Lipa -

Frant.Kolman -

lovoměstský seniorát: senior: Václav Kejř -

senior.kurátor: J.Ondra -

poslanci: Jiří Novotný -

Boh.Betka -

Jan Trojan -

Jos.Hudec -

Brněnský seniorát: senior: Pavel Nešpor -

seniorát.kurátor: Fr.Marek -

poslanci: Ant.Venc -

Frant.Ženatý -

Dr Alois Wagner -

Jos.Čech -

Vsetínský seniorát: senior: Václ.Matoulek -

senior.kurátor: Jos.Frydrych -

poslanci: Pavel Škeřík -

Miroslav Janeba -

JUDr M.Jarošek -

Karel Mynář -

Moravskoslezský seniorát: senior: M.Šourek -

seniorát.kurátor: K.Trusina -

poslanci: Tím.Pakorný -

Em.Stehlik -

Frant.Karlíček -

Jar.Adámek -

Husova fakulta: Prof.Dr J.L.Hromádka -

Odborní poradci: Ferdinand Kavka -

Ing.dr Boh.Kozák -

JUDr Josef Král -

Bedřich Jerie -

Josef Holý -

Bohumil Skalák
Jan Dolejší
Karel Matějka
Rost. Nechuta
Karel Lipa
Frant. Kolman
Václav Kejř
J. Ondra
Jiří Novotný
Boh. Betka
Jan Trojan
Jos. Hudec
Pavel Nešpor
Fr. Marek
Ant. Venc
Frant. Ženatý
Dr. Alois Wagner
Jos. Čech
Václ. Matoulek
Jos. Frydrych
Pavel Škeřík
Miroslav Janeba
JUDr M. Jarošek
Karel Mynář
M. Šourek
K. Trusina
Tím. Pakorný
Em. Stehlik
Frant. Karlíček
Jar. Adámek
Prof. Dr. J. L. Hromádka
Ferdinand Kavka
Ing. dr. Boh. Kozák
JUDr. Josef Král
Bedřich Jerie
Josef Holý

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

X. SYNODU

českokobratrské církve evangelické

Zasedání *okružní*

v Komenského síni Husova domu, Praha II, Jungmannova 9

dne 15. února 1950 ve 8,15. hod.

synodní rada: synodní senior

náměstek synod. seniora:

synodní kurátor:

členové synodní rady:

pražský seniorát: senior: K.P.Lanštják

sen.kurátor: Ing.J.Bárta

poslanci: Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr J.Rathay

Dr Fr. Jilek

lzeňský seniorát: senior: Ebenezer Otter

sen.kurátor: Jar.Tetřev

poslanci: Jar.Klimecký

Dr Miloš Bič

Vilém Bouda

odřipský seniorát: senior Zdeněk Somolík

sen.kurátor: Lubor Franců

poslanci: Josef Kantorek

Fr.Losa

Vlad.Soukup

Dr Vl.Hönig

Lanštják

Ing. Bárta

Václav Urban

B. Koutný

Dr. J. Rathay

Dr. Fr. Jilek

Ebenezer Otter

Jar. Klimecký

Dr. Miloš Bič

Vilém Bouda

Zdeněk Somolík

Lubor Franců

Josef Kantorek

Fr. Losa

Vlad. Soukup

Dr. Vl. Hönig

Poděbradský seniorát: senior: Josef Kostkan

senior.kurátor: J.Peřina

poslanci: Dr J.B.Jeschke

Josef Beneš

Jan Kubiček

Karel Bednář

Královéhradecký seniorát: senior: Št.Pavlinec

senior.kurátor: V.Medek

poslanci: Boh.Šuchman

Dr J.A.Pellar

Ant.Kejzlar

Jiří Havelka

Čáslavský seniorát: senior: G.A.Molndr

senior.kurátor MUDr P.Tardy

poslanci: Dr Ant.Verner

Jan Dus

Jan Veska

Bohumil Čejka

Chrudimský seniorát: senior: Jan Řezníček

senior.kurátor:MUDr Ot.Tardy

poslanci: Jan Kantorek

J.P.Šebesta

Josef Čouřík

JUDr Vl.Medek (omluven)

oličský seniorát: senior: Oldřich Videman

náhr.zás.senior.kurátor: Jos. Mach

poslanci: Otakar Kadlec

Ota Prosek

Jar.Janáček

Jos.Netolický

Prof. Kostkan

Peřina

J.B. Jeschke

Prof. Beneš

Jan Kubiček

Karel Bednář

Št. Pavlinec

V. Medek

Boh. Šuchman

Dr J.A. Pellar

Ant. Kejzlar

Jiří Havelka

G.A. Molndr

MUDr P. Tardy

Dr Ant. Verner

Jan Dus

Jan Veska

Bohumil Čejka

Jan Řezníček

MUDr Ot. Tardy

Jan Kantorek

J.P. Šebesta

Josef Čouřík

JUDr Vl. Medek

Oldřich Videman

Jos. Mach

Otakar Kadlec

Ota Prosek

Jar. Janáček

Jos. Netolický

Lábořský seniorát: senior: Bohumil Skalák -
 sen.kurátor: Jan Dolejší -
 poslanci: Karel Matějka -
 Rost.Nechuta -
 Karel Lípá -
 Frant.Kolman -
 Novoměstský seniorát: senior: Václav Kejř -
 senior.kurátor: J.Ondra -
 poslanci: Jiří Novotný -
 Boh.Betka -
 Jan Trojan -
 Jos.Hudec -
 Brněnský seniorát: senior: Pavel Nešpor -
 seniorát.kurátor: Fr.Marek -
 poslanci: Ant.Venc -
 Frant.Ženatý -
 Dr Alois Wagner -
 Jos.Čech -
 Vsetínský seniorát: senior: Václ.Matoulek -
 senior.kurátor: Jos.Frydrych -
 poslanci: Pavel Škeřík -
 Miroslav Janeba -
 JUDr M.Jarošek -
 Karel Mynář -
 Moravskoslezský seniorát: senior: M.Šourek -
 seniorát.kurátor: K.Trusina -
 poslanci: Tím.Pakorný -
 Em.Stehlik -
 Frant.Karliček -
 Jar.Adámek -
 Husova fakulta: Prof.Dr J.L.Hromádka -
 Odborní poradci: Ferdinand Kavka -
 Ing.dr Boh.Kozák -
 JUDr Josef Král -
 Bedřich Jerie -
 Josef Holý -

A. Hradek
 J. Dolejší
 K. Matějka
 Rost. Nechuta
 Karel Lípá
 Frant. Kolman
 Václav Kejř
 J. Ondra
 Jiří Novotný
 Boh. Betka
 Jan Trojan
 Jos. Hudec
 Pavel Nešpor
 Fr. Marek
 Ant. Venc
 Frant. Ženatý
 Dr. Alois Wagner
 Jos. Čech
 Václ. Matoulek
 Jos. Frydrych
 Pavel Škeřík
 Miroslav Janeba
 JUDr M. Jarošek
 Karel Mynář
 M. Šourek
 K. Trusina
 Tím. Pakorný
 Em. Stehlik
 Frant. Karliček
 Jar. Adámek
 Prof. Dr. J. L. Hromádka
 Ferdinand Kavka
 Ing. dr. Boh. Kozák
 JUDr. Josef Král
 Bedřich Jerie
 Josef Holý

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

X. SYNODU

českobratrské církve evangelické

Zasedání

v Komenského síni Husova domu, Praha II, Jungmannova 9

dne 18. února 1950 ve 17. hod.

synodní rada: synodní senior

náměstek synod. seniora:

synodní kurátor:

členové synodní rady:

rašský seniorát: senior: K. P. Lanštlák

sen. kurátor: Ing. J. Barta

poslanci: Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr. J. Rathay

Dr. Fr. Jilek

lzeňský seniorát: senior: Ebenzer Otter

sen. kurátor: Jar. Totřev

poslanci: Jar. Klimecký

Dr. Miloš Bič

Vilém Bouda

odřipský seniorát: senior Zdeněk Somolík

sen. kurátor: Lubor Franců

poslanci: Josef Kantorek

Fr. Leda

Vlad. Soukup

Dr. Vl. Hönig

Dr. V. Kaizer

B. Bmrau

Dr. P. P. P.

Dr. K. K.

Dr. K. K.

Dr. K. K.

K. P. Lanštlák

Ing. J. Barta

V. Urban

B. Koutný

Dr. J. Rathay

Dr. Fr. Jilek

E. Otter

J. Totřev

J. Klimecký

Dr. Miloš Bič

V. Bouda

Z. Somolík

L. Franců

J. Kantorek

Fr. Leda

V. Soukup

Dr. Vl. Hönig

oděbračský seniorát: senior: Josef Kostkan

senior.kurátor: J.Pefina

poslanci: Dr J.B. Jeseňka

Josef Beneš

Jan Kubiček

Karel Bednář

rálovéhradecký seniorát: senior: Št.Pavlinec

senior.kurátor: V.Medek

poslanci: Boh.Šuchman

Dr J.A.Pellar

Ant.Kojzlar

Jiří Havelka

slavský seniorát: senior: G.A.Molnár

senior.kurátor MUDr P.Tardy

poslanci: Dr Ant.Verner

Jan Dus

Jan Veska

Bohumil Čojka

rudinský seniorát: senior: Jan Řezníček

senior.kurátor: MUDr Ot.Tardy

poslanci: Jan Kantorek

J.P.Šebesta

Josef Čouřík

MUDr Vl.Medek

ličský seniorát: senior: Oldřich Videman

náhr.zást.senior.kurátor: Jos. Maoh

poslanci: Otakar Kadlec

Ota Prosek

Jar.Janáček

Jos. Netolický

Prof. Kostkan

J.Pefina

J.B. Jeseňka

Prof. Beneš

Jan Kubiček

Karel Bednář

Št.Pavlinec

V.Medek

Boh.Šuchman

Dr J.A.Pellar

Ant.Kojzlar

Jiří Havelka

G.A.Molnár

MUDr P.Tardy

Dr Ant.Verner

Jan Dus

Jan Veska

Bohumil Čojka

Jan Řezníček

MUDr Ot.Tardy

Jan Kantorek

J.P.Šebesta

Josef Čouřík

MUDr Vl.Medek

Oldřich Videman

Jos. Maoh

Otakar Kadlec

Ota Prosek

Jar.Janáček

Jos. Netolický

Táboraký seniorát: senior: Bohumil Skalák
sen.kurátor: Jan Dolejši
poslanci: Karel Matějka
Rost.Nechuta
Karel Lipa
Frant.Kolman

K. Skalák
J. Dolejši
Karel Matějka
Frant. Nechuta
Karel Lipa
Frant. Kolman

Novoměstaký seniorát: senior: Václav Kejíř
senior.kurátor: J. Ondra
poslanci: Jiří Novotný
Boh. Betka
Jan Trojan
Jos. Hudec

J. Ondra
Jiří Novotný
Bohumil Betka
Jan Trojan
Jos. Hudec

Brněnský seniorát: senior: Pavel Nešpor
seniorát.kurátor: Fr. Marek
poslanci: Ant. Venc
Frant. Ženatý
Dr Alois Wagner
Jos. Čech

Pavel Nešpor
Fr. Marek
Ant. Venc
Frant. Ženatý
Dr. Wagner
Jos. Čech

Vsetinský seniorát: senior: Václ. Matoušek
senior.kurátor: Jos. Prydrych
poslanci: Pavel Škeřík
Miroslav Janča
JUDr M. Jarošek
Karel Mynář

Václav Matoušek
Jos. Prydrych
P. Škeřík
M. Janča
JUDr M. Jarošek
Karel Mynář

Moravskoslezský seniorát: senior: M. Šourek
seniorát.kurátor: K. Trusina
poslanci: Tm. Pakorný
Em. Stehlik
Frant. Karliček
Jar. Adámek

M. Šourek
K. Trusina
Tm. Pakorný
Em. Stehlik
Frant. Karliček
Jar. Adámek

Husova fakulta: Prof. Dr J. L. Hronádka

Odborní poradci: Ferdinand Kavka
Ing. dr Boh. Kozák
JUDr Josef Král
Bedřich Jerie
Josef Holý

F. Kavka
Ing. dr Boh. Kozák
JUDr Josef Král
Bedřich Jerie
Josef Holý

LISTINA PŘÍTOMNÝCH

X. SYNODU

českobratrské církve evangelické

Zasedání *sedmá*

v Komenského nini Husova domu, Praha II, Jungmannova 9

dne *16* . února 1930 ve *8* . . hod.

Synodní rada: synodní senior . . .

náměstek synod. seniora: . . .

synodní kurátor: . . .

členové synodní rady: . . .

Črašský seniorát: senior: K.P.Landtjók

sen.kurátor: Ing.J.Harta

poslanci: Václav Urban

Bohumír Koutný

Dr J.Hathay

Dr Fr. Šilek

Plzeňský seniorát: senior: Ebenzer Otter

sen.kurátor: Jar.Tetřev

poslanci: Jar. Limecký

Dr Miloš Bílý

Vilém Bouda

Bořický seniorát: senior Zdeněk Šemolík

sen.kurátor: Lubor Franců

poslanci: Josef Kantorek

Fr.Losa

Vlad.Soukup

Dr Vl.Hšník

K.P. Landtjók

Ing. J. Harta

Václav Urban

B. Koutný

Dr J. Hathay

Dr Fr. Šilek

E. Otter

Jar. Tetřev

Dr Miloš Bílý

Vilém Bouda

Zdeněk Šemolík

Lubor Franců

Josef Kantorek

Fr. Losa

7
7

Poděbradský seniorát: senior: Josef Kostkan	St. Hron
senior.kurátor: J. Polina	Polina
poslanci: Dr. J. B. Jochke	J. B. Jochke
Josef Bemeš	Josef Bemeš
Jan Kubiček	Jan Kubiček
Karel Bednář	Karel Bednář
Trálovohradský seniorát: senior: St. Pavlinec	St. Pavlinec
senior.kurátor: V. Medek	V. Medek
poslanci: Boh. Suchman	Boh. Suchman
Dr. J. A. Pellar	Dr. J. A. Pellar
Ant. Kojslar	Ant. Kojslar
Jiří Havelka	Jiří Havelka
Malavský seniorát: senior: G. A. Molnár	G. A. Molnár
senior.kurátor MUDr P. Tardy	P. Tardy
poslanci: Dr. Ant. Verner	Dr. Ant. Verner
Jan Dus	Jan Dus
Jan Veska	Jan Veska
Bohumil Čojka	Bohumil Čojka
Trutnovský seniorát: senior: Jan Řezníček	Jan Řezníček
senior.kurátor: MUDr St. Tardy	St. Tardy
poslanci: Jan Kantorak	Jan Kantorak
J. P. Šebesta	J. P. Šebesta
Josef Čoufik	Josef Čoufik
MUDr Vl. Medek	MUDr Vl. Medek
Blíčovský seniorát: senior: Oldřich Videman	Oldřich Videman
náhr. zást. senior.kurátor: Jos. Mach	Jos. Mach
poslanci: Otakar Kadlec	Otakar Kadlec
Ota Prošek	Ota Prošek
Jar. Janáček	Jar. Janáček
Jon. Netolický	Jon. Netolický

Táboraký seniorát: senior: Bohumil Skalák
sen.kurátor: Jan Dolejší
poslanci: Karel Batějka
Rost.Nechuta
Karel Lipa
Frant.Kolsan

K. Skalák
J. Dolejší
Karel Batějka
Karel Lipa
Frant. Kolsan
Václav Kojf
J. Ondra

Novoměstský seniorát: senior: Václav Kojf
senior.kurátor: J. Ondra
poslanci: Jiří Novotný
Boh.Batka
Jan Trojan
Jos. Hudec

Bohumil Skalák

Brněnský seniorát: senior: Pavel Nešpor
seniorát.kurátor: Fr. Marek
poslanci: Ant. Vene
Frant. Ženaty
Dr Alois Wagner
Jon. Čech

Pavel Nešpor
Fr. Marek
Frant. Ženaty
Dr Alois Wagner
Jon. Čech

Vsetínský seniorát: senior: Václ. Matoušek
senior.kurátor: Jon. Frydrych
poslanci: Pavel Škofík
Miroslav Jambá
JUDr K. Jarošek
Karel Hyndš

Václav Matoušek
Pavel Škofík
Miroslav Jambá
JUDr K. Jarošek
Karel Hyndš

Moravskoslezský seniorát: senior: K. Šeurek
seniorát.kurátor: K. Trusina
poslanci: Tim. Faltusný
Em. Stehlik
Frant. Karliček
Jar. Adámek

K. Šeurek
K. Trusina
Tim. Faltusný
Em. Stehlik
Frant. Karliček
Jar. Adámek

Musova fakulta: Prof. Dr J. L. Hromádka
odborní poradci: Ferdinand Kavka
Ing. dr Boh. Kosák
JUDr Josef Král
Bedřich Jerie
Josef Holý

J. L. Hromádka

Z á p í s

o prvním (zahajovacím) zasedání desátého synodu českobratrské církve evangelické konaném v kostele u Salvátora v Praze I, Salvátorská ul., v pondělí dne 13. února 1950 v 18,30 hod.

Synod byl svolán dopisem synodní rady podle §§ 93 a 101, 16 cirk. zřízení ze dne 24. ledna 1950 č.j. 191 doručeným všem členům desátého synodu, a vedle toho bylo zasedání synodu oznámeno všem sborům a kazatelským stanicím dopisem synodní rady z 3. února 1950, č.j. 252.

Tohoto prvního (zahajovacího) zasedání se účastnili členové synodní rady úřadující náměstek synodního seniora ThDr Viktor Hájek, synodní kurátor PhDr Antonín Boháč, členové synodní rady Bohuslav Burián a JUDr Gustav Hrejša, a úřadující náhradníci Vladimír Čapek a JUDr Lubomír Jelen, dále všichni synodálové výjimkou Josefa Čecha ze seniorátu brněnského a členové pražských sborů.

Z pozvaných hostů se tohoto zasedání účastnil ministr pověřený řízením úřadu pro věci církevní pan JUDr Alexej Čepička se svými dvěma náměstky pány JUDr Jaroslavem Havelkou a Ing Josefem Plíhalem a dalšími úředníky jeho úřadu, dále zástupci církví: za evangelickou církev a.v. na Slovensku farář Rudolf Koštiál, za reformovanou církev na Slovensku farář St. Turnský, z Jednoty českobratrské kazatel František Zdychynec, z evangelické církve metodistické Dr. J.P. Barták, z církve československé biskup-patriarcha ThDr František Kovář, místopředseda ústřední rady František Plechatý a biskup Jan A. Tabach, z církve pravoslavné tajemník Petrov, z Armády spásy podplukovník Climpson a zástupci církevních spolků a organizací.

Toto první (zahajovací) zasedání byly služby Boží, které vykonal úřadující náměstek synodního seniora dr Viktor Hájek. Po společném zpěvu žalmu 100, dr Hájek vykonal modlitbu a přečetl z Písma žalm 145. Po dalším společném zpěvu písně "Otče náš milý Pane" dr Hájek kázal na text I.Kor 1,23, načež shromáždění zazpívalo píseň "V sjetí tomto pravme sobě". Potom synodní kurátor dr. A.Boháč uvítal hosty, vzpomněl na členy církve, kteří zemřeli v době od posledního synodu, zejména srdečně vzpomněl na synodního seniora ThDr Josefa Křenka a +) Pak podal zprávu o stavu církve a po přečtení návrhu projevu oddanosti prezidentu republiky, který shromáždění schválilo povstáním ze svých míst.

Na to oslovil synodní shromáždění náměstek ministra pro věci církevní pan Ing Josef Plíhal.

(1)

(2)

Znění kázání , zpráva dr.A.Boháče , projev oddanosti prezidentu republiky(3), a projev Ing. J.Plíhala (4), jsou v příloze k tomuto zápisu (výtisk časopisu Kostnické jiskry).

Po zpěvu žalmu 23 "Hospodin ráčí sám pastýř můj býti" náměstek dr Hájek vykonal závěrečnou modlitbu a vyprosil Boží požehnání pro církev, načež shromáždění zazpívalo dva verše z písně "Hrad přepevný jest Pán Bůh náš".

Během služeb Božích po skončení projevu dr Boháče došlo k nepříjemnému vyrušení výkřikem mladého člověka, volajícím k synodu, aby se vzpamatoval a nezrazoval Krista spojováním se se státem. V mládí byl později zjištěn studující bohosloví Petr Jankovský z Prahy.

Na varhany hrála Lydie Šebestová a to uvodem N.W. Gade: Chvaliž Hospodina a na závěr D.Burtehude : Toccata F-dur.

Zapsal:

Jaroslav Sochor

Jaroslav O. Sochor
tajemník synodní rady

+) na dalšího zemřelého člena synodní rady Amose Pokorného.

2

Protokol o druhém zasedání X.synodu

v úterý 14.února 1950

o 8.15 hod.

v Komenského síni Husova domu

v Praze.

Zasedání zahájeno společným zpěvem žalmu 96. Senior Eb. Otter přečetl z Písma oddíl z Řím.8,28-39, a pomodlil se.

Jednání zahájil náměstek synodního seniora Dr V.Hájek zahajovacím proslovem.a dalšímu jednání předsedal.

Zjištěna vyvoláním jmen přítomnost 83 přítomných členů synodu. Konstatováno, že člen synodu Josef Čech z Noviči telegraficky sdělil, že se nemůže k synodu dostavit. Většinou hlasů rozhodnuto, aby za něho nebyl povolán náhradník.

Na to členové synodu povstali a složili slib podle § 92 c.zň. a zapěli 1.verš písně "Hrad přepevný."

Na to provedena volba zapisovatelů. Senior Dr V.Kejř navrhuje tyto zapisovatele:

Pro úterní zasedání dopoledne: Dus a Dr Medek, pro prvou část odpoledne: Urban a Dr Jarošek, pro druhou část: Betka a Franců.

Pro středěční zasedání dopoledne pak: Šebesta, ~~Urban~~ Kejzlar, pro odpoledne Kantorek, Dr Rathay.

Návrh byl schválen a zapisovatelé Dus a Dr Medek zaujali svá místa.

Za místopředsedy synodu zvoleni: člen synodní rady B.Burian a synodní kurátor Dr Boháč.

Předseda synodu podal návrh synodní rady, aby synod schválil en bloc připravený program synodního zasedání, jak byl všem synodálům písemně dodán.

Senior Šourek navrhuje, aby program synodu byl schválen s výjimkou: Před volbou synodní rady budiž provedena rozprava o činnosti úřadující synodní rady. Je obvyklým řádem, aby před volbou byla vždy zhodnocena činnost synodní rady. Tento návrh respektuje dosavadní praxi synodu.

Předseda Dr Hájek upozorňuje, že jde pouze o doplnění synodní rady. Synodní rada neodstupuje.

Přikročeno ihned k hlasování o návrhu seniora Šourka, aby 17.bod programu druhého zasedání byl odsunut a projednán teprve po zprávě synodní rady. Pro návrh Šourkův bylo 29 hlasů, proti 35.

Na to hlasováno o návrhu synodní rady v bodu 8, který byl přijat zřejmou většinou.

Jan Dus *Muniz*

32.

Návrh synodní rady, aby všeskerý program synodu byl projednán přímo v plenu a aby se přípravné zvláštní komise synodní volily jen pro případ, že by z rozpravy bylo vidno, že je jich k přípravě návrhu potřebí, byl přijat.

Rovněž návrh synodní rady, aby každý návrh, který má synod přijmouti byl formulován písemně a jen v té formě podáván předsednictvu a zapisovatelům, byl přijat.

Aby nemusily být synodní protokoly čteny v plenu, byla zvolena tříčlenná verifikační komise podle § 12 jedn.řádu podle návrhu seniora Kejře, a to: Dr Jeschke, Urban a Burian.

Volba komise pro podání zprávy o synodu byla provedena tak, že sestavení a vydání zprávy o synodu bylo svěřeno synodní radě. Bratr Soukup doplňuje tento návrh přáním, aby všem synodálům byla tato zpráva poslána.

Byl přijat návrh, aby synod pozval odborné poradce synodní rady kteří nejsou členy synodu a přiznal jim právo účastnit se jednání s hlasem poradním. Schváleno povolání těch členů, kteří byli uvedeni v návrhu a dodatku synodní rady.

Návrh týkající se výloh členů synodu jednomyslně schválen: činí 70 Kčs nocležného a 130 Kčs stravného, je-li nocležné vyšší, je hrazeno podle předloženého účtu; jízdné hradí se III.tř.

Předsedající Dr Hájek předává řízení zasedání mistopředsedovi synodnímu kurátorovi Dr Boháčovi a přikročeno k volbě synodního seniora, o které sepsán protokol na zvláštním listě, který se přikládá.

Přikročeno k volbě dalších členů synodní rady a náhradníků. Předsedá Dr Boháč.

Dr Tardý z Kutné Hory navrhuje, aby podle návrhu synodní rady podepřeného souhlasem schůze seniorů a seniorátních kurátorů byl za náměstka synodního seniora zvolen dosavadní člen synodní rady bratr B.Burian.

Bratr J.P.Šebesta se vši vážností a naléhavostí se táže, není-li možno hledat jinou cestu, než byla navržena. Uznává a ocenuje kladně, že synodní rada se dohodla na kandidatuře i se seniory a seniorátními kurátory, ale přesto má na mysli váhu i autoritu synodu samého. Je-li schůze seniorů a sen.kurátorů kompetentní, aby spolu se synodní radou podala tuto kandidátku, pak ostatní synodálové nemohou se zbavití dojmu, že byli úplně opomenuti. Podle státního zákona lze si vyžádat souhlas SÚC, který sídlí v Praze a jehož zástupci jsou i přítomni tomuto našemu jednání - jistě k naší radosti - také i během zasedání synodu a bylo slíbeno, že odpověď můžeme dostatí třeba i během dvou hodin. Všichni duchovní jsme skládali v minulých dnech slib věrnosti, s vážností a plnou odpovědností, doufáme proto, že máme důvěru státní a že můžeme proto bratrsky hovořiti o možných kandidátech. Při platnosti zákonů státních zachovejme nejvyšší právo synodu rozhodovat o těch, kteří mají být postaveni na čelo církve.

Dr Verner navrhuje, aby podle dobré tradice předcházejících synodů, byla schůze prohlášena za důvěrnou.

Jan SWS *Munich*

Dr Vladimír Medek navrhuje, aby schůze za důvěrnou prohlášována nebyla, ježto při ~~jednání~~ jednání synodu není pro to důvodu, a všechny otázky budou jistě bratrsky vyřešeny.

K návrhu faráře Šebesty uvádí Dr Medek, že synodní rada, když vzala na sebe odpovědnost pro navržení kandidáta, jednala správně, ježto synodní rada, která dříve se nazývala synodním výborem je řádným zástupcem synodu v době, kdy synod nezasedá. Bylo by nelogické na jedné straně dávat synodní radě důvěru k zastupování synodu v mezidobí mezi zasedáními a na druhé straně právo k tomuto zastupování jí upírat. Námitka, že schůze seniorů a senior.kurátorů není kompetentní k rozhodování, nemůže obstát, protože návrh nečinila schůze seniorů a seniorátních kurátorů, návrh činila synodní rada a to že před svým návrhem zkoumala mínění církve, zjišťovala toto mínění a radila se s dalšími orgány církve t.j. se seniory a seniorátními kurátory, svědčí jistě jen o dobré snaze synodní rady postupovat v duchu presbyteriálním.

Konečně i důvody praktického rázu mluví pro to, aby kandidáta navrhovala synodní rada a ne nějaký orgán jiný, ježto období mezi jednotlivými synody je značně dlouhé a není vyloučeno, že jiný orgán jedním synodem zvolený nemohl by při druhém synodu svoji funkci již plně vykonávat.

Senior Skalák podává návrh, aby byl pozměněn program v tom bodě, aby bylo učiněno rozhodnutí, kdo je orgánem, který má jednat s vládou o volbě do synodní rady. Tím orgánem by měla být synodní rada, ale měla by se vázati na mínění členů synodu, které by dali písemně před rozhodováním o kandidátech. Tento návrh odkázán do odpoledního jednání.

Na to přijat návrh na konec debaty.

Dr Verner zdůrazňuje, že nám záleží na nejlepších vztazích se SÚC, poněvadž z toho může být mnoho dobrého pro církev i pro stát. Jako synodní rada jednala v lásce a dobré vůli, tak i synod v lásce a dobré vůli se tážem, zdali naše volba není zbytečná, nejsme-li voláni k volbě aspoň mezi dvěma kandidáty /jinak zbývá volba pouze jediného kandidáta nebo odevzdat bílý lístek/. Proto už dnes bychom se mohli dotázat státních úřadů, zda dají souhlas k případně navrženým novým kandidátům. Máme dojem, že synodní rada nevyužila té možnosti, že mohla povolat kandidátů víc.

Bratr Šebesta podal návrh, aby synod pro příště podle platného církevního zřízení zvolil sám kandidáty k církevním úřadům, dotázal se úřadů státních a pak provedl volbu. O návrhu hlasováno nebylo, byl odložen k odpolednímu jednání.

Na to rozprava skončena.

Dr Boháč několika slovy informuje synod, že kdo zná odpovědné úřadování, že podobná usnesení vyžádají čas. Je něco jiného usnášet se o tom, jakým způsobem má být volba uskutečněna na příštím synodu, nyní jde o to, abychom v dnešním provisoriu volbu skutečně provedli. Podotýká, že volby, kdy se mělo rozhodovat mezi dvěma kandidáty, byly vzácnou výjimkou. Synodní senior zpravila se volil tak, že celá církev věděla o kandidátu jediném. Členové synodu jsou svobodní, aby volili nebo nevolili.

Jan Šeb

Müller

5. 4.

Na to přikročeno k volbě náměstka synodního seniora. Předsedající Dr Boháč ohlásil, že bylo odevzdáno 82 lístků, z nich 62 znělo na jméno B.Burian, 3 Vladimír Čapek, 3 M.Šourek, 1 S.Čapek a 1 Hromádka, 12 lístků bylo prázdných.

Bratr Burian volbu přijal s rozmarným podotknutím, že jeho volba byla ještě svobodnější než volba synodního seniora.

Kurátor Dr Přem.Tardy přednesl návrh, aby za třetího člena duchovenského synodní rady byl volen bratr konsenior J.Klimecký z Rokycan. Po skrutiniu ohlásil bratr předsedající synodní kurátor, že bylo odevzdáno 80 platných lístků, z nichž 50 znělo na jméno J.Klimecký, 12 Vladimír Čapek, 3 Šourek, 1 Pellar, 1 St.Čapek, 1 Kejř a 12 lístků bylo prázdných. Bratr Klimecký rovněž volbu přijal a prosil členy synodu, aby se za něho modlili.

Dále byla provedena volba nefarářského člena synodní rady. Dr Přemysl Tardy navrhuje dosavadního náhradníka synodní rady, který po smrti Amose Pokorného již byl do ní povolán, Dr L.Jelena. Bylo odevzdáno 80 lístků, z nichž 79 bylo pro Dr Jelena a 1 pro Dr Wagnera. Volba byla přijata.

Za náhradníka nefarářského člena synodu byl podle návrhu Dr Př.Tardy zvolen Dr Pavel Šimek z Brandýsa n.L. a to 72 hlasy z 80 odevzdaných. Další hlasy obdrželi: Dr Wagner 1, Dr Př.Tardy 1, br. Trusina 1, br.Ondra 1, prázdné lístky byly čtyři.

Všem těmto zvoleným členům synodní rady byl udělen předběžný souhlas SÚC.

Tím bylo provádění voleb skončeno.

Synod usnesl, aby instalace synodního seniora byla provedena podle návrhu synodní rady, při bohoslužebném shromáždění v kostele u Salvátora ve středu 15.unora 1950 večer.

Bratr Dr Boháč sdělil, že nejstarší člen synodu farář Machotka, který měl instalaci vykonat, pro nemoc se nedostavil na synod. Podle církevního zřízení vykoná instalaci nejstarší přítomný člen synodu z řad duchovních a to senior Čáslavského seniorátu G.A.Molnár.

Bratr Medek z Hradce Králové vznesl dotaz, zda nově zvolení členové synodní rady jsou voleni na dobu šesti let, nebo do konce funkčního období dosavadní synodní rady. Po kratší debatě, které se zúčastnili Dr Hrejsa, bratr Soukup, náměstek Burian, bratr Nechuta, Sebesta, a Pokorný bylo konstatováno, jasné znění církevního zřízení, že synodní rady členové synodní rady jsou voleni na dobu šesti let, aby byla zachována žádoucí kontinuita. Farář O.Kadlec přečetl při tom příslušné paragrafy církv.zřízení.

Synod zvolil deputaci k presidentu republiky a to bratra synodního seniora, synodního kurátora, seniora Kejře a Dr Wagnera.

Deputace k ministru Dr Čepičkovi byla zvolena následovně: Synodní senior Dr Hájek, synodní kurátor Dr Boháč, konsenior Dr Jeschke a sen.kurátor Dr Ot.Tardy.

Farář Škeřik navrhuje, aby fotografování synodu bylo odbyto ihned. Návrh byl přijat. Dále přijat návrh Dr Medka, aby zasedání odpolední začalo o druhé hodině. Dodatečně usneseno, aby instalaci synodního seniora z řad nefarářských konal Dr Př.Tardy.

Zasedání skončeno 11.30 hod.

Zapsali:

Jan D u s

JUDr Miroslav M e d e k

Protokol

o volbě synodního seniora, prováděné při II. zasedání X. synodu dne 14. února 1950 dopoledne.

Zasedání po dobu prováděné volby synodního seniora řídil místopředseda synodu Dr Boháč.

Dr Boháč nejdříve upozornil, že volba synodního seniora je nejdůležitějším bodem celého jednání X. synodu. Čte příslušné paragrafy cirk.zřízení o provádění volby synodního seniora, upozorňuje na to, že mezi tím byl vydán zákon, upravující církevní poměry, který jest závazný a kde jsou příslušná ustanovení o státním schválení voleného. Státní správa může souhlas odeprít z důvodu politických námitek proti osobě kandidáta. V zákoně jest ustanovení, že ústředí cirkve si vyžádá souhlas státní správy. Jde o ustanovení nové, synodní rada vzala na sebe odpovědnost sama a jmenovala kandidáty a žádala o souhlas pro ně. Tím nemá být členům synodu vzata svoboda volby, členové mohou voliti anebo nevoliti kandidáta. Jde však o vážnější věc než jen o volbu členů synodní rady, jde o směr, který se dá příštímú vývoji cirkve. Synodní rada se domnívá, že nejlepší cestou je vzájemná důvěra mezi synodní radou a státním úřadem církevním. Můžete si představit jiný způsob? Prosím, abyste přijali návrh, za kterým stojí všichni členové synodní rady. O dvou členech budete sami rozhodovat. Věc je vážná natolik, že my s přijetím návrhu spojujeme projev důvěry. To není vnucování, ježto každý je nahraditelný. Synodní rada má jasno, že může svou funkci provádět jen v předpokladu, že má důvěru synodu, a to, co činí, činí proto, že to považuje za nejlepší pro cirkve.

Na to Dr Boháč žádá, aby byl oznámen návrh na osobu synodního seniora.

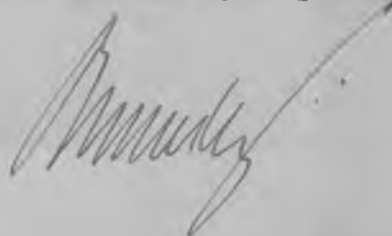
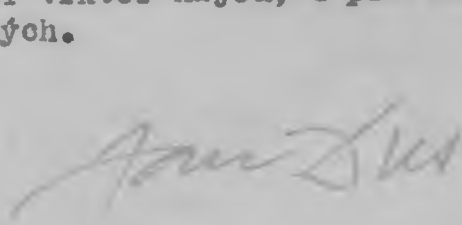
Dr Přemysl Tardý se hlásí o slovo a přednáší návrh. Uvádí, že je přesvědčen, že synodní rada o osobě kandidáta pečlivě uvažovala. Je pochopitelné, že nechtěla vzít všecku odpovědnost na sebe. Jednala o tom ve dvou schůzích se seniory a seniorátními kurátory, a ustanovila se na tom, aby státnímu úř.církevnímu byl jmenován za jediného kandidáta náměstek syn.seniora Dr V.Hájek.

Za skrutátory po návrhu seniora Kejře jednohlasně zvolení : Betka, Losa a Veno.

Dr Verner upozorňuje, že je třeba psát celé jméno: Dr Viktor Hájek, poněvadž jsou i jiní faráři téhož jména v cirkvi.

Dr Boháč prohlašuje, že vláda dala předběžný souhlas k volbě náměstka Dr Hájka, která se tedy může právoplatně hned konati.

Po vykonaném skrupiniu oznamuje předsedající Dr Boháč, že bylo odevzdáno 82 hlasovacích lístků, z nichž 71 znělo na jméno Dr Viktor Hájek, 3 prof.Dr J.L.Hromádka a 8 lístků bylo prázdných.

Nově zvolený synodní senior církve Dr Viktor Hájek se navrátil do zasedací síně. Volbu přijal. Ohlásil, že je mu otí být zvolenu, ale že cítí i veliké břímě odpovědnosti, které je na něho vloženo, zvláště v nynější době. Jako přijímá volbu z upřímnosti srdce, tak to činí i s bázní a třesením, poněvadž si je vědom, že úkoly na něj vložené budou možná nad jeho síly. Připadá si jako apoštol Petr na lodičce, kdy si přál chodit po moři. Nemusil začít tonout, kdyby stále hleděl jen na Pána Ježíše - ale "vída vítr tuhý, bál se". Bratr Hájek si přeje, aby mohl stále hledět na Krista a z něho čerpat sílu a pomoc. Prosí o podporu celé církve. Váží si toho, že není sám, ale že je jedním ze synodní rady, bratři to vážných a odpovědných. Synodní senior není žádný hierarcha, ale služebník a o závažných věcech se musí usnášet synodní rada vždycky celá. Bývá to i krásná práce v jednomyslnosti a v dobré vůli k bratrskému jednání. Nebude mu snadné rozloučit se se sborem brněnským, poněvadž ho má zvláště rád. Nechce se však vyhýbat odpovědnosti, děkuje synodu za důvěru, nemrzí ho ani, že volba nebyla zcela jednomyslná. Tak jako to udělali ti, kteří odevzdali prázdné lístky, mohli to udělat všichni. Končí svůj proslov prosbou o modlitebnou přímluvu členů církve.

Zapsali:

Jan D u s

JUDr Miroslav M e d e k

Z á p i s t ř e t í h o z a s e d á n í X. synodu

v úterý dne 14. února 1950 *odpoledne ve 14⁰⁰ hodin*

Zasedání bylo zahájeno ve 14 hod.; zpěvem písně: "Studně nepřevážená."

Modlitba vykonal a II. Timoteovi 3. kapitolu přečetl prof. A. Kežlar.

Br. synodní senátor Dr. V. H á j e k podal několik poznámek jako úvod k rozpravě o stavu církve. Jedním ze znaků, dle nichž můžeme usuzovat na živost či neživost církve je účast na bohoslužbách. Nemáme přesnou statistiku pro celou církev o této věci. Ze zkušeností víme, že jsou sbory s účastí velikou a jiné s účastí nepatrnou. Nelze určovat, že jeden či druhý druh návštěvy mají vždy sbory městské, nebo naopak venkovské, t. zv. „bohaté“, či zase naopak „chudé“. Kde se káže Slovo Boží a prosí o dar Ducha sv., tam je živý sbor.

Záleží i na kazatelích. I tu bychom dostali při pohledu na církve různé obrazy. Jsou faráři, kteří se mohou strhat, u nichž svědomitost jde až k sebeobětování, takže musíme ~~xx~~ radit až k tomu, aby ~~ne~~ nepřepínali síly. A jsou, žel, i faráři, kteří se prací ve sboru „nestrhají“. Někde je to příliš malou rozlehlostí sboru – ač i na malých sborech se dá vynajít mnoho práce – jinde v télnou malým zájmem.

Mnozí faráři se zbytečně vyčerpávají příliš velkým úvazkem hodin vyučování náboženství na školách. Učí někteří až 45-50 hodin včetně cest /týdně/. Když mu pak ještě zbývá čas na práci ve sboru? Energie, věnovaná tomuto „honění se po školách“ nevykazuje ostatně ani výsledky ekvivalentní námaze tomu věnované, neboť hodiny trpí uspěchaností, farář sám je tělesně vyčerpan a unaven. Je potřeba postarat se o získání co největšího počtu učitelů náboženství, vychovat je dobře a faráře uvolnit od přebytků hodin.

Vysluhování svátostí. Svátostí dnes nejsou rozhodně v takové válnosti jako za doby reformačních otců. Účast při sv. V. Páně je malá. Počet církve by dopadl zle, kdyby za členy byli počítáni jen komuni-kanti. Při křtu je účast sice snad plná, ~~xixaxx~~ je asi nízký počet dětí, jež nebyly pokřteny, ale nepřevládá u rodičů při tom jen zvykovost a formálnost?

Biblické hodiny patří k světlým stránkám sborového života. Je sice

počet jejich posluchačů poměrně malý ve většině sborů, ale jde vždy o jádro sboru, lidé na nich se shromažďující jsou ti, na kterých „po lidsku“ sbor stojí. Vážně si těchto lidí, kteří touží po v tší známosti Slova Božího. Na mnoha místech se ukazuje i velká dyektivost mládeže po hlubší znalosti Písma. Někde má mládež své zvláštní biblické hodiny vedle pravidelné práce sruženécké. Je to velmi potěšující zjev. Nikdo tam tyto mladé lidi nenutí chodit, chodí ze své vlastní touhy.

O práci mezi mládeží, dětmi, o práci sociální a o odboru žen budou podány zvláštní referáty.

Bohoslovci a nově nastupující vikáři. Synod svým usnesením, že synodní rada má sama rozmisťovat nové nastupující vikáře na pracovní místa a po pět let jimi disponovat, vložil na synodní radu úkol nesmírně nevďčný. Mladí vikáři se ne vždy ochotně podrobují, naspak ve většině případů dochází k mnohemu nepřijemnému dohadování se. Co tu slyšíme všelijakých výmluv, vytáček a důvodů, že vikář nemůže jít na to místo a nasak že musí jít na ono místo. I sbory nezachovávají toto usnesení synodní a vybírají si své kandidáty ještě před dokončením jejich studií a pak je na synodní radě pro sebe vynucují. Chtěli jsme častokrát synod poprosit, abyste nás tohoto úkolu umístování vikářů zprostili. není pěkné, když se toto umístování provádí s mnohými těžkostmi a trápeními a nebo když synodní rada musí kapitulovat tam, kde se vikáři nebo sbor nehodlají podrobit pokynům syn.rady. Jsou ovšem i čestné výjimky, že někteří vikáři jdou na místo, na něž je pošleme, bez všech námitek. Někdy i ti, kteří šli s reptáním, nám později děkují a na příkázaných místech se jim velmi líbí.

Jednání se státními úřady. Bylo ho mnoho v měsících, kdy se připravoval a projednával zákon o poměru mezi státem a církví. Při této příležitosti bych velmi rád konstatoval: jsme v e l m i v d ě č n i. br.prof. H r o m á d k o v i, že se těchto konvencí s námi zúčastňoval. Požádali jsme ho o to, n kdy naše prosba byla velmi naléhavá, takže v jednom případě odložil i o den odlet do Londýna. Br.prof.Hromádka vždy rád našemu přání vyhověl a nemusím ani zvlášť zjišťovat, že jeho pomoc při jednání nám byla vždy velmi užitečná.

Závěrem nutno zdůraznit, co už i včera bylo při zahájení Synodu řečeno: církev má dnes mnoho příležitostí a možností k práci a ke svému rozvoji. Nepracovali-li jsme dost dobře a dost intenzivně, byla to jen a jen naše vina. Vždy-li jdeme do sboru a jsem zastupován mnoha dotazy/zvědavými, obávají a předtuchami o tom, co nás jako církev čeká, odpovídám jim protiotázkou: máte vy ve sboru založený evangelizační odbor a jak pracuje? A přesto dostáváme málokdy odpověď zápornou. Oni se bojí a to co mohli dělat bez strachu a obav a o co se měli starat, to nehlají a o to se nestarají. Měkne všelijakého kverulantství a raději „dálejme dokud světlo máme“. Dbejme na to, abychom se mohli za svou práci zodpovídat před Pánem církeve.

D o z h o v o r o práci otevřen vybídka br.syn.kurátora Boháče, schází řídi nám.syn.seniore Dr.Hájek.

Šourek, senior: Nejen syn.rada, nýbrž synod a vůbec celá církev je hluboce vďčná prof.Dr.Hromádce, že nás učí takovému pohledu víry, a jakým se máme vyrovnávat s problémy a otázkami naší doby. Ve sborech to není takové jaké by to malo být. Setkáváme se s všelijakými pochybnostmi. Prof.Hromádka nás učí mít živou víru, která se nehlíží do minulosti, nýbrž odvážně do budoucnosti a vidí střed věi práce v úsilí náboženském. Učí nás, že se máme se vším ve světě vyrovnávat jako ti, jimž bylo v Písmu zjaveno slovo Boží, v le Boží. Střed naší práce je ve sborech! Čekáme často ohrožení své práce zvenčí, zatím však největší ohrožení přichází z naší vlastní nevěrnosti, z našeho nedostatečného

pochopení Slova Božího, z našeho nedostatku té odvážné víry. Je nutno usilovat o pronikavější poznávání Slova Božího, o bohoslovecké vzdělávání staršovstev, o prohlubování theol. práce mezi mládeží, o lepší a intenzivnější evangelisaci. Nespoléhat se jen na malé kroužky kolem sebe, nýbrž je potřeba vidět vždy kolem sebe široké pole odcizené církve. Je nutno hledat opravdověji a upřímněji cestu k našemu lidu. Využívat při tom všech možností, jež nám doba přináší. Kdyby se objevovala možnost jít mezi dělníky, kdybychom byli pozváni, bychom mezi ně šli, učiníme tak, sblížíme se s nimi, hledejme cestu k dělnické třídě, hledejme ji vděčně a radostně.

Dr. Verher, Kolín: Účast na bohoslužbách není vždy závislá na tom, jak se káže, zda Slovo Boží či nikoliv. Jsou faráři, kteří káží jen Slovo Boží a nemají větší radosti a touhy, než tímto Slovem sloužit a přece návštěva v jejich chrámech není nikdy veliká. A docílí této velké návštěvy často i faráři, kteří nekáží právě nejčistší Slovo Boží, ale dovedou si jinými způsoby získat vždycky zástup posluchačů. Účast na sv. V. Páně není také jen v moci farářů. Je značný počet těch, kdo sami říkají, že cítí tolik nenávisti v srdci, že se ani k sv. V. P. neodvažují chodit. Církev není také vždy vina malou účastí mládeže. Mládež je často v neděli odváděna od bohoslužeb mnohými povinnými školními a jinými ~~podniky~~ podniky. Mnozí rodiče by rádi posílali své děti v neděli do chrámu, ale ptají se v obavách: nebude to škodit mému dítěti, že nejde na některý ten povinný podnik, nařízený ve škole?

Ondra, Losenice: Jdeme věrně cestou Ježíšovou a pak bude naše přehlížení práce i ta práce sama utěšenější a radostnější.

Adámek, Přerov: Ponecháváme syn. radě právo rozmisťovat vikáře. Zájem církve je vyšší než zájem jednotlivce, to musí chápat mladí vikáři. Mají přecasto velký nedostatek pokory. Církev by je měla přísněji vybírat, klásti na ně při výběru větší požadavky.

Stehlík, Prostějov: Ty zkušenosti s nastupujícími vikáři jsou zarmocující. Synodní rada má nejlepší přehled, kde je jich nejvíce a nejdříve potřebí, ať užívá dále svého právo ustanovovat je dle svého rozhodnutí.

Veska, Čáslav: V církvi je dnes špatná výchova dětí. K malým mluvíme nesrozumitelně, k větším ne dost důrazně a naléhavě, obojí nám pak z církve utíkají. Dejme důraz na lepší výchovu náb.

Kejř, N. Město: Vychovejme si dostatek učitelů pro vyučování nábož. na školách, abychom zbavili faráře tohoto břemene. Ať každý učitel projde kursem jednoročním na Husově fakultě. Syn. rada ať projedná se SUC, aby byly změněny podmínky pro ustanovování učitelů na školách. Dle dosavadních není učitel ustanovován, když v jedné obci nemá aspoň 16 hodin, i když by jich v celém sboru měl třeba 50.

Nechuta, Strměchy: Faráři, kteří mnoho učí na školách připraví se tím o čas pro sebevzdělávání theol., jež je přednější povinností než učení dětí. Kdybychom si dnes dobře uvědomovali, že vlastně církev Kristova, byla by naše situace daleko lepší. Až bude mít syn. rada více té duchovní vnitřní autority, pak jí dříve vikáři jistě rádi poslechnou a nebude potřebí stížností, jež se dnes slyšeli.

Dolejší, Vyskytná: V přípravě faráře na kázání nesmí chybět o modlitby, i sbor má faráře modlitebně podbírat. Farář má vždy sedět pod kazatelnou Kristovou, jemu mu stále poslouchat. Ať vikáři by měli být posíláni nejprve vždy ke starším farářům. Fakulta by se měla dbát na větší přípravu i k praktické práci nově. - Další sebevzdělávání farářovo je nutné, ale nesmí se na úkor jeho pastýřské a speciálně pastorační práce.

Prosek, Polička : Nebylo by správné vyvazovat faráře naprosto z vyučování na školách. Ať je nucen své posleství stále formulovat tak, aby i ti nejmenší rozuměli. - Vyučování na odlehlých vesnicích sboru dává mu příležitost i k pastorači v těchto okrajových místech sborových.

Pokorný, Olomouc : Zintenzivněme práci 1/ zmenšením rozsahu sborů, 2/ zmenšením školního úvazku farářů na nejvýše 10 hodin týdně, 3/ zdůrazněním pastoračních návštěv 4/ zvětšením studia soukromého u faráře, zlepšením jeho přípravy na kázání, bibl.hod., 5/ zvětšeme součinnost presbyterů a laiků vůbec.

Čejka, Přelouč : Dejme důraz na výchovu dětí v rodině. Potřebujeme nutně časopis pro děti.

Medek, Vysoké Mýto : Syn.rada ať přísněji vybírá studující theologie a ať s nimi má stálý kontakt o celou dobu studií. - Jejich kritiku neberme příliš přísně, nezlobme se, že je nespravedlivá, mládí vždy je radikálnější, to je znak každé generace, že přísně kritizuje to, co sama za 10 let také tak dělá.

Kezlar, Liberec : Kořen zla špatné výchovy dětí v otázce nábož. je v rodině. Výchova v rodině je nutná, tady musí faráři i presbyteri nejdříve zasahovat, vést rodiče k tomu jak správně děti vychovávat. - Ve škole nejde jen o to, aby dítě dovedlo odříkávat Credo, nýbrž ukázat mu, jak si má v praxi se zásadami evangelia počínat.

Losa, Žatec : Návrh na konec debaty. Přijato většinou hlasů, dokončují jen ti, co byli přihlášení dříve.

Nechuta, Strměchy : Stesky na práci se týkaly především faráře a jeho práce. Ale bolavých míst je v církvi všude plno. Co farář dobře vychová, to mu život v rodině odcizené církvi zase zničí. Zlepšení ve sborech musí nastat ne jen v rodinách, ne jen u dětí, ale musíme o ně usilovat ve všech vrstvách sboru současně. Musí se díť pod jedním hlediskem. Lidé musí vědět co to je : „Ospravedlnění z milosti B. pouhou vírou v Krista za nás ukřižovaného.“ To je nejdůležitější.

Čuřík, Kyšperk : Mládež je dnes odváděna nejrozličnějšími povinnostmi od nedělních bohoslužeb. Schůze, projevy, brigády atd. Syn.rada ať působí na příslušných místech, aby nebyly vyvozovány důsledky z neúčasti dětí na těchto podnicích.

Trojan, N.Město : Podniknout všechny kroky, aby bylo získáno co nejvíce katechetů. Ať pak konají i jinou práci ve sboru. Ve školách ať nejde jen o výuku, ale o skutečnou výchovu. Ta musí ovšem být stále podporována i v rodinách.

Verner, Kolín : Získat pro práci katechetů zvláště sestry, neboť mají dnes na mnohých jiných místech uzavřenou cestu. - Není nutné nějak se zlobit na kritiku mladých, však ona je praxe už klepne přes prsty. Studující theol. ať si neprodlužují termíny zkoušek, ať studium včas končí. Mají zkoušky ulehčeny značně tou možností postupného zkoušení z jednotlivých předmětů, tím je horší, že studují pomalu a při tom jinde vidí samé chyby, jen ne u sebe. - Konejme stále kursy pro presbytery. Při volbě presbyterů hledme jen na to, zda jde opravdu o lidi duchovně živé. - Farář se neuvazuje v politické funkce. Politika vždy rozdělovala. Ve sboru je vždy zle, když farář je straník, ať patří ke kterékoliv straně. To i ve sboru, o němž si farář myslí, že je jednotný.

Boháč, Praha : Vítám, že synod potvrdil ~~poslední~~ usnesení posledního synodu o umístování vikářů. Jsem rád, že přítomní studující theologie vše slyšeli a vidí, že jde o přání celé církve a ne jen syn.rady.

Znovu zjišťujeme, že je potřebí získati pomocné pracovní síly. Škola diakonů se ve všem neosvědčila nejlépe. Velmi pomůže nové rozdělení seniorátů i sborů - naši členové musí být vychováváni, aby věděli, co je to vůbec evangelium.

Je zpráva synodního kurátora byla dána synodní radě, jež zatím nestačila ji rozmnožit. Bude proto dodána dodatečně.

Nejdůležitější úsek této zprávy tvoří oddíl o zákonech upravujících poměr církve a státu. Znovu připomínám, že církvi nezbyla jiná možnost než tyto zákony přijmout, když nebyla možnost přihlásit se za církev "svobodnou". Včera i dnes dopoledne jsem zdůraznil, že v otázce určování kandidátů vzala pro poprvé tento úkol na sebe synodní rada s přizváním všech seniorů a senior.kurátorů. Pro příště je potřebí tento způsob navržených kandidátů určit dnešním synodem. Navrhuji otevřít o tomto bodu rozpravu.-

Předsednictví se ujímá synodní senior Dr Hájek.

Skalák Jindř.Hradeo: Podávám návrh: Pro případ, že by před příštím synodem bylo potřebí připravit volbu členů synodní rady, pověřuje synod synodní radu, aby opatřila souhlas státních orgánů příslušných podle zákona č.218/49 a vlád.nař.221/49. Napřed však nechť synodní rada písemně vyzve všechny členy synodu k podání návrhů takové volbě. Bude-li určitá osoba navržena aspoň dvěma členy synodu, jest synodní rada povinna se dotázat státních orgánů, zda jsou proti této osobě politické námítky. Z osob, proti nimž nebude politických námitek, může konference seniorů a sen.kurátorů sestavit kandidátku a doporučit synodu k volbě třeba jen jednoho kandidáta na každé uprázdněné místo.

Stehlik Prostějov: Je třeba pomyslet i na volby v seniorátech a na způsob jmenování jejich kandidátů.

Šourek Šumperk: Navrhuji zvolit osmičlennou komisi volání, jež by se zeptala všech staršovstev.

Veska Čáslav: Takovou volební komisi by měli tvořit senioři a sen.kurátoři nebo vůbec dva zástupci z každého seniorátu a synodní kurátor za synodní radu. Komise předloží Státnímu úřadu pro věci církevní několik kandidátů a synodu nejméně dva kandidáty ze schválených.

Medek Vysoké Mýto: Jádrem té volební komise musí být synodní rada a ne pouze jeden její člen.

Dus Kutná Hora: Přimlouvám se za dopolední návrh Šestův, odkázaný na toto jednání.

Verner: Přimlouvám se také pro návrh Šebestův. V Nápisu o jednání mezi církví a státem bylo sděleno, že ~~možná~~ kandidáti, k volbě mohou být navrženi teprve během synodu a oznámeni Státnímu úřadu, který o nich rozhodne a výsledek oznámí v době nejkratší případně i telefonicky.

Pokorný Olomouc: Dr. Boháč ráno říkal, že návrh Šebestův je neproveditelný, je-li tomu tak, podávám odlišný návrh:

Synod nechť zvolí ze sebe komisi o 8 členech a 4 náhradních, rovným dílem z farářů a starších, která by z dosavadní synodní radou určila kandidáty pro volbu členů synodní rady.

Šebesta: Snad by bylo možno zjistit u Státního úřadu pro věci církevní, případně i u vlády, zda je možno, aby kandidáti byli oznámeni teprve při zasedání synodu a zda by schválení státu došlo do dvou nebo tří dnů, tedy ještě během zasedání synodu.

Dr. Hájek: Táhá se, zda si synod přeje, aby přítomný zástupce SÚC odpověděl na tyto dotazy? - Přijato.

Ing. Plíhal: /SÚC/: Nepřicházím jako někdo, ke komu máte mít nedůvěru. Od rána jsem očekával, že se na mne obrátíte s dotazy. Je nutným předpokladem dobrého vývoje poměru mezi státem a církví vzájemná důvěra. Rekl jsem už včera při slavnostním zahájení synodu, že k československé církvi evangelické stát tuto důvěru má. Je potřeba blíže vysvětlovati zákon a prováděcí nařízení k němu. Synodní rada ať se pokusí vyřešit nejasné věci v diskusi s námi. K otázce kandidátů: Kdyby bylo podáno třeba 40 ~~listů~~ kandidátů, pak by se jejich přehledování nedalo udělat za tři dny. Nebylo by projevem důvěry k synodní radě, kdyby jí byl přidělován ještě nový orgán k jmenování kandidátů. Postup synodní rady byl správný, když přece její návrh byl opřen o tři schůze seniorů a seniorát, kurátorů. Bude mít těch osm členů navržené komise větší rozhled, než těch 36 členů ze seniorátů? Prosím: nám - SÚC - nekladejte termínů. Jako orgán vlády musíme mít čas k prověření kandidátů, nelimitujte nám tuto povinnost. Synodní rada jednala jistě správně při svém navrhování kandidátů. Ujistuji, že mužům ve vaší synodní radě můžete věnovat plnou důvěru.

Matějka: Dotážíme se SÚC, zda ochtěl dát možnost navržení několika kandidátů synodu. /Pozn.: několika kandidátů na každé místo, na každou funkci./

synodu

Ing. Plíhal, SÚC : Je možné, aby bylo předloženo na každé místo i několik kandidátů, schválených před tím SÚCem. Zákon neříká nic proti tomu. Promyslete však předem dobře, je-li důstojnější pro synod postavit kandidáta jednoho či více. Zda je ~~lépe~~ a synodu důstojnější věnovati důvěru jednomu muži, nebo raději dáti přednost bojovnému hlasování s vyčvalováním předností jednotlivých kandidátů či ještě jinými průvodními věcmi. Ale zákon ovšem nevylučuje, že na každou funkci může být více kandidátů. Dříve jsem tu však slyšel, že synodní rada dávala vždy jen kandidáta jednoho, jak ho určila volební komise.

Dr. Pellar, Hradec Kr. : Jsem velmi vděčen br. Ing. Plíhalovi za jeho ujištění, že těch kandidátů, podávaných synodu, může být více. Svobodná církev chce mít dle své svobody i v tom, že může volit mezi dvěma kandidáty. Jsem tak rád, že jste tady mezi námi. Při příštím synodu nás to nechte dělat tak, jak jsme to dříve dělali : vybrati si kandidáty až na synodu. Budeť jich stejně jen několik málo, budete přítomni zde i jejich navržení, všechny nás stejně dobře znáte, takže nebude jistě SÚC za těžké ještě během synodu je schválit, aby volba mohla být provedena. Nemáme nic na těch lidově-demokratických řádech.

Skalák, Jindř. Hradec : Dle zákona musí mít stát na schválení kandidátů 30denní lhůtu, na zákoně se nedá nic měnit, nemohou tedy být kandidáti navrženi teprve na synodu. Ať je navrhnou staršovstva, souhlas s tímto

14
Str. 7.

Synod 1960 - 3. zasedání
seznamem jmen, který by vyšel z těchto návrhů staršovstev
~~synodního kandidáta, jen by navrhl staršovstvo~~ /viz dřívější Skala-
kov návrh/, necht si vyžádat od SUCu synodní rada. Ten souhlas není ještě
kandidatura. Ze schválených osob může synodní rada doporučit synodu dvě
či tři, případně ovšem třeba také jen jedinou osobu jako kandidáta k vol-
bě. Ze staršovstev jistě nevzejde velký počet těch, kteří budou navrženi
SUCu ke schválení. Ostatně to číslo 2 /že totiž bude požádáno o souhlas
pro každou osobu, pro niž se vysloví aspoň dvě staršovstva/ může být li-
bovolně zvýšeno, aby počet kandidátů byl už předem zmenšen.

Lipa, Budějovice se dotazuje Ing. Plíhala na otázku ~~produk~~ církevních bu-
dov, přidělených z majetku bývalé německé evang. církve, ale br. syn. senior
Hájek žádá, aby si tuto věc vyjednal s br. Ing. Plíhalem v soukromém jednání.
Ing. Plíhal je také toho mínění.

Pokorný, Olomouc : Neprojevoval jsem svým návrhem nedůvěru Synodní
radě, nýbrž chtěl jsem hájit stávající ~~xx~~ presbyteriálně-synodní zřízení,
když jsem poslední slovo ponechával synodu.

Tardý st. Kutná Hora : Bylo by dobré vytvořit trvalý širší sbor, jako
je sbor seniorů a seniorátních kurátorů.

Stehlík, Prostějov : Při daných možnostech ať volební komisi tvoří
Synodní rada, všichni seniori a seniorátní kurátoři. Návrh. (viz čl. 8, nap. 15)

Dr. Jeschke, Poděbrady : Uvážit, aby mohl být volen za člena synodní
rady i profesor Husovy fakulty. Je ordinovaný farář, je členem synodu a
pak nemůže být volen za člena synodní rady ? Komise pro církevní zřízení
ať podá pozměňující návrhy v této věci.

Pokorný, Olomouc : Dosud stanoví církevní zřízení v § 94, odst. 10 :
synodu přísluší voliti z č i n n ý c h f a r á ř ů ...synodního se-
niora.

Somolík, Teplice : Jak si počínat při volbách v seniorátech ?

Verner, Kolín : Odložme zatím ten problém a rozřešme volby synodní ra-
dy. Přimlouval bych se, aby se Synodní rada zeptala staršovstev a navrženou
osobu předložila všechny ke schválení SUCu.

Jarošek, Vsetín : Přimlouvám se za ten poradní sbor seniorů a kurátorů.
Ti ale ať se před poradou společnou poradí v seniorátech ještě i s druhý-
mi synodály.

Medek, Vys. Mýto : Ten sbor seniorů a kurátorů je opravdu nejvhodnější.
Ať jmenuje ty kandidáty spolu se synodní radou. - Zákon žádá lhůtu 30 dnů.
Kandidaturu synodního seniora schvaluje sama vláda, která při krátké
lhůtě trvání synodu nemusí právě ani zasedat a nemohla by být jistě jen
pro to svolávána.

Pokorný, Olomouc : Odvolávám svůj návrh a připojuji se k návrhu Stehlí-
kovu.

Šebesta : Odvolávám také svůj návrh. Týkal se ostatně d n e š n í
volby, nebyl návrhem na volbu budoucí. Není důvod, aby volební komisi
nemohl tvořit sbor seniorů a kurátorů se synodní radou.

Kadlec, Telecí : Sbor seniorů a seniorátních kurátorů je ^{produkt} ~~protekt~~ protek-
torátu, tehda jsme s ním poprvé začli, ale nutno uznat, že je to produkt
dobrý. Budeme patrně ten sbor potřebovat častěji. Ať vejde do příštího
církevního zřízení jako sbor i pro jiné záležitosti než jen pro návrh vo-
leb a kandidátů pro ně.

~~Hlasuje se o návrhu Stehlíkově. Synod necht zmocnit synodní~~

Hlasování o návrhu br.far.Stehlika, Prostějov :
 Synod zmocňuje synodní radu spolu se sborem seniorů a seniorátních kurátorů, aby připravili návrh kandidátů pro synodní radu.
 Návrh přijat, žádný hlas proti.

Dus, Kutná Hora : Přimlouvám se i za návrh Jaroškův, aby před poradou seniorů a sen.kurátorů byli dotázáni v seniorátech i ostatní synodállové.

Hlasování o návrhu Jaroškovu : Přijato.

Verner, Kolín : Dávám návrh na postup při jmenování kandidátů při volbách seniorátních : Před volbou seniorů a ~~seniorátních kurátorů~~ členů seniorátních výborů necht se sejdou faráři ~~seniorátních~~ a kurátoři sborů seniorátu a předloží kandidáty příslušným státním úřadům. - Obdobně jako při volbě synodní rady mají být dotázáni ostatní synodállové, ~~seniorátních~~ necht je před schází učiněn dotaz i u ostatních konventuálů.

Hlasování : přijato i s tím dodatkem.

Tomu návrhu o komisi, jež určuje kandidáty pro volby členů synodní rady je jistě rozumět tak, že poradní sbor tvoří synodní rada, senioři a kurátoři jako souborný celek, ne že by sbor seniorů a kurátorů byl jen poradním sborem, jehož usnesením by se nemusela synodní rada řídit? Kdyby tomu tak nebylo, podával bych to jako doplňující návrh.

Dr.Boháč a jiní synodállové potvrzují, že samozřejmě se rozumí, že volební komisi zůstává celý ten sbor, nikoli jen synodní rada.

Na všeobecné přání bylo rozhodnuto, aby přestávka, jež měla být až po referátu br.prof.Hromádky a po diskusi o něm, byla zařazena hned.

První část 3.zasedání synodu ukončena písní : "Radujme se vždy společně"

Zapsali :

Václav Urban, farář, Praha-Musle

Dr.Jarošek, advokát, Vsetín

Václav Urban

Dr. Jarošek

Z á p i s

o druhé části třetího zasedání X. synodu českobratrské církve evangelické dne 14. února 1950.

Druhá část na zasedání byla zahájena po kratší přestávce asi v 17,30. Synodní senior Dr Hájek zahajuje tím, že upozorňuje ~~na~~ synod na změnu ~~programu~~ pořadu z ohledu na to, že přednášející předseda ústředí sociální péče MUDr Střiteský je vázán povinností svého povolání. Se souhlasem bratra prof. Dr J. L. Hromádky navrhuje, aby referát bratra Střiteského byl vzat ihned na program. Tento návrh synod jednomyslně přijímá. Dr Střiteský se na to ujímá slova. (Referát je písemně pracován).

Dr Tardy, primář v Litomyšli se ujímá slova. K referátu bratra Střiteského bych chtěl připojit několik poznámek ke dvěma bodům, které mne jako nemocničního lékaře, pracujícího současně v praxi nejvíce zaujímají: 1. Jest to zřízení ošetrovatelského kursu v Karl. Varech. O ošetrování nemocných v nemocnicích jest postaráno ošetrovatelkami, vyššími ze státních ošetrovatelských, příp. sociálně-zdravotních škol. Ošetrovatelská služba v rodinách jest úkolem naší sociálně-zdravotní péče. Divám se na oprávněnost ošetrovatelské školy naší církve se dvou hledisek: a) nový společenský řád utváří zcela jiným způsobem život v našich domácnostech. Úloha vedení a řízení domácnosti bude ~~přít~~ při zmenšeném počtu pracovních sil ležet nyní výhradně na našich ženách. Onemocní-li pak za takových okolností některý člen v domácnosti, zvláště v době, kdy jsou nemocnice přeplněny, znamená to další pracovní zatížení, ba přetížení našich žen. Školená ošetrovatelka převeze více práce našich žen a zhostí se svého úkolu odborněji a lépe. b) Druhý a hlavní význam zřízení ošetrovatelského kursu jest ten, že má vychovávat školené ošetrovatelky. ~~Samozřejmě, že školení ošetrovatelky je velmi důležité, protože v době, kdy jsou nemocnice přeplněny, znamená to další pracovní zatížení našich žen. Školená ošetrovatelka převeze více práce našich žen a zhostí se svého úkolu odborněji a lépe.~~ I když víme, že šestiměsíční vzdělání jest v podstatě krátké, a nedostačující, přece jenom zřízení tohoto kursu vítáme a doporučujeme jí pozornosti všech bratří farářů a sociálních pracovníků, aby na ni ve svém okolí upozorňovali a získávali pro ni zájem mladých sester. 2. Chci zdůraznit význam činnosti odboru pro zotavnou péči. Měl jsem možnost navštívit v posledních dvou letech některé z prázdninových kolonií a na místě jsem mohl posoudit jejich skutečný význam, v první řadě z hlediska lékaře, tedy významu zdravotnického. Kolonie jsou vhodně umístěny v různých klimatických prostředích a různých polohách, indikace rozdělení dětí byly správně stanovovány. Bylo by záhodno uvažovat asi o dvou stálých rekreačních střediscích, kde by v době mimo prázdniny mohly pobývat na rekreaci osoby jiné, příp. kde by se konaly sjezdy, konference a pod. Počet dětí, umístěných v koloniích stále stoupá. Ze 150 v r. 1947 přes 430 v r. 1948 na 811 v minulém roce. Při občasných návštěvách v ústředí soc. péče jsem viděl práci ústředí zblízka a tu musím říci, že je s podivem, jak mohly být zvládnuty všechny úkoly s tak nedostatečným vybavením personálním a provozním, hlavně v době před prázdninovou rekreací. Jest nezbytně nutné vybavit ústředí potřebným počtem stálých pracovníků, referentů, kancel. a pomocných sil, rovněž i provozními

místnostmi, neboť za daných okolností tato eminentně důležitá práce církve nesnese porovnání se žádnou větší církví. Zmínil jsme se pouze o dvou složkách sociální práce, jsou to současně ty, které vykazují nejvíce činnosti. Jsou však ještě další sekce sociální práce, kde je třeba práci přeargánovat, činnost prohloubit, aspoň u některých sektorů. Jsou to sekce pro ústavní péči pro děti do 14 let, péče o učňovský dorost, péče o staré a choré, péče nemocniční, ozdravovny, péče o epileptiky, alkoholiky, narkomany, konečně individuální sociální péče ve sborech, péče o dítě, školení dobrovolných pracovníků. Náš laik jest toho samozřejmého názoru, že všechna tak značná a členěná sociální práce v církvi jest ústředně vedena. Nemůže proto dobře chápat, že v našich schématech jsou na př. sociální ústavy vedeny odděleně od ústředí sociální péče. Jest mu zcela nepochopitelné, že naše sociální ústředí se dosud neujalo skutečné veškeré řídicí sociální práce v církvi a v mnohých případech se omezuje pouze na prostředkování subvencí. Byl by toho názoru, a jistě správného, že soustředěním veškeré tak rozsáhlé práce sociální v jednom centru by se práce zintenzívněla, stala se účelnější a účinnější, dostala se na basi moderního, odborného chápání sociální péče. Po uvědomění si neobyčejného významu sociální práce v církvi hlavně za daných okolností předkládám synodu návrh, který by měl podpořit důležitost sociální práce v církvi a umožnit jí splnění dalších úkolů. Synod žádá synodní radu, aby vybavila ústředí sociální péče v mezích daných možnostmi dostatečným počtem pracovníků a potřebných místností. Ústředí sociální péči pak synoda ukládá, aby soustředila všechny složky sociální práce a stala se řídicím orgánem veškeré sociální práce v církvi. Ústředí sociální péče nechť provede lepší organizaci svého centrálního úřadu. a sociální práce v celé církvi vůbec (sborová sestra, sociální odbory sborové, seniorátní, ústřední, jeho odbory atd.).

Farář Zenatý z Třebíče: upozorňuje, že by nebylo dobré ústavy pro přestárlé budovati jednotně a poukazuje na případy ze své praxe (Myalibořice), kde pacienti, postižení různými chorobami na sebe vzájemně zlobně působí. Doporučuje péči ústředí sociální péče, aby byl vybudován zvláštní pavilon, kde by takoví lidé byli v bezpečí, pod ochranou a dozorem tak, aby ostatní pacienti nebyli rušeni.

Dr. Wagner podává stručnou zprávu o počtu chovanců v sociálních ústavech v Sebořině a v Myalibořicích a uvádí, že v obou ústavech jest toho času 161 dospělých a 30 dětí, t. j. celkem 191, o které se stará 34 osob personálu. S potěšením konstatuje, že v poslední době, zejména finanční starosti nejsou tak citelné. Navazuje na referát Dr. Střiteského o adaptacích, prováděných v těchto ústavech a referuje, že tyto adaptace stavební probíhají daleko pomaleji než bylo předpokládáno s ohledem na různé potíže s dodávkou materiálu a jeho dopravou. Hlavněž věc úhrady těchto investic není zcela jasná, neboť některé podrobnosti nebyly podrobně a do detailu probrány (s ministerstvem). Se strany veřejnosti/správy setkává se práce v našich ústavech s velikým porozuměním. Návrh na sjednocení sociální práce jest uskutečněním dávného přání všech kdo tuto práci konají. Na tomto místě však s politováním zjišťujeme, jak malý zájem se strany církve jest o tuto sociální práci. Výzvy v Kostn. Jiskrách a v našem církevním tisku jsou častokrát velmi úspěšné a diktovány stavem opravdové nouze. Provoz ústavu jest udržován častokrát jen velikou obětavostí a pracovním

a pracovním vypětím všeho personálu těchto ústavů. Prosí bratry faráře, aby na důležitost této práce nezapomínali a působili na bratry a sestry v tom směru, aby tyto potíže byly v budoucnu likvidovány. Za těchto předpokladů lze v práci i v těchto ústavech pokračovat.

Bratr farář Stehlík z Prostějova připomíná smutné zkušenosti z minulého roku, kdy pracovní přetíženost některých bratří duchovních dokonce skončila tragicky, viz případ bratra faráře Strupla. Připomíná, aby na tuto stránku bylo se vši vážností pamatováno. Doporučuje, aby byla založena zdravotní kartotéka všech bratří duchovních, aby byla vedena a doplňována a kdy, podle ní řízena rekreace církevních pracovníků - farářů a činná event. preventivní opatření.

Senior Kourek ze Šumperku z bezprostřední blízkosti pozoruje práci sociálních ústavů v Sobotíně; práci personálu posuzuje jako v pravdě nadlidskou. Zdůrazňuje nutnost pomoci a podpory. Vidí, že ve sborech není dost pochopení a že církev sama není dostatečně informována o této práci. Přiklání se k návrhu, aby ústředí tuto práci soustředilo a připomíná, že o finanční úhradu by jistě nebyla nouze, kdyby všichni údové církve byli správně informováni.

Bratr Adámek z Přerova. Jeho návrh resp. připomínka tkvěla v tom, aby byl povolán pro práci propagační sociálních ústavů jakýsi "ministr propagandy", který by stále jičil zájem církve o tuto důležitou práci.

Bratr náměstek synodního seniora Burian upozorňuje, že návrh bratra Dr. Tardyho postrádá praktické stránky, totiž ~~získání~~ ~~na~~ ~~získání~~ návrhu na získání finanční úhrady pro rozšíření a reorganizování sociální práce v církvi, zejména v ústředí. Upozorňuje, že bez schválení synodu není oprávněna synodní rada disponovat finančními prostředky.

Bratr *Karel Bednár* se dotazuje bratra Dr. Wagnera za jakých podmínek pracovních i platebních pracuje personál v ústavech v Myslibořicích a v Sobotíně a uvádí, že se mu dostalo informací o tom, jak tyto podmínky nejsou příliš příznivé.
~~Bratr farář Koutný z Benešova přednáší synodu své zkušenosti z práce s dětmi v prázdninových ozdravovnách. Zdůrazňuje, jak úzké vztahy se v těchto osadách navazují, jak děti stávají se věrnými účastníky sborového života, v nedělní škole, sdružení a pod., mají vliv na své rodiče a jak jejich úzký vztah k vychovatelům v prázdninových osadách je utužován častou korespondencí.~~

Bratr farář Koutný z Benešova přednáší synodu své zkušenosti z práce s dětmi v prázdninových ozdravovnách. Zdůrazňuje, jak úzké vztahy se v těchto osadách navazují, jak děti stávají se věrnými účastníky sborového života, v nedělní škole, sdružení a pod., mají vliv na své rodiče a jak jejich úzký vztah k vychovatelům v prázdninových osadách je utužován častou korespondencí.

Bratr farář Stehlík z Prostějova podává tento konkrétní návrh: synod ukládá synodní radě, aby písemně doporučila všem duchovním doporučila důkladnou povšechnou prohlídku lékařskou.

Bratr Dr. Wagner odpovídá na vznesený dotaz stran pracovních a platových podmínek v sociálních ústavech a sděluje, že úprava jejich požitků byla již dvakrát provedena a jedná se o novou úpravu. Upozorňuje však, že některým požadavkům nelze vyhověti, neboť jest nutno respektovati příslušné platové vyhlášky ministerstva práce a sociální péče.

Farář Janeba z Ratiboře: V souvislosti s návrhem bratra faráře Stehlika připomíná bolestivou otázku stavu některých far v našich sborech, které po stránce stavební i vnější naprosto nevyhovují požadavkům hygienického a moderního bydlení. ~~zastává~~

Bratr Dr Verner z Kolína navrhuje, aby bylo hlasováno o návrhu bratra Dr Tardyho.

Bratr Trusina z Valašského Meziříčí podává tento konkrétní návrh: synod ukládá synodní radě, aby vybavila naše ústředí sociální péče tak, aby bylo schopno provést reorganisasi podle návrhu bratra Dr Tardyho. Úhrada vydání spojených s touto prací nechť jest provedena z repartie sborů.

Bratr synodní senior Hájek dává hlasovat o návrhu bratra Tardyho, který byl jednomyslně přijat. Rovněž návrh bratra Trusiny byl jednomyslně přijat. Návrh bratra Stehlika jest kvitován jako doporučení všem bratrům farářům naší církve.

Bratr Střiteský před odchodem dává praktické pokyny k tomu, jak by bylo možno tuto zdravotní péči o duchovní provádět v rámci stávajících možností národního pojištění.

Bratr synodní senior Hájek děkuje bratru Dr Střiteskému za jeho referát i jeho práci. Synodálové projevují souhlas potleskem.

~~Ing.~~ Náměstek ministra Ing. Josef Plíhal podotýká, že v rozpočtu SUC jest také pamatováno zvláštní položkou na sociální instituce naší církve. Lituje, že v této debatě nebylo toto konstatováno. Doporučuje, aby o návrhu bratra Tardyho bylo podrobně uvažováno tak, aby bylo možno jej podložit číselnými podklady, nutnými pro zařazení do plánu na r.1951. Zdůrazňuje, že jest nutno tyto přípravy učinit včas, neboť v r.1950 tyto práce nebudou moci býti zahájeny, proto, že s nimi v ~~plánu nebylo~~ v celkovém hospodářském plánu nebylo počítáno.

(Poznámka). Hned po zahájení jednání po přestávce bratr synodní senior upozorňuje na ustanovení, které praví, že na synodu smějí býti připuštěni ke slovu pouze synodálové. Jiní řečníci mohou býti připuštěni ke slovu jen po výslovném souhlasu synodu.

Zadá, aby tento souhlas byl dán pro předsedu jednotlivých odborů synodní rady. Synod jednomyslně souhlasí s tímto návrhem.

Synodní senior uvádí 6.bod odpoledního zasedání, referát bratra prof. Dr J.L.Hromádky: Poslání církve v dnešní době.

Otcové a bratři, synodní rada pověřila Dr Součka, Dr Dobiáše a mne vypracováním poselství, kterým by se synod obrátil k církvi. Dnešní doba je převratná, je v ní mnoho zmatku, kupy nedorozumění a nejistoty a strachu. Máme dojem, že nedáváme jasných rad, do církve, nejsme na stráži, málo pomáháme, abychom s hlediska víry řekli ~~řekli~~ své slovo. Mnozí lidé se snažně domáhají, abychom je podepřeli, abychom jim pomohli, naznačili cestu. My jsme toto poselství vypracovali. Chtěl bych říci nejdříve za sebe i za své kolegy, co nám tanulo na mysli, když jsme je skládali: 1) ~~Bylo nám předem jasné, že poselství církve Kristovy je ve všech dobách stejné. Církvi apoštolské, stejně jako církvi za reformace, stejně i dnes. Po této stránce není rozdílu. Musíme jít tam, kde vznikala církev apoštolská. Nám nestačí vracet se k reformaci, tak těžká je naše současná doba, že se musíme vracet k počátku církve, t.j. do doby apoštolské. Na ničem se nemůžeme orientovat než na tom, že Ježíš Kristus ukřesťovaný byl kázán a kde bylo obecenství bratří. Když budu mluvit k dnešní situaci, musím mluvit na pozadí církve, jež jest živým tělem Kristovým. a jež má tutéž funkci jako v době apoštolské. Vědomí, že dnešní situace světová je tak převratná, stále se mění, stále se musíme vypořádávat s tím, co se dnes děje. Nevíme přesně, co bude zítra, celý svět je v pohybu, na všech stranách se hroutí lidským hříchem to, co bylo pevné, co se vyžilo a musí učinit místo něčemu jinému. My, úřad církve Kristovy toto musíme vědět. Nesmíme se na to dívat s hlediska lokálního, ~~na~~ stoupáme na horu Hospodinovu, abychom viděli, ~~na~~ Mať kráčí Hospodin celým světem, kroky toho, který soudí, hubí, boří, ale také staví. Osobně cítím, jak těžko se s tím lze vyrovnat. Mít jasný pohled víry, který se odosobní. Synod se sešel, abychom byli upřímní sami k sobě, k církvi i ke státu, abychom hráli s otevřenými kartami, ~~abychom hráli s otevřenými kartami~~ Proto chcí mluvit se vši jasností a otevřeností. Ty vrstvy, které převážně tvoří naši církev jsou nejtěžší lidsky, stavovsky a osobně postiženy novým vytvářením poměrů v našem státě. Sám jsem z rolnického rodu a vidím, jak s na venkově dějí převrácené věci. Má manželka je z městské rodiny pražské, vidím, jak bohatství včerejška již dnes není, vidím z bezprostřední blízkosti, kolik těžkostí, bolesti a trápení je s tím spjato. Ano, je to tak, jsme postiženi. Síla naší církve ~~se~~ posoudí, jestliže budeme umět tyto trampoty překonat. Jestliže naše víra bude dost silná, abychom viděli co se děje, ale abychom přesto šli kupředu. Rychle se všechno mění, dostávám dopisy z Ameriky a z nich vidím, jak to, co na př. to, co v r.1947 bylo v Americe, dnes už tam není. ~~I~~ I Amerika se ve své struktuře mění. Poznávám, jak vše rychle kvapí, přiznávám se, že mi nestačí dech. Někdy mi je úzko, modlím se každý den, abych viděl, abych to zvládl, abych všechno, co dělám konal z ryzích pohnutek víry, ne z osobních důvodů, abych neudělal falešný krok. Uvažoval jsem někdy, kdyby na př.zavřeli Husovu fakultu, co bych dělal? Budu naříkat, zlobit se? Budeme hledat nové cesty. Musíme jednat stále v síle své víry. Druhá věc, která nás zatěžuje: lidé nežijí z opravdové víry, ale tím, co slyší v rozhlase, ať již z Londýna nebo z Ameriky. A to mne přímo zlobí, poněvadž vím z vlastní zkušenosti, jak je to falešné, jak to lidi mate. ~~Kdyby~~ Lidé takto žijí z dohadů a falešných představ. Kdyby byli ve víře a s ní zápasili s tím, co se děje, byli by dál. My jsme zjalověli a žijeme z falešných představ. To jsme měli na mysli, když jsme sestavovali toto poselství pro církev.~~

A to třetí, co jsme měli na mysli jest, jak my, církev Kristova, tuto situaci zvládneme, jak svou svobodu uchráníme. Církev Kristova umí žít i v řetězech, umí se stáhnout do kahanomb. Já do nich, půjdu bude-li toho potřeba. Takto se dívat na situaci není potřeba. Církev má veliké možnosti a záleží na nás, jak budou využity, jak je ~~využijeme~~. Je naše víra jasná, určitá? V dnešní době školení, ideologického tlaku, i ve školách jenom lidé jasné víry mohou obstát. Kdysi jsme jednali s vyšším představitelem našeho státu a byli jsme ujištěni, že budeme svobodni. Upozorňoval jsem, že ~~my~~ všechny mocenské prostředky jsou na druhé straně, my máme jen svou víru. Bylo nám řečeno: jdete za svou věrou. Jde o to, zda ji máme, a jestli věrou skutečně žijeme. Čím žijeme? Proto nám záleželo na tom, abychom tuto neotřesitelnou víru formulovali.

To čtvrté: My, církev Kristova, máme ještě zvláštní funkci. Dnes je mnoho těžkostí, lidé jsou všelijak postiženi a vyvstává tu otázka, jak to udělat, abychom nebyli sběrnou reakce a přece pomáhali těm, kdo to potřebují. Církem je na to, aby pomáhala i těm, kteří jsou stíháni i z politických důvodů.

My jsme církví Kristovou, která má nejenom úkol, aby shromažďovala lidi kolem slova Božího, má úkol, aby mluvila proti všemu, co je nespravedlivé, špatné a zlé. Jak to ~~uděláme~~ uděláme, aby nám bylo rozuměno? Když tak děláme, že to jsou důvody víry, které nás vedou? Toto konat s plnou otevřeností a čestností je velmi těžké. Po analýze bychom zjistili, že mnozí lidé - faráři, mlčí, protože nemají čisté svědomí. Procházíme dobou veliké zkoušky. Je otázka, zda obстоjme v tomto velkém zápase. Jestliže my prohráváme, mají pravdu ti, kteří prohlašují, že náboženství a církev je dočasným zjevem které se stane kbytečným, až se uskuteční spravedlivý sociální řád, socialismus - komunismus, pak my toho budeme vinni, poněvadž jsme nebyli dost věrni. Budeme s tím musít zápasit pozitivní věrou. V každé společnosti je místo pro církev Kristovu. Ani společnost beztržidní neobstojí, jestliže tady nebudou ty mravní cíle, které plynou z církve Kristovy.

Naše zpráva jest takto sestavena: V prvním oddíle voláme ku pokání. V každé bídě musíme hledat vinu především u sebe. Soud začíná se v domu Božím. Kdo toto nechápe a kdo si to neuvědomuje, ten nerozumí evangelium. Za bídu světa musí křesťan obviňovat především sám sebe.

V druhém oddíle: kdo je naší poslední autoritou, která nás vede v našem životě? 1. Bůh, zjevený v Ježíši Kristu, 2. v Kristu jest záruka důstojnosti a stobody lidské duše. V církvi Kristově jest předpoklad pravého bratrství, ta má být vřadky oprávněného společenství. My se s hrůzou přesvědčujeme, že u lidí, kteří ~~dnes~~ dnes budují, je více smyslu pro společenství nežli u nás. Vzpomínám si na otce Dr Hrejsy, který říkal, že jsme podobní hromadě oblásků ležících vedle sebe, nevíme jeden o druhém. Tam nás zavedla naše nešťastná evropská vzdělanost.

Ve třetí jsme se pokusili vyjádřit několika slovy kriticky a pozitivně, co se dnes děje. Zdůrazňuji, že jest potřeba poctivosti vůči státu, zavrhuji oportunistické projevy, které jsou pronášeny s tím vědomím, že jsou vynuceny a že jim stejně nikdo nevěří. Jest nezbytně potřeba otevřenosti vůči církvi. Musíme se odvážit být nepopulární a vzít toto odium nepopulárnosti na sebe, abychom měli odvahu mluvit ke svým lidem otevřeně a abychom měli odvahu ke kritice i vůči státu. Žádnou chytráctiku, ale otevřenost. Já sám to říkám, to jest projevem mého osobního niterného přesvědčení. Dovolte tedy, abych naše poselství přečetl s tím, že každé doplnění a opravu naší formulace radostně přijmeme. - Přecteno poselství o poslání církve v dnešní době. Po-přečt

Po přečtení poselství projevuje synod svůj souhlas potleskem.

Bratr farář Dus projevuje vděčnost br. prof. Hromádkovi, i ostatním bratřím, kteří vypracovali přečtené poselství a navrhuje, ~~aby bylo upuštěno od další debaty~~ aby bylo upuštěno od další debaty a dnešní zasedání ukončeno.

Bratr Dr. Verner doplňuje návrh br. Dusa, aby přečtené poselství bylo synodem schváleno.

Bratr Adámek zdůrazňuje, aby v případě, že poselství bude v tom znění, jak bylo přečteno, schváleno, bylo na znamení opravdového pokání v modlitebním ztišení potvrzeno.

Bratr Dr. Hromádka vítá návrh bratra Adámka a žádá rovněž o modlitební ztišení a zakončení zpěvem žalmu.

^{vě}
Synodále ^{vě} povstávají, bratr Dr. Hájek vyzývá, aby se v této chvíli modlil ten, kdo se cítí k tomu povlán. Následují modlitby bratři bratra faráře Matějky, bratra prof. Hromádky, Holman, Kudný, Suchmana a Sebesty.

Bratr synodní senior Hájek dává hlasovat o poselství, které jest jednomyslně synodem přijato.

Odpolední zasedání jest ukončeno zpěvem žalmu "K horám patřím já vesele." Zasedání bylo ukončeno v 19,45. hod.

Zapsali:

Bohumil B e t k a

Bohumil Betka

Lubor F r a n c ů

Lubor Franců

o čtvrtém zasedání X. synodu Českobratrské církve evangelické dne 15. února 1950. *8.15 dopoledne*

Shromáždění zahájeno v 8.20 ráno společným zpěvem písně "Bože, vyláždě požehnání a pobožností, vedenou seniorátním kurátorem bratrem Josefem Ondrou, který se pomodlil a přečetl oddíl Filip. 4, 1-7.

Jednání zahájil bratr synodní senior Dr. Hájek sdělením, že je nutno probrati látku, zbylou z večera a pro krátkost času vyzval ke stručnosti v projevech.

Jako první byl uveden referát br. faráře Vl. Čapka o výchově v církvi. Referátu předal 3 připomínky k veřejší diskusi.

1) Diskuse přerušila výchovu ve sboru ve všech složkách současně. Odtud vyrůstají spolupracovníci, kteří přicházejí v úvahu pro zařazení do kursů.

2) Pro výchovu v rodině je potřeba pomůcek pro rodiče, aby dovedli rozmlouvat o základních náboženských otázkách s dětmi a odpovídat na jejich otázky.

3) V celé církvi je nyní asi 15 mladistvých zájemců o katechetickou práci, což zjištěno dotazníky.

Dále upozornil, že podrobná zpráva o výchově na školách je v tiscích synodu č. 11, o Husově bohosl. semináři v tisku 10, bod 7, o spirituálu v tisku 8, bod 9.

Další část jeho řeči obsahovala vlastní referát o výchově v církvi, který je k protokolu přiložen.

Synodní senior Dr. Hájek poděkoval za referát a oznámil synodu:

- a) člen synodu Dr. Vl. Medek z Vys. Mýta se omlouvá, že z naléhavých služebních důvodů musel odjet. Náhradník povolán nebude.
- b) Metropolita Nikolaj, který byl dnes odprovozen na letiště, posílá synodu svůj výslovný pozdrav a přání Božího požehnání.
- c) Rovněž od slov. a. v. církve došel telegram s přáním synodu.

Senior Dr. Kejž z Nov. Města podává referát o práci v nedělních školách, který jest přiložen k protokolu.

Synodní senior děkuje za referát, dává schválit navržený dík Dr. Novotnému a Dr. Bednářovi za dosavadní práci v nedělních školách a zahajuje diskusi o obou předchozích referátech.

Přijat návrh E. Stehlika, aby každý mluvil nejvýš 3 minuty a nejvíce dvakrát. Na jeho dotaz, kolik je v církvi dětí bez vyučování náboženství odpovídá předseda, že o tom jsou statistiky, ovšem neúplné.

Dr. A. Verner podává celkem 5 návrhů, jež budou probrány v tomto zápisu na místech, kdy bylo odhlasováno jejich schválení.

Senior M. Šourek navrhuje jednati o otázkách, týkajících se různých věcí odděleně. Žádá synodní radu, aby se chovala péšlivěji k přijatým usnesením synodů. Na posledním synodu usneseno již vzdělávání laických kazatelů, ale zapadlo. Napříště budiž zasedání synodu plánováno více času, aby nebylo třeba spěchat s projednáním důležitých otázek. Synodní rada nechť trvá na své autoritě vůči těm farářům, kteří nedbají o nedělní školy ve svém sboru.

Farář B. Jerie vytýká synodu, že zbytečně ztrácí čas nekonkrétním hovorem a předbíráním v jednání o věcech, jež podle programu mají přijít později. Příruček pro výchovu mládeže vytýká nepřínalnost

theologickým materiálem, takže mladým lidem pro jednotlivosti uniká hlavní jádro. (příručka k evang. podle Jana) . Doporučuje, aby na- - příště všechny příručky byly předkládány synodní radě ke schválení. Poněvadž není jednoty v názoru na cíl konfirmace, doporučuje zřídit komisi, která by vypracovala jednotný názor církve o cíli konfirmace. Přítomné seniory žádá, aby ve své kompetenci podporovali práci nedělních škol získáváním spolupracovníků na úlohách, z nichžvně- které jsou vypracovány velmi nedbale. Je třeba nových pomůcek, aby- chom mohli čelit bezvěreckým útokům proti křesťanství. Husova fa- kulta by měla vést bohoslovce tak, aby byli vyzbrojeni apologetikou na novém podkladě. Učitelé náboženství nemají dost času na svou práci proto, že se jim ukládají úkoly, na dobu, v níž mají vyušo- vati náboženství (školení, brigády a pod.) .Navrhuje, aby synodní rada zjednala nápravu pomocí SUC.

Vedení schůze ušimá se dále náměstek syn. seniora Burian, poněvadž bratr synodní senior se odebral se včera zvolenou deputací ke slyšení k panu ministru dr Čepičkovi. Žádá, aby se jednalo odděleně podle oborů. Především k vyučování náboženství:

Bednář, Ml.Boleslav si stěžuje, že vyučování náboženství na III.stup- ní vážne pro těžkosti v rozvrhu a pro nedostatek zájmu rodičů. Na rodiče jest působiti, aby měli pochopení pro význam těchto hodin, i když dítě musí odejít ze školy později. Sbory by měly pečovat o přespolní žáky, nucené čekat déle na hodinu náboženství.

Farář Suchman žádá projednání existenční otázky výpomocných učitelů náboženství., bez nichž není v pohraničí práce myslitelná a kteří často dostávají plat s velkým zpožděním.

Náměstek B.Burian upozorňuje, že to patří na jiné místo v jednání.

Kurátor Veska podává návrh na schůze učitelů náboženství, který byl opět projednán později.

Ve věci nedělních škol promluvíli:

Dr Rathay: jako účast dospělých na bohoslužbách, tak i účast dětí v nedělní škole je symptomem náboženské živosti sboru. Zachycujeme však v NS jen zlomek dětí. Nejen faráři, nýbrž i staršovstva a laikové mají se starat o shromažďování dětí, zvláště v rozsáhlých sborech. Synodní rada nechť tuto povinnost staršovstvům uloží.

Farář Dus doporučuje, aby synod uložil seniorátním výborům povinnost zřídit NS ve všech sborech a věšších kazat.stanicích a dbáti jejich rozvoje.

Farář Nechuta doporučuje opatřnost ve vydání zpěvníku pro NS. Výběr písní budiž dostatečný. Učme děti vážit si zpěvníku a nosit jej s sebou tak jako nosí biblí.

Farář Šebesta doporučil vydati znovu zpěvník "Zpívejte Hospodinu". Vyjdařuje potěšení nad řádným ustavením výchovného odboru pro ne- konfirmované a žádá, aby tento odbor konal řádně své pravidelné schůze jako odbor B. Také příručky NS buďtež vydávány za kontroly synodní rady.

Senior Kejř sděluje, že nový zpěvníček pro NS bude v podstatě rozšířením zpěvníku "Zpívejte Hospodinu."

Farář O.Kadlec žádá, aby zpěvníček nebyl rozšiřován o libivé písničky a žádá, aby nebyly vydávány věci jako Balcarovo vánoční pásmo, které snižuje jádro vánoční zvěsti.

Ve věci mládeže konfirmované promluvíli:

Senior Somolík: děkuje za vydání příručky k evangeliu podle Jana. Sleduje příručky již po řadu let, má i výtky, ale konstatuje, že toto je první příručka, která nepracuje za mládež, nýbrž učí mládež samostatné práci s biblí.

Farář Beneš se připojuje k Somolíkovi a děkuje ze stejných důvodů za Heryánovu příručku k Markovi.

Kurátor Peřina doporučuje, aby dny mládeže ~~ne~~ přinášely referáty kratší a srozumitelnější a mládež nebyla vyčerpávána dlouhými a učenými projednáními.

Farář Kadlec upozorňuje, že příručky jsou pro pracovníky, aby se naučili biblí studovat. Kvituje obě příručky, jen vytýká Heryánovi, že se neměl dát zarazit kritikou a měl pokračovat podle původního plánu.

Stanislav Čapek po připuštění synodem ke slovu konstatuje, že čtrnáctiletá mládež není způsobilá ke skládání konfirmačních slibů a navrhuje konfirmovat až po letech dorosteneckých.

J.Trojan z Nového Města praví, že si nařikáme na mládež, ale příčinou nezájmu nejsou jen příručky, nýbrž hlavně rodiny. Kde nedávají rodiče příklad dětem v modlitbě, v četbě bible a chození do kostela, nemohou to od dětí očekávat.

Ve věci Husovy fakulty doporučuje bratr J.Adámek z Přerova, aby studentům byla popřána svoboda ~~rukou~~ při volbě spirituála. (Potlesk na galerii). Předseda upozorňuje, že bod spirituála je na pořadu ~~přeději~~ *zde*.

Ve věci Hus.bohosl.semináře nebylo připomínek.

Ve věci laických pracovníků promluvíli:

Prof J.L.Hromádka praví, že je opravdu nutno začít s dlouhými a pravidelnými kursy pro ~~místní~~ výchovu pomocných učitelů. Doufá, že Hus.fakulta se dá k dispozici pro tuto práci, je však třeba přibrat na pomoc praktické experty.

Náměstek Burian vítá námět s poznámkou, že povedeme-li kursy diletantsky, nebude z nich nic. Spolupráce Hus.fakulty bude velmi vítaná.

Na návrh seniora Skaláka byl jednomyslně přijat návrh z tisku 3, bod 3 v tomto doplněném znění:

Synod ukládá synodní radě, aby pečovala o odborné vzdělání výpomocných učitelů náboženství pořádáním kursů a různým jiným školením ve spolupráci s profesory Husovy bohos.fakulty. *12. 52!*

K upozornění seniora Šourka, že poslední synod přijal obdobné usnesení o školení, které však nebylo uvedeno v život, praví náměstek Burian, že jest na seniorátních výborech, aby se provedení usnesení uchopily.

Senior Lanštják vítá spolupráci s Hus.fakultou, která se již osvědčila v extensích, pořádaných pražským seniorátem. Účastníci sami si žádají pokračování. ~~XX~~ Program bude rozšířen na čtyři leta a zakončen zkouškami. Tím dají extenze laickým kazatelům základy theologického vzdělání.

Farář B.Jerie doporučuje zřízení alespoň dvou stálých středisk pro tuto práci.

Senior Sourek navrhuje, aby synodní rada ve spolupráci s Husovou fakultou se starala o školení laických kazatelů.

Čuřík

Bratr ~~xxxxx~~ žádá, aby se toto školení neomezovalo pouze na Prahu.

Bratr Peřina doporučuje kursy delší než jen jedno-či dvoudenní.

Na to předseda dává hlasovat o zprávě far.Čapka a sen.Kejře, jež obě byly jednomyslně přijaty.

Dále byly schváleny tyto návrhy:

Synod ukládá seniorátním konventům a výborům, aby zřídily seniorátní výchovné odbory pro mládež nekonfirmovanou a spolu s nimi aby byly odpovědný za zřízení a rozvoj nedělní školy ve všech sborech a větších kazat.staniciích seniorátu. (jednomyslně) návrh sen.Sourka).

Synod ~~xxxxx~~ se těší z toho, že výchovné odbory věnují písmu sv. stále více pozornosti a studia. Současně žádá ~~synodní~~ výchovný odbor, aby pracovní příručky, jež mají být pomůckou k výkladu Písma sv. byly psány theologicky jasně. (jednomyslně - Dr Verner).

Synod naléhavě doporučuje staršovstvům všech sborů, aby opatřila pro konfirmační svičení a pro práci výchovných odborů pro konfirmované dostatečný počet výtisků Řičanovy knihy "Od úsvitu reformace k dnešku a Šoltészových "Běhů křesťanské církve" jako nezbytných příruček. (přijato 35 hlasy ze zjištěných 67 přítomných - návrh Dr Verner).

Synod pověřuje synodní radu, aby v zájmu doplnění studia našich bohoslovců usilovala u příslušných úřadů o povolení studia na bohosloveckých fakultách ~~xx~~ zemích západních i zemí lidové demokratického zřízení (jednomyslně - Dr Verner).

Synod žádá synodní radu, aby ve spolupráci s profesory Husovy fakulty a seniorátními výbory pečovala o pořádání kursů pro laické kazatele a presbytery. (jednomyslně - Sourek).

Mladým bratřím nebo sestrám, hlásícím se do církevní služby kazatelské a nemajícím maturity budiž stipendiem umožněno a jako povinnost uloženo složití maturitu, aby potom mohli studovat na bohoslovecké fakultě. (jednomyslně - Dr Přemysl Tardy)

Vyučování náboženství na školách budiž kontrolováno příslušnými církevními orgány. (jednomyslně - Veska).

Učitelé náboženství nechtě se sejdou před koncem škol.roku ve svém seniorátě k poradě, pojednají o svých úspěších a nesnázích a předloží protokol o poradě prostřednictvím seniorátního úřadu synodní radě, která se má postaratí o odstranění závad. (jednomyslně - Veska).

Referát o práci Evangelizačního odboru podal předseda Stan.Čapek. Úvodem řekl: Křesťanství se vytýká, že je opiem pro lid. Tažme se, zda to není někdy oprávněné, totiž, abychom se náboženstvím jen neopájeli. Když srovnáme to, co činí socialistické kruhy s tím, co děláme my, musíme se před těmito horlivci stydět. Říká se, že komunismus je nové náboženství. Musíme ukázat, zda dovedeme vyvinout takové úsilí, jaké vidíme u některých z nich. Neřikají sice: Pane, Pane, ale činí. Vlastní referát přiložen ku protokolů.

~~xxxx~~ V diskusi o této zprávě promluvili:

Senior Šourek: Nám se seniorátní evangel.odbor osvědčuje. Synod by měl uložit, aby SEO byl založen všude, kde ještě není. Necht v něm pracují především laikové, jako u nás.

Farář Venc tvrdí, že dnes každý seniorát SEO má, ale nedělají práci stejně a nereferují o ní. Některé senioráty v poslední době projevují oživený zájem. Synodní odbor evangelizační by měl práci SEO řídit. Těžký je dnes problém vydavatelský.
d r.

J.Adámek děkuje profesorům Šoučkovi a Novotnému za pomoc při jejich laickém kursu. Doporučuje prohloubení této práce a nabádá SEO, aby se nebály přibrát ku práci t.zv. "obrácené".

Farář K.Matějka praví, že nejde o to, těchto lidí se bát, ale že je jich málo. Doporučuje spolupráci synodního EO se Snahou, která pořádá vlastní velké prázdninové evangelizační sjezdy.

K.Mynář doporučuje biblické hodiny také ve vesnicích, vzdálených sídla sboru, aby se jim umožnil styk s Písmem sv. Dává za příklad svůj sbor, kde farář pořádá biblické hodiny v obcích a přitom navštěvuje rodiny.

Farář Novotný, Jimramov: mluvíme o pohanské misi, ale máme málo misionářů, kteří by šli ven. Tu myslím především doma na oblast, kam pronikáme s evangelizací jen velmi těžko a pomalu: je to veřejný život, politické prostředí. Pracuje se tam dnes úsilovně, ale ti mistři, kteří by mohli pomoci, tam ohybí a sedí doma u své theologie. Táhá se, je-li to naše duchovní síla nebo slabost, že se zdržujeme účasti ve věcech veřejných. Soudím, že slabost a je třeba hledat nové cesty a činit pokání i v této oblasti. Jsou lidé, kteří se dívají na sociální dění dnešních dnů jako na přechodný zjev. Záleží na tom, jaký pohled na věc má farář, který, zvláště ve venkovském sboru na smýšlení lidu značný vliv. Dr Boháč ve svém proslovu příliš zidealizoval náboženství a zúžil materialism. Ale pozorujme materialism z hlediska, jak ovlivňuje poměry ve světě. Ježíš řekl, po ovoci poznáte je. Materialism není třeba chápat tak zle, jak tomu bývá. Hází se sem podobenství o dvou synech, zvláště o tom, který odmítá, ale jde. Materialism mluví o dialektice, to znamená, že i v poměru k náboženství může dojít k jinému stanovisku. Říká se, že farář si má hledět svého. Ale dnes je politika službou bližnímu. Máme-li konat evangelizační práci, musíme se vyzbrojit také politickým vzděláním. Na vývoj materialismu může mít vliv i theologie, bude-li se přičině starat o tento svět. Není evangelizace, jestliže duchovní hrdinsky mluví o Nábotově vinici. To je podporování starých řádů a ne evangelizace. Musíme se učit zájmu o tento svět a veřejné věci i u reformačních otců. Máme proti sobě dnes dobře školený lid. Máme-li konat evangelizaci úspěšně, musíme vědět, jak a co tyto lidé myslí. Je nutno si udržet důvěru lidu. Proto nesmí být rozporu mezi kázáním a životem kazatelů.

Karel Trusina odmítá tento projev poukazem na včera přijaté poselství synodu, které v III.části vyjadřuje tyto otázky theologicky jasně.

Diskuse skončena a přikročeno k referátu odboru pro revizi církevního zřízení a odboru právního, který přednesl předseda odboru Dr Josef Král. Referát je přiložen k protokolu.

Bratr J.Adámek přehliží složení synodu a konstatuje, že tu není ani jedna žena a že není zastoupena mládež.

K tomu připomíná předsedající, že záleží na konventech, aby ženy do synodu vyslaly. K zastoupení mládeže upozorňuje Dr Jelen, že pro připravované nové církevní zřízení jest navrhován nižší věk volitelnosti. K dotazu seniora Kejře, bude-li možnost posílat k novému zřízení ještě připomínky bylo odpověděno kladně.

Po návrhu seniora Skaláka na konec debaty byla zpráva Dr Krále jednomyslně schválena.

Za odbor ústředí žen referuje br úřadující místopředsedkyně Dr Eva Pellarová, jejíž referát jest opět přiložen.

Po skončení referátu podává tento návrh:

Ve vzpomínce na obětavou a pilnou práci první předsedkyně Ústředí československých evangelických žen a v hluboké účasti nad zkouškami, které Pán Bůh na ni seslal, posílá X.synod sestře B.Křenkové, vdově po nezapomenutelném synodním senioru upřímný pozdrav s přáním pokoje v srdci a úlevy v utrpení. (Přijato jednomyslně).

Senior Kejř praví, že po radostném návratu exulantů a ochotě faráře jít organisovat sbory do pohraničí je další radostnou událostí, že se hlásí na tomto synodu ku práci ženy. Všechny věci mají na nebi i na zemi své místo - i žena.

Farář Stehlik projevuje vděčnost za utvoření odboru žen a doporučuje aby sborový odbor žen byl zakládán všude, kde dosud není.

Farář Koutný činí dotaz, jaký je vztah odboru žen k ústředí žen při Kostnické Jednotě, na což odpovídá Dr Pellarová, že ústředí žen KJ má ráz mezidenominální a vyvíjí činnost jen v Praze. ~~zpráva~~

Senior Višeman upozorňuje na těžkosti zvláštní práce žen v menším venkovském sboru, kde pro nedostatek pracovníků je těžko zřizovat nový odbor vedle odboru sociálního, vedeného po větce opět ženami.

V tomtéž smyslu promluvil Dr Verner.

Bratr J.Trojan doporučuje, voliti ženy do staršovstev, odtud se dostanou i na synod.

Senior Skalák upozornil, že v menších sborech lze mít prakticky odbor jeden, který by měl dvojí pokladnu: sociální a sesterskou.

Po této diskusi přijaty tyto návrhy:

X.synod československé církve evang. po vyslechnutí zprávy o úspěšné dvouleté činnosti Ústředí čbr.evangel.žen se usnáší, aby Ústředí čbr.evangel.žen bylo ustaveno a organisováno jako stálý odbor synodní rady a žádá, aby rozpočet a výlohy tohoto odboru byly zahrnuty do celocírkevního rozpočtu. (proti jednomu hlasu -návrh Ústředí čbr.ev. žen).

Synod vděčně uznává ~~práci~~ dosud vykonanou práci Ústředí žen a ukládá seniorátním úřadům, aby dbaly o ustavení seniorátních odborů žen a spolu s nimi se staraly o zřízení odborů žen ve všech sborech a větších kazat.stanicích.

Po té se navrátil synodní senior Dr V.Hájek a podal zprávu o přijetí včera zvolené synodní delegace panem ministrem Dr A.Čepičkou. - Pan ministr delegaci laskavě přijal a pozdržel déle, než bylo očekáváno. Přijetí bylo velmi přátelské a naše delegace i Dr Čepička řekli v rozhovoru otevřeně vše, co měli na srdci. Ukázalo se, že stanoviska jsou si bližší, než se kdo domnívá. Pan ministr je přesvědčen, že součinnost mezi režimem a církví je nejen možná, nýbrž i žádoucí pro obě strany. Vládní režim i on mají nejlepší úmysl s církví dobře vycházet a nestavět překážky, aby vyvíjel v svobodné náboženské činnosti. Je přesvědčen, že naše poslání je ryze náboženské a duchovní. Máme se soustředit na svou n á b o ž e n s k o u práci. Požádal nás, abyohom synodu vyřídili jeho pozdrav a přání, aby jednání synodu bylo až do konce úspěšné.

Po návrhu seniora Lanštjána bylo dopolední jednání skončeno ve 12.20 modlitbou bratra seniora Lanštjána a zpěvem písně "Otče náš, milý Pane."

Počátek pátého zasedání byl stanoven na 14 hodinu.

Zapsali:

Jan P. Šebesta

Jan P. Šebesta

Antonín Kejzlar

Antonín Kejzlar

122
30

Zápis o pátem zasedání X. synodu konaném ve středu *odpoledne*
dne 15. února 1950. *ve 14 hodin.*

Zasedání zahájil br. synodní senior ve 14.05 hod. Nejprve zazpívána píseň "Všech věků mocný králi", jednání započato modlitbou br. seniora Šotrka a čtením Písma Jerem. 31, 10-20.

Na to přednesl svůj referát Dr. Josef Král o Pensijním fondu.
Referát zní:

Podle zákonů o Pensijním pojištění zaměstnanců byli duchovní státně uznaných církví vynati ze všeobecné pojistné povinnosti, měli-li normální pensijní nároky, které jsou ipso jure spojeny s místem jimi zastávaným.

Aby mohla tyto normální pensijní nároky svým duchovním zaručiti, zřídila naše církev pensijní fond, jakožto vnitrocírkevní zařízení; do tohoto fondu platili duchovní i sbory pravidelné příspěvky a duchovní a jejich pozůstalí pobírali z něho pense, které doplňovali nevelké pense kongruové.

V této věci nastal převrat zákonem ze dne 14. října 1949 č. 218 Sb. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, jenž poskytuje od 1. listopadu 1949 pensijní zabezpečení duchovních a jejich rodinných příslušníků podle obdoby předpisů platných pro státní zaměstnance.

Tím pozbyl náš církevní Pensijní fond pro duchovní, kteří vstupují po 31. říjnu 1949 do výslužby, významu.

Proto se zřetelem k tomuto zákonu zastavila synodní rada činnost Pensijního fondu potud, že se od 1. listopadu 1949 pensijní příspěvky do fondu již neplatí a noví členové se nepřijímají.

Fond bude však nadále vypláceti pense těm duchovním, a jejich pozůstalým na něž se zákon č. 218/49 Sb. nevztahuje, t. j. na ty, kteří před jeho účinností odešli do výslužby.

Jeho další trvání spočívá na ustanovení v § 7 zák. č. 99/1948 Sb., jenž pod písm. d/ uvádí, že duchovní, kteří mají zaručeny normální, t. j. s místem jimi zastávaným spojené pensijní nároky, jsou pojištěni v národním pojištění pouze pro případ nemoci, tedy nikoliv pensijně. Tito duchovní, pokud vstupují do výslužby po 31. říjnu 1949, mají zaručeny normální pense od státu, pokud pak odešli na odpočinek dříve, t. j. před 1. listopadem 1949, mají zaručeny pense pomocí našeho pensijního fondu, který tudíž jest oprávněn vzhledem k nim dále existovati.

Poněvadž fond nepřijímá již žádné příspěvky, má příjmy jen z výnosu jmění. Do jaké míry tento výnos stačí k tomu, aby pense byly vypláceny v dosavadní výši, po případě zlepšeny, nebo bude-li třeba sáhnouti i ke kmenovému jmění, ukáže teprve zkušenost.

K referátu nebyl žádný dotaz ani poznámka. Zpráva Dr. Krále vzata na vědomí a schválen postup synodní rady o zastavení činnosti Pensijního fondu.

Dále přednesl Ing. B. Bareš svou zprávu za Odbor architektů a výtvarných umělců E. D. při synodní radě. Viz příloha č. 1.

V debatě poděkoval Dr. Wagner odboru architektů za vypracování velmi účelných návrhů pro upravy уставů v Myslibořicích a Sobotíně.

Dále přednesl br. Dr. Pellar svůj referát o Evangelickém Dile /příloha č. 2./

123
312.

V rozpravě o tomto referátu podal nejprve prof. Dr. Jilek tento návrh:
"1/ E.D. usiluj proniknout osvětovou prací mezi dělnictvo. Tato vedoucí třída dnešní společnosti hodnotí vysoko husitství, po stránce sociálně revoluční. E.D. má uvádět ve známost, že Husovo usilí bylo především formovat sociální život zákonem Ježíšovým. Když potom po dvě stě let Čechové žili v ideologii husitské, byla to Jednota českých bratří, která se stala její pravou dědičkou a pokračovatelkou.

V našich dějinách se mnohonásobně potvrdilo, co řekl belgický ekonom 19. stol. E. Laveleye: Kdykoli byla bible dána do rukou lidu, vždycky z ní šlehalý revoluční plameny. - Česká otázka byla po věky otázkou náboženskou.

2/ E.D. ať při své osvětové práci využívá hodnot obsažených v krásné literatuře nyní zvláště propagované. Jiráskova a Hviezdoslavova díla seznamují uměleckou formou s naší reformační minulostí.

Práce naší církve se nemůže obracet jenom ke středním vrstvám a k rolnictvu, jako se dalo dosud. Mezi poslanci X. synodu není žádný dělník.

Křesťanství bude více zasahovat do socialistického budování, obrátíme-li větší pozornost k těm, kteří dosud mírou všech věcí činí člověka."

Br. ~~sen~~ kurátor Veska doporučuje, aby E.D. splynulo s Evangelisačním odborem.

Proti tomu Dr. Pellar uvádí, že mezi E.D. a Evangelisačním odborem není vůbec nedorozumění. Na každé schůzi E.D. je předseda Evangelisačního odboru. Zdá se mu však, že sloučení E.D. s Evangelisačním odborem není možné, protože program obou je přece různý.

Dr. Verner poznamenává, že synod může vyslovit radost z toho, co E.D. dosud učinilo. Domnívá se, že není čas ani důvod slučovat E.D. s Evangelisačním odborem, pokud jde o návrh Dr. Jílka, ~~xxx~~ soudí, že se týká spíše Evangelisačního odboru než E.D.

Farář Jos. Beneš podává návrh, aby synod ~~synod~~ vyslovil poděkování pracovníkům v Evangelickém díle. Jeho návrh zní: x/

Po kratší debatě byly oba uvedené návrhy /prof. Dr. Jílka a far. Beneše/ schváleny.

V dalším přednesl prof. Dr. Tromádka tento referát o Misijním odboru:

Zřízení Misijního odboru při synodní radě dalo na sebe čekat třináct let od výslovného popudu našeho prvního misionáře v Kamerunu. Iž 3. dubna 1936 psal br. Mirko Mikolášek z Ndunge synodní radě:

"Časopis Český bratr jakož i Kostnické jiskry dostávám pravidelně, ale někdy bych si přál, aby mi pošta přinesla také třeba jen maličké psaní od Vás. Věřte mi, že potřebuji toho zde a častějšího přímého styku s Vámi doma. Je to možné, aby se ustavil v církvi výbor lidí, zvláště o misi se zajímajících, který by propagoval myšlenku misijní doma a byl ve styku zde se mnou? "

Takový výbor však ustaven nebyl ani IX. synodem před třemi lety, ačkoli br. M. Mikolášek přednesl výslovnou "prosbu, aby synod uvažil, zda by nebylo příhodné a nutné vytvořit organizovaný kruh přátel misie, a přiřadit jej k synodnímu evangelisačnímu odboru. Prozatím pokračoval tehdy br. misionář - nejde o zřízení placené kanceláře, nýbrž o kruh, byť sebemenší, našich církevních pracovníků, kteří by mohli věnovati něco svých sil a času na zahraniční misi, budit a udržovati o ni zájem doma, býti ve styku s misionáři a sbírat a rozdělovati o misi zprávy..

x/ Za vydatnou práci a úspěšnou pomoc v plnění poslání čbr. církve evagg. v oboru vnitřní misie i v naší veřejnosti vyslovuje X. synod pracovníkům v E.D. uznání a dík.

a tak převzítí břímě, které dosud spočívá jen na synodní radě."

Synodu tehdy nebyla dána příležitost, aby o předneseném návrhu hlasoval. Je tedy na X.synodu, aby se k němu vyjádřil.

Na přednáškových cestách z jara 1947 poznal potom br. M. Mikolášek, jak veliký je v církvi zájem o misii mezi pohany. Nedostatek pořádané práce ve prospěch misie vzbudil v něm však při odchodu do Kamerunu x misio-oprávněnou poznámku o tom, že "buď dělá misie Mirko Mikolášek, a pak nár je zbytečné mluvit o misii církve anebo koná misii celá církev, a pak teprv je misionář také jejím misionářem". Přitom dal popud k vytvoření společnosti přátel misie v Kamerunu. Velice mu záleželo na tom, aby to byl kruh spíše pracovní nežli úřední, potom aby se v něm sešli evangelici z Čech i ze Slovenska a posléze či ~~především~~ vlastně především, aby zájem o misijní práci byl vzbuzen u posluchačů bohosloveckých fakult a u mládeže vůbec.

Prvým uskutečněním těchto podnětů jest Misijní kruh, který byl na jaře 1948 založen na ekumenické základně spolku evangelických akademiků Jeronym. Na podzim téhož roku byl rozšířen i na nestudentské přátele misie ze všech jednot a osamostatnil se. S ním souvisí i zájmový studijní kruh misijní, zřízený na Husově fakultě při semináři pro praktické bohosloví.

Přednášky jsou pořádány v Praze i na venkově, v československé církvi evangelické i ve všech ostatních jednotách. Přednášejí bři ze všech jednot. Tak na př. br. Ondráček z jednoty československé přednášel na několika místech o své misijní činnosti mezi Laponci, z našich přednášel br. Adr. Mikolášek na př. v Praze, v čáslavském seniorátu, v Litomyšli a na Slovensku v Komárně, na př. o Madagaskaru a zvláště o Kamerunu podle zpráv svého bratra. Nejvíce přednášek proslovil v Praze, v Čechách na Moravě i na Slovensku br. PhDr. St. Segert, jenž se ujal také jednateleství Misijního kruhu. Spolu s některými bohoslovci přednášel ponejvíce o Indonésii.

Zřetel na Indonésii vyvstal jako nový úkol Misijnímu kruhu, když před Vánocemi 1948 písemně a v březnu 1949 osobně tlumočil br. Jaromír Sečkář, studující onoho času v Holandsku, výzvu holandské misijní rady evangelikům v Československu, aby se ujal spolupráce s domorodou církví v Indonésii, protože holandsští misionáři, stojící sice na straně domorodců, mají svoje postavení ztíženo válečnými opatřeními své vlády. Podobnou výzvou byli o spolupráci požádáni i evangelici v Maďarsku a odpověděli na ni kladně.

Při jednání o odpověď na tuto výzvu se ukázala bezprostřední nutnost vytvořit při synodní radě Misijní odbor aspon na podporu práce v Kamerunu. Návrh na jeho zřízení podal Misijní kruh již v únoru 1949.

Soustavné vzdělávání pracovníků pro misii mezi pohany, kteří se jí chtějí věnovat přímo na misijních polích, i těch, kteří jí chtějí podporovat šířením zájmu a zodpovědnosti za misii ve sborech naší církve, bylo zahájeno zdařilým misijním studijním kursem, jenž se konal za účasti 100 bratří a sester s církví spolupracujících v Misijní radě ve dnech 1. až 4. února 1950 v Čes. Třebové. Přednášeli tam mimo jiné prof. Dr. Hromádka a Dr. Bič, vikáři Mikolášek, Sečkář, a Řepka, ThC Zejfart a Jašek.

Ve sborech naší církve je zájem o misii ve stavu spíše latentním, a proto odbor se jej snaží vzbudit přednáškami, většinou se světelnými obrazy, kázáními věnovanými misii a pod. Až na malé výjimky se toto usilí setkávalo s porozuměním se strany posluchačů a účast většinou převyšovala očekávání pořadatelů. Zatím se odbor dostal takto do 60 sborů a kazatelských stanic, nejvíce v čáslavském a pražském seniorátu, a je připraven posloužit i dalším. Přednášky konali členové odboru Dr. Segert, Mikolášek, Sečkář, vikáři Řepka a Harych, posluchači Husovy fakulty Zejfart, Kalus, Hanák a Vodička. Velice přispívá šíření zpráv o misii, že redakce Českého bratra i Kostnických jisker uveřejňují zprávy dodávané odborem i jiné, za což srdečně děkujeme, a dík náleží rovněž redakci Křesťanské Revue. Sestra ThB Julie Matoušková v práci mezi ženami a

sekretář M.Heryan v práci mezi mládeží vydatně používají svých možností k šíření zájmu o misi. Na ústředních zimních školách 1949/50 bylo misi věnováno náležité místo. Tato práce přispívá též k vnitřnímu oživení církve a u nás se astýká se s působností synodního odboru evangelizačního. Práci vnitromisijní v souvislosti s misí mezi pohany se věnuje br.E. Řeháček, jenž jako člen obou příslušných odborů obstarává i jejich styk.

Z podaného přehledu činnosti Misijního odboru je zřejmo, že tato práce je v samých začátcích a že dosud zde bylo vykonáno velmi málo. Je tedy potřebné, aby ve všech sborech naší církve a u všech jejích členů se probudila zodpovědnost za toto dílo, aby přestali na ně hledět jako na něco exotického a celkem zbytečného. Naše zanedbávaná dosud zodpovědnost je veliká a ukoly čekající na naši církev nemalé, je potřeba usilí všech, abychom je aspon částečně splnili.

V závěru svého referátu přednesl prof.Dr Hromádka čtyři návrhy /příloha č.3/

V debatě navrhl Dr Verner především, že synod vítá zřízení misijního odboru při synodní radě. Dále navrhl, aby všechny návrhy prof.Hromádky byly zařazeny k projednání až po vyřízení všech návrhů, které byly synodům písemně rozeslány a které má synod vyřídit.

Senior Skalák navrhl, aby synod zasedal ještě zítra, t.j. 16.února 1950 dopoledne, aby všechny návrhy mohly býti bez ehvatu projednány.

Tento návrh byl přijat.

Na to bylo pokračováno v jednání o návrzích prof.Hromádky a odhlasovány návrhy číslo 1.a 2./viz. příl.č.3/.

Synodní senior upozorňuje před jednáním o návrhu č.3., že máme velkou potíž s obsazováním míst farářů. Máme 26 prázdných míst a nemůžeme je obsadit.

Sen.kurátor Peřina vznáší dotaz, zda misijním farářem musí být skutečně farář.

Dr Boháč se domnívá, že k této funkci stačí dobrovolný pracovník.

Br. Adámek dává k uvažování, zda by Evangelizační odbor a Misijní odbor nemohly mít jednoho společného faráře.

Senior Sourek se domnívá, že bude požehnáním pro celou církev bude-li toto místo vykonávat farář.

Senior Kejř uvádí, že živá církev musí být církví misijní, i když má své potřeby, ale domnívá se, že tímto misijním farářem by mohl být kterýkoli farář sboru.

Prof.Karel Bednář vyslovuje pochybnost, že by farář sboru mohl být zároveň misijním farářem a táže se na bratra Sečkaře, aby bylo řečeno synodu, zda má předpoklady pro tuto práci.

Farář Matějka podporuje návrh Adámkův.

Prof.Hromádka pak uvádí, že ovšem dobrovolně se dá všechno dělat. Ale pokud nevezmeme práci do rukou systematicky, nemůžeme čekat žádný pořádný výsledek. Farář na sboru by musel nejen vyřídit nějakou korespondenci, ale musel by jezdit po sborech, budit zájem, to by nemohl dělat. Br.Sečkař byl už na Misijní škole v Holandsku, vrátil se do CSR, ač z Holandska byl poslán do Indonésie. U nás chce budit v církvi zájem pro misijní práci. Už všechny přípravné práce ~~korespondenční~~ pro misi nesou požehnání pro vlastní církev. Domnívá se, že můžeme aspon požádat synodní radu, aby takové místo misijního faráře systemisovala, resp. aby pracovala k systemisování takového místa. Kdybychom dlouho čekali, možná, že bychom zmeškali rozhodující dobu. Teď je čas.

Dr Boháč poznamenává, že tento návrh je už přijatelnější. Ale zatím nemáme projednanou otázku systemisování vlastních míst se SUS. Ale je možno pojmout tuto systemisaci do našeho celkového plánu. Uvedl, že leckdy může vést mladé lidi k zahraniční misii touha podívat se do cizích zemí. Zatím nechtějí tuto práci dělají dobrovolní pracovníci. Pokud jde o bratra Sečkaře připomenul jeho odpovědnost pracovat u nás v církvi doma.

Senior Lanštják poznamenává, že před dvěma roky zvolil pražský seniorátní výbor vikáře Soběslavského, aby se staral o vysokoškolské studenty. Synodní rada nám však tuto volbu neshválila, proto tohoto vysokoškolského pracovníka dosud nemáme. Je dohodnuto s Misiijním odborem, že by misijní farář vedle péče o misii se staral též o práci mezi vysokoškolskými studenty. Doufám, že uznáte potřebu takového pracovníka mezi studenty a tu by takový misijní farář mohl zároveň tuto práci obstarat.

Dr Verner uvádí, že jde o to máme-li takováto farářská místa pro práci celocírkevní zřizovat či nikoli. Soudí, že bychom měli usilovat o systemisaci takových míst a obsazovat je podle možností. Připomínku synodního seniora o velkém nedostatku ~~řádků~~ farářů uvnitř církve nutno vzít v úvahu.

Farář Timoteus Pokorný soudí, že musíme vykonat vše, co vykonat můžeme. Můžeme odhlasovat třetí návrh prof.Hromádky, neboť jde o systemisování místa.

Farář Mašějka a farář Beneš ohrazují se proti tomu, aby se lehkomyslně mluvilo o vážných zájmech o misijní práci jako je bratra Sečkař, kteří chtějí pracovat na misijním poli a nejen jít za dobrodružstvím. Nyní je čas příhodný, neodkládejme.

Senior Molnár uvádí: Budme vděční za to, že se probudil zájem o zahraniční misii, ale nechtějme mít všechno na jednou, nýbrž jak možnosti dovolují. Přenechejme synodní radě, aby bylo-li by možno takové místo systemisovala, a doufejme, že jednou, až budou zde možnosti, se toto místo obsadí. D

Dr G.Hrejsa prohlašuje, že základem vši církevní práce je sbor, a to již podle církevního zřízení. Dokud nemáme sbory obsazené a faráři nám padají pod tíhou práce, nemůžeme se hned do misie pustit.

Prof.Hromádka uvádí, že misijnímu odboru jeho návrhy šlo také o to vycítit jaký je puls církve a myslím, že synodní kurátor tento puls srazil. Víím, že se najdou mladí lidé, kteří jdou na teologii protože chtějí mít živobytí. Víím, že jsou dobrodruzi i v misii. Ale zápal misijní není žádné dobrodružství. Jde o to, abychom si uvědomili, že jsme součástí církve Kristovy na celém světě a že máme těm lidem venku poslat "kus svého vlastního těla". Musíme plánovat. Nemůžeme vůbec obsadit tohoto faráře, když nebudeme mít systemisované místo. Musíme se na otázku misie správně podívat a nepřenést se jen přesto, že nemáme peníze a možnosti. Jde o to, aby církev ve chvíli tak rozhodující, i když je sama ve velké tísní, přece někoho dovedla poslat. Ze zahraničí nám říkají, že jim v misijní práci chybí 90% pracovníků a nám snad 20%. Máme možnosti podle své víry a možnosti rostou s vírou.

Dr Boháč namítá, že svým projevem nechtěl zájem srážet. Dosud se na nás nikdo neobrátil a myslím, že ani těch uváděných 90% není bezpečně zjištěno.

Prof.Hromádka odpovídá, že se na nás již obrátila Misiijní rada holandská. Nejde jen o bohoslovce, také o mediky a ženy k sociální práci.

~~Vyřídil jsem~~

V dalším jednání byly pak odhlasovány 3.a 4.návrh /příloha š.3/ bez poznámky u návrhu š.3.

Potom přednesl farář Vl.Čapek za vydavatelský odbor tento referát:

Nové poměry vydavatelské a nakladatelské přivodily určité změny i v ediční činnosti církve. Na příště jediným oprávněným vydavatelem náboženských knih a církevních pomůcek je ústředí naší církve. Proto je potřeba spojit zájmy a programy všech skupin, odborů i jednotlivců v naší církvi a stanovit jednotný plán. Mohou být vydávány pouze věci nejvybranější a nejnaléhavější, aby se co nejlépe využilo stanoveného přidělu papíru.

K řízení práce vydavatelské jmenovala synodní rada 8-členný vydavatelský odbor, jehož členy jsou: prof.Dr J.L.Hromádka, V.Čapek, L.Balcar, B.Cernohorský, Dr V.Miškovská, L.Břož, Dr V.Eiderna, J.Svaton. Odbor se již sešel k ustavující schůzi. Přehlédl poslední měsíce vydavatelského podnikání v církvi, které byly poznamenány nejistotou a stopami přechodu k nové upravě a uvítal zprávu, že Písmákův deník i kalendář budou vydány, i když opožděně. Písmákův deník zatím vyšel. Byl také stanoven vydavatelský program pro letošní rok. Výkonným orgánem odboru bude Dr F.Laichter, který se ujme své nové činnosti v kancelářích synodní rady l.března t.r., prozatím na jeden rok.

Vydávání publikací bude prováděno synodní radou přes nakladatelství Kalich. Podrobnosti nejsou ještě stanoveny. Není také docela jasno, zda na Kalich nebudou odkázány i ostatní evang.církve.

Měsíčník Český bratr /viz tisky č.10, bod 10/,obnovený po válce r. 1947 vychází přes všechny technické potíže a velká zpoždění desetkrát do roka. Chce být časopisem zaměřeným dovnitř církve. Jeho posláním je biblické a věroučné vzdělávání čtenářů a vytváření radostného a dělného prostředí pro růst sborového života.

Sbírka kázání /viz tisky č.10, bod 11/ je určena pro čtené bohoslužby v diaspoře, pro rodinné pobožnosti i k soukromému vzdělávání. Pracuje na ní každý rok 30 až 40 kazatelů. Příspěvky mají různou hodnotu, některé však zvláště věrně a výstižně čerpají z Písma sv. Je jen třeba, aby autoři stále a intenzivně mysleli na to, že píší kázání pro předčítání, a to v prostředí, které má často daleko k ohnisku sborového života.

O ostatních publikacích, vydaných synodní radou viz přehled tisky č.10, bod 12.

V debatě poděkoval nejprve seniorátní kurátor Medek z Hradce Králové za vydávání sbírky čtených kázání.

Bratr Trojan upozorňuje, že potřebujeme časopis pro děti, jako byl Růžový palouček.

Synodní senior jménem synodu děkuje bratru Vencovi za práci v Evang. odboru a zvláště za vydání notovaného zpěvníku.

Referát bratra Vl.Čapka byl pak schválen. ~~Katak~~

Potom přednesl bratr farář Ženatý tuto zprávu o stavu a práci der . Jenoty:

Jeronymova Jednota překročila 30. rok své činnosti a zůstala věrna svému poslání, pomáhat sborům v mimořádných starostech, hl.stavebních. V těch 30 letech sebrala ~~19,228.416~~ Kčs, rozdělila na podporách

36 7.

17.378.507 Kčs, na režii a propagační, tisk ročenky bylo věnováno 1.849.909 Kčs.

V řadě 13 seniorátů největší obrát vyazuje pražský se sbírkami 2.249.180 Kčs a podporami, přejatými 1.840.320 Kčs. Ponechal nám k dobru 408.859 Kčs. Seniorát brněnský sebral 2.447.783 Kčs, ale spotřeboval 2.568.807 Kčs, je tedy v řadě seniorátů pasivních. Nejvíce přispěl k účelům Jeronymovy Jednoty seniorát poděbradský, který dal o 835.912 Kčs více než přijal. Na opačném polu stojí seniorát pženský, kterému Jer.Jednota přidala nad jeho sbírky 977.098 Kčs. Slušelo se, protože v tomto seniorátě se nejvíce budovalo. Jest jen litovati, že jsme nemohli dát více.

Jer.Jednota je zařízení účelné a nalezla v církvi porozumění. Svědčí o tom pravidelný vzrůst sbírek. Zatím co v prvním desetiletí činil průměr hlavního daru lásky 20.000 Kčs, činí sbírka r.1940 již přes 33.000, 1941: 87.000 Kčs, 1943: 160.000 Kčs a dále prudce stoupá. Uměrně s tím rostou i sbírky podomní. Vysvitá to ze skutečnosti, že do r.1943 činily 5.795.802 Kčs, do r.1949 přes 19 mil., rozdíl za 6 let byl tedy téměř 13 a půl milionu Kčs. Je to doklad pro to, že Jer.Jednota se vžila, je oblíbena a církev s ní opravdu počítá.

V roce 1949 bylo sebráno 2.232.269 Kčs. Hlavní dar dosáhl výše 491.105 Kčs, rozděleno bylo v Nejdku 1.360.000 Kčs. Hlavní dar ve výši 460.000 Kčs přidělen Jilemnici. Kolín a Ratobor obdržely náhradní dary po 100.000 Kčs. Vedle podpor sborům přiděleno na osobních podporách vdovám po církevních pracovnících jako každoročně hodně přes 100.000 Kčs.

Hlavní dar lásky je zařízení praktické a účinné, a až na menší výjimky vykonal svoje poslání, poskytnouti jednorázovou velkou pomoc. To uznaly Strašnice r.1942 /87.000 Kčs/, Myslibořice 1944 /250.000 Kčs/, Polička 1946 /300.000 Kčs/, Nové Město 1947 /200.000 Kčs/, Braník ve dvou splátkách /300.000 Kčs/ a loni Jilemnice /450.000 Kčs/. V několika případech tato pomoc selhala, a to r.1943, kdy dar 160 tis. Kčs pro Maleš-Klokočov převzala v opatrování synodní rada a Maleš potom nic nepodnikla, a 1945 byl dar 300.000 Kčs pro Rychnov n.Kn. zablokován.

Vedle těchto jednorázových darů obdržela řada sborů pomoc po splátkách, které jim hlavní dar ve dvou či třech letech plně nahradily a umožnily tak opatření budov. Mohl bych jmenovati sbory pženské, Rokycany, přeštice, Č.Budějovice, Libenice, Teplice, N.Bydžov, Heršpice, Klobouky, Prostějov a mnoho jiných. Jen hlavních darů přiděleno kolem 30ti, druhých velkých darů na 60. a v posledních letech průměrně více. Je v tom důkaz, že morálka dávající lásky stoupla a zdařilo se soustřediti dary na větší a účinnější. Okolnost, za která prospěla činnosti Jer.Jednoty i sborům církve.

V čele Jer.Jednoty je výbor s F.Ženatým jako předsedou, seniorem O.Videmanem jako jednatelem a Vlad.Sýkorou jako pokladníkem, kromě ostatních členů. Správa Jer.Jednoty je rozdělena do 13ti seniorátů, v nichž příslušné výbory dobře pracují. Naší vděčnosti zaslouží čestný předseda br.farář J.V.Sebesta, prozíravý a šťastný zakladatel Jer.Jednoty a br.Č.Čejka, do r.1949 vzorný ústřední pokladník.

Zbývá zmíniti se ještě o úkolech, které nás čekají a odpovědět na otázku, zda Jer.Jednoty je třeba.

Pomineme-li skutečnost, že církev žije dílem lásky, bez níž by nebylo církve vůbec, nemůžeme si tajiti veliké potřeby, které sbory zatěžují a opět zatíží, a to na př.

jako

nové podniky stavební, časem nevyhnutelné. Pokud církev pracuje, potud i roste, a má ukoly nové a nové. Čeká ji novostavba v Hlinsku v Čechách, v Blansku u Brna, v Dejvicích v Praze, v Litomyšli, Letovicích, stavba fary v Dvoře Kr. nad Lab., církevního domu v Havličkově Brodě. Vedle nezbytných novostaveb máme zde též ukoly více prestižní, jako navrhovaná stavba v Kralicích, nebo ještě více potřebná a toužená stavba modlitebny v Ivančicích.

K novostavbám se řadí dále přestavby a dostavby budov započatých. Je to na př. toleranční ohrám v Nikolčicích, jehož zdivo z vepřovic se dle slov P. v prach obrací, dostavba v Prostějově, přestavba chrámu v Brně na Malicově ul. poškozeného ve válce, přestavba celé řady nezdravých, obývání neschopných far, rozšíření nedostačujících budov, jako v Hradci Králové, ve Zruči a jinde. Každý odklad znamená ztrátu a obžalobu pro církev.

Věnujeme-li pozornost zprávě synodní rady, vypracované br. synod. kurátorem, povšimneme si značné zadluženosti sborů, trpících, z nichž některé mají dluhy opravdu neunosné, po nezbytných stavebních úpravách. I zde je ukol Jeronymovy Jednoty, aby pomohla snížit a časem odstranit tyto dluhy, a napravila to, co dosud nemohla: pomocí Hlavním darem lásky. Jmenuji jen Kolín, Klobouky, Ratiboř, Orlovou, a myslím i na jiné. Mohl bych dále připomenouti ukoly v pohraničí, jehož budování má církev teprve před sebou.

Církev má dva dobré a účinné prostředky k zdolání těchto nesnází a ukolů. Je to Jubilejní zápůjčkový fond a je to Jeronymova jednota. Přimlouvám se za to, aby obě tyto instituce byly autoritou synodu mocně podpořeny a aby církev ve všech svých složkách jim věnovala celou lásku. Kéž Pán církve sám se přizná k tomuto dílu.

Po přednesení tohoto referátu navrhl synod. kurátor Dr. Boháč, aby synod poděkoval Jeronymově jednotě za její dílo a br. faráři Ženatému za práci v Jeronymově jednotě, což bylo schváleno. Podle slov br. syn. kurátora se v budoucnosti jeistě mnohé změní, budeme mít ustřední pokladnu celocírkevní, ale vždycky bude třeba dobrovolné práce Jeronymovy jednoty. Jednací řád Jeronymovy jednoty bude nutno přizpůsobit změnám poměrům.

Na to byl referát br. Ženatého schválen.

Br. Václav Medek upozorňuje na to, že se dnes někdy kladou otázky, zda práce Jeronymovy jednoty bude ještě zapotřebí, když stát nám chce přispívat na mimořádné výdaje. Jde o to, abychom na takovéto otázky dovedli odpovědět.

Synodní senior upozorňuje, že o tomto bodě jedná referát synodního kurátora, který bude přednesen. Obětavost musíme udržet, abychom byli církví a dělali víc.

Br. Mynář soudí, že je třeba, aby tu byl řád pro rozdělování příspěvků Jeronymovy jednoty, aby nedocházelo k určitým nepěkným zjevům na schůzích, které jednají o rozdělení příspěvků.

Br. synodní senior poznamenává, že žádný řád nám nepomůže, nebude-li tu duch lásky, nebude-li tu vědomí jednoty.

Potom přednesl svůj referát br.synod.kurátor Dr Boháč, který odkázal na svou zprávu v tiscích č.6. a uvedl několik příkladů sborů, kde je reorganisace zvláště na léhavá. Senioráty a seniorátní výbory budou muset v porozumění s příslušnými sbory provést reorganisasi sborů. Dále jde o návrh č.1 na tisku č.8.

Br.senior Kejř se táže, zda zmocněním, o němž je řeč ve zmíněném návrhu se rozumí, že synodní rada sama může se usnášet a rozhodovat o změnách hranic seniorátů, nebo zda musí před tím dříve vyslechnout seniorátní konventy, jak je stanoveno v § 78, odst.2. cirk.zř.

Br.synod.kurátor poznamenává, že to je samozřejmé, že synodní rada musí vyslechnout příslušné seniorátní konventy. Poznamenává, že v tomto návrhu jde pouze o podnět, násilím nelze tyto věci řešit.

Senior Videman upozornil, že Hradiště nemá spád do jejich seniorátu. Proti tomu synodní kurátor poznamenává, že nejde o podrobnosti, nýbrž jen o příklady.

Farář Prosek poznamenává, že zástupci seniorátu poličského a novoměstského budou klidněji odjíždět ze synodu, když jim synod přislíbí, že jejich senioráty budou zachovány.

Senior Pavlínek soudí, že při jednání o změně hranic sborů je nutno posílit kompetenci seniorátních výborů a konventů a nezneužívat presbyterního zřízení.

Br.farář Ženatý navrhuje sloučení jednání o návrhu seniorátu Hradce Králové a návrhu seniorátu podlipského. Domnívá se, že návrh seniorátu královéhradeckého /č.6, na tiscích č.3./ je neproveditelný. Synod by měl zmocnit synodní radu, aby vyřídila rychle poměry v severních Čechách.

Br.farář Kadlec soudí, že nelze nic dělat, bez souhlasu sborů a seniorátů, ale bude-li likvidován seniorát poličský v zájmu celé církve, není třeba čeho litovat.

Br.senior Šourek uvádí, že je, pokud jde o rozlohu, seniorem největšího seniorátu a že br.synodní kurátor ve svém návrhu mu chce ulehčit a odnímta mu valašské sbory. Ale i potom zůstane problem stejný, neboť za dva roky bude mít i po odloučení Valašska 27 sborů. Musíme pomýšlet na decentralisaci a to není možné, budeme-li mít malé senioráty. Je naléhavě nutné, aby církev měla větší senioráty, protože by povolání evangelisačních a jiných pracovníků se mohlo uskutečnit jen ve velkých celcích. Nelze všechnu práci centralisovat v Praze.

Br.Dr Tardy Př., že musíme změnit církevní zřízení, choeme-li tyto věci vyřídít. ~~rozřešit~~

Br.senior Skalák se táže, máme-li se pustit do této práce reorganisování sborů a seniorátů, když je situace tak nejistá. Bude to práce trvalá? Br.senior Kejř uvádí, že je třeba, abyhom si na toto synodu řekli jaké má být konečné stanovisko? Musíme mít na zřeteli zákonitost přirozeného růstu církve. Před 30ti lety jsme měli 15 seniorátů, před 15ti lety se ukázvala potřeba měnit hranice seniorátů. Před válkou se už mluvilo o rozdělení seniorátu pražského. Je třeba, aby se počet seniorátů zvětšil, právě vzhledem k přirozenému růstu církve.

Br.Burian je přesvědčen, že má pravdu senior Šourek. Nesouhlasím s názorem seniora Kejře. Jsem přesvědčen, že církev přejde od malých seniorátů k seniorátům velkým. Synodní rada se přece nemůže rozrůst do marnutích rozměrů a je třeba určitě obory přepést ze synodní rady do seniorátu. Senior se pak musí plně věnovat jen ukolům seniorátním, a proto je třeba, aby byly senioráty velké. Senior dnes nedělá ani seniora ani faráře. Dva senioráty na Moravě plně stačí, i v Čechách nutno zmenšit jejich počet

Na tomto synodu to nemůžeme vyřešit. Nepomůžeme církvi jen nějakým přerazováním, jak navrhuje synodní kurátor Boháč, ale řešením.

Br.Tim.Pokorný je pro návrh číslo 1 /tisky č.8/, ale zároveň přednáší tento svůj návrh: Synod ukládá odboru pro revizi círk. zřízení, aby vzal v úvahu možnost reorganisace církve, pokud jde o zmenšení počtu seniorátů a všech důsledků z toho vyplývajících /přenesení některé kompetence ze synodní rady na senioráty, event.vyvázení seniora z farářské práce či její části, povolání pracovníků pro rozličné úseky církevní práce a pod./ - Tento návrh byl po krátké debatě schválen.

Synodní kurátor Dr Boháč upozorňuje na to, aby nás tato debata neodvedla od toho, co je důležité. Těž se, je-li synod spokojen s dnešním stavem či nikoliv. Dá se mu, že ano. Jde o to, aby tento synod dal p o d n ě t, aby došlo k reorganizaci sborů.

Senior Somolík upozorňuje, že p úpravě seniorátu podřipského, tak jak je navržena br.synod.kurátorem, by v tomto seniorátu zůstalo 24 sborů, ale rodí se další, takže v brzku tu bude zase 27 sborů. Nejsem proti úpravě, ale já bych ohledl, aby těch sborů odloučených bylo víc. Přeje si, aby se nejen učinilo nějaké rozhodnutí, ale aby se také provedlo. Velký seniorát - to zavání episkopalismem.

Farář R.Nechuta souhlasí se Somolíkem, že při velkých seniorátech je tu nebezpečí episkopalismu.

Br.Karlíček se přimlouvá za to, aby návrh synodní rady /č.1.na tisku č.8./ byl přijat s doplněním, že synodní rada tak může učinit po dotazu nebo slyšení seniorátních konventů. Potřebujeme velké celky.

Farář Dus poznamenává, že směřujeme obě otázky. Rozhraničení sborů a rozhraničení seniorátů. Podává pak tento návrh: Synod ukládá seniorátním výborům, aby do konce roku 1950 připravily návrh nového rozhraničení sborů ve svém seniorátě. Tento návrh byl synodem přijat.

Farář Losa dává k uvaž., zda by bylo možné utvořit velké senioráty, ale potom je uvnitř dělit ještě na menší celky.

Br.farář Matějka dává na uvaž., zda by se synodní rada měla usnášet nejen o změnách hranic seniorátů, ale i o jejich počtu.

Br.synodní senior Hájek uzavírá debatu o této otázce zjištěním, že se všeobecně cítí potřeba reorganisace sborů a seniorátů, ale v první řadě sborů.

Na to byl synodem přijat návrh synodní rady /bod 1. na tiscích č.8./

Zasedání bylo skončeno v 18 hodin modlitbou br.prof.Dr Hromádky.

Zapsali:

Jan Kantorek

Jan Kantorek
JUDr Jan Rattay

Jan Rattay

o šestém zasedání X. synodu českobratrské církve evangelické, které se konalo v kostele u Salvátora v Praze I, Salvátorská ulice, ve středu dne 15. února 1950 v 19,30 hod. a při kterém byl uveden v úřad nově zvolený synodní senior ThDr Viktor Hájek a nově zvolení členové synodní rady Jaromír Klímecký a JUDr Lubomír Jelen složili slib.

Zasedání byli přítomni synodní senior ThDr Viktor Hájek, náměstek synodního seniora Bohuslav Burián, synodní kurátor PhDr Antonín Boháč, členové synodní rady Jaromír Klímecký, JUDr Gustav Hrejsa, JUDr Lubomír Jelen, dále všichni členové synodu a členové pražských evangelických sborů. Z hostů byli přítomni profesori Husovy fakulty, biskup Jednoty bratrské Karel Reichel, biskup-patriarcha církve československé dr František Kovář, biskup moravské eparchie církve pravoslavné Antonín Kráčmar, zástupcové jiných církví a církevních organizací. Z veřejných úřadů byl zastoupen státní úřad pro věci církevní náměstky ministra Dr Jaroslavem Havelkou a Ing Josefem Plíhalem a dalšími úředníky.

Zasedání, které bylo shromážděním bohoslužebným, řídil nejstarší člen synodu senior Gustav Adolf Molnár. Průběh zasedání byl tento:

Po zpěvu písně "Radujme se vždy společně" vykonal úvodní modlitbu senior Zdeněk Somolík a senior Václav Kejř přečetl z Písma oddíly Joz 1,6-8 a I.Kor 12,1-13. Po dalším zpěvu "Ej, muž Páně služebníci" (Žalm 134) promluvil o významu instalace synodního seniora a jeho povinnostech senior G. A. Molnár na základě I. Petr 4,10, a po něm laický člen synodu seniorátní kurátor MUDr Přemysl Tardý, načež synodní senior ThDr Viktor Hájek vykonal příslušný slib. Po složení slibu oba instalující vložili na šíji synodního seniora řetěz na znamení jeho úřadu v církvi, a senior G.A. Molnár uzavřel ukon modlitbou. Když shromáždění zazpívalo tři verše z písně "Jezu Kriste, štědrý Kněže", přijal synodní senior ThDr Viktor Hájek sliby nově zvolených členů synodní rady faráře Jaromíra Klímeckého a laického člena JUDr Lubomíra Jelena, načež shromáždění pokračovalo ve zpěvu dalších dvou veršů písně "Jezu Kriste, štědrý Kněže". Po zpěvu této písně synodní senior ThDr Viktor Hájek oslovil shromáždění proslovem, ve kterém ukázal na lidskou nedostatečnost k Božímu dílu a na smysl církve, který je kázání evangelium Ježíše Krista. Další píseň zpívaná shromážděním byla "Ve jméno Krista doufáme" a po ní synodní senior dr Hájek se pomodlil a prosil pro shromáždění a pro církev Boží požehnání. Shromáždění se pak ukončilo zpěvem písně "Král věčný nás požehnej".

Při tomto zasedání na varhany hrála Lydie Šebestová a to úvodem předehru D. Buxtehude "Magnificat primi toni" a závěrem dohru J.S. Bach "Přijď, Duchu svatý".

Zasedání bylo skončeno ve 21 hodin.

Zapsal:

Jaroslav Sochor
Jaroslav O. Sochor
tajemník synodní rady

Společná píseň : Všeck věků mocný králi

Modlitba a čtení Písma sv. : I.Petr 2 - br.far.Stehlík z Prostějova
Podle přesené listiny zjištěno, že je přítomno 67 členů synodu.

Dr. Boháč, Praha : Zahájíme jednání o bodu pátém, uvedeném v programu pro páté zasedání synodní : Hospodářství církve v nových poměrech. Nebudu věc vykládati, byla připravena předem a rozeslána všem členům synodu jako 4.tisk k X.synodu. Potřeby sborů jsou daleko větší, než vůbec tušíme. Zachovat repartice i nyní, když úhradu osobních platů duchovenstva, na něž se dosud repartice odváděly, převzal stát, je nezbytně nutné.

Rozprava by mohla začít tím, že bychom projednali návrh synodní rady, 8.tisk synodu, návrh 11 : Ústřední církevní pokladna.

Dr.Ratay, Praha : V tom návrhu je pamatováno na dary a na půjčky k uhrazení mimořádných věcných potřeb sborových. Což když stát nebude ~~nikdy~~ někdy uhrážovat schodky i těch řádných rozpočtů? Menší sbory se mohou octnout v situaci, ve které nebudou stačit ani na ty minimální požadavky na ně kladené. Vložte do těch ustanovení, že v naléhavých případech mohou být ze společné pokladny uhrazeny i schodky vydání řádných.

Dr.Hromádka, Praha : Připojuji se k návrhu br.Dr.Rataye. Je nebezpečí, že nové zákony povedou k zmenšení obětavosti sborů, jak už tu bylo zdrazněno. Musíme učinit všechno, aby se tak nestalo. Máme počítat do budoucnosti se všemi možnostmi, i s případným snižováním státní pomoci. Na všechno je dobré být připraven předem. Bylo by proto potřeba vedle toho všerejšího „poselství“ vydati ještě druhé poselství, ve kterém by bylo členům vyloženo, že je potřeba salár spíše zvyšovati než snižovati a udati důvody pro zvýšení obětavosti. Členové musí být vedeni k tomu, aby si uvědomili zodpovědnost za církev i v této hmotné péči o její potřeby. Je nutné čelit falešným představám, že novými zákony je církev po všech stránkách plně zabezpečena. Klesne-li obětavost v církvi, bude to začátek úpadku ve větších a důležitějších věcech. - V ustanoveních o společné pokladně by mělo být výslovně řečeno, že z těch prostředků může být částečně hrazeno i vyučování náboženství na školách.

Dr.Jeschke, Poděbrady : Při letošním lednovém rozeslání složenek jsme se přesvědčili, že obětavost ve sborech klesá. Salár se nepochybně snižuje. Přimlouval bych se také za prohlášení, poselství k církvi o této věci.

Matějka, Strměchy : Když už by nemohlo být toto prohlášení dodáno do každé rodiny, jak navrhuje prof.Hromádka, pak je pošlete aspoň na všechna staršovstva a výbory, ve sborech ať se rozmnoží pro každou rodinu. Ale ať jde o prohlášení jednotné pro celou církev, ~~pro celou církev~~

Burian, Vsetín : Nejlépe by bylo vypracovati toto prohlášení hned zde na synodu a předložit je ještě před ukončením synodu.

Kadlec, Telc : Navrhují, aby toto prohlášení sestavili všichni senioři.

Pellar, Hradec Kr. : Když to nemůže být zatím vytištěno a dodáno všem rodinám, pak to pošlete aspoň na farní úřady k přečtení při ohláškách, ale v každém případě to udelejte hned.

Veska, Čáslav : Obětavost nesmí klesnout. Salár není plat, nýbrž projev lásky a ta se nesmí přece umenšovat. Ať ovšem staršovstva neukládají nahromaděné peníze, ať nešetří jen proto, aby ušetřené vložili do punčochy, ať hned za peníze pořizují věci, jež jsou potřebné pro sborovou práci. Při ukládání bez investování přestanou lidé dávat.

Trusina, Meziříčí : Přimlouvám se také za leták o obětavosti a o jeho dodání do každé rodiny. Ale ať tam není jen a jen o penězích. A ať je zřejmé, že jde o poselství synodu, ne jen syn.rady.

Pellar, Hradec Kr. : Je mi známo, že synodní rada už takový leták vypracovala, snad nevyhovoval plně, ať se vezme za základ, upraví se nově, urychlí to jeho vypracování.

Dr. Hrajsa, Praha : Jde tu o věc administrativní, vyřídíme ji.

Přikročeno k jednání o ~~příloze k programu synodního zasedání~~ účtech synodní rady, jež byly vyloženy k nahlédnutí během synodního jednání. Poznámky k účtům jsou obsaženy také v 9.příloze tisků synodních. Jednáno o bodu 8 tohoto 9.tisku : zpráva a návrh revisorů.

Karlíček, Ostrava : Nemá tam být ~~právo~~ ta doložka o adělení absolutoria. Neuděluje se absolutorium.

H l a s o v á n í : přijat zpráva revisorů většinou hlasů, žádný hlas proti.

Burián, Vsetín : Rád bych se ~~žádal~~ kdo vůbec se podíval do těch účtů Synodní rady. ~~xxx~~

Na tento dotaz se přihlásili : br.Peřina, Poděbrady a br.Karlíček, Ostrava

Bod 7. připraveného programu /tisk 1., program pro páté zasedání/ zvolení nových revisorů

Synodní rada podala návrh /tisk 8., návrh 8./, aby ze revisory na další tři roky byli zvoleni : Ferdinand Kavka, František Špička a Karel Chvojka. K revisi postačí, když ji provedou dva ze zvolených revisorů. Návrh byl při hlasování p ř i j a t většinou hlasů.

Bod 8. připraveného programu /tisk 1., program pro páté zasedání/ projednání návrhů synodní rady a seniorátních konventů.

Tisk 8. :

Návrh 1. změny v hranicích seniorátů - bylo už projednáno.

Návrh 2. : odbory synodní rady

Skalák : Poněvadž jde o věc, jež vyplývá z církevního zřízení, navrhuji, aby návrh byl přijat bez debaty.

Pellar, Hradec Kr. : Přimlouvám se, aby Evangelické Dilo zůstalo odborem s y n o d u a nikoliv synodní rady. Když bylo E.D. ustaveno věděla jistě synodní rada a věděl i synod, že odbory mají být dle církevního zřízení odbory synodní rady a přece synod ustavil tento odbor. Ponechejme jej i nadále jako odbor synodu. *Martha - 16.11.16*

Dr.Boháč, Praha : Nesouhlasím s návrhem far.Pellara, ač jsem sám předsedou E.D. Synodní rada musí mít dnes zodpovědnost za všechno v církvi, tedy i za odbory a odbory musí být podřízeny přímo syn. radě, jak to říká i církevní zřízení.

Dr.Hromádka, Praha : Připojuji se k návrhu br.far.Pellara a žádám, aby i odbor pro zahraniční misii byl odborem s y n o d u a nikoliv synodní rady.

Dr.Hájek, syn.senior : Je nutno dodržovat církevní zřízení a v něm se mluví o odborech jasně v § 98, odst.1. : synodní rada má právo ... pro různé úkoly zřídit ze sebe odbory. - Jinde se o odborech nemluví.

Dr.Hromádka, Praha : V § 94., odst.4. je psáno, že s y n o d u přísluší usnášet se o misii vnitřní a zahraniční. Podle toho by i práce odborů E.D. a odboru pro zahr.misii měla být podřízena synodu.

Dr.Hájek : Ale tady není vůbec řeč o odborech.

Urban, Praha : Církevní zřízení je tu jasné, nezbyvá než jednat podle něho. Přimlouvám se za přijetí návrhu syn.rady /8,2/. Jinak jsem názoru, že odbory by měly být podřízeny synodu. Příští církevní zřízení by mělo být v tom smyslu opraveno. Ale to ovšem patří jako návrh pro odbor, který pracuje na novém zřízení.

Burian, Vsetín : Zakladatelé E.D. lpěli ještě na duchu čáslavského zřízení. Tehdáž bylo plno nedůvěry k vrchní církevní radě. ~~x~~ Dnes nemusíme hájit odbory proti syn.radě tím, že je podřídit přímo synodu. Jediným odborem synodu je vlastně synodní rada. Ta jediná odpovídá synodu přímo. Ostatní odbory prostřednictvím synodní rady. Jde o určitý řád v církvi. Je dán v církevním zřízení. Zachovávejme toto církevní zřízení. Přimlouvám se za přijetí návrhu synodní rady.

Kejř, N.Město : Připojuji se k návrhům, jež doporučují přijetí návrhu syn.rady/8,2/. - Navrhuji synodu, aby ~~zřídila~~ zřízení dalšího, nového odboru „pro ideovou práci církve.“ Jde o to, aby zřízením tohoto odboru byli do církevní práce zapojeni profesori Husovy bohosl.fakulty. Návrh v doslovném znění : „Synod si váží ~~kir~~ práce, kterou pro církev konají profesori na naší bohoslovenské fakultě. Bylo škodou církve, že až dosud tento sbor, který jest v určitém smyslu výběrem toho nejlepšího co v církvi máme, nebyl nějak plněji a určitěji zapojen do díla církve. Synod se proto usnáší, aby byla vytvořena ideová komise, která by jako pomocný orgán synodní rady bděla, koordinovala i motivovala činnost církve po stránce ideové. Tuto ideovou komisi nechť tvoří všichni profesori Husovy fakulty bohoslovecké, kterým byla zachována volitelnost podle § 69., odst.7. církevního zřízení.“

Šebesta, V.Mýto : To označení „ideový“ by se mělo změnit. Navrhuji : odbor pro duchovní život a theologickou práci v církvi.

Hromádka, Praha : Název odboru by mohl také znít : „pro theologické a duchovní vedení /nebo věci/církve.“

Pokorný, Olomouc : Navrhuji „theologický odbor“. V tom slově je vše obsaženo všechno.

Urban, Praha : Jde-li o odbor, pak podle dosud projednávaného návrhu /8,2/ ~~musí~~ musí Kejřův návrh být stylisován : „synod doporučuje synodní radě“, poněvadž i tento odbor bude odborem synodní rady. O věci se tu ovšem ještě nehlasovalo, připomínám jako zapisovatel.

Bylo proto vykonáno nejprve hlasování o návrhu synodní rady, tisk 8, bod 2.

Na žádost br.far.Pellara hlasováno nejprve o jeho návrhu, aby Evangelické Dilo a o návrhu prof.Hromádky, aby i odbor pro zahraniční misii zůstal odborem synodu. Návrhy nebyly přijaty. Přihlásily se pro ně jen dva hlasy /navrhovatelů/.

Návrh synodní rady /8,2/ přijat v tšinou hlasů, žádný hlas nebyl proti návrhu.

Jednání vrací se k návrhu Kejřovu:

Verner, Kolín : Nemohla by práci této komise či odboru vykonávat jedna ze sekcí E.D. ?

Boháč, Praha : Muselo by se to vzít jen jako pododbor některé ze stávajících sekcí E.D.

Burian, Vsetín : Ty pododbory E.D. jsou vůbec nešvar. Bylo Na to J.

Burian, Vsetín : Ty pododborny E.D. jsou vůbec nešvar. V případě navrhovaného theologického odboru by bylo ostatně nedůstojné učinit ~~podobný odbor~~. profesory Husovy fakulty jen nějakým pododborem odboru E.D. !!

Hájek, syn. senior : Do návrhu vložit, že do tohoto odboru mohou být koptováni ještě i jiní lidé, než jen profesori Husovy fakulty.

Konečné znění návrhu : Synod doporučuje synodní radě, aby byl utvořen theologický odbor pro duchovní život a theologickou práci v církvi, který by jako pomocný orgán synodní rady koordinoval a motivoval činnost církve po stránce ideové. Tento odbor nechť tvoří všichni profesori Husovy evang. fakulty bohoslovecké, kterým byla zachována volitelnost v českobrat. evang. církvi podle § 69., odst. 7 církevního zřízení s právem koptace jiných členů církve.

Hlasování : návrh byl přijat většinou hlasů, žádný hlas nebyl proti.

~~XX~~

~~XX~~

Šebesta, Vys. Mýto : Měl bych k synodní radě tři dotazy :
1./ Byl-li br. vikář Heryán navržen Státnímu úřadu pro věci církevní na tajemnické místo v odboru mládeže a to na místo systemisované?

2./ Nebylo-li by možné využít některé ordinované síly, zaměstnané nyní v církevní správě /synodní rada, Husův dům štěd., v práci sborové, kde je nedostatek farářů tak tíživě pocítován, využít je tam daleko lépe než ve službách, které nyní konají a jež by mohl snadno zastávat i neordinovaný?

3./ Jak je tomu s auty u synodní rady? Mení jejich počet u ústředního úřadu nedbytečný a nevyužilo by se některých těchto aut daleko lépe v některém sboru, kde jsou faráři vyčerpávání rozsáhlostí svých sborů?

Urban, Praha : Připojuji se k dotazům br. far. Šebesty, zvláště k dotazu druhému. Slyšeli jsme zde během jednání několikrát, jak zlá je situace na některých neobsazených sborech, jak je tam pracovníka naléhavě potřeba, jak delegace ze sborů vyprávějí, že tam rodiče dávají své děti přepsat k jiným církvím, poněvadž se nevyučuje náboženství, lidé vystupují, poněvadž se nedají někdy včas obstarat ani funkce. Br. synodní senior říkal, jak nastupování nových duchovních se děje pomalu /po dlouhé době vždy kápně a pak zas dlouho nic!/. Nevím proč by se v takové kritické situaci nemohlo uvažovat, aby třeba sekretáři odborů nemohli na čas, třeba na rok, nastoupit do sborové práce na ~~na~~ místech, kde situace je nejkritičtější. Místo nářků na těžkost a nesnadnost situace by bylo snad lépe hledat nějaké rychlé východisko a pomoc i kdyby bylo jen na přechodnou dobu.

Burián, Vsetín : Obhajují postup synodní rady při obsazování míst při synodní radě. Pracovníků, kteří v kanceláři synodní rady jsou, je nezbytně potřebí. Počet osob v kanceláři, osob ordinovaných, nelze snižovat.

Dr.Boháč, Praha: Zpracované síly nelze posílat pryč.Kdo už je u synodní rady, ten tam musí zůstat, potřebujeme ho.

Dr.Hájek, syn.senior : K té poznámce o nářku připomínám, že to nenáříká synodní rada. Říkal jsem, že to náříkají zástupci těch uprázdněných sborů.

Losa, Zatec : Vidím v těch dotazech nevědek k velké a záslužné práci tajemníků synodní rady, zvláště br.Valeše a br.Sochora. Myslím, že bychom jim měli za jejich umornou a nesmírně obětavou, často vyčerpávající práci poděkovat. Podávám to jako návrh.

Škeřík, Vsetín : Navrhuji, jako doplněk k návrhu br.Losy, aby dle byl vyjádřen i tím, že synod udělí br.církevnímu radovi titul vrchní církevní rada a bratřím tajemníkům titul církevní rada.

Valeš, Praha: Prohlašuji za sebe a za br.Sochora, že bychom žádné tituly nepřijali a prosím, aby žádný takový návrh nebyl ani projednáván.

Urban, Praha : Je podivné proč vznikl nad těmi dotazy takový poprach a hlavně je nesprávné, že se v c svádí naprosto jiným směrem, na otázku nějakého ocenění práce, vděčnosti či nevědeckosti. Potud po mého dotazu - či přesněji: mého připojení se k dotazu br.far. Sebesty - týče, mluvil jsem naprosto jasně a zřetelně : dotazoval jsem se na možnost dočasného umístění ve sborech „sekretářů o d b o r ů“, vůbec jsem nemluvil nějak všeobecně o tajemnících synodní rady. A je naivní, domníval-li se někdo, že do dotazu zahrnuji br.církevního radu Valeše. Ale i dotaz o možnosti umístění sekretářů odborů nemělo být vykládán jako nějaký projev nevědky k jejich práci, nebo nějakého hodnocení jejich práce, zda je dostatečná či ne. Jde jen o to, která práce je dnes naléhavější a nutnější. Vci se musí řešit stejně když si stěžují a náříkají sbory a nikoliv synodní rada. A sbory nevidí, že by tu byla snaha pomoci jim, když synodní rada umísťuje ~~sekretáře do sborů~~ v Praze, ať už jednou na místech sekretářů, či jindy v redakci časopisu, potom za spirituály, student.faráře atd. V prvních dvou případech pak vůbec nejde o síly zpracované. Že nešlo o nesouhlas s prací sekretářů svědčí i to, že jsem mluvil o dočasném umístění, po němž by se ke své práci vrátili. Ale když už věc odbočila nesprávně na práci ~~synodní rady~~ tajemníků, vůbec, měl bych k ní po zodpovězení dotazů ještě poznámku.

/duchovní/

Sourek, Šumperk : Nevidím také, že by v dotazech a případně i kritice byl obsažen nějaký nevědek a vůbec nějaké hodnocení -zvláště pak ne záporné - práce tajemníků. Když ne dnes, bude se muset až bude počet pracovníků v odborech ještě rozšířen uvažovat o jejich lepším rozmístění po církvi. Nemusí být v Praze. Budou muset přijít i na Moravu. A bylo by dobré umístit je v blízkosti míst, jež potřebují dočasn. výpomoc. Za dnešního stavu však zatím ponechme Synodní radě volnost, aby povolávala sekretáře podle toho, jak uzná potřebu toho.

Fardy, Kutná Hora : Snad by se místa ^{tajemníků} Synodní rady mohla obsazovat faráři, kteří pro nějaké fyzické překážky /slabost, vada atd./, nemohou plně konat práci ve sborech.

Burián, Vsetín : Nedá se to provést, poněvadž by vzniklo nebezpečí, že by Synodní rada stala útočištěm jen deficientů.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Hromádka, Praha : Rozhodně bych se přimlouval, abychom my, vichní faráři, nezdržovali br.tajemníky v synodní radě při našich návštěvách v kanceláři synodní rady dlouhými hovory, aby mohli stačit na své úkoly.

139
47

Burian, Vsetín : Rovněž se přimlouvám, aby návštěvníci u Synodní rady nezdržovali zbytečně často i neúředními záležitostmi bratry tajemníky. Chce-li si kdo o něčem pohovořit, ať přijde za námi, členy synodní rady. Jsme přítomni před a po každém zasedání synodní rady, tedy v úterý a ve středu dopoledne. Po většině ~~ne~~ nemáme vůbec co na práci, nás tedy nezdržte a rádi se vám věnujeme.

Dr. Hájek, syn. senior : Z hovoru nevzešel žádný konkrétní návrh, písemný aspon nebyl žádný podán, o podkovaní tajemníkům synodní rady nemusím snad vůbec dávat hlasovat, mohli bychom tedy po této vsuvce, jež nebyla na pořadu jednání, přejít k dalšímu programu.

Sebesta, Vys. Mýto : Prosím dříve ještě o zodpovězení dvou dalších mých dotazů, podal jsem tři. Dosavadním hovorem nebyl plně zodpovězen ani dotaz druhý. Jsou snad ještě i jiné osoby s ordinací, jež nejsou členy ~~synodní rady~~ kanceláře synodní rady a jež by mohli přijít v úvahu při tom poslání jich na sbor.

Burian, Vsetín : Koho myslíte, jmenujte přímo, o kom chcete vědět odpověď.

Sebesta, Vys. Mýto : Třeba o br. vikáři Jirků, tajemníku Husova domu.

Burian, Vsetín : Prohlašuji jménem synodní rady, že br. vikář Jirků žádal nás o uvolnění od práce v Husově domě a že měl v úmyslu nastoupiti ve sboru v Sázavě. Byla by to pro něho jistě práce příjemnější než starosti o zamazaný Husův dům. Synodní rada ho však velmi naléhavě žádala, aby setrval v práci tajemníka Husova domu. Br. vikář Jirků je tedy ve své funkci na přímé přání synodní rady.

Verher, Kolín : Jsem sám vděčen za takovou přímou odpověď. Po církvi slyšíme na mnoha stranách, samozřejmě že nejvíce v neobsazených sborech, stížnosti, že naši duchovní dávají přednost práci v Praze v ústředí před prací na sborech. Byly takové stížnosti i na br. Jirků. Jsem rád, že budeme moci nyní lidem při takových zmínkách prohlásiti, že není vinou br. Jirků, že setrvává v práci v /zamazaném/ Husově domě, nýbrž že se tak děje na přímé a naléhavé přání samé synodní rady. Stejně tak je vřak dost dotazů na br. faráře Zeleného a všelijakých pochybností o potřebě jeho práce. Prosím, aby i v této věci byla nám dána odpověď.

Dr. Boháč, Praha : Farář Zelený je duchovním České Diakonie. A to je samostatný podnik, br. farář nám tedy přímo nepodléhá i když je uveden v schematismu ~~xxx~~ v oddíle, Synodní rada " . Chtěli jsme ho získat za spirituála pro Hus v bohoslovecký seminář, ale nepodařilo se nám to.

Burian, Vsetín : Na první dotaz br. far. Sebesty odpovídám, že br. vikář Heryán byl SUCu uveden jako tajemník pro práci mezi mládeží. Zatím se ještě nedělá rozdíl mezi místy systemisovanými a nesystemisovanými. O tom teprve stát nebo SUC rozhodne. Byl navržen jako na místo systemisované. Na dotaz třetí by mohl odpovědět br. tajemník Sochor.

taj. Sochor, Praha : Máme přislíbeno, že dostaneme přiděleno několik aut, snad jich bude pět, není ještě jisto. Přijdou na sbory, dáme v c ve známost, až bude uskutečněno.

Urban, Praha : Na závěr této vsuvky do programu vracím se několika poznámkami /jak jsem si před chvílí vyžádal/ k práci synodní rady a její kanceláře. Předem velmi důrazně připomínám, že nepodcenují žádnou práci žádného z tajemníků. Tím méně bych chtěl tvrdit, že té práce je málo, víme sami na sborech, co je dnes všelijaké písařské práce, dotazníků, statistik, rozpočtů, hlášení atd. atd. Tím více je jí jisté v ústředním úřadě. Bydlím v Praze a vím proto sám velmi dobře, že třeba br. církevního radu Valeše je možno zastihnout v Husově domě v kanceláři v každou hodinu denní a velkou část

hodin večerních a ba i nočních. Právě proto, že o této práci vím, nepatřím mezi ty, kteří zdržují tajemníky návštěvami a hovory, dovolávám se v tom jejich svědectví. Abych předešel možným omylům opakuji znovu: vím že tajemníci dělají, někteří i velmi mnoho dělají, nepodcenuji jejich práci, uznávám ji. Ale je otázka, zda by se lepším rozvržením práce v synodní radě, lepší organizací, pružnějšími způsoby a pod. všemi nedalo udělat práce daleko více a hlavně včas a dokonce ještě s menším vypjetím. V životě mimocírkevním máme o tom mnoho dokladů. Rozhodně je nutno při řádném úřadování - a já uznávám také, že synodní rada je jen úřad administrativní - vědět která práce je důležitější a která se proto nesmí jen tak odložit. Proto se nedá jen mlčením přejít vysvětlení v bodu 13. tisk synodní čís.10. o tom, proč nebyla vydána tiskem zpráva o posledním synodu: „kancelář synodní rady nebyla s to pro nedostatek času všechny materiál zpracovat tak, aby mohl být vytištěn v obvyklé brožůře.“ Tož to není žádné dostatečné a platné vysvětlení. Br.náměstek Burián, když jsem se jednou o jediný den zpozdil s odesláním druhopisu matrik, hned poslal ihned urgenci. A ačkoliv v tu chvíli, kdy urgence došla, byly už matriky ve Stříteži na seniorátním úřadě, pokládal jsem za povinnost se omluvit i když šlo o jediný den, nijak jsem se neomloval, že jde jen o pouhé matriky a že jsem to nestačil poslat včas pro nedostatek času, ať jsem opravdu toho času neměl ve sborové práci nazbyt. Tím spíše nemůže synodní rada a její kancelář uvádět tento důvod když jde o věc daleko důležitější - o zprávu synodu - a když na ni měla kolik let času. Šlo přece o usnesení synodu / to je v té zprávě 10/13 výslovně také uvedeno / a synodní rada v první řadě musí usnesení synodu dodržovat. Nestací jen intimovat usnesení. Zpráva o synodu podává určitý výsek z dějin církve, podává obraz sborů, jejich života, úkolů a zápasů za určité období a mnohé povinnosti a úkoly vyplývají i z jiných zpráv a projevů, než jen z usnesení. Bylo-li dobré, aby tato zpráva byla vydána o osmi synodech, je potřeba, aby byla vydána i o devátém synodu /zvláště když byl konán na dvakrát v dlouhém mezidobí/. Jen jako žert poznámka: synodní rada si dokonce tuto zprávu dala předem i zaplatit - viz ~~synodní~~ dopis 747 z 6.března 1947 o reparticiích !/ - Ale najde jen o zprávu o minulém synodu. I předlohy k dnešnímu synodu byly dodány až teprve tři týdny před synodem, to vlastně jen tři tisky, ostatní týden a některé dokonce 3 dny před synodem! Synodálové by měli mít nejen sami více času na prostudování předloh, nýbrž měli by předlohy a návrhy probrat i na pastorálních, přírodních i presbyterních konferencích, aby tedy skutečně zastupovali mínění nejen své, nýbrž současně i seniorátů, které je vyslaly. Na nic takového nebylo letos času a ukázalo se to na celém jednání synodním. Nemohlo se potom jednat vůbec v komisích, projednávalo se vše v plěnu, při jednání v komisích přece jen část věcí už odpadne a nepříjde znovu k jednání v plěnu. Když už tedy zastavíme jen při přípravě k synodu a neuvedeme jiné věci, je zřejmé, že synodní rada a její kancelář potřebuje určité změny a přeorganizování a snad nějaké nové způsoby, aby její práce byla výkonnější při menší námaze. Leccos jistě odpadne i odnětím úředních prací a výnosů, spojených s matrikami. Členové synodní rady by měli mít přiděleny určité záležitosti a pro ně mít přiděleny i určité tajemníky, takže by všechny věci nemusely být vyřizovány a procházet rukama br.církevního rady. V té věci členové synodní rady i tajemníci najdou už jistě sami a vědí už snad o mnohých zlepšeních v organizování práce. Když mi dovolíte, řekl bych i několik vět o synodu a jednání synodním. Opravdu velmi nerad slyším, když i členové synodní rady tu více než jednou řekli, že usnesení se udělat může i když

Je stejné se pak podle něho nikdo řídit nebude; nebo že takových usnesení už tu bylo, ~~stár~~ že tedy nevaď, bude-li učiněno ještě jednou znovu. Takové výroky nesvědčí o tom, že by jednání synodu bylo opravdu vážné, že při o něm o něco opravdu důležitého jde. Buď se zde scházíme jen k popovídání, pak ovšem na usneseních nezáleží, ale pak také nevidím potřebu synod svolávat. Nebo jde o věci, na kterých nám skutečně záleží a pak se usnesení musí plnit. Jest-li synodu na plnění usnesení záleží, musí synodní rada, která je orgánem synodu a jediná to může dělat, nejen intimovat usnesení, nýbrž i dohlížet na jejich plnění, kontrolovat, zjišťovat, zda a jak se plní a podávat o tom také příštímu synodu zprávu. Kancelář synodní rady měla mít už dávno rejstřík, index všech usnesení ze všech synodů. Při každém návrhu, dohlédnu ze seniorátů či z odborů nebo odkudkoliv má nejprve v takovém indexu zjistit, zda už stejný či podobný návrh podán nebyl, zda byl projednáván a přijat a takový návrh už předem vyřadit, k jednání jej nepřipouštět, ~~uvědomit~~ upozornit kdy a jak byl už návrh jednou projednán. /Zase jeden nedostatek synodní rady. Mohlo se tak stát, že asi před rokem žádala evang. odbor synodní o podání řádu, zatím co takový řád už jeden ze synodů přijal! - Poznámka zapisovatele! / Tím více musí ovšem syn. rada a kancelář znáti církevní zřízení, byl tu během jednání případ, že se jeho přesné znění a výklad neznalo! - Pokládám také za chybu, že synodní rada nemá dostatečný počet jednacího řádu synodního, takže ke svolání synodu musí připsat, že několik těchto řádů bude k dispozici členům synodu teprve v zasedací síni. Každý by měl před synodem tento jednací řád znát a přesně se dle něho řídit, i to by značně urychlilo jednání synodu. Synodní rada a její kancelář se však nahlédnutím do tohoto řádu ~~zřejmě~~ přesvědčí, že sama ten řád nezná a jím se neřídí! / Rečník smí o jednom předmětu k jednomu návrhu promluviti nejvýše 2x, po návrhu na konec rokování nemluví všichni přihlášení řečníci, nýbrž už jen jeden generální za všechny, jeden za ty, kdo jsou proti a oba nesmí déle než jen jednu minutu atd. / Když si synod určí, že řečníci ~~15~~ mají lhůtu třiminutovou, nelze pak prohlásit, že se nebudu tím řídit, poněvadž mám návrhů 5 a budu tedy mluvit 15 minut, nebo že jsem za celé jednání synodu nemluvil a že tedy si to teď mohu vynahradit a mluvit bez ohledu na danou lhůtu a nemluvit při tom o věcech, o kterých se právě jednalo / první případ Dr. Věrného, Kolín, druhý případ far. Novotného, Jiramonov? / Vztahuje-li se tento druhý případ právě nyní i na mne, omlouvám se, že jednak nebyla dnes určena vůbec žádná lhůta a že mluvím o věci, o které se jednalo, mé poznámky vzešly z jednání. - O některých věcech bylo na synodu velmi dlouho vykládáno, několik řečníků opakovalo téměř stejnými slovy a stejně obšírně stejnou věc a pak ze všeho toho povídání nevzešel žádný návrh, žádné usnesení, žádný praktický podnět. Mohl bych uvést řadu příkladů. Jsme snad takovému jednání už ze synodů i konventů zvyklí, ale pamatujme, že tu nejsme jen mezi sebou. Na galeriích jsou i hosté / a to ne jen theologové, na jejichž mínění není potřeba tak mnoho dát, jak tu bylo několikrát řečeno / a to i lidé mimo naši církev. Se dvěma takovými jsem včera mluvil a vyjádřili mi své podivení nad některým jednáním synodu, nad mnohomluvností, nad nepatrným určením praktických úkolů docela konkrétně určených. Řekli mi, že mají o naši církev nejlepší mínění, že však byli v mnohém zklamáni. I toto jejich mínění bylo mi podnětem, abych řekl dnes své poznámky. Budeme-li pamatovat, že mluvíme na veřejném fóru, budeme snad ukázněnější, budeme chtít něco skutečně vyřešit, v něčem zjednat skutečnou nápravu. Zaručme se ~~aspoň~~ za splnění aspoň těch usnesení, k nimž jsme došli. A nejde jen o splnění synodních usnesení. Je nedobrou známkou o církvi, je-li ve zprávě br. synodního kurátora / tisk číslo 7. / tolik mezer, poněvadž sbory či stanice neodvedly ústy třeba ještě za rok 1946! Někde je vlna na sboru, někde třeba na seniorátě, musí být však odstraněna. Jak si chceme jako církev troufat na velké reformy života, neumíme-li zachovat pořádek ani v takovýchto malých věcech. - Prosím, aby mě

poznámky nebyly nikým, zvláště pokud se první jejich části týče /syn.raďa a kancelář/, brány jako osobní útoky . Nejde mi o oso-
by, jde mi o věc. Snažil jsem se, aby proto žádná poznámka nebyla
nijak polemicky vyhodnocena. Ostatně jeden z mužů, který by mohl
tyto poznámky vztahovat na sebe, dal mi včera pobídnutí či přímo
svolení, abych své poznámky řekl. ~~KXKXKXKX~~ Prosím, aby mi bylo
věřeno, že je neříkám z nějakého pyšného, povýšeného souzení dru-
hých, nýbrž ve věcí pokorě a s ušlechtilým úmyslem, aby nějakým způ-
sobem posloužily církvi, byť by ta služba byla sebenepatrnější.

Dr. Hájek, synodní senior : Nemáme námitek proti většině uvedených poznámek. Mnohé jsou i naším přáním. Ale kde má vzít ~~synodní~~ synodní rada tu výkonnou moc, aby sbory donutila k plnění závazků ? O zlepšování věcí jsme se snažili a budeme jistě snažit i v budoucnosti. Záleží to ovšem stejně na synodní radě jako na sborech, na farářích, na presbyterech.

Poměvadž br.far.Urban měl závěrečné slovo a nebyl po něm už nikdo přihlášen, prohlašuji toto vsunuté jednání za skončené a vracíme se k dalšímu programu.

8.tisk synodní bod 3.nový kárný řád a bod 4.Kárné výbory.

Dus, Kutná Hora : Praxe kárných výborů je taková, že jeho fungování začne značně pozdě, sbor tím protahováním jen trpí, často se už rozpadá. A včel tím dlouhým odkladem třeba i poutuhla a teď se zase znovu křísí. Podávám proto návrh :

Synod řadí synodní radu, aby v kárných případech kazatelů a funkcionářů církve byly tyto případy neodkladně předány kárnému řízení kárnému výboru ?/ a v nich také ~~zpracovány~~ vždy v době co nejkratší vyřešeny a projednány.

Matějka, Strmčák: doplnit v návrhu ~~zapsat~~ vyžádati si po slyšení farářů.

Hlasování : tisk 8/3. - přijato většinou hlasů

tisk 8/4. - přijato v tšinou hlasů bez doplnku Matějko
návrh Dusův-přijato v tšinou hlasů

8. tisk synodní-bod 5.: obecné chrámové sbírky

H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů

Tisk 8.-bed 6.

Vzato už na vědomí.

8. tisk synodní bod 9 : systemizace duch.místa pro Husky ~~ke~~
bohoslovecký seminář

Matejka, Strmčany : Nedalo by se to spojit s návrhem čáslavského seniorátu, tisk synodní číslo 3., bod 9. studentský farář ?

Burian, Vsetín : V žádném případě nespojovat oba návrhy. Jde přece jen o odlišnou práci a obě budou vyžadovat zvláštního pracovníka.

H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů 78,9/

8.tisk synodní bod 10.: ústředí žen odborem synodní rady

H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů.

Předsedající dr. Hájek : přecházíme k projednávání návrhů
došlých z konventu, tisk synodní rady číslo 3.

3. tisk synodní bod 1. /z konventu pražského/ ordinace
presbyterů.

Urban, Nusle : Poslední synod se usnesl, aby katechetskou zkoušku byly podmínkou 4 semestry studia na Husově bohoslovecké fakultě. Bylo by jistě protismyslné, kdybychom pro presbytery, kteří nebudou učit jen děti, nýbrž kteří káží, konají biblické hodiny, vysluhují nebo budou vysluhovati svátostí, nežádali theologické vzdělání naprosto žádné.

51

Sám se přimlouvám, aby ~~noví~~ žadatelům, kteří se chtějí věnovat práci v církvi jako svému povolání, byla ordinace udělena. Přimlouvám se jednak proto, poněvadž nových pracovníků nutně potřebujeme, jak se několikrát ukázalo i během synodního jednání. Jejich nedostatek nebude odstraněn v nejbližších letech. Přimlouvám se i proto, že není dost zásadní dáti právo ke kázání Slova a nečati ke svátostem, jež jsou jen viditelným Slovem. Ale ovšem jsem názoru, že tito noví pracovníci mají býti ke svému povolání řádně theologicky připraveni. V poměru ke katechetům nelze jistě žádat menší studium než 8-semesterové, tedy celé /případně i 10 bude-li nebo je-li nutné pro jiné pracovníky: vikáře, faráře/. Bratři, kteří se práci v církvi chtějí věnovat, takovouto možnost jistě rádi přijmou. Bylo by ovšem dobré, aby sbory jim toto studium umožnily /případně i církev povšechná/, aby je vyvázaly z jejich dnešního zaměstnání /stipendium, částečná zaměstnanost v církvi-odměny za nedělní práci atd./. Samozřejmě že Husovu fakultu nemusí vystudovat jako řádní posluchači, pravděpodobně by někteří nebyli ani připuštěni k maturitám na gymnasiu a studium by to jen nekonečně prodlužovalo. Studium může být mimořádné, zkoušky před profesory, fungujícími ale v tom případě jako komise zkušební církevní. Ve znalostech filologických možno požadavky jistě značně zmírnit bez úkoru na věci. Bratři, kteří chtějí vypomáhati jen příležitostně vedle svého hlavního povolání, jistě ordinaci nepotřebují. ~~xx~~ Udílet ordinaci jen kvůli tomu, aby jednou či dvakrát do roka mohla být udělena svátost, není jistě nutné. Dají se takové případy křt. zařídit snadno dohovřením se s farářem. Tím spíše svátost V.P. Jsem tedy zásadně pro ordinaci, nám farářům nejde jistě o žádný uzavřený stav důchodový, ale jako podmínku bych kladl: ~~theologické~~ theologické studium. Jsem proto názoru, že by tento ord. presb. mohl být po urč. čase udělen titul vikář, aby nebylo rozdílu, by rovnost v práci se projevila rovností i jinak.

Dr. Jelen, Nový Bydžov, člen syn. rady: Nemůžeme ~~noví~~ návrh na ordinaci v bec projednávat. Kdybychom chtěli ordinaci presbyterů přijmout, bylo by potřeba dříve opravit a doplnit církevní zřízení. I o tom studiu je v církevní zřízení výslovně řečeno, že je podmínkou ordinace. § 54 zní: Kázatelé-duchovní správce, faráři neb vikáři - jsou starší církevní k úřadu svému o d b o r - n ě vzdělání a církvi zvláště povolání a zřízení /ordinování/, kteří tento úřad přijali za své životní v ý h r a d n í p o v o - l á n í . - - Ordinování mohou býti j e n t i , kteří vykonali s prospěchem b o h o s l o v e c k é z k o u š k y předepsané zkušební řádem, obdrželi dekret volitelnosti a byli řádně některým sborem za vikáře nebo faráře z v o l e n i . - Tady o ordinování presbyterů by muselo být teprve vloženo. Nejde tu také u některých z vyjmenovaných o životní výhradní povolání, n kteří z žadatelů by se proto nemohli dát volit a zkoušky jsou v každém případě podmínkou, kterou nelze přejíti, chceme-li zachovávat církevní zřízení.

Nechuta, Strměchy: Kladu také zkoušky za nutnou podmínku. Kdo bude ordinován musí umět víc než jen, umět mluvit.

Dus, Kutná Hora: Jsem pro zachování církevního zřízení. Řídili jsme se tím při jednání o odborech, ať opačných názorů bylo dost a admitli jsme proto i návrh br. prof. Hromádky, budme proto důslední a dbejme na církevní zřízení i v tomto případě. Jsem pro to, aby v c byla odsumta na ~~přítel~~ zasedání ~~synodálního~~ příštího synodu.

Trusina, Val, Mezití: My, laičtí pracovníci na Moravě, jsme o žádnou ordinaci nežádali, ať už dlouho v církvi pracujeme. Nejsme rozhodně pro nějaké ulehčování podmínek ordinace, naopak. Doporučujeme také i větší opatrnost při udílení licencí ke kázání.

Dr. Jarošek, Vesetín: Pracujeme v církvi a chceme i dále pracovat, ale nežadáme pro to ordinaci, není nám k práci zapotřebí. Vzpomínáme i dále velmi rádi kázáním, nechceme ani udílet svátosti, nežadáme o to. Byli jsme sami velmi překvapeni pražskou žádostí o ordinaci.

Janštýk, Praha : Návrh našeho pražského seniorátu vzešel z velké potřeby kazatelů, káže se na 90 místech . Jsem také pro přípravu a pro zkoušku, ale 8 semestrů je období trochu dlouhé. Snad by se místo ordinace mohlo dát zvláštní povolení k udílení svátostí.

Dr. Hájek, syn. senior : Je zajímavé, že ani ~~žádný~~ jeden jediný z neřarářů-členů synodů se za návrh nepostavil. Naopak : laici se vyjádřili, že o ordinaci nežadají a že žádosti o ní byli překvapeni. Mám vůbec dát o návrhu hlasovat ? Četné hlasy říkají že nikoliv.

Dr. Hromádka, Praha : Navrhují, aby se o návrhu nehlasovalo a aby se předal té theologické komisi, jež bude zřízena, aby věc dobře připravil. Dnes je věc naprosto nepromyšlená a zdá se, že ani dost dobře ne zralá. V cizích církvích je ordinace presbyterů a to na doživotí. Ať to ten odbor prozkoumá a předloží příštímu synodu. Stejně tak, myslím, by měl udělat s návrhem seniorátu královéhradeckého, tisk synodní čís. 3., bod 7.: ordinace žen. Před 15 lety byl návrh na ordinaci žen zavržen. Mám obavy, že věc od té doby nijak nepokročila a potřebuje rovněž přípravy. Předajte také komisi, jež předloží příštímu synodu.

Dr. Hájek, syn. senior : Elaborát theologické komise buď před předložením příštímu synodu dán k vyjádření všem sborům /staršovstvům/ a právní komisi synodní.

H l a s o v á n í : O návrhu pražském nehlasováno !
přijato většinou hlasů návrh Hromádkův s doplňkem
Dr. Hájka.

3. tisk synodní bod 3 : kursy a školení výp. učitelů nábož. /sen. podřip.
H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů bez debaty vůbec. *vít. 25*

3. tisk synodní bod 4.: vydání pravidel služebnosti pohřební /s. podřip.

Návrh prohlášen za bezpředmětný, poněvadž taková pravidla byla už dávno vydána a každý si je může zakoupit, byl o tom vydán i leták, který je ještě k dostání.

3. tisk synodní bod 5. Spojení církví / se seniorátu královéhradeckého
H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů

Dus, Katná Hora : Žádám, aby synod vyjádřil uznání činnosti,

~~jak~~ kterou farářský spolek podporuje styky duchovních naší a slovenské církve. Ať bratři na Slovensku tímto uznáním vidí, že nejde o žádné soukromé scházování, nýbrž že jde o práci, za kterou se celá naše církev uznáním ze strany synodu staví, vítá ji a chce ji podporovat.

Hlasování : přijato

3. tisk synodní bod 8. : pracovník pro evangelizační odbor synodní /návrh ze seniorátu čáslavského /

Katajka, Strmilov : Všechno doporučuji, aby takový pracovník byl povolán. Ať je to ovšem člověk, který bude rozumět i těm různým skupinám a kroužkům po církvi, všemu tomu různému duchovnímu proudění v církvi, aby všechno mohl sjednocovat a všude a všem pomáhat. Může to být i laik, nemusí to být farář. V případě laika bych navrhoval br. Adámka z Přerova.

Nešhuta, Strmčehy : Povolíme takového pracovníka, ať jde pak právě do těch uprázdněných sborů a pobude tam vždy dva či tři měsíce.

Urban, Praha : Ponevadž je snazší neodvolávat dnes ze sborů žádného pracovníka, žádného faráře - a tento odbor by měl být obsazen duchovním - měli bychom snad přejít přes tento návrh k dalšímu jednání.

Sebesta, V. Myto : Nemusí tím pracovníkem být farář, může to být laik.

Janáček, Kruc mburk/?? : Jde o vážné rozhodování, navrhuji vsunutí modlitební chvíle do programu, tím jedině má synod záruku, že rozhodne dobře.

Hlasování : 12 hlasů pro - návrh ~~nepřijat~~ br. Janáčka nepřijat.

Hlasování : návrh synodní rady /tisk 3, bod 8./ přijat většinou hlasů, místo má být zatím systemisováno, synodní rada má kdykoliv možnost jej obsadit, nemusí to být hned.

3. tisk synodní bod 9.: studentský farář /ze sen.čáslavského/

Dr. Hromádka, Praha : Navrhuji přijmout ten návrh. Jako při zřizování místa pro evangelizační práci a pro misi zahraniční může to místo být zatím systemisováno a připraveno a ve vhodné době pak obsazeno. Doporučuji také v tomto případě povolát na toto místo laika a ne duchovního.

Bednář, Ml. Boleslav : Jsem proti tomu, aby toto místo bylo obsazováno nefarářem. Právě pro toto místo je rozhodně potřeba duchovního. Je to řečeno přímo v tom návrhu: studentský farář.

Urban, Husle : Mluví i za ostatní pražské faráře, jednali jsme o tomto návrhu na pastorální konferenci před týdnem. Návrh je formulován tak, jako by se ti studenti teprve v Praze odcizili církvi. Pražský farář nemůže o žádném studentu do Prahy přišlém vědět, dokud se mu buď on sám nepřihlásí, nebo ho nepřihlásí jeho farář. Vina je tedy buď na mimopražském faráři nebo na mimopražském studentu. Kdo byl už doma odcizený a zůstal strachem církve, ten se pak v Praze nepřihlásí a není to tedy Praha, kdo z něho učiní matrikového člena. A kdo se hlásil už doma do sboru a pracoval v něm, přihlásí se i v Praze a zapojí se do práce. I ten zvláštní pracovník bude závislý na té přihlášce studenta nebo jejích faráře, poněvadž dnes ani v policejní přihlášce ani v přihlášce při zápisu na školách není už náboženské vyznání uváděno, nemůže ho tedy nikdo zjistit, jako jsme to dělávali dříve. Jsme pro povolání pracovníka mezi studenty, jsme však proti vytváření samostatného „akademického studentského sboru“ a to ze zásadních důvodů. Nelze tvořit sbory uvnitř sborů, církevní v církvi. Ale i vedlejší důvod, nezásadní, ale ne bezvýznamný mluví proti tomu. Takový malý sbor studentský se samostatným pracovníkem bude mít určitou „vysokoškolskou úroveň“, obstarají si programy, přednášky, proslovy u samých profesorů a pak se po studiích vrátí na malá města nebo na vesnice do malých sborů a budou se stranit práce tam, poněvadž se jim jejich úroveň bude zdát malá proti tomu, čemu v malém vybraném prostředí byli zvyklí. Máme dost příkladů pro tyto zkušenosti. Samostatný pracovník ať se této mládeži věnuje, ať je shromažďuje k některým společným shromážděním, ale ať je jinak odkazuje k práci a pomoci ve sborech, v nichž bydlí. Tím ~~synodní rada~~ tím pro společnou práci může být Jeronym.

Šourek, Šumperk : Postupně se snažíme takové pracovníky mezi studenty mít i v Brně, Olomouci, Hradci, Plzni, ve všech místech, kde jsou vysoké školy. Nejsem také ze zásadních důvodů pro ten zvláštní oddělený studentský sbor. Doporučuji povolát i na toto místo laika.

Nechuta, Strměchy : Ten pracovník musí studenty zapojovat do života sborového, není správné vytvářet zvláštní oddělené kroužky. Musí informovat ty studenty kam patří a dát o tom zprávu i přísl. faráři.

Dus, Kutná Hora : Laik by tady měl rozhodně daleko víc vlivu.

Šourek, Šumperk : Podávám pozměněný návrh.

H l a s o v á n í : Šourek návrh, pozměňující návrh 3/9
p ř i j a t většinou hlasů.

Návrh zní : Synod žádá synodní radu, aby usilovala o systemisaci duchovenského místa pro práci mezi aka. studenty. K této práci může být povolán ve vhodné době případně i ~~laik~~ laik.

3. tisk synodní bod 10. Kralice /ze sen. brněnského/

Venc, Židenice : Zájez do Kralic, uspořádaný při II. evangelizačním sjezdu, pořádaném v červenci evangelizačním výborem v Židenicích měl velký význam. Zúčastnilo se ho přes 1000 lidí a učilo mnohým Kralicích blízkými. Účastníci dali podnět, aby každému občanu v Kralicích byla darována Bible. Asi 26 výtisků bylo hned zaplacené, ostatní zakoupil evang. odbor a odevzdal Bible při zvláštní slavnosti. Přimlouvám se za postavení budovy i za zvláštní sbírku pro tento účel.

Ženatý, Třebíč : Vřele podporuji návrhy o Kralicích.

Burian, Vsetín : Pro 60-70 našich lidí nelze pořizovat milionovou stavbu. Musí pro ně zatím stačit opatřit menší místnost. Stavět tam jen proto, že to jsou právě Kralice je falešná zatíženost historismem. Stavět se musí pro dnešní lidi a ne pro památku na lidi, kteří tam kdysi byli.

Matoulek, Hovčív : Bible nepotřebuje milionové stavby pro hrstku lidí.

Stehlík : Dnes opravdu musí stačit jen pomoc při opatření místnosti, na víc dnes nemůžeme pomyšlet, nebylo by to správné.

Sebesta, V. Mýto : Dejme ty peníze, jež by se měly získat pro Kralickou, na vydání Poznámek Kralických, na něž desetiletí marně čekáme.

Venc, Židenice : Přimlouvám se znovu za přijetí návrhu, jde o věc dobrou, využijme význam Kralické Bible v místě, kde vznikla.

Somolík, Teplice : Mějme smysl pro skutečnost, nežádáme věci, jež nejsou dnes potřebné a na něž nestačíme.

Dr. Jílek, Praha : Ty Kralice nemají opravdu jen místní význam, patří celé církvi a ne jen tam 70 našim lidem. Památníky se staví tam, kde událost připomínají. Přimlouvám se za návrh. Kralická si zaslouží takového památníku.

Matoulek, Hovčív : Navrhuji přejít přes návrh k dalšímu programu.

Franců : Vozněně ten návrh s programem,

Hlasování o návrhu Matoulkově : přejít přes návrh: 30 hlasů pro, 15 proti, ostatní se zdrželi hlasování. Návrh přijat. ~~Kralická~~

3. tisk synodní bod 11. Ušebnice, zpěvníček ze sen. brněnského/

Pokorný, Olomouc : Na věci se dle informací, jež jsem dostal, už vlastně pracuje. Zpěvníček už je připraven, má brzy vyjít. Návrhy jsou už vlastně uskutečněny.

Synod vzal na vědomí. Nehlasováno.

3. tisk synodní bod 12. Pohřební písně /ze sen. moravskoslezského/

Nechuta, Strmčehy : Co jsou to ty „osvědčené písně“? Pravděpodobně zase ty nejsentimentálnější, vynucující slzy na pohřbech. Pryč s nimi. Užívejme při pohřbech žalmů, i když nejsou výslovně pohřebními písněmi. - Opakuji znovu dotaz, na který mi nebyla už jednou dána žádná odpověď: proč předlohy neobsahují zprávu zpěvníkové komise? Bod 8. v 10. tisku synodním není zprávou komise, nýbrž jen informací syn. rady.

Skeřík, Vsetín : Při pohřbech má zpívat celé shromáždění a ne pouze sbor pěvecký. Ty pěvecké sbory opakují stále jen několik málo nacvičených písní a ty se pak brzy omrzí. Lépe když zpívá jednoduše a neuměle celé shromáždění než vícehlasně několik ukázkových zpěváků.

Medek, Hradec Kr. : V katolickém prostředí, kde máme na vesnici třeba jen dvě nebo tři rodiny, nemůže zpívat shromáždění, tam musí zpívat obstarat pěvecký sbor a tam je jeho vystoupení evangelizační činností. Právě aby se tento sbor pak často neopakoval, vydejme těch písní více: třeba 40 a k tomu 15 žalmů, aby se vyhovělo oběma stranám.

Pokorný, Olomouc : Místo toho slova „osvědčených“ dejme v návrhu slova „vhodných písní a žalmů.“ Ptám se rovněž : Kde je zpěvníkový odbor, proč nekoná svou práci, proč na ni nestačil? Zpráva má být podána i kdyby byla záporná. Udělejme i tady pořádek.

Somolík, Teplice : Jsem proti vícehlasnému zpěvu na pohřbech, ač jak dobře víte, jsem hudebník a zpěvák a to dobrý hudebník a dobrý zpěvák a jinak se na muziku hned chytím. Ale nedělejme z pohřbů akademie.

Jeschke, Poděbrady: Navrhují, aby se přes návrh 3/12 přešlo k dalšímu pořadu. Stačí nám náš zpěvník chrámový i při pohřbech.

H l a s o v á n í : přijat návrh Jeschkův většinou hlasů.

Dr. Hájek, syn. senior : Odpovídám br. Nechutovi a Pokornému. Zpěvníkoví odbor opravdu asi málo pracuje, nejsem o něm informován, nevím proč nebyla podána zpráva, není mi známo proč svou práci nevykonal. Usnesení posledního synodu tu ovšem skutečně nebylo. Nemohu dát dostatečnou odpověď.

Sourek, Sumperk : Podávám návrh : Synod prosí synodní radu, aby se snažila v cizině opatřit našim bohoslovceům základní knihy theologické literatury.

H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů.

Koutný, Benešov : Podávám návrh : Synod uznává velikou práci laických pracovníků v církvi a doporučuje staršovstvům, aby nové pracovníky vyhledávali a všemi prostředky je podporovali.

H l a s o v á n í : přijato většinou hlasů.

Matějka, Strmilov : Vracím se k přání, které tu vyjádřil br. Adámek, aby se respektovalo přání theologů při obsazování spirituála v Husově semináři.

Dr. Hájek, syn. senior : Dělal se to a dělá, ale ovšem i synodní rada tu musí mít vliv. Mladší theologové nikoho neznaří a těžko mohou proto navrhnout. Starší navrhnou, ale pak stejně za rok či dva odchází, spirituál však zůstává. Rozhoduje tu mnoho hledisek.

Kadlec, Telecí - Jarošek, Vsetín : Návrh : Poselství X. synodu budiž rozšířeno do všech rodin církve. Budiž projednáno ve všech staršovstvech, případně i v biblických hodinách a na shromáždění mládeže.

Urban, Praha : Z kazatelen by se mělo přečíst už tuto neděli, první neděli po synodu, ať se postará synodní rada o jeho poslání far. úřadům ještě před nedělí; jen žádost, žádný návrh.

H l a s o v á n í : návrh Kadlecův přijat většinou hlasů.

Dr. Jeschke, Poděbrady : Mám ještě nějaké návrhy, týkající se změn v církevním zřízení.

Dr. Hájek, syn. senior : Předáváme všechny příslušnému odboru.

Kajř, H. Mosto : Děkuji srdečně všem, kdo měli s uspořádáním synodu jakoukoliv práci.

Dr. Hájek, syn. senior : Jednání synodu je tedy skončeno, všechno program je vyčerpán. Prosíme, aby všim našim jednáním bylo jméno Boží vyvýšeno. Zapůsobil na mne osobně nezapomenutelná večer, kdy bylo projednáno Poselství synodu a byla připojena modlitební chvíle. Navědy zůstane pro mne ta chvíle spjata v paměti s X. synodem. Jsme si vědomi vážnosti doby, ve které žijeme, víme co se od nás jako od církve očekává.

Děkuji za účast i Dr. Šretrové, zastupující zde SUC a prosím ji, aby vyřídila náš dík i br. Ing. Plíhalovi.

A nyní domů a „do práce“. Možností jsou tu mnohé, využijme je. Rozejdeme se u vědomí, že nejme sami, celá církev je modlitbami spojena s námi. Sbory nejsou jen izolované buňky, to spojení modlitební tu trvá mezi nimi. Stojíme před Pánem všeho. Jemu jsme odpovědní. Pracujeme radostně. Nebuďme unáhlení, uváděni, kverulanti. Což není radostné, že můžeme pracovat na díle Božím, že můžeme kázat, že nám mohou presbyteri pomáhat? Bůh milostivý požehnávej všem usnesením a pracem synodu a nás pak všechny provázej svou milostí.

Modlitba br. far. Reznicka z Choceň.

Píseň „Chvalteš Nejmocnějšího“.

Synod ukončen ve 12 hodin v poledne.

Zapsali : Václav Urban, farář, Praha

Bohumil Skalák, farář, J. Hradec

Václav Urban
B. Skalák

1648
56

Doplňk na str. 1. : Návrh prof. H r o m á d k y :

Synod se usnáší, aby bylo vypracováno poselství o hospodářských a finančních potřebách církve a o potřebě zvýšení obětavosti. Takové poselství bude rozesláno do všech sborů a rozdáno do všech rodin.

Návrh byl p ř i j a t .

Doplňk na str. 2. : Návrh Dr.Vernera z Kolína :

Synod se usnáší, aby k výročním účtům sborovým byla připojena položka s přehledem účtů přijatých od státu na platy duchovenstva.

Odůvodnění : Podle § 1. cír.zák. jsou duchovní zaměstnanci církve.

Návrh n e b y l přijat.

Doplňk na str.3. : Návrh Dr.Pellara, Hradec Král.:

X.synod českobratrské církve evangelické se usnáší, aby Evangelické Dilo, došavadní odbor Synodu, a jako takový po 10 let v církvi pracující, zůstalo i nadále ve smyslu § 94,4 odborem Synodu.

Své rozhodnutí opírá jednak o ustanovení církevního § 94,4 , podle něhož přísluší Synodu usnášeti se a rozhodovati „o vnitřní misi“.

Z došavadní činnosti Evangelického Dila , soudí, že tento způsob zařazení a organizace není ani na úkor činnosti Evangelického Dila, ani na újmu autority Synodní rady, a usnáší se, aby Evangelické Dilo zůstalo i nadále orgánem Synodu odpovědným a Synodem organizovaným, jakožto „odbor pro misi vnitřní“.

Návrh n e b y l přijat , hlasoval pro něj jen Lm.Pellar a Dr.Hromádka.

V Praze 14. února 1950.

Váženému panu

Klementu G o t t w a l d o v i,
presidentu republiky

Praha - Hrad

Pamětliv příkazu Písma "Boha se bojte, krále (t.j.představitele státu) v poctivosti mějte", obrací se desátý synod českobratrské církve evangelické k Vám, pane presidente, aby Vás ve Vašem vysokém a zodpovědném postavení jménem církve pozdravil a vyslovil Vám svoji úctu. Českobratrská církev evangelická vzešla z české reformace a hlásí se k jejímu duchovnímu, mravnímu a sociálnímu dědictví. Součástí tohoto dědictví jest úsilí, aby Boží řády, založené na lásce k bližnímu, na rovném právu všech, na svobodě lidských osobností, na spravedlnosti a milosrdenství, se uskutečňovaly na tomto světě. Postaví-li českobratrská církev evangelická své členy pod vysoké normy slova Božího, vychová-li z nich opravdové křesťany, jimž dobro bližního a blaho společnosti leží stejně na srdci jako jejich blaho vlastní, vytvoří-li ve svých sborech bratrské obcenství, dá svému národu nejcennější příspěvek k výstavbě lepší společnosti a dokonalejších společenských řádů. V tomto duchu chce českobratrská církev evangelická pomáhati Vám, pane presidente, i vládě v jejím budovatelském úsilí o zvýšení hmotné i duchovní a mravní úrovně československého lidu, o nápravu všech společenských křivd, o spravedlivé zhodnocování vykonané práce a o trvalé zabezpečení míru.

Předsednictvo X. synodu
českobratrské církve evangelické

předseda.

místopředseda.

Poslání církve v dnešní době

Poselství X. synodu všem údům českobratrské církve evangelické

I.

My, kazatelé a starší, zastupující českobratrskou církev evangelickou, o níž věříme a vyznáváme, že je částkou obecné Církve Kristovy, a shromáždění jako řádně povolání členové jejího desátého synodu, jsme si vědomi toho, že se scházíme v době převratných proměn řádů lidské společnosti. Je to doba soudů Božích nad církví (1 Petr. 4, 17) i nad světem, ale také doba, ve které nás Hospodin volá k nové poslušnosti, k odvaze víry i k opravdovosti služby. Poslouchajíce rozkazu svého Pána: "Pokání čiňte, neboť se přiblížilo království nebeské" (Mat. 4, 17), vyznáváme nejprve za sebe i za svou církev své viny.

Naše víra nebyla dosti ryzí, dosti pokorná a dosti věrlá; naše naděje nebyla dosti odvážná a přechasto se upínala k jiným oporám a silám než k zaslíbením našeho Pána; naše láska byla vlažná a zastavovala se u všelijakých libovolných lidských hranic; naše služba slova i skutku byla namnoze chatrná, nedbalá, neobětavá a proto vnitřně i navenek neúčinná. Byli jsme osobně i jako celek plni nedověry a neoprávnělosti, a proto na jedné straně nepevní a ústupní, na druhé straně samospravedliví a tvrdí, nadto pak lhostejní k duchovní i tělesné bídě svých bližních, zejména těch nejmenších (Mat. 25, 40, 45). Zasloužili jsme si proto spravedlivého soudu a hněvu Božího. Jestliže jsme však přes tyto své velké a zřejmé viny přece jen nebyli od svého Pána jako sůl zmařená ven vyvrženi a k pošlapání vydáni, přijímáme to jako dar nezaslouženého milosrdenství Božího s díkůčiněním a s touhou, aby nám toto shovívání Boží posloužilo k opravdovějšímu skutku víry, k věrnější práci lásky a k vytrvalejší trpělivosti naděje.

II.

Ve vší své nedostatečnosti znovu povstáváme k víře a zřetelně a závazně vyznáváme před Bohem i před lidmi základní skutečnosti a pravdy víry, jak jsou nám dosvědčeny v Písmech svatých Starého i Nového zákona.

Věříme a vyznáváme s proroky a apoštoly, že svatý, svatý jest Hospodin, Bůh zástupů, Bůh trojjediný, Stvořitel, Vykupitel a Posvětitel. On nás v Kristu vyvedl ze země Egyptské, z domu služby. On jest naším Pastýřem, On jest Pánem pánů a Králem králů, Pánem nad dějinami, státy, národy a jejich vladaři. On, jedině On, má svrchované právo na náš život v těle i duchu, v duchu i těle.

Věříme a vyznáváme, že Bůh v Ježíši Kristu sestoupil do údolí hříchu, porušenosti a stínu smrti, aby se s námi ztotožnil, vysvobodil nás, obnovil obraz a podobnoství Boží v nás. Tím nám zjevil obsah a smysl pravého a plného lidství, jímž jest bezvýhradná odpovědnost před Bohem, záchranná láska a sebezapíravá služba; tím se nám také stal zárukou svobody a slávy synů Božích, která od nás nemůže býti jakýmkoli pozemskými skutečnostmi a mocnostmi odňata.

Věříme a vyznáváme, že Ježíš Kristus nás svou zvěstí povolává a svou obětí a vzkříšením skrze víru vštěpuje v jednotu svého těla, církve (Kol. 1,18). V Kristu jest jedině možné pravé bratrství; On, Pán církve i veškerenstva, bude útočištěm pro hříšníky, slabé, nemocné a potupené v každé době a v každé společnosti.

V Jeho jménu chceme sloužit i dnes všem lidem bez rozdílu původu, povolání a politického názoru k víře a spravedlnosti k pravdě a milosrdenství, chceme pomáhat všem nešťastným a potřebným, trpícím za své zřejmé viny i podle úsudku lidského bez viny; v Jeho jménu chceme také pomáhat při úsilí o spravedlivější řády v tomto světě. V Ježíši Kristu vidíme základ naděje, záruku spravedlnosti, dárce lásky i milosrdenství i soudce všeho bezpráví a násilí.

III.

Vyznávající takto své viny i svou víru chceme sami sebo i všechny bratry i sestry své církve napomenouti k vážnějšímu a poslušnějšímu konání díla, které je nám svěřeno, i k opravdovějšímu hledání cesty, kterou nám náš Pán právě dnes určuje.

Zvěstujme slovo Boží s úzkostlivější věrností biblickému svědectví, dychtivě vážíce ze studnic tohoto spasení a bedlivě rozvažující na každý den Písma, zároveň však i s vřelejší láskou k člověku a s naléhavější touhou, abychom přinášeli chléb života a uměli všechny, ať jsou v církvi nebo za jejími hranicemi, zváti k Tomu, kdo dává odpočinutí všem pracujícím a obtíženým. Ve cvičení mládeže se soustřeďujeme na živé základy víry, ve všem sborovém životě se v bratrské kázni podrobuje pravidlu slova a pracujeme nadějně o to, abychom se stávali opravdovým bratrstvem víry, lásky a naděje, v němž by uměli jedni druhých břemena nésti.

Dívejme se zrakem víry na to, co se děje v dnešním světě, zejména na hluboké proměny celého našeho národního života. Připomínejme si nejprve stále znovu, že dnes je souzena a bořena - právem souzena a bořena - staletá, ano tisíciletá nespravedlnost a neupřímnost staré společnosti, v níž bylo vytvořeno mnoho kulturních, mravních a podle jména i křesťanských statků, a přece nesčetné zástupy, a to nejen v zemích evropské civilizace, nýbrž ještě více v národech jiných oblastí byly bez účinné pomoci ponechávány v tělesné i duchovní bídě. Buďme sami na sebe přísní, a nechtějme udržovat, obnovovat nebo aspoň oplakávat tyto staré pořádky a výsady s nimi spojené; připomínejme si, jak mnoho viny na jejich mravní neudržitelnosti a proto i na jejich dnešním bolestném odstraňování mají také vyznavači křesťanské víry svou neopravdovostí, duchovní pýchou, tvrdostí srdce a slepotou mysli.

Ve víře v Boha naděje učme se rozpoznávat, že se v dnešním světě - a zejména také v naší zemi - netoliko soudí a boří, nýbrž také podniká, byť často s všelikou lidskou porušeností, veliké úsilí, aby na troskách starého řádu byly budovány spravedlivější pořádky společenské, v nichž by ke svému lidskému právu přišli ti, kdož byli po dlouhé věky odstrkováni, a v nichž by byly odstraněny společenské příčiny útisku, ponížení a zneužívání člověka. I když se to děje z jiných předpokladů než jsou poslední pravdy naší víry, jest přece na nás, abychom - právě pro víru, kterou vyznáváme - zhodnotili klady toho úsilí a abychom

v naději a lásce svým způsobem pomáhali při budování spravedlivějšího společenského řádu, především nejmocnějším nástrojem, který je v rukou církve, totiž přímluvnou modlitbou (1 Tim.2,1-3), ale i službou svých rukou a podporou každého dobrého díla. Na tomto základu jsme my kazatelé nejen z vnější povinnosti složili, ale i pro svědomí (Řím. 13,5) chceme plnit slib, uložený nám novým církevním zákonem, že budeme věrni Československé republice a jejímu lidovědemokratickému zřízení a že se vynasnažíme podle svých sil podporovati budovatelské úsilí směřující k blahu lidu.

Ve víře v Boha pokoje učme se rozpoznávat, které síly ohrožují pokoj na zemi a přemáhejme zbraněmi víry vše, co šíří přímo nebo nepřímo zárodky nové války a zesiluje nebezpečí nové zkázy. Potlačujme v sobě všechny lidský strach a podávejme všem lidem dobré vůle ^{na celém světě} svou ruku, abychom tak pomáhali při nápravě věcí lidských. Nade vše pak vzdejme svému Pánu Ježíši Kristu čest a chválu a prosme ho, aby z nás učinil rytíře pravého pokoje a pravého míru.

K Němu hledíme vstříc, nadějí se veselíce a potěšující se Jeho zaslíbením:

"Já jsem ten první i poslední, a živý ještě jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. A mám klíče pekla i smrti" (Zjev.1, 17-18).

Bratrská výzva X. synodu českobratrské církve evangelické

všem jejím údům.

Bratři a sestry,

Desátý synod projednal mimo jiné hospodářskou situaci církve, jaká vznikla po vydání církevních zákonů v roce 1949. Uvažoval se jednomyslně požádati Vás s bratrskou láskou i naléhavostí, abyste ani na chvíli neoblevovali v obětavosti pro svou církev.

Slyšeli jsme vděčně a radostně, že jste až posud projevovali tolik porozumění pro hmotné potřeby církve, že se duchovní práce mohla rozvinout do veliké šíře i hloubky. Bylo by však znamením zlým a pro církev přímo osudným, kdyby Vaše obětavost nyní ochabla a klesla.

My, českobratřští evangelíci, vidíme vždy za hmotnými dary více než peníze. Vidíme za nimi Vaši lásku k církvi, Vaši vděčnost, že od ní pro sebe i pro své děti přijímáte nesplacitelné bohatství duchovní a mravní. Vidíme v nich Vaše přání, aby evangelium Kristovo vítězně šlo k našemu lidu a jeho cesta nebyla bržděna naší malostí, lenivostí, neochotou k obětem a sobectví srdce.

Proto je nám salár a jiné hmotné dary vždy ukazovatelem duchovní živosti a horlivosti sborů i údů. Věříme, že touto cestou půjdeme i nyní, kdy stát přejímá úhradu platů našich duchovních. Vždyť se nám tak dává možnost, abychom tím více se snažili vybudovati svou církev, jak po tom všichni toužíme. Uvažte tyto skutečnosti:

Když se církev ustavila v r. 1918 spojením větve reformované a augustinské, čítala 116 sborů, na konci druhé světové války již 174 a od r. 1945 vzniklo po osídlení pohraničí 53 nových sborů. Církev nestačila opatřiti je všechny potřebnými stavbami. Mnoho sborů jest bez chrámů, bez sborových místností vhodných pro drobnou práci církevní, a bez příbytku pro duchovního. Některé staré sbory mají farní budovy v takovém stavu, že ohrožují zdravotní stav farářů i jejich rodin. Sbory budou potřebovati mnohem více pomocných sil, než jich zaměstnávaly dosud. Mýlí se tím na př. na učitele náboženství. Penze duchovních na odpočinku a vdov po duchovních před 1. listopadem 1949, na které se nevztahuje zákon ~~o důchodech duchovních~~ č. 218 z r. 1949, jsou nedostatečné a církev na křesťanskou povinnost doplniti je tak, aby nemuseli žiti svá poslední léta ve strádání. Církev musí podstatně rozšířiti svou sociální práci; našim sociálním ústavům dochází množství žádostí o umístění starých a nemocných členů církve, není jim však možno vyhověti pro nedostatek místa. Je nutno věnovati zvláštní péči výchově mládeže a probouzení znovu ty členy, kteří uvolnili svá duchovní pouta k církvi. Celým svým vývojem za posledních sto let rozptýlila se církev daleko více, než tomu bylo v jejích začátcích. Tato rozptýlenost klade na církev zvýšené požadavky.

Desátý synod Vás tedy, milý bratři a sestry, žádá, abyste zrakem víry viděli, jaké možnosti nám Pán Bůh dává a jak je třeba, abychom nenařili Jeho dílo svou neochotou a neobětavostí. Jestliže každý z Vás dobrovolně věnuje pro církev alespoň jedno procento ze svých příjmů, uvidíme další krásné pokračování v rozmachu své církve

2.
Nechť Vás při-tom posiluje pomyšlení na oddanou lásku našich
husitských a bratrských předků, tím více však slova Písma svatého:
Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žítí bude; a kdož rozsívá ochotně,
ochotně i žítí bude. Neboť ochotného dárce miluje Bůh./II.Kor.9,6-7/.

U S N E S E N Í D E S Á T Ě H O S Y N O D U

československé církve evangelické.

I. ÚSTAVA A SPRÁVA CÍRKVE.

1. J m e n o v á n í k a n d i d á t ů p r o v o l b u d o s y n o d n í r a d y .

Ve třetím zasedání učinil synod k návrhům E.Stehlíka a Dr M.Jaroška toto jednomyslné usnesení:

"Synod zmocňuje synodní radu spolu se sborem seniorů a seniorátních kurátorů, aby na společné poradě připravili návrh kandidátů pro volbu do synodní rady. - Před touto poradou nechť senioři a seniorátní kurátoři vejdou ve styk i s ostatními členy synodu ve svých seniorátech a dotáží se jich na jejich mínění o vhodných kandidátech.

Poznámka: V rozhovoru o tomto usnesení bylo synodem konstatováno, že volební komisi tvoří celý sbor synodní rady, seniorů a seniorátních kurátorů.

2. J m e n o v á n í k a n d i d á t ů p r o v o l b u d o s e n i o - r á t n í c h v ý b o r ů .

Ve třetím zasedání učinil synod k návrhu Dr A.Vernera toto jednomyslné usnesení:

" Před volbou seniorů a členů seniorátních výborů nechť se sejdou faráři a kurátoři sborů seniorátu a připraví návrh kandidátů, jejichž jména budou oznámena příslušným státním úřadům. Před touto poradou nechť je učiněn dotaz u ostatních členů seniorátního konventu na jejich mínění o vhodných kandidátech."

3. R e v i s e c í r k e v n í h o z ř í z e n í .

K návrhu faráře Tim.Pokorného učinil synod v pátém zasedání toto usnesení:

" Synod ukládá odboru pro revisi církevního zřízení, aby vzal v úvahu možnost reorganisace církve, pokud jde o zmenšení počtu seniorátů a všech důsledků z toho vyplývajících /přenosu některé kompetence ze synodní rady na senioráty, event.vyvázaní seniora z farářské práce či její části; povolání pracovníků pro rozličné úseky církevní práce a pod./."

4. R o z h o d o v á n í o z m ě n á c h h r a n i c s e n i o r á t ů .

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst.1/ učinil synod v pátém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod zmocňuje synodní radu, aby se v zastoupení synodu s prozatímní platností usnášela a rozhodovala o změnách hranic seniorátů /§ 94, odst.12, cirk.zřízení/. O provedených změnách je synodní rada povinna podat příštímu synodu zprávu a vyžádat si konečné schválení."

Poznámka: Pro toto usnesení nehlasoval již synod o návrhu seniorátu podřipského: tisk 3, odst.2 a o návrhu seniorátu královéhradeckého: tisk 3, odst.6.

5. Nové rozhraničení sborů.

K návrhu far.J.Duse učinil synod v pátém zasedání toto usnesení:

"Synod ukládá seniorátním výborům, aby do konce roku 1950 připravily návrh nového rozhraničení sborů ve svých seniorátech."

6. Odbory synodní rady.

K návrhu synodní rady /tisk 8, č.2/ učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Podle § 98, odst. 1.církevního zřízení náleží jedině synodní radě tvořiti odbory pro různé církevní úkoly. Proto všechny dosavadní odbory: výchovný odbor A pro duchovenskou práci mezi mládeží nekonfirmovanou, výchovný odbor B pro duchovenskou práci mezi mládeží konfirmovanou, ústředí sociální péče, ústředí žen, evangelizační odbor, odbor zvaný Evangelické dílo, odbor pro revisi církevního zřízení /odbor právní/, odbor pro misi mezi pohany, odbor zpěvníkový, odbor vydavatelský, redakční kruh časopisu Český Bratr, odbor architektů a výtvarných umělců /dosavadní VED/, Jeronymova Jednota atd. jsou odbory synodní rady a nikoli odbory synodu. Pro všechny tyto odbory stanoví synodní rada jednotný obecný organizační řád. Na základě tohoto jednotného obecného řádu organizačního vypracují jednotlivé odbory své zvláštní jednací řady, které musejí býti schváleny synodní radou."

7. Nový kárný řád.

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst.3./ učinil synod při sedmém zasedání toto usnesení:

"Nový kárný řád, vypracovaný zesnulým členem synodní rady Amosem Pokorným, budiž předložen k dobrozdání staršovstvům všech sborů a výborům všech seniorátů. Jejich dobrozdání nechť prozkoumá synodní rada spolu se svým odborem právním /odborem pro revisi církevního zřízení/ a nechť společně stanoví konečný text. Tento konečný text budiž s prozatímní platností schválen a vyhlášen synodní radou /§ 101, 18 cirk.zřízení/. Příští synod nechť o něm rozhodne podle § 94, odst. 2 církevního zřízení. - Kárné případy, provedené podle nově vyhlášeného kárného řádu, prozatímně schváleného synodní radou, se považují v každém případě za perfektní a nelze se z jejich náleží odvolati pro ten důvod, že o textu kárného řádu dosud nerozhodl synod, anebo že snad v daném případě přijal synod jiný text řádu, než byl ten, který byl prozatímně schválen a vyhlášen synodní radou."

8. Kárné výbory.

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst. 4./ učinil synod ve svém sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod zmocňuje synodní radu, aby sama jmenovala člony všech kárných výborů. Před jmenováním těchto členů je synodní rada povinna vyžádati si dobrozdání toho seniorátního výboru, v jehož obvodu navrhovaná osoba má trvalé bydliště."

9. Rychlé kárné řízení.

K návrhu far. J. Duse učinil synod ve svém sedmém zasedání toto usnesení:

"Synod žádá synodní radu, aby v kárných případech kazatelů a funkcionářů církve byly tyto případy neodkladně předány kárnému řízení. Projednání a vyřízení případů nechť je dosaženo v době co nejkratší."

10. Ordinance presbyterů a žen.

K návrhům prof. Dr. J. L. Hromádky a Dr. V. Hájky učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod ukládá Odboru pro duchovní život a bohosloveckou práci v církvi, aby prozkoumal otázku ordinance presbyterů a žen a předložil příštímu synodu zprávu o výsledku své práce. Elaborát theologické komise buď před předložením příštímu synodu dán k vyjádření všem sborům /staršovstvům/ a právní komisi synodní rady."

Poznámky: Vzhledem k tomuto usnesení synod nehlasoval o návrhu seniorátu pražského /tisk 3, odst. 1/ o ordinaci presbyterů a o návrhu seniorátu královéhradeckého o ordinaci žen /tisk 3, odst. 7./

II. NÁBOŽENSKÝ A MRAVNÍ ŽIVOT CÍRKVE.

11. Rozšíření poselství X. synodu.

K návrhu O. Kadloce a Dr. M. Jaroška učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Poselství X. synodu budiž rozšířeno do všech rodin církve. Budiž projednáno ve všech staršovstvech, případně i v biblických hodinách a na shromážděních mládeže."

Poznámka: Toto poselství bylo zatím rozesláno do všech sborů a do větších kazatelských stanic.

12. Odbor pro duchovní život a bohosloveckou práci v církvi.

K návrhu seniora Dr. V. Kejře učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod doporučuje synodní radě, aby byl vytvořen nový theologický odbor pro duchovní život a bohosloveckou práci v církvi, který by jako pomocný orgán synodní rady koordinoval a motivoval činnost církve po stránce ideové. Tento odbor nechť tvoří všichni profesori Husovy evangelické fakulty bohoslovecké, kterým byla zachována volitelnost v českobratrské církvi evangelické podle § 69, odst.7. církevního zřízení s právem kooptace jiných členů církve."

13. Stálý evangelizační pracovník.

K návrhu seniorátu čáslavského /tisk 3, odst. 8/ učinil synod při sedmém zasedání toto usnesení:

"Synod zmocňuje synodní radu, aby systemisovala místo stálého oecírkevního pracovníka, jehož jediným úkolem by byla evangelizace."

Poznámka: V rozhovoru o tomto bodu bylo zdůrazněno, že se synodní radě dává právo obsadit toto místo kdykoliv, aniž však by byla vázána nutností učinit tak ihned.

14. Noví laičtí pracovníci.

K návrhu far.B.Koutného učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod uznává velikou práci laických pracovníků v církvi a doporučuje staršovstvům, aby nové pracovníky vyhledávala a všemi prostředky je podporovala."

15. Kursy pro laické kazatele a presbytery.

K návrhu seniora M.Šourka učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Synod žádá synodní radu, aby ve spolupráci s profesory Husovy fakulty a seniorátními výbory pečovala o pořádání kursů pro laické kazatele a presbytery."

16. K úkolům Evangelického Díla.

Na návrh prof.Dr Frant.Jílka učinil synod v pátém zasedání toto rozhodnutí:

1. "Evangelické Dilo usiluj proniknouti osvětovou prací mezi dělnictvo. Tato vedoucí třída dnešní společnosti hodnotí vysoko husitství po stránce sociálně-revoluční. Evangelické Dilo má uvádět ve známost, že Husovo úsilí bylo především formovat sociální život zákonem Ježíšovým. Když potom po dvě stě let Čechové žili v ideologii husitské, byla to Jednota Českých Bratří, která se stala její pravou dědičkou a pokračovatelkou.

V našich dějinách se mnohonásobně potvrdilo, co řekl belgijský ekonom 19.století E.Laveleye: Kdykoli byla dána bible do rukou lidu, vždycky z ní šlehaly revoluční plameny. - Česká otázka byla po věky otázkou náboženskou.

2. Evangelické Dilo ať při své osvětové práci využívá hodnot, obsažených v krásné literatuře, nyní zvláště propagované. Jiráskova a Hviezdoslavova díla seznamují uměleckou formou s naší reformační minulostí.

Práce naší církve se nemůže obracet jenom ke středním vrstvám a k rolnictvu, jako se dalo dosud. Mezi poslanci X. synodu není žádný dělník.

Křesťanství bude více zasahovat do socialistického budování, obrátíme-li větší pozornost k těm, kteří dosud mírou všech věcí činí člověka.

17. D í k E v a n g e l i c k é m u D í l u .

V pátém zasedání učinil synod na návrh faráře Jos. Beneše toto usnesení:

"Za vydatnou práci a úspěšnou pomoc v plnění poslání českobratrské církve evangelické v oboru vnitřní misie a v naší veřejnosti vyslovuje X. synod pracovníkům v Evangelickém Dile uznání a dík."

18. M í s t o p r o d u c h o v e n s k o u p r á c í m e z í a k a d . s t u d e n t y .

K návrhům seniorátu čáslavského /tisk 3, odst. 9/ a seniora M. Šourka učinil synod v sedmém zasedání toto usnesení:

"Synod žádá synodní radu, aby usilovala o systemisaci duchovenského místa pro práci mezi akademickými studenty. K této práci může být ve vhodné době povolán případně i laik."

19. P r á c e m e z í ž e n a m i .

Ve čtvrtém zasedání učinil synod k návrhu Ústředí českobratrských evangelických žen toto usnesení:

"X. synod českobratrské církve evangelické se usnáší po vyslechnutí zprávy o úspěšné dvouleté činnosti Ústředí českobratrských evangelických žen, aby Ústředí českobratrských evangelických žen bylo ustaveno a organizováno jako stálý odbor synodní rady a aby rozpočet a výlohy tohoto odboru byly zahrnuty do celocírkevního rozpočtu."

"Synod vděčně uznává dosud vykonanou práci Ústředí žen a ukládá seniorátním úřadům, aby dbaly na ustavení seniorátních odborů žen a spolu s nimi se staraly o zřízení odborů žen ve všech sborech a kazatelských stanicích."

20. Ú s t ř e d í ž e n .

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst. 10/ učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod dává synodní radě souhlas k tomu, že zřídila odbor "Ústředí evangelických žen" při synodní radě a že tomuto odboru jako vedoucí úřednici přidělila absolventku Husovy bohoslovecké fakulty. Synod souhlasí s tím, že výlohy tohoto odboru budou pojety do celocírkevního rozpočtu."

III. USNESENÍ, TÝKAJÍCÍ SE VÝCHOVY.

21. Seniorátní výchovné odbory pro mládež nekonfirmovanou

K návrhu seniora M.Šourka učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Synod ukládá seniorátním konventům a výborům, aby zřídily seniorátní výchovné odbory pro mládež nekonfirmovanou a spolu s nimi aby byly odpovědné za zřízení a rozvoj nedělní školy ve všech sborech a větších kazatelských stanicích seniorátů."

22. Vyjádření díků.

Ve čtvrtém zasedání učinil synod k návrhu Dr. Kejře toto usnesení:

"Synod vzdává dík profesorům Dr. Ad. Novotnému a Dr. Frant. Bednářovi za jejich dlouholetou věrnou a obětavou práci pro náboženskou výchovu dětí v Nedělních školách."

23. Příručky výchovných odborů.

K návrhu Dr. A. Vernerera učinil synod při čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Synod se těší z toho, že výchovné odbory věnují Písmu svatému stále více pozornosti a studia. Synod současně žádá výchovné odbory, aby dbaly o theologickou jasnost příruček, jež mají býti pomůckami k výkladu Písma svatého."

24. Příručky pro konfirmační cvičení a pro práci výchovných odborů.

K návrhu Dr. A. B. Vernerera učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Synod doporučuje naléhavě staršovstvům všech sborů, aby opatřila pro konfirmační cvičení a pro práci výchovných odborů pro konfirmované dostatečný počet výtisků knihy Dr. R. Řičana: "Od úsvitu reformace k dnešku" a knihy Š. Šoltésze: "Dějiny křesťanské církve."

25. Vzdělání výpomocných učitelů náboženství.

K návrhu konventu seniorátu podřípského a po doplňujícím návrhu seniora B. Skaláka učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Synod ukládá synodní radě, aby pečovala o odborné vzdělání výpomocných učitelů náboženství pořádáním kursů a různým jiným školením ve spolupráci s profesory Husovy fakulty."

26. Porady učitelů náboženství.

K návrhu bratra J.Vesky učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Učitelé náboženství nechť se sejdou ve svém seniorátu před koncem školního roku k poradě a pojednají o svých zkušenostech, úspěších a nesnázích. Protokol o této poradě zašlou prostřednictvím seniorátního úřadu synodní radě, která nechť usiluje o odstranění závad."

27. Kontrola vyučování náboženství.

K návrhu bratra J.Vesky učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Vyučování náboženství na školách budiž kontrolováno příslušnými církevními orgány."

28. Systemizace duchovenského místa pro Husův bohoslovecký seminář.

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst.9/ učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod bere na vědomí, že synodní rada ve smyslu § 101, odst.14 církevního zřízení systemizovala při kanceláři synodní rady farářské místo s určením pro duchovenské a administrativní vedení Husova bohosloveckého semináře. Synod dává synodní radě souhlas, aby vzhledem k důležitosti a celocírkevnímu významu obsadila duchovním ze souhlasu státního úřadu pro věci církevní."

29. Umožnění studia bohosloví studentům, kteří nemají maturitu.

K návrhu MUDr. Přemysla Tardyho učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Mladým bratřím a sestrám, hlásícím se do církevní služby kazatelské a nemajícím maturity budiž stipendiem umožněno a jako povinnost uloženo složit maturitu, aby potom mohli studovat na bohoslovecké fakultě."

30. Teologická literatura pro bohoslovce.

K návrhu seniora H.Šourka učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod žádá synodní radu, aby se snažila opatřiti našim bohoslov-
cům základní knihy bohoslovecké literatury vydávané v cizině."

31. Doplnění studia bohoslovoů v cizině.

K návrhu Dr. A.B.Vernera učinil synod ve čtvrtém zasedání toto usnesení:

"Synod pověřuje synodní radu, aby v zájmu doplnění studia našich bohoslovoů usilovala u příslušných úřadů o povolení studia na bohosloveckých fakultách zemí lidově-demokratického zřízení i zemí západních."

IV. MISIE.

32. M i s i j n í f a r á ř .

K návrhu misijního odboru při synodní radě učinil synod v pátém zasedání toto rozhodnutí:

- "Synod dává souhlas ke zřízení systemizovaného místa misijního faráře při synodní radě. Misijnímu faráři budou určeny tyto úkoly:
- a/ Misijní farář je tajemníkem misijního odboru.
 - b/ V této své funkci pečuje o zbudování domácí základny misijního díla zřízením studijních a modlitebních misijních kruhů ve sborech, v seminářích a mezi studenty, zvláště mezi bohoslovci.
 - c/ Spolu s misijním odborem pečuje o odbornou přípravu budoucích misijních pracovníků a jejich vypravění na příkazaná pracoviště. Stará se o jejich živé spojení s mateřskou církví, která je k misijní práci vysílá a vydržuje /dopisy, zprávy pro tisk atd./
 - d/ Misijní farář spolupracuje co nejúže s ostatními odbory při synodní radě.
 - e/ Pečuje k uskutečnění plného zvěstovatelského obecnství všech jednot spolupracujících v Misijní radě."

33. V y s l á n í m i s i o n á ř ů .

K návrhu misijního odboru při synodní radě učinil synod v pátém zasedání toto usnesení:

"Synod dává souhlas k vyslání dalších misijních pracovníků do Kamerunu, do Indonesie, anebo jinde. Obnovuje usnesení devátého synodu "aby synodní rada pokračovala v jednání s Pařížskou misijní společností a převzala případně péči o jednu misijní stanici v Kamerunu." Potřebný náklad se uhradí z všeobecné chrámové sbírky a z prostředků, shromážděných misijním odborem."

34. P r á c e m i s i j n í .

K návrhu misijního odboru při synodní radě učinil synod v pátém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod zmocňuje předsedu misijního odboru prof. Dr. J. L. Hromádku jednati jménem celé církve s veřejnými činiteli, aby misionářům byl umožněn odjezd a práce na příkazaném misijním pracovišti. Synod žádá synodní radu, aby toto jednání podporovala."

35. M i s i o n á ř M i r k o M i k o l á š e k .

K návrhu misijního odboru při synodní radě učinil synod v pátém zasedání toto rozhodnutí:

"Bátr misionář Mirko Mikolášek budiž veden v seznamu duchovních naší církve."

36. Česko-bratrská evangelická misijní jednota.

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst.6/ učinil synod na sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod bere na vědomí zprávu, že se spolek "Česko-bratrská evangelická misijní jednota" usnesením své valné hromady rozešel a že svůj majetek odevzdá se schválením úřadů synodní radě, aby s ním neložila tak, jak to pro takový případ určují statuty tohoto spolku.

Synod s vděčností k Bohu vzpomíná veškeré práce, kterou Misijní jednota po řadu let v církvi konala vysíláním kazatelů k rozptýleným českým evangelickým sborům v Polsku, v Rumunsku a Jugoslavii a zvláště tím, že vychovala ve své misijní škole značný počet diakonů, kteří dnes jako duchovní úspěšně pracují na různých sborech česko-bratrské církve evangelické. Zvláště pak synod děkuje emer. synodnímu kurátorovi Ferd. Kavčovi, spoluzakladateli Misijní jednoty a nejhorlivějšímu jejímu funkcionáři, za všechnu jeho lásku a obětavost, kterou skrze dílo Misijní jednoty vynikal pro blaho česko-bratrské církve evangelické a pro oslavení Pána Ježíše v naší zemi."

V. SOCIÁLNÍ PÉČE.

37. Soustředění církevní sociální péče.

Ve druhé části třetího zasedání učinil synod k návrhu Dr O.Tardyho toto usnesení:

"Synod ukládá Ústředí sociální péče, aby soustředilo všechny složky sociální práce a stalo se řídicím orgánem veškeré sociální práce v církvi. Ústředí sociální péče nechť provede lepší organizaci svého centrálního úřadu a sociální péče v celé církvi vůbec /sborová sestra, sociální odbory sborové, seniorátní odbory atd./."

38. Ústředí sociální péče a jeho udržování.

Ve druhé části třetího zasedání synodu učinil synod k návrhu Dr O.Tardyho toto usnesení:

"Synod žádá synodní radu, aby vybavila ústředí sociální péče v mezích daných možností dostatečným počtem pracovníků a potřebnou místností."

K návrhu seniorátního kurátora Karla Trusiny bylo synodem přijato ještě toto doplňující znesení:

"Úhrada vydání, spojených s touto prací nechť je provedena z re-partie sborových."

VI. STYKY S JINÝMI CÍRKVEMI.

39. S p o j e n í c í r k v í .

K návrhu seniorátu královéhradeckého /tisk 3, odst.5/ učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Budiž usilováno dále o spojení naší církve s jinými jednotami v naší republice, na příklad navazováním spolupráce v jednotlivých úsecích církevní činnosti, zvláště v práci sociální."

40. S t y k y č e s k ý c h a s l o v e n s k ý c h d u c h o v n í c h . U z n á n í .

K návrhu faráře J.Duse učinil synod v sedmém zasedání toto usnesení:

"Synod vyjadřuje uznání činnosti, kterou Spolek československé-
ho duchovenstva podporuje styky duchovních československé církve evangelické
a evangelických církví slovenských. Jménem církve se synod za tuto činnost
staví, vítá ji a chce ji podporovat."

VII. VĚCI HOSPODÁŘSKÉ.

41. R e v i s e c í r k e v n í c h j m ě n í a c í r k o v n í c h ú č t ů .

Účty veškerého církevního jmění byly během synodního zasedání vyloženy k na-
hlédnutí všem členům synodu. Byly uzavřeny ke dni 31.ledna 1949. Výtah z účtů
a poznámky k nim jsou obsaženy v 9.příloze k synodnímu jednání. Tento výtah
obsahuje zprávu o vázaných vkladech, o hodnotě nemovitostí a i o stáře, o
cenných papírech, o Jubilejním tolerančním daru, o reparticích a o obecných
chrámových sbírkách. Dne 1.července 1949 zvolení revisoři účtů synodní rady,
bratři: Ferdinand Kavka, František Špička a Karel Chvojka, provedli revisi
všech účtů a jmění, spravovaného synodní radou a vydali o tom tuto písem-
nou zprávu, kterou synod schválil:

"Podpsaní revisoři účtů vykonali dne 1.července 1949 v kanceláři
synodní rady československé církve evangelické za přítomnosti bratří revisorů
Františka Špičky, Ferdinanda Kavky a Karla Chvojky, ředitelského rady Josefa
Holého, účetního Františka Světlíka a tajemníka Bohumila Valeše revisi všech
účtů a jmění, spravovaného synodní radou, a to:
a/ ústředního jmění církevního,
b/ fondu pensijního,
c/ fondů, nadací, deposit a jmění účelových ve správě synodní rady se nalé-
zejících.

Porovnány všechny zápisy hlavních knih, přezkoušeny všechny po-
ložky účtů rozvahových a účtů ze správy, zjištěna pokladni hotovost a stav
cenných papírů ke dni 31.ledna 1949.

Všechny knihy účetní jsou pečlivě a přesně vedeny, zápisy na-
vzájem plně souhlasí, cenné papíry i hotovost jsou v nejjednodušším pořádku."

42. Revisori účtů synodní rady.

K návrhu synodní rady /tisk 8, č.8/ učinil synod v sedmém zasedání toto rozhodnutí:

"Synod zvolil za revisory účtů synodní rady na další období tři let Ferdinand Kavku, Františka Špičku, Karla Chvojku. K revisi postačí, když ji provedou dva z těchto revisorů."

43. Ústřední církevní pokladna.

K návrhu synodní rady /tisk 8, č.11/ učinil synod v sedmém zasedání toto usnesení:

I. "Vzhledem k novému církevnímu zákonu o hospodářském zabezpečení církvi ztratila dosavadní "Ústřední církevní pokladna" při synodní radě své poslání, které spočívalo v tom, že zaručovala a vyplácela přímo nebo skrze sborové pokladny všem duchovním minimální platy.

Od 1.ledna 1950 se mění proto poslání ústřední církevní pokladny při synodní radě takto:

a/ poskytují se z ní dary na úhradu mimořádných věcných potřeb sborů a kazatelských stanic,

b/ poskytují se z ní bezúročně event.zúčtovatelné zápůjčky na úhradu mimořádných věcných potřeb sborů a kazatelských stanic,

c/ poskytují se z ní příspěvky k zaopatřovacím platům staropensionistů a starovdov, na které se nevztahuje zákon č.218/1949 Sb.

d/ poskytují se z ní podpory duchovním i vdovám po nich, ocitnou-li se bez své viny v mimořádné tísní /nemoc a pod./

e/ hradí se z ní výlohy ústřední a seniorátní správy, pokud by nebyly uhrazeny odjinud.

II. Ústřední církevní pokladnu tvoří:

a/ Repertice každoročně ukládané sborům,

b/ jmění Jubilejního tolerančního daru spolu s veškerým ostatním jméním, určeným na poskytování bezúročných zá půjček /záloh/ sborům,

c/ dary a odkazy, určené ústřední církevní pokladně,

d/ ty části obecného církevního jmění, které k tomuto účelu určí synodní rada,

e/ úrokový, event.kuponový výnos toho jmění, které je tu uvedeno pod a/ až d/

f/ event.příděly od státního úřadu církevního určené na mimořádná vydání sborová /se schvál. m. SÚC/.

III. Do Ústřední církevní pokladny si mohou sbory také ukládati své finanční přebytky buď bezúročně, nebo na běžný úrok. Bližší podmínky stanoví synodní rada. Z těchto přebytků sborového jmění, uloženého v Ústřední pokladně církevní, může synodní rada poskytnouti i potřebné sborům zápůjčky bezúročně nebo na mírný úrok.

IV. Při poskytování darů nebo jiných úhrad Ústřední církevní pokladny se musí postupovati tak, aby veškeré jmění, určené na poskytování bezúročných zá půjček /zejména tedy jmění Jubilejního tolerančního daru a Bezúročné stavobní zá půjčkové rezervy/ zůstalo nedotčeno a sloužilo toliko pro bezúročné zá půjčky.

44. Leták o hospodářských potřebách církve a o zvýšení obětavosti.

K návrhu prof. Dr. J. L. Hromádky učinil synod v sedmém zasedání toto usnesení:

"Synod se usnáší, aby bylo vypracováno poselství o hospodářských a finančních potřebách církve a o potřebě zvýšení obětavosti. Takové poselství budiž rozesláno do všech sborů a rozdáno do všech rodin."

45. Obecné chrámové sbírky.

K návrhu synodní rady /tisk 8, odst. 5/ učinil synod v sedmém zasedání toto usnesení:

"Podle § 101, odst. 8 cirk. zřízení náleží synodní radě vybízeti sbory k vykonání církevních chrámových sbírek. Synodní radě tudíž náleží, aby sama rozhodla, kolik chrámových obecních sbírek a k jakému účelu se má každoročně konati. Synod schvaluje dosavadní praxi, aby se každoročně konaly minimálně aspoň tyto obecné chrámové sbírky:

- a/ pro misi m. z. pohany /únor/
- b/ pro Jeronymovu Jednotu /velikonoce/
- c/ pro Husův dům v Praze /červenec/
- d/ pro sociální práci církevní /říjen/
- e/ pro studující bohosloví /vánoce/.

46. Výlohy X. synodu a jejích úhrad.

Ve druhém zasedání učinil synod k návrhu synodní rady /tisk 8, odst. 7/ toto usnesení:

"Každý člen synodu má nárok na úhradu těchto výloh: jízdné železnicí III. třídy osobním vlakem nebo rychlíkem, event. autobusem. Stravné za den 130 Kčs, noležné 70 Kčs. Je-li noležné vyšší, hraje se podle předloženého účtu. Všechna tato vydání, jakož i ostatní vydání synodu, budou kryta - v případě, že by nebylo možno je hraditi odjinud - z výnosu pravidelné nebo mimořádné repartice."

47. Děk Jeronymově Jednotě.

K návrhu Dr. Ant. Boháče učinil synod v pátém zasedání toto usnesení:

"Synod vyslovuje dík a uznání Jeronymově Jednotě za vynikající služby, které prokázala církvi svým dobrovolným úsilím a prací. Synod vyslovuje rovněž dík za práci v Jeronymově Jednotě jejímu předsedovi, faráři Františku Ženatému."

VIII. RŮZNÉ.

48. Zpráva o synodu.

Ve druhém zasedání učinil synod k návrhu synodní rady toto usnesení:

"Synodní rada se pověřuje, aby sestavila a vydala zprávu o X. synodu československé církve evangelické."

49. P o z d r a v p a n í B. K ř e n k o v é .

Ve čtvrtém zasedání učinil synod k návrhu Dr Evy Pellarové toto usnesení:

"Ve vzpomínce na obětavou a pilnou práci první předsedkyně Ústředí českobratrských evangelických žen a v hluboké účasti nad ztrátkami, které Pán Bůh na ni seslal, posílá X.synod sestře Boženě Křenkové, vdově po nezapomenutelném synodním senioru, upřímný pozdrav s přáním pokoje v srdci a úlevy v utrpení."

50. N e p ř i j e t é n á v r h y .

Synod po rozhovoru nepřijal tyto návrhy:

- a/ Návrh seniorátu brněnského, aby nákladem celé církve byl vybudován chrám v Kralovicích /tisk 3, odst.10/. V sedmém zasedání.
- b/ Návrh seniorátu moravskoslezského, aby byl vydán zpěvníček, obsahující asi 25 pohřebních písní v hudební úpravě pro smíšený sbor /tisk č.3, odst. 12/. V sedmém zasedání.

51. N á v r h y, o n i c h ž s y n o d n e h l a s o v a l .

Pokud již nebylo uvedeno v jiné souvislosti, nehlasoval synod o těchto návrzích:

- a/ Návrh seniorátu podřipského o pravidlech služebnosti pohřební a o vysvětlujícím letáku /tisk 3, odst. 4/. Nehlasovalo se proto, že požadavek již byl splněn.
- b/ Návrh seniorátu brněnského o ustanovení komise pro učebnice náboženství /tisk 3, odst. 11/. Nehlasováno proto, že návrh už byl proveden.
- c/ Řada na synodu přednesených návrhů na **změny** církevního zřízení byla z usnesení synodu předána příslušné komisi při synodní radě.